

# ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

## ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

---

Ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 12 Φεβρουαρίου 1889, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10<sup>η</sup> πρὸ μεσημβρίας συνελθόντων ἐταίρων ἐξήκοντα τεσσάρων, ὁ πρόεδρος τῆς Ἐταιρίας Ἀλ. Κοντόσταυλος προσεφώνησεν αὐτοὺς ὡς ἑξῆς·

*Ἀξιότιμοι Κύριοι,*

Πέρυσι, κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχὴν, εἶχον λάβει τὴν τιμὴν ἢ ἀναγγεῖλω πρὸς ὑμᾶς τὴν πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν αὐτὴ εἶχε προφορικῶς ἀνακοινώσει πρὸς τὸ συμβούλιον περὶ ἀλλοίας τινὸς διαφύθμισεως τοῦ λαχείου τῆς Ἐταιρίας, διαφύθμισεως λελογισμένης πρὸς μείζονα ὠφέλειαν αὐτῆς.

Πράγματι δέ, καίτοι μετὰ παρέλευσιν ἰκανοῦ ἔκτοτε χρόνου, ἐδημοσιεύθη ἐπὶ τέλους διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1888 Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ εἰρημένη πρόθεσις αὐτῆς ἐπραγματοποιεῖτο.

Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον μελετήσαν ἐπισταμένως καὶ κατ' ἐπανάληψιν τὸ Β. τοῦτο Διάταγμα, δὲν εὗρεν αὐτὸ ὡς κατὰ πάντα καλῶς ἔχον καὶ ὡς σύμφωνον πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἐταιρίας. Διὰ τοῦτο δὲ ὑπέβαλεν ἀναφορὰν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον, διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτηε τροποποιήσιν καὶ τροποποίησιν ριζικὴν αὐτοῦ.

Οἱ λόγοι δι' οὓς τὸ Συμβούλιον ἐζήτηε τὴν τροποποίησιν ταύ-

τοχρόνως και ἄλλη τις ἰδιαιτέρα συμφωνία ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου. Κατ' αὐτὴν δὲ τὰ πράγματα σχετικῶς πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν ἔχουσιν ὅπως διαφόρως ἢ ὡς παρίστανται διὰ τοῦ εἰρημένου νόμου ἢ ὡς δύνανται ἐξ αὐτοῦ νὰ ἐκληφθῶσι, διότι ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν ταύτην συμφωνίαν, δὲν θέλει ἐνέχεσθαι εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασιν μετὰ τῆς Union Bank περὶ τοῦ λαχειοφόρου δανείου, εἰμὴ μόνον καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου, τὸ ὅποσον παραχωρεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἢ μᾶλλον διὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Union Bank, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ πάντα, ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία, θέλει διατελεῖ ἐντελῶς ἀμέτοχος εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην και συνεπῶς ἐντελῶς ἀνεύθυνος ἐξ αὐτῆς, καθόσον ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς ἐν ταῖς συμβάσεσι ταύταις ὑποχρεώσεις και ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐν ταῖς συμβάσεσι ταύταις βάρη, ἀποδέχεται ἀποκλειστικῶς ἡ Κυβέρνησις και μόνη ἡ Κυβέρνησις. Ἡ δὲ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία ἀντὶ τῆς ὡς εἴρηται παραχωρήσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου, θέλει λάβει ἐφ' ἑαυτῆς ἄλλ' εἰς πλήρη και τελείαν περιουσίαν αὐτῆς τὸ ποσὸν τεσσάρων ἑκατομμυρίων, τὸ ὅποσον κατατιθέμενον παρὰ τῷ δημοσίῳ ταμείῳ και τοκίζόμενον πρὸς 5 % θέλει ἀποφέρει αὐτῇ καθαρὸν και διαρκὲς ἐτήσιον εἰσόδημα ἐκ δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων, εἰς χρυσόν.

Εἰς ταῦτα και ταῦτα μόνον συνοψίζεται και εἰς τοῦτο και μόνον καταλήγει ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασις μετὰ τῆς Union Bank σχετικῶς πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν.

Ἐπὶ ταύτης λοιπὸν τῆς προτάσεως, καθ' ἃ ἐξήγησα ἐννοουμένης, προσεκλήθη τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ὡς ἀποφανθῆ, ἐὰν δηλαδὴ ἀποδέχεται αὐτὴν ἢ ὄχι.

Ἡ πρώτη σκέψις, ἥτις, ὡς εἰκός, ὤφειλε νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸ Συμβούλιον σχετικῶς πρὸς τὴν πρότασιν ταύτην, διότι εἶναι σκέψις πρόχειρος και οὕτως εἰπεῖν ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἐπιβαλλομένη, ἡ πρώτη, λέγω, σκέψις, ἥτις ὤφειλε νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸ Συμβούλιον, ἦτο ἡ ἐξῆς: Ἀφοῦ ἡ σύμβασις πρόκειται νὰ συνομολογηθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἐπὶ τοῦ λαχείου, παραχωρουμένου δηλαδὴ τοῦ

δικαιώματος αὐτῆς τούτου ὡς κυρίου ἀντάλλάγματος εἰς τὸ ἔτερον συμβαλλόμενον μέρος, διατι νὰ μὴ συνομολογήσῃ ὄχι μόνον κατὰ τύπον, ἀλλὰ καὶ κατ' οὐσίαν, μόνη αὐτὴ τὴν σύμβασιν, ὥστε καὶ μόνη αὐτὴ νὰ καρπωθῇ πᾶσαν καὶ ἀκεραίαν τὴν ἐξ αὐτῆς ὠφείλειαν, ἐὰν τοιαύτη ἦτο δυνατόν νὰ προκύψῃ καὶ πέρα ἐκείνης τὴν ὁποίαν, κατὰ τὰ εἰρημένα, πρόκειται νὰ λάβῃ.

Ἄλλὰ τὸ Συμβούλιον ὀλίγον ἐπέμεινε εἰς τὴν σκέψιν ταύτην, διότι ταχέως ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλίπῃ αὐτήν, ἀφοῦ ἐξετάσαν καὶ πληροφορηθῆν ἐπέισθη, ὅτι ἡ Ἑταιρία ἤτις παρουσιάσθη ἐν ταῦθα καὶ προέτεινε εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασιν, δηλαδὴ ἡ Union Bank, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη Ἑταιρία ἤτις ἦτο δυνατόν νὰ παρουσιασθῇ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν συνομολογήσιν τοιαύτης συμβάσεως, δὲν ἔστεργε καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ στέρξῃ τὴν ἀνάληψιν τοῦ λαχείου, ἀνευ τῆς ἀμέσου παρεμβάσεως τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ὡς πρωτοφειλόμενου ὑπ' αὐτῆς ἐγγυήσεως τοῦ δανείου· διότι δι' αὐτῆς καὶ μόνης τῆς τοιαύτης παρεμβάσεως καὶ τῆς τοιαύτης ἐγγυήσεως τῆς Κυβερνήσεως ἦτο δυνατόν νὰ παρασχεθῇ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τὸ ἀπαιτούμενον κύρος, δηλαδὴ ἡ ἀπαιτούμενη πίστις, ἣτις φυσικῶς τῷ λόγῳ, ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν βᾶσιν τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ὦφειλε περιπλέον νὰ σκεφθῇ καὶ ἐσκέφθη, ὅτι ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία, ὡς σωματεῖον ἐπιστημονικόν, ἦτο καὶ καθ' ἑαυτὴν ἀναρμόδιον ν' ἀναλάβῃ τοιαύτης ρύσεως ἐπιχειρήσεις, διότι, πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἔστερεῖτο οὐχὶ μόνον τῶν ἀπαιτουμένων χρηματικῶν μέσων δι' ὧν θὰ ἠδύνατο ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ βάρη τὰ ὅποια αὐτὴν τοιαῦται χρηματιστικὰ ἐπιχειρήσεις ἐπιβάλλουσιν, ἀλλ' ἔστερεῖτο ἐπίσης καὶ τοῦ ἀνάγκαιου καὶ καταλλήλου προσωπικοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ παρακολουθῇ, νὰ ἐπιτηρῇ καὶ νὰ ἐλέγχῃ τὰς πράξεις τῆς Ἑταιρίας ἣτις ἤθελεν ἀναλάβῃ τὸ λαχεῖον.

Ὡστε τούτων οὕτως ἐχόντων, γίνεται δῆλον, ὅτι παρέμβασις τῆς Κυβερνήσεως, οἷα ἐξηγήθη, ἦτο ἀναγκαία καὶ ἀναπόφευκτος εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ ὅτι ἐπομένως τὰ πράγματα ὡς πρὸς



ρεσκευάσθησαν παρεσκευάσθησαν καλῶς, ἀφοῦ δὲν ἦτο δυνατόν  
νὰ παρασκευασθῶσιν ἄλλως.

Τῆς σκέψεως λοιπὸν ταύτης, περὶ ἧς εἶπον, ἄπαξ ἐγκαταλει-  
φθείσης, τὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον μετὰ τόσης ἐπιστασίας καὶ  
κατ' ἐπανάληψιν προέβη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς περὶ ἧς πρόκειται  
προτάσεως περὶ τοῦ λαχείου, ἐθεώρησεν αὐτὴν ἀνενδοιάστως καὶ  
παμφηρῶς ἀποδεκτὴν, ὁμολογοῦν μάλιστα χάριτας τῇ Κυβερνήσει  
ἐπὶ τῇ ἐξαιρετικῇ ἐννοίᾳ αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν.

Οἱ κυριώτεροι δὲ λόγοι δι' οὓς τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησε, κατὰ  
τὰ εἰρημένα ταῦτα, ἀποδεκτὴν τὴν περὶ ἧς πρότασιν, εἰσὶ, διὰ  
βραχείων, οἱ ἐξῆς:

1) διότι τὸ περὶ οὗ πρόκειται κέρδος ἐκ δρ. 200,000 κατ'  
ἔτος, εἰς χρυσόν, εἶναι καθ' ἑαυτὸ σπουδαῖον καὶ τόσῳ μᾶλλον  
σπουδαῖον ὅσῳ εἶναι καθαρόν, ἀπηλλαγμένον δηλαδὴ παντὸς ἐξό-  
δου ἢ ἄλλου οἰουδήποτε βάρους καὶ φαίνεται ἀνώτερον παντὸς  
ἄλλου τὸ ὁποῖον ἢ Ἑταιρία ἐξ οἰασδήποτε διαθέσεως τοῦ δικαιο-  
ματος αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου ἠδύνατο νὰ ἐπιζῆ.

2) διότι εἶναι κέρδος ἀσφαλές δηλαδὴ ἐκ τῶν προτέρων ὠρι-  
σμένον καὶ μὴ ὑποκείμενον εἰς οὐδεμίαν τῶν ἀμφιβολιῶν ἢ καὶ  
τῶν κινδύνων, εἰς οὓς ὑπόκεινται πᾶσαι αἱ παντὸς εἶδους χρη-  
ματιστικαὶ ἐπιχειρήσεις, εἰς ἃς ἀνήκουσι καὶ τὰ λαχεῖα.

3) διότι, ἐπὶ πᾶσιν, εἶναι κέρδος πρόσθετον, καθόσον ἡ Ἑται-  
ρία διατηρεῖ οὐδὲν ἥττον καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1874 καὶ μέχρι  
τουδὲ ὀριστάμενον ἰδιαιτέρον αὐτῆς λαχείον, μετὰ μόνου τοῦ  
περιορισμοῦ, ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέπηται αὐτῇ ἢ διάθεσις κλήρων εἰς  
τὸ ἐξωτερικόν, ὅστις ὅμως περιορισμὸς δὲν θὰ ἐλαττώσῃ σπου-  
δαίως τὰς ἐκ τοῦ λαχείου τούτου εἰσπράξεις, καθόσον, ὡς ἡ  
πεῖρα ἡμῶν ἀποδεικνύει, μικρὸν σχετικῶς μέρος τοῦ λαχείου διε-  
τίθετο εἰς τὸ ἐξωτερικόν καὶ τοῦτο μετὰ πολλῆς δυσκολίας.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς γνώμης τοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῆς ἐν  
λόγῳ προτάσεως, ἀλλὰ νῦν πρόκειται νὰ ἀπορηνθῆτε καὶ ὑμεῖς,  
ἀξιότιμοι Κύριοι, ἐὰν ὡσαύτως θεωρῆτε ἀποδεκτὴν καὶ ἐγκρίνητε  
αὐτὴν, διότι τὸ Συμβούλιον ἐδήλωσε ῥητῶς τῇ Κυβερνήσει ὅτι  
ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως ταύτης τῆς γενικῆς τῶν Ἑται-  
ριῶν συνελεύσεως δὲν θέλει προβῆ εἰς τὴν ὀριστικὴν συνομολόγησιν



της συμβάσεως. Καί είναι μὲν ἀληθές, ὅτι τὸ Συμβούλιον εἶχε τὴν γνώμην, ὅτι ἠδύνατο καὶ οἰκοθεν νὰ πράξῃ τοῦτο καθόσον διατηρουμένου, ὡς εἶρηται, τοῦ ἤδη ὑφισταμένου ἰδιαιτέρου λαχείου τῆς Ἑταιρίας, διατηροῦντο ἀκέραια τὰ μέχρι τοῦδε δικαιώματα αὐτῆς, καὶ δὲν προέκειτο ἐπομένως εἰμὴ περὶ ἀποκτήσεως νέας καὶ προσθέτου ὠφελείας, διὰ τὴν ὁποίαν οὐδεμιᾶς εἶχεν ἀνάγκην προηγουμένης συναινέσεως τῆς συνελεύσεως, ἀφοῦ ἡ συναινέσις αὕτη δὲν ἦτο ἐπιδικτικὴ ἀμφιβολίας. Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον ἀφορῶν οὐδὲν ἤττον εἰς τὴν πρὸς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν ἐταίρων ὀφειλομένην εὐλάβειαν, ἐθεώρησε καθήκον αὐτοῦ νὰ ποιήσῃται τὴν περὶ ἧς εἶπον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δήλωσιν, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας τὸ ζήτημα περὶ τῆς ἀποδογῆς ἢ περὶ τῆς ἀποβρίψεως τῆς προτεινομένης τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ συμβάσεως, ὑποβάλλεται σήμερον πλήρες καὶ ἀκέραιον ἐνώπιον ὑμῶν.

Ἀλλὰ περὶ τούτου θέλω λάβει τὴν τιμὴν νὰ ἐρωτήσω ὑμᾶς κατόπιν, διότι νῦν ὀφείλομεν ν' ἀκροασθῶμεν, πρῶτον μὲν τοῦ κυρίου Γραμματέως μέλλοντος νὰ ἀρηγηθῇ τὰ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένα καὶ δευτέρον τοῦ κυρίου Ταμίου, ὀφειλόντος νὰ δώσῃ λόγον περὶ τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὡσαύτως γενομένης χρηματικῆς διαχειρίσεως. Οὕτω δὲ ὁ κύριος Γραμματεὺς ἔχει νῦν τὸν λόγον.

Εἶτα δὲ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἑταιρίας Στέφανος Α. Κουμανούδης ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἔκθεσιν·

### Κύριοι,

Πρῶτον ἀπὸ τῶν συνιστῶντων τὴν Ἑταιρίαν ἐταίρων ἀρχόμενοι λέγομεν, ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ηὐξήθη κατὰ τριάκοντα. Οἱ νεοέγγραφοι εἰς τὸ τῆς Ἑταιρίας μητρώον ἦσαν, πλὴν τεσσάρων, οἰκούντων ἐν Πειραιεὶ καὶ ἑνὸς ἐν Βιέννῃ, πάντες ἐξ Ἀθηνῶν, ἐν οἷς καὶ δύο ἀλλογενεῖς. Ἡ αὐξησις δὲ αὕτη τῶν ἐταίρων γίνεται ἐκχάστοτε, ὅπως ἢ τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου πλοίου τοῦ Θησέως καὶ εἶναι κυρίως εἰπεῖν ἀνανέωσις διὰ προσθα-

φαιρέσεων τελουμένη. Ούτω και νῦν ἐκ τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ τῶν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τῷ μητρώῳ ἐγγεγραμμένων παρητήθησαν μὲν τινες, ἀπέθαναν δ' ἐντὸς τοῦ ἔτους, καθ' ὅσον ἐγένετο ἡμῖν γνωστόν, ἐννεά, ἐν οἷς καὶ δύο ἄνδρες, κατὰ διάφορον μὲν τρόπον ἐσχετισμένοι πρὸς τὴν πατρίδα κοινῇ καὶ τὴν Ἑταιρίαν ἡμῶν ἰδίᾳ, ἀξιοὶ δὲ ἀμφοτέροι μνείας ἐνταῦθα εὐφήμου. Εἶναι δὲ οὗτοι πρῶτον, ὁ ἐν Κρήτῃ μὲν γεννηθείς, ἐν Πετροπούλει δὲ διαβιώσας ὡς ὀπαδὸς τοῦ ἐμπολαίου Ἑρμοῦ, ἅμα δὲ καὶ πολλὰ ἔτη αὐτόθι διατελέσας γενικὸς τῆς Ἑλλάδος πρόξενος Ἰωάννης Κοντογιαννάκης, γνωστότατος καταστάς διὰ τὰς εἰς τὴν πατρίδα δωρεάς, οὐ τὸ ὄνομα πολλάκις ἄλλοτε ἐν ταῖς ἐνιαυσίαις ἡμῶν λογοδοσίαις ἀναγράψαντες, καὶ σήμερον κατὰ καθῆκον παραπέμπωμεν εἰς τὴν εὐγνώμονα τῶν ἐταίρων μνήμην. Ἐπειτα, ὁ ἐκ Μυτιλήνης Παναγιώτης Εὐστρατιάδης, ὅστις τῆς τάξεως ὧν τῶν λογίων, ἀφοῦ ἔτη πολλὰ ἐδίδαξε τὴν νεολαίαν, ὕστερον καὶ ὡς σύμβουλος τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, ἐν ἀνωμάλοις μάλιστα τοῦ σωματείου τούτου καιροῖς, εἰργάσθη πάνυ λυσιτελῶς τῇ ἐπιστήμῃ, καὶ ὡς γενικὸς ἔφορος τῶν τοῦ κράτους ἀρχαιοτήτων ἐπιεικοσαετίαν ὄλην εἰς τὰ χρειώδη τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας ἐπιστήσας τὸν νοῦν, πολλὰ μὲν εἰς τὸ εἶναι προεκάλεσεν, ἄλλων δὲ τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον ρύθμισιν ἐπέδιωξε. Τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ ταῦτα, καθὼς καὶ ὅσα μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας ἐγράψε, δικαίως ἐτιμῆθησαν καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀρχαιολογοῦσι.

Συνδρομῆν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας τακτικὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἐταῖροι ἐν ὄλῳ 183, καὶ δὴ 169 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκούντων, 11 ἐκ Πειραιῶς, 1 ἐξ Αἰγίνης, 2 ἐκ τῶν ἔξω τοῦ βασιλείου. Ἐτι συνέδραμον σωματεῖά τινα ἦτοι κοινὰ πέντε τὸν ἀριθμὸν, τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον, δύο ἱεραὶ μοναὶ καὶ δύο δῆμοι.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομόντων ἐταίρων τε καὶ σωματείων καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἐκάστου συνδρομῶν θέλουσιν ἀναγραφῆ ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῆ. Ἐξαιρετικῶς δὲ ἐνταῦθα μνημονεύομεν τρεῖς μείζονας συνδρομάς, διδομένας τακτικῶς ἀπὸ ἐτῶν, τὴν χιλιοδραχμὸν τοῦ Ἐθνικοῦ πανεπιστημίου,

τὴν διακοσιόδραχμον τοῦ δήμου Ἐρμουπολιτῶν Σύρου καὶ τὴν ἑκατοντάδραχμον τοῦ δήμου Πειραιέων.

Ἐκτακτον δὲ ἐν τῷ ἔτει προσφορὰν γενναίαν ἠτύχησε νὰ λάβῃ ἡ Ἑταιρία παρὰ τοῦ ὁμογενοῦς Νικολάου Ζαρίφη, κατοικοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις ἐπιδημήσας τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον ἐν Ἀθήναις, προσήνεγκεν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν δέκα χιλιάδας δραχμῶν, παρακαλῶν νὰ δαπανηθῶσι πρὸς ἀρχαιολογικοὺς ἐν τῇ Ἀκροπόλει σκοπούς, ὃ δὴ καὶ ἐγένετο κατὰ τὴν ἔφασιν τοῦ φιλομούσου δωρητοῦ.

Ταῦτα μὲν οὕτω. Ὅποια δὲ νῦν ἢ ἐν γένει κατὰστάσεις τοῦ χρηματικοῦ τῆς Ἑταιρίας, βλέπετε μὲν καὶ ἐκ τοῦ διανενημένου εἰς πάντας ὑμᾶς σήμερον ἐντύπου φύλλου, θέλετε δὲ ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον καὶ παρὰ τοῦ ταμίου τῆς Ἑταιρίας.

Ἔργα ἀρχαιολογικὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἑταιρίας τὰ ἐξῆς· πρῶτον ἀνασκαφαὶ τέσσαρες, δύο μὲν ἐνταῦθα, δύο δὲ ἄλλαι ἐξω τῶν Ἀθηνῶν, ἀποθᾶσαι, καθὼς πάντοτε, πολὺ καρποφόροι εἰς ἔργα τέχνης καὶ ἐπιγραφάς, δι' ὧν ὁ ἀρχαῖος βίος πληρέστερον κατανοεῖται, τὸ δὲ ἐν αὐτῷ καθ' ὑπατον βαθμὸν ὑπάρχον καλόν, εἰς τὴν φαντασίαν ἡμῶν ἀναπαριστάμενον καὶ ἀγαπώμενον, μεγάλως εἰς ἐξουγένισιν τῶν ἀνθρώπων συμβάλλεται. Αἱ ἀνασκαφαὶ ὅμως τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, (τοῦτο δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν) ἀν καὶ πάντοτε ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς Συμβουλιῶν ἐθωρήθησαν ὡς τὰ σημαντικώτατα τῶν ἔργων τῆς, πολλὰκις καταλείπονται ἡμιτελεῖς· οὕτω λ. χ. ἡ τῆς Ἀττάλου στοᾶς, ἡ τοῦ Διπύλου καὶ ἡ τῆς καίσης ἀγορᾶς, συμβαίνει δὲ τοῦτο ὅχι δι' ἀνεπιτηδεύτητα τῶν διευθυνόντων αὐτάς, ἢ δι' ἀψιχορίαν, ὅπερ ἤθελεν εἶναι πολλὰ μεμπτόν, ἀλλὰ συνήθως μὲν δι' ἀνεπάρκειαν τῶν χρηματικῶν μέσων πρὸς ἐξαγορὰν τῶν ἰδιωτικῶν, δημοτικῶν καὶ μοναστηριακῶν γηπέδων, ἐφ' ὧν τὰ ἀνασκαπτέα ἀρχαῖα, ἐνίοτε δὲ καὶ διότι περιστάσεις τινὲς ἐπιβάλλουσιν ἐπιχειρήσῃν ἐργασιῶν νέων μετ' ἀναβολῆς τῶν ἤδη πρότερον ἐνηργημένων· καὶ τοῦτο συνέβη τὸ παρελθὸν ἔτος, ὅτε τὸ Συμβούλιον ἔκρινεν ἀναβλητέαν τὴν ἀνασκαφὴν ἐν τῇ κατεδαφισθείσῃ οἰκίᾳ τοῦ Λύτσιακα, τῇ παρὰ τὸ ὠρολόγιον Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρῆστου, περὶ ἧς ὅμως



εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον ἐν καιρῷ τῶ δέοντι δὲν θέλει ἀφροντιστήσῃ. Αἱ μόναι δὲ ἀπροσκόπτως δυνάμεναι νὰ γίνωνται ἀνασκαφαὶ εἶναι αἱ ἐπὶ τόπων ἀσφαλῶς καὶ ἀδιαφιλο- νικήτως κατεχομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς λ. χ. ἐπὶ τῆς ἐν- ταῦθα Ἀκροπόλεως, ἐν Μυκῆναις καὶ εἴ ποῦ ἄλλοιθι. Τοῦτο πρέ- πει νὰ ἀναλογίζηται πᾶς δίκαιος κριτῆς τῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἐπιχειρουμένων ἔργων. Μετὰ τὰ γενικὰ ταῦτα ἐρχόμεθα εἰς τὰς μερικότητας τῶν τοῦ ἔτους τούτου ἀνασκαφῶν.

Περὶ τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν, τῆς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ἀναγι- νώσκομεν ὑμῖν τὴν ἐξῆς σημείωσιν, γεγραμμένην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Παναγιώτου Καββαδία, εἰς ὃν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἦτο ἀνατεθειμένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ ἔργου ἐπιστάσις.

#### ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

### ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1888 ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

#### ΕΝ Τῇ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ

Αἱ ἀνασκαφαὶ προῦχθησαν ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς Ἀκροπόλεως κατὰ μῆκος τοῦ μεσημβρινοῦ αὐτῆς τείχους μέχρι τῶν Προπυλαίων, ὥστε ἡ ὅλη ἀνασκαφὴ τῆς Ἀκροπόλεως ἐπε- ρατῶθη σχεδόν, μικρᾶς μόνον ἐργασίας ὑπολειφθείσης.

Εὐρήματα δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγένοντο πολλὰ καὶ σπου- δαῖα. Ἰδίως μνημονευτέα ἐνταῦθα τρία μεγάλα συμπλέγματα ἐκ πώρου λίθου, ἧτοι Ἡρακλῆς φρονεῦων τὸν Τρίτωνα, ταῦρος σπα- ρασσόμενος ὑπὸ δύο λεόντων καὶ τρισώματον τέρας (κατὰ τὰ ἄνω σώματα ἀνὴρ πωγωνοφόρος πτερωτὸς καὶ κατὰ τὰ κάτω ὄφεις), ἅτινα δύνανται νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς τὰ σπουδαιότατα τῶν ἐν τῇ ὅλῃ σκαφῇ τῆς Ἀκροπόλεως γενομένων εὐρημάτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1888.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς ταύτην τὴν ἀνασκαφὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους  
δρ. 57,959:40.

Τὸ δὲ ἐν τῇ κάτω πόλει ἀνασκαφικὸν ἔργον ἐγένετο ἐξωθεν τῆς  
βορείου πλευρᾶς τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπείου, συνέχεια ὄν ἐκ  
τοῦ προπαρελθόντος ἔτους. Τὸν τόπον ἐκείνον ὤφειλεν ἡ Ἐται-  
ρία ἐπὶ πλέον νὰ ἐξερευνήσῃ καὶ ἰδίως τὸν πρὸς ἀνατολὰς ὅστις  
ἦτο καὶ κατωφερέστερος καὶ χωματώδης καὶ ἐφαίνετο ἔχων κτι-  
σμάτων θεμέλια, ὡσαύτως τὸν τόπον τὸν ἀνωφερέστερον τὸν  
πρὸς ἄρκτον, ὅστις ἐπλησίαζε τὴν νέαν ἐκεῖ κατασκευαζομένην  
λεωφόρον Ὀλγας, ἐμελλε δὲ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπι-  
τροπῆς, ὡς προεδηλώθη ἡμῖν, ταπεινούμενος μικρὸν νὰ λάβῃ  
κλίαιν τινα εὐπρεπῆ εἰς τὴν ὄψιν μέχρι τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμ-  
πείου καὶ ὑψέρον νὰ φυτευθῇ, ὅπερ δὴ καὶ βλέπομεν νῦν γινώ-  
μενον. Δὲν ἔπρεπε δὲ, ἐπικαλυπτομένου οὕτω τοῦ μέρους ἐκείνου  
διὰ παντός, νὰ μὴ γνωρίσωσιν οἱ ἀρχαιολογοῦντες εἰ τι ἐκεῖ  
ἀκόμη ἐκρύπτετο ὑπὸ γῆν λείψανον τῆς Ἑλλήνων ἢ Ῥωμαίων  
τέχνης ἢ τοῦλάχιστον ἐπιγραφαί, καθὼς ἦτο πιθανὸν ὡς ἐκ τοῦ  
ὀνόματος ὃ ἔφερε τὸ πάλαι ὄλον τοῦτο τὸ μέρος ἀπὸ τῶν τοῦ  
βασιλεῶς Ἀδριανοῦ χρόνων, ὀνομαζόμενον **Hadrianopolis**.

Ὅθεν ἤρχισαν ἐκεῖ αἱ τῆς Ἐταιρίας ἐργασίαι τῇ 9 Μαρτίου  
1888 καὶ διαρκέσασαι μῆνας τρεῖς καὶ τι πρὸς, ἤλθξαν τῇ 14  
Ἰουνίου. Ἀνεφαίνοντο δέ, προϊούσης τῆς σκαφῆς, ἐπὶ ἰκανὰς  
ἡμέρας εἰς μέτριον βάθος καθ' ὄλον ἐκείνον τὸν χώρον καὶ μάλι-  
στα πρὸς τὸ νοτιανατολικὸν αὐτοῦ μέρος τὸ πλησιάζον εἰς τὸ  
πρόπυλον τοῦ περιβόλου, θεμέλια πολλὰ κτισμάτων, ἐκ παντοίων  
λίθων μεγάλων καὶ μικρῶν ὡς καὶ πλίνθων ὀπτῶν καὶ ἀσβέστου  
συγκείμενα καὶ πάντοσε διευθυνόμενα καὶ διασταυρούμενα, οὐδὲν  
δὲ κανονικῆς οἰκοδομῆς σχῆμα δεικνύοντα, ἀναμεταξὺ δὲ αὐτῶν  
καὶ τάφοι τινὲς καὶ ὑδραγωγείων ἐκ κεράμου σωλῆνες ποικιλό-  
σχημοι, ὄχι μεγάλης διαμέτρου τὸ πλείστον, καὶ τέλος φρεατὰ  
τινα ξηρά. Ταῦτα πάντα τὰ κτισμάτων λείψανα, ὡς ὅπως ἀμορφα  
καὶ ἄσχημα, ἢ ἐφορεύουσα τῆς ἀνασκαφῆς ἐπιτροπῆ, ἢ συγκειμένη  
ἐκ τριῶν τοῦ Συμβουλίου μελῶν, ἔκρινε διαλυτέα καὶ διέλυε, διότι  
καὶ ἐβλεπεν ἐν αὐτοῖς ἐνφοδομημένα οὐκ ὀλίγα ὀγκώδη μάρ-  
μαρα, βάθρα μάλιστα ὀλόκληρα ἢ βάθρων τεμάχια ἐπιγγραμ-

μένα εἰς τιμὴν τοῦ Ἀδριανοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀλλοίας ἐπιγραφὰς καὶ γλυπτὰ κατὰ τὸ μέλλον ἢ ἦττον διατηρούμενα, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀρχιτεκτονικὰ μέλη; ἰδίως δὲ φατνώματά τινα μέγιστα, βεβαίως ἐκ τῶν τοῦ Ὀλυμπίου. Ἐχώριζε λοιπὸν ταῦτα πάντα ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ ἀχρήστου ὑλικοῦ καὶ περὶ τοῦτο ἦν τὸ ἔργον, ὅτε ἀρχὰς Ἀπριλίου ἐν τῷ βορειοδυτικῷ μέρει τοῦ ἀνασκαπτομένου χώρου ἐφάνησαν τὰ ἔδάφη κατασκευῆς καὶ ἐνὸς κτίσματος ἰκανῶς εὐρυχώρου καὶ κανονικοῦ, ὅπερ κατὰ μικρὸν, ἀποκομιζομένων τῶν ἐκεῖ μόλις ἐνὸς μέτρου χωμάτων, ἀνεγνωρίσθη ὡς βαλανεῖον τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὅχι μὲν τόσον μέγα ὢν, ὡς ἐκεῖνο, οὐ εἶχαν ἀναφανῆ τὰ ἔδάφη πρὸ ἐτῶν ἐν τῇ θέσει τοῦ νῦν Ζαππεῖου μεγάρου καὶ μεθ' ὅλας τὰς τότε προσπαθείας τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας καταφρονθῆντα ἐν μέρει μὲν κατεστράφησαν, ἐν μέρει δὲ κατεκαλύφθησαν διὰ παντός (1), ὅχι, λέγω, τόσον μέγα τὸ νῦν ἐμφανισθὲν εἰδείχθη βαλανεῖον, ἀλλ' ὅχι καὶ μικρόν, διότι τὸ μήκος του ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς ἐφάνη ὄν 40 περίπου μέτρων, τὸ δὲ πλάτος περὶ τὰ 26, ἐφ' ὅσον διεσώθησαν αἱ ἄκραι αὐτοῦ οἰκοδομικαὶ γραμμαὶ, αἱ πρὸς νότον μάλιστα καὶ δυσμὰς· διότι αἱ πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς βεβαίως δὲν εἶναι ἐλλειπτεῖς, ὡς εἰδείξεν ἐκεῖ τὸ πετρώδες ἔδαφος, ἐφ' ᾧ προσερείδονται (2). Ὁ βορειότατος δὲ αὐτοῦ χώρος ὁ ἐπιμήκης καὶ κατὰ τὰ δύο ἄκρα του, τὸ ἀνατολικὸν καὶ τὸ δυτικόν, εἰς ἡμικυκλικὸν σχῆμα περατούμενος, ἐφάνη ὢν διηρημένος εὐτέγχως εἰς τέσσαρα διαφόρου πλάτους καὶ μήκους χωρίσματα, ὧν κάλλιον διετηρήθησαν τὰ τρία τὰ πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τὸ μὲν ἀνατολικώτατον ἔχει στρωσιν ἐκ μαρμαρίνων πλακῶν λευκῶν, κυανῶν καὶ ἐρυθρωπῶν, τῶν δὲ προσεγῶν αὐτῷ πρὸς δυσμὰς χωρισμάτων ἡ στρωσὶς εἶναι ἐκ ψηφιδῶν πολυχρῶμων, δι' ὧν ἀποτελοῦνται σχήματα κοσμητικὰ

(1) Ἴδε τὰ περὶ τῆς καταστροφῆς ταύτης ἐν τοῖς ἐντύποις Πρακτικοῖς τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας τοῦ ἔτους τοῦ ἀπὸ Ἰουνίου 1873 μέχρι Ἰουνίου τοῦ 1874.

(2) Ἐφάνη μὲν ἐκεῖ πρὸ δύο περίπου μηνῶν, ἐνῷ ἔσκαπτον ἐργάται χάριν φυτείας, παρὰ τὸ νότιον πεζοπάτιον τῆς λεωφόρου Ὀλγας, ἐν δάπεδον ψηφιδόστρωτον, μήκους 7,15, πλάτους 2,05, ὅπερ ἐφρόντισε νὰ διατηρήσῃ ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπὴ, ἀλλ' εἶναι αὐτὸ προφανῶς ἄσχετον πρὸς τὸ βαλανεῖον. Ἀπέχει τούτου περὶ τὰ 15 μέτρα καὶ ὁ μεταξὺ τόπος πετρώδης. Δὲν συμπεριλάβομεν δὲ αὐτὸ ἐν τῷ ἰγνογραφημάτι, τῷ ἐκδομένῳ ἐν τῷ τεύχει τούτῳ.



διάφορα ἐν ἐκάστῳ αὐτῶν, φολίδες, σειραὶ (σειριαί), μαϊάνδροι, ἀνθρομοειδῆς κύκλοι καὶ ἄλλα. Πάντα δὲ ταῦτα τὰ χωρίσματα εἶχόν ποτε καὶ ὀρθομαρμάρωσιν τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τῶν τοίχων τῶν περιβαλλόντων αὐτά, ἥτις ὀρθομαρμάρωσις κατὰ τὰ  $\frac{2}{3}$  περίπου σώζεται ἐν τῷ ἀνατολικωτάτῳ χωρίσματι εἰς ὕψος 45 περίπου ἑκατοστῶν μέτρου, λείψανα δὲ αὐτῆς μικρὰ καὶ ἐν ἄλλοις χωρίσμασι τοῦ βαλανείου παρετηρήθησαν σωζόμενα. Τοῦ τρίτου ὅμως τῶν ψηφιδοστρώτων χωρισμάτων τὸ δάπεδον εὐρέθη πλειότερον τῶν ἄλλων βεβλαμμένον καὶ ἄλλως καὶ ὡς ἐκ τινος σκαφῆς γενομένης αὐτοῦ πρό τινων ἐτῶν πρὸς ἔνθεσιν σωλήνων φωταερίου. Ἐπι λέγομεν, ὅτι τὰ τέσσαρα ταῦτα χωρίσματα συνεκινῶνουν ἀλλήλοις δι' ἀνοιγμάτων, ὧν ἡ κατασκευὴ ἦτο ἀρχιτεκτονικῶς διάφορος· τὸ μὲν δεύτερον ἀπ' ἀνατολῶν μετὰ τοῦ τρίτου συνεκινῶνει διὰ προβολῆς βραχείας τοίχων ἀποληγόντων εἰς παραστάδας ἐκατέρωθεν καὶ δύο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀνοίγματος κίωνων, ὧν αἱ βάσεις αἱ μαρμαρίναι σώζονται ἐπὶ τοῦ ὡσαύτως μαρμαρίνου οὐδοῦ, τοιαύτη δὲ ἦτο πιθανῶς ποτε καὶ ἡ συγκοινωνία τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου χωρίσματος, ἀλλ' ἐκεῖ δὲν σώζεται ὁ οὐδός, ἀφαιρειθεισῶν πρόπαλαι τῶν μαρμαρίνων αὐτοῦ πλακῶν(1)· τὸ δὲ τρίτον χωρίσμα μετὰ τοῦ τετάρτου συνεκινῶνει ἀπλῶς διὰ θυραίου ἀνοίγματος σχηματιζομένου διὰ βραχείας προβολῆς τοίχων ἐκατέρωθεν, ὅπερ ὅμως εὐρέθη ἀπωκοδομημένον ποτὲ ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις διὰ εὐτελοῦς πηλοκτίστου τοίχου, ὃν ἡμεῖς κατερρίψαμεν ἵνα φανῇ ἐκεῖ τὸ ἀρχαῖον σχῆμα τοῦ ἀνοίγματος.

Τοῦτο τὸ μέρος τῆς ὅλης οἰκοδομῆς, τὸ μέχρι τοῦδε οὕτω συντόμως καὶ ὄχι κατὰ ἄκραν τεχνικὴν ἀκρίβειαν περιγραφέν, εἶναι τὸ μόνον ὃ μετὰ συνεννόησιν τῆς ἡμετέρας ἐπιτροπῆς μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κατὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως(2), ἀπεφασίσθη νὰ διατηρηθῇ, καὶ ἐκκεῖται νῦν εἰς ὄψιν

(1) Νεαὶ πλάκες ἐτέθησαν ἐκεῖ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς ἐν μηνὶ Μαίῳ τοῦ 1889. Ἐπι δὲ καὶ τινὰ μέρη τοῦ ψηφιδοστρώτου ἰδάφους τῶν δύο δυτικωτέρων χωρισμάτων ἐπεσκίασθησαν τότε.

(2) Διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Φεβρουαρίου 1888 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2760/2044 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας πρὸς τὴν Ἀρχαιολ. Ἐταιρίαν.

πάντων, ἀφοῦ τὰ περιβάλλοντα αὐτὸ χαμηλὰ καθ' ὅσον ἐσώζοντο τειχία καὶ διὰ ἐποικοδομήσεως ἐξ ὀπτῶν πλίνθων μετρίως ὑψώθησαν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς καὶ ἐν κοιλώματι αὐτῶν ἄνω ὑπερθέοντι ἐρυτεύθησαν ἀνθύλλια (1). Τὰ δὲ ἄλλα μέρη τῆς οἰκοδομῆς, ἐπειδὴ ὄχι μόνον εἰς πολὺ ἐρειπιώδη κατάστασιν εἶχον εὑρεθῆ, ἀλλὰ καὶ ἐπεσκευασμένα καὶ μετεσχηματισμένα ἤδη ἐν πάνυ παλαιοῖς χρόνοις, καθὰ τοῦτο σαφῶς διεγνώσθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου (2), κατεκαλύφθησαν διὰ ἐπιχωματώσεως καὶ φυτείας, ἀφοῦ ὁμως πρότερον ἢ Ἐταιρία ἐφρόντισε νὰ κατασκευασθῆ τοῦ ὅλου κτίσματος ἀκριβῆς ἰχνογράφημα ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Καθερῶτος, ὅπερ ἐκδίδεται ἐν τῷ τεύχει ταύτης ἡμῶν τῆς λογοδοσίας. Ὅστις δὲ θεωρήσῃ καὶ μελετήσῃ τὸ ἰχνογράφημα, ἐν τῷ καλυφθέντι μάλιστα μέρει τῆς οἰκοδομῆς θέλει ἀναγνωρίσῃ τὰ χαρακτηριστικώτατα χωρίσματα βαλανείου, οἶον βαπτιστήρια, κολυμβήθρας, δεξαμενὰς μικρὰς καὶ μεγάλας, (ὧν ἡ μεγίστη ὄραται ὀκτάγωνος, ἄλλη δὲ τις, ἐν τῷ βορειοτάτῳ μέρει, στρογγύλη), ὑπόκαυστον (3), καὶ εἴ τι ἄλλο τῶν τοιούτων ὀνοματίζουσιν οἱ παλαιοὶ συγγραφεῖς, ἐνῶ τὸ διατηρηθὲν νῦν ἀκάλυπτον μέρος δὲν ἔχει τι

(1) Τὰ τειχία ταῦτα κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν των δὲν ἔσωζον ὕψος πλείον των 40-45 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ τοῦτο ὄχι πανταχοῦ, ἀλλὰ ἄλλοθεν ἐν τῷ ἡμικυκλικῷ ἀνατολικωτάτῳ χωρίσματι, ἔνθα καὶ διεκρίνοντο μάλιστα ἐν τῷ πάχει αὐτῶν τέσσαρες ἀρχόμενα εἰσοχαί (κουρώματα) ἡμικυκλικαί, αἵτινες ὡς νύμφαι (niches) θὰ ὑψούντο ποτε εἰς τὸ προσῆκον ὕψος καὶ θὰ περιεῖχον πιθανῶς ἀγάλματα. Αἱ εἰσοχαί αὗται, δεδηλωμέναι οὔσαι ἐν τῷ ἰχνογραφῆματι, καθὼς καὶ δύο ἄλλαι τετραγωνικαί ἐν τῷ τρίτῳ χωρίσματι, νῦν δὲν φαίνονται πλέον μετὰ τὴν γενομένην νεωτερικὴν ἐπισκευήν. Ἄλλη ὁμως μία ὁμοία μὲν αὐταῖς ἐν τῷ ἰχνογραφῆματι φαινομένη, μεῖζον δὲ, ἢ κατὰ νῶτον τοῦ ἀνατολικωτάτου χωρίσματος, διετηρήθη ὡς εἶχε, καὶ εἶναι αὐτῇ ὅλως ἄλλοιον χρῆμα, μικρὸν δεξιαμενίδιον (γούρνα), ἔσωθεν μαρμαρίνας πλαστῆν ἐνδοεδυμένον καὶ ἔχον δύο τρύπας, μίαν ἄνω πρὸς εἰσοχὴν καὶ ἄλλην κάτω πρὸς ἀπορροήν ὕδατος. Τὸ ὕψος τοῦ δεξιαμενιδίου τούτου δὲν ἴσώτετο ὅλον κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν του.

(2) Ἡ διάγνωσις αὕτη καὶ νῦν ἐπι δύνανται νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ ἰχνογραφῆματος καὶ ἀλλαγῶν μὲν, μάλιστα δ' ἐν τῷ ὀκταγώνῳ μεγάλῳ χωρίσματι καὶ δὴ κατὰ τὸ πρὸς τ' ἀριστερὰ τῆς θεωμένῃ μέρους αὐτοῦ, ἔνθα, πλὴν ἐνὸς ὑπερθέοντος ὑδραγωγῶν φαίνονται καὶ ἀποικοδομημένα δύο τῶν ἡμικυκλιοειδῶν εἰσοχῶν, αἱ δεδηλωμένα διὰ τῶν ἀρ. 1. 2.

(3) Τοῦτο ἐδηλώθη ἐν τῷ ἰχνογραφῆματι διὰ τοῦ γράμματος δ. Ἐν αὐτῷ εὑρέθησαν κατὰ χώραν ἑπὶ κείμενοι τροχοειδεῖς τινες ὀπτόπλινθοι, ἐξ ὧν ποτε συνί-



ειδικῶς βαλανεϊακόν, συγκοινωνοῦν δὲ ὁμως τοῖς ἄλλοις μέρεσι τοῦ βαλανείου διὰ τριῶν θυρῶν (1), φαίνεται ὄν ὠρισμένον εἰς τὴν ἄνετον διατριβὴν τῶν ποτὲ λουτρικίζομένων· διὸ καὶ ἡμεῖς ἀπέχομεν τοῦ νὰ δώσωμεν εἰς τὰ τέσσαρα αὐτοῦ χωρίσματα εἰδικὰ ὀνόματα ἀποδυτηρίων, ἀλειπτηρίων καὶ εἴ τινος ἄλλου, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν βαλανείων πολλαχῶς ἐγένετο διάφορος τὸ πάλαι κατὰ λόγον τῆς πολυτελείας αὐτῶν ἢ τῆς ὀλιγοτελείας, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τοὺς διαφόρους χρόνους, ἐν οἷς ῥυθοδομοῦντο. Τοσαῦτα περὶ τοῦ βαλανείου.

Ἐσκάψαμεν δὲ καὶ ἔσω τοῦ περιβάλου, κολλητὰ πρὸς τῷ τοίχῳ τάφρον πλάτους  $2\frac{1}{2}$  μέτρων, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ προπύλου καὶ χωρήσαντες πρὸς δυσμὰς ἐπὶ μέτρα 50, μέχρις οὐ δηλ. τὰ ξένα χῶματα κατὰ μικρὸν ἐλαττούμενα εἰς τὸν ἀνωφερέστερον ἐκείνιον τόπον ἐξέλιπον καὶ ἐδείξαν τὸ φυσικὸν ἔδαφος· οὕτω δὲ καὶ πρὸς ἀνατολὰς ὕστερον πάλιν ἀπὸ τοῦ προπύλου ἐχωρήσαμεν μέχρι τῆς βορειοανατολικῆς γωνίας τοῦ περιβάλου, ἐνθα τὰ ξένα χῶματα ἦσαν κατὰ τι πλείοτερα. Τὴν τάφρον δὲ ταύτην ἀνοιξαμεν ἐλπίζοντες, ὅτι ἤθελαν εὔρεθῆ παρὰ τὸν τοῖχον μέγαρα τοῦ ἐπιστάγματος αὐτοῦ καταπεπτωκότα κομμάτια, ὅποια τὰ προπερυσιν εὔρεθέντα, ἵνα ἐπιθέσωμεν αὐτά, ὅπως τότε, καὶ εὐπρεπεστέρα οὕτω φαίνηται ἡ ὅλη τοῦ τοίχου γραμμὴ. Ἄλλ' ἀπετύχομεν τοῦ ποθουμένου τούτου· ἄλλο δὲ τι ἀνεφάνη ἐκεῖ, βάσεις ἐπτὰ βάθρων μεγάλων πρὸς τῷ τοίχῳ, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ βάθρα αὐτά, ὡς πρόπαλαι καταστραφέντα, ἔτι δὲ εἰς τάφος κεραμοσκεπῆς, πιθανῶς τῶν Βυζαντινῶν χρόνων, ὅστ' ἂ μόνον ἔχων σαθρά, οὐδὲν δὲ κτίρισμα.

Νῦν δέ, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐν ταῖς λογοδοσίαις τοῦ Συμβουλίου ἐποιήσαμεν, τὰ κινητὰ ἀρχαῖα, ὅσα καθ' ὅλην ταύτην τὴν ἀνασκαφὴν εὔρεθέντα κατελέχθησαν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τῶν ἐργασιῶν, ἀναφέρομεν ἐνταῦθα συνοπτικῶς. Εἶναι ταῦτα·

στάντο οἱ στυλίσκοι αὐτοῦ, ὅποιοι πρὸ ἐτῶν εἶχον φανῆ πλείονες τοῦ ἐνός καὶ ἐν τῷ παρὰ τὸ Ζάππειον μέγαρον βαλανείου τῷ καταστραφέντι.

(1) Ἐδηλώθησαν αὐτὰ αἱ τρεῖς θύραι ἐν τῷ ἰχθυογραφῆματι διὰ τῶν γραμμάτων α. β. γ.



ΛΙΘΙΝΑ. α'. Γλυπτά περιφερῆ ἢ ἀνάγλυφα, σχεδὸν πάντα κολοβά, (προτομαί, κεφαλαί, κορμοί, μέλη κορμῶν ἀνθρώπων καὶ ζῶων, μέρη ἐνδυμάτων) μικρὰ καὶ μεγάλα, ἐν ὧν κομμᾶτια . . . . .

86

Ἐν τούτοις διαγιγνώσκονται μορφαὶ θεῶν τῶν ἐξῆς: Ἀρτέμιδος, Ἀφροδίτης, Ἐκάτης, Μητρὸς θεῶν, Διούσου, Πανός.

Ἐξαίρομεν δὲ ἐκ πάντων ἐν ἡμέτερον, ἀλλ' ὀλόκληρον σύμπλεγμα Διούσου καὶ Ἀμπέλου ἢ Σταφύλου(1), καὶ ἐν ὁμοίωμα πρῶρας νηός, μεγέθους ὅσον ἡμίσεος μέτρου, ὅπερ κλίνομεν νᾶ συσχετίσωμεν πρὸς ἐν ἄλλο περίεργον γλυπτόν, εὑρεθὲν ἀνωτέρω τοῦ τόπου τῶν ἡμετέρων ἀνασκαφῶν, ἐν τῇ ὁδοποιῳ τῆς λεωφόρου Ὀλγας καὶ κομισθὲν εἰς ἡμᾶς ἐστάλη ὕστερον εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον. Εἶναι δὲ τοῦτο Κέρας Ἀμαλθείας, λίθου Πεντελικοῦ, σχεδὸν ἀνδρόμηκες, ἔχον ἄνω καρπούς, περὶ τὰ μέσα περιδῆσιν ταινίας, πολυτελῶς ἐξεργασμένης, κάτω δὲ πρὸς τῇ βάσει σφαιρᾶν μεγάλην. Τόσον δὲ μέγα καὶ πλούσιον Κέρας ἀμφιβάλλομεν ἂν εὑρίσκηται που ἐν ἄλλοις Μουσεῖοις. Ἴσως τοῦτο μετὰ καὶ τῆς πρῶρας ἀπετέλει ποτὲ μέρος κολοσσαίου ἀγάλματος Τύχης πόλεως. Σύμβολα τῆς Τύχης ἦσαν, ὡς γνωστόν, Ἀμαλθείας κέρας, πρῶρα, πηδάλιον, σφαῖρα(2).

6' Ἀρχιτεκτονικὰ μέλη. Ἐκ τῶν τοῦ Ὀλυμπίείου φατωμάτων τεμάχια μεγάλα καὶ μικρὰ . . . . . 7

Ταῦτα εὑρέθησαν ἐξῶθεν τοῦ προπυλαίου εἰς ἀπόστασιν 15 βημάτων, ἐνφοδομημένα ἐν θεμελίοις ἀσβεστοκτιστοῖς καὶ εἰς βάθος 3 1/2 μέτρων ἀπὸ τῆς πρῶν ἐπιφανείας. Ἐν ἐξ αὐτῶν ἔχει πᾶχος 0,35.

Ἐκ τῶν τοῦ Ὀλυμπίείου βάσεων καὶ ραβδώσεων καὶ φύλλων τῶν κιονοκράνων τεμάχια . . . . . 15

22

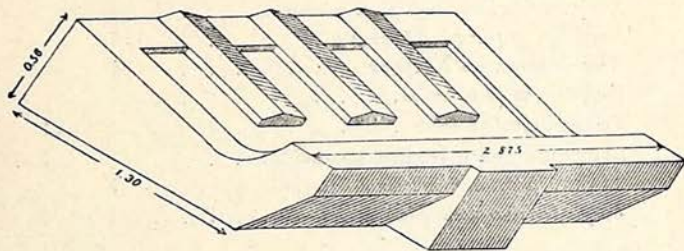
108

(1) Ἴδε αὐτὸ νῦν ἐκδοσόμενον ἐν Ἑφημ. Ἀρχαιολ. 1888 σ. 68 Πίν. 1.

(2) Ἴδε O. Mueller - Wieseler Denkm. d. a. K. ἀρ. 924 - 939.

Ἄλλοια κιονόκρανα Ἴωνικὰ μικρά, ὡς τὸ πολὺ καὶ ἀμελοῦς ἐργασίας, σῶα τε καὶ κολοβά . . . . .	7(1)
Βάσεις Ἴωνικαὶ μικραὶ . . . . .	4
Γεῖσα διαφόρων εἰδῶν, καλυπτῆρες κέραμοι, ἡγεμόνες κέραμοι. . . . .	7
Ἵδροδόξαὶ λεοντοκάρηνοι . . . . .	2
Στήλη παχέια τετραγωνικὴ, λίθου Ἵμηττίου, κολοβὴ τανῦν, ἔχουσα εἰς πέντε ἐξ ὑπαλλήλους σειρὰς γλυφὴν πολλῶν Λεσθίων ὠῶν, μειουμένου κατὰ μικρὸν τοῦ βάρους τῆς γλυφῆς. Ἴσως γύμνασμα μαθητοῦ . . .	1
Κιόνων παχέων λίθου λευκοῦ σώματα ἀνεξέργαστα (οἷον τὸ προπέρουσιν εὐρεθὲν) . . . . .	2
Σπόνδυλος κίονος μέγας πώρινος (διαμέτρου 2,55) . . . . .	1(2)
Ἀδιάγνωστον ἀκριβῶς εἰσέτι μέγα μέλος ἀρχιτεκτονικόν, λίθου Πεντελικοῦ, μήκους 2,875 . . . . .	1(3) 25

133



(1) Τούτων τῶν μικρῶν κιονοκράνων ὅλος διάφορον καὶ εὐμέγεθες εὐρέθη ἐν πρὸς τῷ Ζαπτεῖῳ μεγάρῳ Ἴωνικοῦ βυθμοῦ ὀψίου, ὡς φαίνεται, καὶ ἐκίθητιν μετενεχθὲν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐργατῶν ἀπετέθη ἐντὸς τοῦ προπύλου τοῦ Ὀλυμπίου.

(2) Ὁ σπόνδυλος οὗτος ἐνεκα τοῦ μεγέθους του ἕμεινεν ἐκεῖ ὅπου εὐρέθη ἔξω τοῦ προπύλου, ὀλίγα βήματα μακρὰν αὐτοῦ πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολᾶς, καὶ ἐπικαλύφθη ὕστερον ὄχι πολλῇ γῆ ὑπὸ τῶν ποιησάντων τὴν ἐκεῖ ρυτίαν. Ἴσως δὲ εἶναι τῶν Πεισιστρατειῶν γρόνον, ὅπως καὶ τὰ ὀλίγον ἀπωτέρω πρὸς δυσμὰς προπέρουσιν ἐφανισθέντα ἡμίτομα σπονδύλων πώρινα. Εὐρέθη δὲ οὗτος ἔχων τὴν ἄνω ὀριζόντιον ἐπιφανείαν του ἰσκαμμένην πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιμήκουσιν σωλῆνος ὑδραγωγοῦ κεραμεοῦ, οὗ εἶδομεν τὰ λείψανα.

(3) Εἶναι ἴσως τοῦτο τέγος μεγάλης οἰκοδομῆς μέρος. Ἐμεινὲ δὲ ἔκπαλα

		Ἐκ μεταφορᾶς	133
Σκευή διάφορα, ἐν οἷς σκαφίδιον, ἰγδία τρία, φρεα- τόλαιμος, δάκτυλος τριπτήρ, κράνος . . . . .			7
γ'. Ἐπιγραφαί. Ταμιακή τοῦ δ' πρὸ Χρ. αἰῶνος, ὀλιγογράμματος . . . . .			1
Βάθρον ἢ βωμοῦ μέρος « Διὸς καταιβάτου » . . . . .			1
Βάθρον ἢ βωμὸς « ξενίου Ἀσκληπιοῦ » . . . . .			1
Βάθρα τιμητικὰ Ἀδριανοῦ . . . . .			3(1)
Βάθρων ὁμοίων Ἀδριανοῦ τεμάχια . . . . .			14(2)
Ἐπιτύμβιοι στήλαι . . . . .			4
Ἐπιτύμβιοι κιονίσκοι . . . . .			4
Ἀδιόγνωστοι εἰσέτι ἐπιγραφαὶ ὀλιγογράμματοι . . . . .			5
Λίθοι, ἐφ' ὧν γράμματα οἰκοδόμων . . . . .			2
Λατινικὰ ὀλιγογράμματοι, πιθανῶς ἐπιτύμβιοι . . . . .			2 37
ΠΗΛΙΝΑ. Παιδίων κοῖλαι προτομαί, ἔχουσαι ἐντός λιθάρια κροτοῦντα, χυδαισιότατης κατασκευῆς . . . . .			2
Ζῶων μορφαὶ ὁμοιαὶ . . . . .			3
Λύχνοι κοινότατοι, οὐδὲ σώοι πάντες . . . . .			9
Ἄρτοποιίδες σωματίων διάτρητον . . . . .			1
Κωνικὸν σωματίον διάτρητον . . . . .			1
Κνιδίων ἀμοφορέων λαβαί . . . . .			4
Ῥοδίου ἀμοφορέως λαβή . . . . .			1 21
ΑΡΓΥΡΟΓΝ Ζεῦχος ἐνωτίων κρικοειδῶν . . . . .			1
ΧΑΛΚΑ. Δάκτυλος ἀνθρώπου, μεγέθους φυσικοῦ . . . . .			1
Ζεῦχος ἐνωτίων κρικοειδῶν . . . . .			1 2
			201

ἀνεξέργαστον τὴν ἐπιφάνειαν, εἰ καὶ ἄλλως πᾶσαι αἱ τοῦ σχήματός του γραμμαὶ εἶναι ἀκριβῶς διεηλωμέναι. Οἱ ἀρχιτεκτονικοὶ ἄνδρες βλέποντες ἐν σελ. 21 τὴν εἰκόνα του ἄς τῷ δώσουν τὸ οἰκτεῖον ὄνομα καὶ ἄς κρίνωσιν ἂν εἶναι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἢ (ὅπερ τολμηρὸν εἰπεῖν) ὑπόλειμμα ἴσως ἐκ τοῦ Πεισιστρατείου κτίσματος.

(1) Τούτων τὰ δύο ἐξεδόθησαν ἐν πολιτικαῖς ἐφημερίαις καὶ εἶναι τὸ τεθὲν ὑπὸ Στατίου Κουαδράτου (ὑπατεύσαντος τῷ 142 μ. Χ.) καὶ τὸ ὑπὸ τῶν Ἀπολλωνιατῶν τῶν κατὰ Κυρήνην, τὸ δὲ τρίτον, τὸ ἀνέκδοτον εἰσέτι, ἐτέθη ὑπὸ τῶν Κοροπισίων τῆς Κιτηῶν μητροπόλεως.

(2) Τούτων τινὰ ἴσως συνανήκουσιν ἀλλήλοις.



	Ἐκ μεταφορᾶς	201
Βελόνη . . . . .		1
Κτένιον . . . . .		1
Σταυρός . . . . .		1
Νομίσματα Βυζαντινά, πολὺ κατιωμένα . . . .	18	21
Τὸ ὅλον κομμάτια . . . . .		222

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 6,732.

Τρίτη ἀνασκαφὴ τοῦ ἔτους ἤτο ἡ ἐν Ἐλευσίῃ ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἑπτὰ ἐξακολουθοῦσα ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ Δημητρίου Φιλίου, ὅστις καὶ ἀφοῦ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον παρητήσατο τὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ θέσιν ἐφόρου ἀρχαιοτήτων, ἐφιλοτιμήθη ὡς Σύμβουλος τῆς Ἑταιρίας νὰ μὴ καταλίπῃ ἀτελεῖ τὴν ἐνηργμένην ὑπ' αὐτοῦ μεγάλην ταύτην ἀνασκαφὴν, ἀλλ' ἐξηκολούθησεν ἐπιστατῶν ἀμοιβῇ καὶ δὲν ἐδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας ψηφισθεῖσαν αὐτῷ ἀμοιβήν, ἀνθ' οὗ ὀφείλεται αὐτῷ χάρις.

Ἀναγινώσκομεν νῦν τὴν ἔκθεσίν του.

## ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

Αἱ τῶν ἐν Ἐλευσίῃ ἱερῶν τόπων ἀνασκαφαὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀρξάμεναι τὴν 28<sup>ην</sup> Μαρτίου κατέπαυσαν ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τὴν 17<sup>ην</sup> Δεκεμβρίου, διήρκεσαν δηλ. περὶ τοὺς ἐννέα μῆνας, τὰ δὲ ἐξαγόμενα αὐτῶν συντόμως ἐνταῦθα ἐξαγγελλόμενα εἶναι τὰ ἐξῆς:

Καὶ πρῶτον ὄχι μόνον ἐγένετο καταφανὴς κατὰ τε τὴν βορείαν καὶ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν αὐτοῦ πλευρὰν ὁ Περιβόλος ὥστε καὶ νὰ σημειωθῇ ἤδη ἐν τῷ διαγράμματι τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1887<sup>ου</sup> ἔτους, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐξω τοῦ τείχους κατὰ τὴν ἀνατολικὴν τοῦ πλευρὰν ἐπερειδόμεναι δεξαμεναὶ (κτίσμα τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων) ἐπίσης καθ' ὁλοκληρίαν ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τῶν καλυ-

πτόντων αὐτάς χωμάτων· ἡ δὲ μέχρι τοῦ ἐπιπέδου τοῦ σημερινοῦ δρόμου σκαφή τῶν ἐκεῖ τόπων πρὸς βορρᾶν τῶν ἐν λόγῳ δεξαμενῶν μᾶς ἀπεκάλυψε καὶ δύο χριστιανικοὺς τάφους (ὁ ἕτερος φέρει τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ἐξωγραφημένον ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ τοίχου του) οὐχὶ διαφόρους τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τῶν ἐν τῇ καεῖσῃ παλαιᾷ ἀγορᾷ καὶ τῶν ἐν τῇ λεωφόρῳ "Ὀλγας παρὰ τὸ 'Ὀλυμπιεῖον εἰς φῶς ἐλθόντων, φέροντα δὲ ἐκάτερον ἀνὰ μίαν δωδεκάδα προστύχων πηλίνων ἀργείων ὡς *κερίσματα*. "Ὅτι δὲ κατὰ τὸ λῆξαν κυρίως ἔτος ἀπεκαλύφθησαν ὅλοσχερῶς καὶ οἱ δύο στρογγύλοι Πύργοι, οἱ διὰ τῶν γραμμῶν Α' καὶ Α'' σημειούμενοι ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ προπαρελθόντος ἔτους (1887), τὸ ἐσημείωσα ἤδη καὶ ἐκεῖ. Ἄλλ' ἡ ἔρευνα τοῦ μεσαίου Πύργου (Α') καὶ ἐκ τῶν ἔνδοθεν, μᾶς ἔφεραν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι κάποτε ὑπῆρχεν ἐκεῖ καὶ ἄλλος τοίχος εἰς τὸν Πύργον μὲν ἀπολήγων, ἐκτεινόμενος ὁμοῦ ἐφ' ἱκανὸν πρὸς δυσμᾶς· καὶ ἀληθῶς σάψαντες κατὰ τὴν ὑποδεικνυμένην ταύτην φορὰν ἀνεκαλύψαμεν τὰ ἴχνη τοιοῦτου τινὸς τοίχου· ἀλλὰ περὶ τούτων ἄσκοπος ἀποβαίνει ἐνταῦθα μακρότερος λόγος, ὡς ἀκατάληπτος, καθὼς ἐπίσης ἀκατάληπτος θὰ ἦτο καὶ πᾶς λόγος περὶ τῆς σκαφῆς τῶν περὶξ ἐδῶ τόπων, ἧτοι τῶν μεταξὺ τοῦ ἐν λόγῳ μεσαίου Πύργου καὶ τῶν θεμελίων τοῦ κληθέντος Βουλευτηρίου, ἐν ὧσιν τὰ λεγόμενα δὲν δύνανται νὰναφῆρῶνται εἰς τὸ προσῆκον διάγραμμα· γενικῶς λοιπὸν μόνον δύναται νὰ ρηθῆ ἐνταῦθα ὅτι τὰ ἐκεῖ καὶ μάλιστα τὸ τετράπλευρον ἐκεῖνο οἰκοδόμημα, οὐ οἱ τοῖχοι ἤδη πρότερον ἐν μέρει ἀποκαλυφθέντες σημειοῦνται ἐν τῷ μνημονευθέντι διαγράμματι διὰ τῶν γραμμῶν f-f'-f''-f''', καὶ καθ' ἑαυτὰ καὶ διὰ τὴν ἐκεῖ ἐπίγῳιν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ εὐρήματα εἶναι λίαν περίεργα, ἀλλὰ συγγρόνως καὶ δυσνόητα, δηλοῦντα μόνον καὶ ταῦτα ὅτι πολλᾶκις ἐγένοντο τῶν ἐν Ἐλευσίνι οἰκοδομημάτων ρίζικαὶ μεταβολαὶ κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας. Τὸ αὐτὸ δ' ἐπορίσθημεν διδάγμα καὶ ἐκ τῆς μέχρι τοῦ βράχου σκαφῆς τοῦ ἐμβαδοῦ τῆς Στοᾶς τῆς δεξιᾷ τῷ εἰσιόντι διὰ τῆς κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρᾶν τοῦ Περιβόλου Πύλης (B'), διότι καὶ ἐνταῦθα οὐ μόνον τὸν τοίχον τὸν ἐν τῷ διαγράμματι τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1887ου ἔτους διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 24 σημειούμενον εὑρομεν προχωροῦντα ὑπὸ τὰ

θεμέλια τῆς Στοᾶς μέχρι τοῦ τοίχου τοῦ Περιβόλου, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἐκεῖ τοίχων ἀπεκαλύψαμεν τὰ λείψανα.

Ἐπειτα δὲ καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἔκρον τοῦ ἱεροῦ χώρου ἤτο' πρὸς βορρᾶν κατὰ τὰ Προπύλαια καὶ τοὺς πέριξ τόπους ἐσκάψαμεν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος· καὶ πολλὰ μὲν τινα ἀληθῶς ἦλθον εἰς φῶς καὶ ἐκεῖ ἀρχαιοτέρων οἰκοδομημάτων λείψανα, πολλὰς προκαλέσαντα τὰς ὑποθέσεις, ὧν τινὰς καὶ ἀνέγραψα ἤδη ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ προπαρελθόντος ἔτους (1887), ἀλλὰ τὸ ἔργον εἰσέτι δὲν ἐπερατώθη ὀλοσχερῶς καὶ θεωρῶ ὄχι σκόπιμον νὰ κἄμω νῦν ἐνταῦθα μακρότερον περὶ αὐτῶν λόγον. Ἐπίσης δὲ μεσημβρινοδυτικῶν τῶν μεγάλων Προπυλαίων ἀπεκαλύφθησαν τὰ ἐδάφη τῆς κατασκευῆς μεγάλου οἰκήματος τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, οὗ οἱ τοῖχοι ἐνίχου εἰς ὕψος 2 Γ. Μ. σφζόμενοι φέρουσι καὶ νῦν ἐτι λόγου ἄξια τοιχογραφήματα· ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα διὰ λόγους, οὓς περιττὸν κρίνω νὰναφέρω, τὸ ἔργον δὲν ἐπερατώθη· πρὶν ὁμως καὶ αὐθις ἐπιχωσῶσι (ἐξασφαλίσεως δὲ τρόπον ἄλλον ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶχομεν) ἀντεγράψθησαν αἱ κάλλιστα τῶν τοιχογραφιῶν καὶ δημοσιεύονται ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι(1). Πρὸς βορρᾶν δὲ τούτου τοῦ οἰκήματος ἀπεκαλύφθησαν, ὡς ἤδη καὶ ἐσημείωσα ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1887<sup>ου</sup> ἔτους τὰ θεμέλια καὶ ἐτέρας πιθανῶς θριαμβικῆς ἀψίδος καὶ πρὸς δυσμὰς ταύτης ἠρευνήθησαν διὰ σκαφῆς καὶ ἐτέρου τινὸς κτίσματος (βάθρου ἐρίππου ἀνδριάντος;) τὰ λείψανα τῶν θεμελιῶν του καὶ εὐρέθησαν τρόπον οἰκοδομίας ἔχοντα ὄχι κακόν. Τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ κτίσματος τούτου ἦν ὠκοδομημένον, ὡς τὰ περιωθέντα καὶ ἐκπαλαὶ καταφανῆ αὐτοῦ λείψανα δεικνύουσι, καθ' ὃν τρόπον τὰ πλείστα τοιαῦτα κτίρια τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἐκ κοινῶν δηλ. λίθων, ἐν οἷς καὶ μαρμάρων θραύσματα ὄχι ὀλίγα, ἀσθέστω συγκεκολλημένον· ἀλλ' οὐδόλως ἀπίθκον νὰ ἔφερε καθ' ὅλας τὰς πλευράς του ἐπικάλυμμα μαρμάρινον ἢ καὶ ἀλαβάστρινον ἀκόμη. Κατὰ τὴν ἐτέραν ἀψίδα τὴν μεσημβρινοανατολικὴν καὶ τὴν πρὸς ταύτην συνδεομένην δεξαμενὴν ἦλθον εἰς φῶς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τὰ ὀλίγα σφζόμενα ἐρείπια ὄχι μικροῦ κτιρίου (βαλανείου;) οὕτως

(1) Παράβ. νῦν Ἀρχ. Ἐφημ. 1888, σελ. 77 πίν. 4 καὶ 5.



οἱ τοῖχοι ἐπίσης σφύζουσιν ἐνιαχοῦ κεχρωματισμένου ἐπιχρίσματος ἔχνη· δυστυχῶς ἡ καταστροφή ἐνταῦθα ὑπῆρξε μεγάλη, ὥστε τὰ περιωθέντα οὐδενὸς ἢ ἐλαχίστου λόγου ἄξια εἶναι. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ λιθοστρώτον τὸ πρὸ τῶν μεγάλων Προπυλαίων ἐγνώσθη κἄπως ἀκριβέστερον κατὰ τὸ λήξαν ἔτος διὰ σκαφικῶν τινων ἐρευνῶν ἐν τοῖς περὶ δρομίσκοις καὶ οἰκίσκοις καὶ τοίχων δέ τινων, οἰο- νεῖ τὰ ὅρια αὐτοῦ διαγραφόντων, ἔχνη ἤλθον εἰς φῶς, περὶ ὧν ὅταν τὰ ἐκεῖ ἀκριβέστερον ἐξετασθῶσι θὰ γίνῃ καὶ μακρότερος λόγος. Ἄλλ' ἴσως δὲν εἶναι πολὺ τολμηρὸν νὰ ῥηθῆ περὶ αὐτῶν ἀπὸ τοῦδε ὅτι πθανὸν οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ τὸ κρηπίδωμα κιγ- κλιδωτοῦ τινος περιφράγματος τοῦ ἐν λόγῳ λιθοστρώτου, τοῦ πρὸ τῶν μεγάλων Προπυλαίων, τοῦ ἀληθῶς ἱκανὴν ἔκτασιν καταλαμ- βάνοντας.

Ἄλλὰ καὶ ἔξω καὶ μακρὰν τοῦ ἱεροῦ Περιβόλου παρὰ τὸ γνω- στὸν ἐκκλησίδιον τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου ἔσκαψα κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος ἱκανὴν ἔκτασιν γῆς καὶ εἰς ἱκανὸν βάθος καὶ ἐπέισθην, ἐγὼ τοῦλάχιστον, ὅτι λόγου ἄξιον οἰκοδόμημα τῶν Ἑλληνικῶν ἢ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων οὐδέποτε ἐκεῖ ὑπῆρξε· λέγω δὲ καὶ τῶν Ῥω- μαϊκῶν, διότι καὶ τούτων τῶν χρόνων κτίσμα ἡδύνατο βεβαίως νὰ ᾖ παρὰ τοῦ Παυσανίου μόνον μνημονευόμενος παρὰ δὲ πάντων σχεδὸν τῶν ἀρχαιολογούντων ἐνταῦθα τοποθετούμενος Νεὸς τοῦ Τριπολίμου. Τοιχαρίων τινῶν ἐκεῖ λείψανα κακοκτί- στων καὶ ψηφιδωτῆς στρώσεως ἐπίσης ὄχι πᾶνυ καλῆς τὸν τρό- πον τῆς κατασκευῆς πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὅλως ἀσήμαντά τινα εὐρήματα μαρτυροῦσι μόνον, κατὰ τὴν γνώμην μου, τὴν ὑπαρξίν ποτε ἐνταῦθα ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις οὐχὶ λόγου ἄξιων οἰκημά- των, ὧν καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ ἄλλα ἔχνη διακρίνονται ἐν τοῖς περὶ τόποις. Βυζαντινῆς ὁμως ἐκκλησίας ἱκανῶς μεγάλῃς (25 × 16 Γ. Μ.) καὶ ἐπιεικῶς ἀρχαίας σφύζονται ἀληθῶς ἄξια λό- γου λείψανα καὶ πρὸς οἰκοδομὴν τῶν διαφόρων αὐτῆς μερῶν καὶ ἰδίως τοῦ στυλοβάτου τῆς ἐχρησιμοποίηθησαν ἀλλαχόθεν καὶ ἐκ διαφόρων, ὡς εἰκάζω, ἀρχαίων οἰκοδομημάτων μετενεχθέντες ἐν- ταῦθα οἱ παρὰ τὸ ἐκκλησίδιον τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου ὀρώμενοι ἀρχαῖοι λίθοι. Ἐγὼ δὲ λόγους νὰ πιστεύω ὅτι καὶ τὸ περίφημον ἑλευσινιακὸν ἀνάγλυφον οἱ Βυζαντινοὶ ἀλλαχόθεν ὡσαύτως μετε-

νεγκόντες μετεχειρίσθησαν άνεστραμμένον ώς έξώτερον ούθδν κατὰ τὴν έτέραν τῶν ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τοίχου θυρῶν (δύο τοιαῦται ὄντως ὑπῆρχον ἐκεῖ ἀμρότεροι εἰς τὸν νάρθηκα φέρουσαι), ώς εἰκάζω, ἐκ τοῦ ἐπιδειχθέντος μοι παρ' αὐτοπτῶν τόπου τῆς εὐρέσεώς του. Ἀλλὰ τοῦ λοιπὸν ζητητέος ὁ τοῦ Τριπολέμου Ναός.

Καὶ ταῦτα μὲν ώς πρὸς τὰ λείψανα τῶν οικοδομημάτων. Ἀλλὰ καὶ εἰς κινητὰ εὐρήματα δὲν ὑπῆρξαν αἱ ἀνασκαφαὶ τοῦ λήξαντος έτους ὅλως ἄκαρποι. Καὶ τῶν μὲν γλυπτικῶν ἔργων τὰ κάλλιστα καὶ περιεργότατα καὶ μετεκομίσθησαν ἤδη εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Κεντρικὸν Μουσεῖον καθ' ὑπουργικὴν διαταγὴν (οἶον σύμπλεγμα ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀντίγραφον τοῦ κατὰ γῶραν ἐτι μένοντος συμπλέγματος τοῦ δυτικοῦ ἀετώματος τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἀνάγλυφον Ἡρακλῆ ἀναπαύομενον εἰκονίζον καὶ κεφαλαὶ τινες ἐτι, ὧν τινες εἰκονικαὶ λόγου ἄξια) τῶν δὲ ἐνεπιγράφων λίθων οἱ σπουδαιότατοι οἱ μὲν ἀνεκοινώθησαν ἤδη, οἱ δὲ ἀνακοινωθήσονται ὁσονούπω τοῖς ἑταίροις καὶ τοῖς λοιποῖς φιλαρχαίοις διὰ τῆς ἡμέτερας Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ἀλλὰ καὶ ὄστρακα, ἤτοι ἀγγείων θραύσματα, πολλὰ καὶ διάφορα ἤλθον εἰς φῶς, ὧν τινὰ διὰ τὴν ἐξαίρετα σφζομένην ἐπιχρῶσασίν των σπάνια καὶ τούτου κυρίως ἔνεκα λόγου ἄξια, καὶ εἰδῶλια πῆλινα, τῶν καλῶν τῆς τέχνης χρόνων προϊόντα, ἀριετὰ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ποικίλα ἀναθήματα, περὶ ὧν θὰ ῤηθῶσι τὰ δέοντα ἐν καιρῷ καὶ τόπῳ εὐθέτω.

Καὶ τοιαῦτα μὲν συντόμως εἰρημένα ἐνταῦθα τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἐν Ἐλευσίνι ἀνασκαφῶν κατὰ τὸ λήξαν έτος. Τὸ δὲ ἔλευσόμενον εἶθε νὰ ἐξαγγελθῆ τοῖς ἑταίροις ὅτι τέλος πάντων τὸ ἔργον ἡμῶν τὸ ἐν Ἐλευσίνι ἐπερατώθη ὀλοσχερῶς.

Ἐν Ἐλευσίνι τῆ 7ῃ Ἰανουαρίου 1889.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην κατὰ τὸ έτος δραχμαὶ 15,816.05.

Τετάρτη ἀνασκαφή ἐγένετο ἐν Μυκῆναις, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Χρήστου Τσουντα, ὡς καὶ πρότερον. Ἡ ἐκθεσις αὐτοῦ ἔχει οὕτως:

## ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΜΥΚΗΝΑΙΣ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1888 εἰργάσθημεν ἐπὶ πέντε μὲν περίπου μῆνας εἰς ἀνασκαφὰς τάφων, ἐπὶ ἓνα δὲ καὶ τινὰς ἡμέρας εἰς ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ προπέρουσιν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Μυκηνῶν ἀνακλυφθέντος ἀνακτόρου. Τάφοι ἠνοιχθήσαν τριάκοντα καὶ ἕξ, ὅμοιοι τοῖς περυσινοῖς, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς εὑρεθέντα κτερίσματα εἶναι διαφόρων εἰδῶν· τὰ κυριώτερα ἐξ αὐτῶν εἶναι τὰ ἐξῆς· 1) εἴκοσι καὶ ἑπτὰ λίθοι ἐγγεγλυμμένοι (σφραγιδόλιθοι), ὧν πολλοὶ εἶναι ἀξιολογώτατοι εἴτε διὰ τὴν τέχνην εἴτε διὰ τὰς παραστάσεις των· 2) εἰς κύλινδρος μικρὸς, ἐφ' οὗ ὑπάρχουσιν ἐγγεγλυμμένοι τέσσαρες μορφαί, ὧν αἱ τρεῖς φέρουσιν ἐπὶ σώματος ἀνθρωπίνου κεφαλῆς ζώων καὶ ἄλλα τινά. 3) δύο χρυσοὶ δακτύλιοι μετ' ἐγκεχαραγμένων παραστάσεων ἐπὶ τῆς σφενδόνης· 4) μία ἀργυρᾶ φιάλη, περὶ τὸ χεῖλος τῆς ὁποίας ὑπῆρχον ἐπιεκολλημένα εἴκοσι καὶ ἓν πρόσωπα ἐκ χρυσοῦ· ἐξ αὐτῶν σώζονται μόνον ἑπτὰ· 5) πυξίς λιθίνη μετὰ πώματος, ἐφ' ἧς ὑπῆρχον ἀνάγλυπτοι δύο πολύποδες, τέχνης πολὺ καλῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν σώζεται ἄρτιον· 6) ἐννέα χαλκᾶ ἀγγεῖα, ὧν τὸ μέγιστον ἔχον διάμετρον 0,48 μ. κοσμεῖται· τὸ χεῖλος διὰ σπειροειδῶν κοσμημάτων· ἐν ἄλλο σχήματος πρόχου ἔχει περὶ τοὺς ὦμους ζώνην ἐκ δεκαεπτὰ ἐκτύπων κεφαλῶν βοῶν· 7) τρεῖς κεφαλαὶ ἐξ ἐλεφαντοστοῦ ὕψους 0,08 ἕως 0,10 μ., ὧν ἡ μία μέγιστα διατηρεῖται πολὺ καλῶς· 8) πολλὰ ἄλλα ἀντικείμενα ἐξ ἐλεφαντοστοῦ, ὧν τινὰ μετ' ἀναγλύπτων παραστάσεων, μὴ διατηρουμένων ὁμῶς, ὡς συνήθως, καλῶς· 9) διάφορα μικρότερα χαλκᾶ ἀντικείμενα, ἥτοι μαχαίρια, αἰχμαὶ δοράτων καὶ βελῶν, ἐν ζυρόν, δύο κάτοπτρα, μία πόρπη κτλ. Τέλος πλεῖστα μικρὰ



κοσμήματα ἐξ ὑελώδους μάζης, ἐκ κρυστάλλου, ἡλέκτρου καὶ χρυσοῦ (1).

Ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως κατηδαφίσθη μέρος τοῦ ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις ἐπὶ τοῦ ἀνακτόρου οἰκοδομηθέντος κρηπιδώματος καὶ ἀπεκαλύφθη οὕτω ὀλόκληρος ἡ αὐλὴ μετὰ τῆς αἰθούσης, πρὸς δὲ καὶ ὀλόκληρον τὸ πρὸς βορρᾶν τοῦ ἀνδρῶνος δωμάτιον, τὸ μόνον ἐκ τοῦ γυναικωνίτου σωζόμενον, τὸ ὅποιον εὐρέθη ἔχον τρία τοιγάλια, δηλαδὴ χαμηλὰ θρανοειδῆ κτίσματα ἐκ πηλοῦ, ἐφ' ὧν ἐστρωμένων δι' ὑφασμάτων ἐκάθηντο. Συγχρόνως ἐπεχειρήθη καὶ ἡ κάθαρσις τῶν δύο κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς ἀκροπόλεως συρίγγων, ἀπεδείχθη δ' ἐνταῦθα ὅτι ἡ βορεία ἐξ αὐτῶν ἀφου διασχίζη ὅλον τὸ πᾶχος τοῦ τείχους ἐγκαρσίως ἐξακολουθεῖ καὶ ἐκτός αὐτοῦ περὶ τὰ ἐννέα μέτρα ἢ ἐξοδος ὅμως τῆς σύριγγος δὲν ἀπεκαλύφθη ἐτι, διότι διεκόπησαν αἱ ἀνασκαφαί.

#### ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 5,419.50.

Τὸ ὅλον δὲ εἰς ἀνασκαφὰς τοῦ ἔτους ἐδαπάνησεν ἡ Ἐταιρία, συμπεριλαμβανομένου καὶ ἐνός μικροῦ κονδυλίου εἰς αὐτὰς ὑπηγμένου λογιστικῶς, δραχμαὶ 86,342.30, ποσὸν τοῦτο χρημάτων, ὅσον οὐδέποτε ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐταιρίας εἰς ἔτος ἐδαπανήθη εἰς ἀνασκαφὰς, ἂν καὶ ἔλειψε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ τῆς πρόσδοδος τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου.

Μεταβαίνομεν εἰς ἄλλα τοῦ ἔτους ἔργα τῆς Ἐταιρίας. Ἀγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν τῆς Ἐταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος μέτρια, ἐν ὧν δραχμῶν 9,630.50. Τῶν ἀγορασθέντων πάντων θέλει προστεθῆ κατάλογος ἐν τῷ τυπωθησομένῳ τεύχει τῆς λογοδοσίας ταύτης, ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν δωρηθέντων τῇ Ἐταιρίᾳ ἀρχαίων μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν δωρητῶν. Νῦν δὲ πρῶτον εἰσάγονται οἱ διττοὶ οὗτοι κατάλογοι ἐν ταῖς λογοδοσίαις.

Πάντα δὲ τὰ ἀρχαία τῆς Ἐταιρίας, πλὴν τινῶν κοινοτάτων

(1) Ἐκθεσὶν πληρεστέραν μετ' εἰκόνων ἴδε νῦν Ἀρχ. Ἐφημ. 1888 σελ. 119 πίν. 7-10.

καὶ ἀσημέντων καὶ πλὴν τῶν ἐκ Μυκηνῶν ἐσχάτως κομισθέντων καὶ παραδοθέντων ἡμῖν διὰ λεπτομεροῦς πρωτοκόλλου, εἶναι καταγεγραμμένα ἐν χειρογράφοις καταλόγοις τηρουμένοις ἐν τῷ Με. τσοβίῳ. Ὁ γενικὸς ἀριθμὸς τῶν συμποσοῦται εἰς 17,800 (1)- Ἡ καταγραφή δὲ αὐτὴ ἢ ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου Ἀθανασίου Σ. Κουμανούδη ἀπὸ ἐτῶν γινομένη διευκολύνθη κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος, προσληφθέντος πρὸς τοῦτο ἀπὸ τῆς α' παρελθόντος Ἰουνίου καὶ ἐνὸς βοηθοῦ, ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου.

(1) Σύγκριται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ἕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν : Λιθίνων 4520, χαλκῶν 1202 (ἐξ ὧν 118 σταθμῆ), σιδηρῶν 60, μολυβδίνων 2866 (ἐξ ὧν 1317 σύμβολα, 453 σταθμῆ, 563 μολυβδόουλλα), ἀργυρῶν 73, χρυσῶν 265, θαλίτων 356, διαφόρων ὑλῶν 347, πηλίνων ἀγγείων 4307, (ἐν οἷς τὰ 320 πηλ. θρασύματα), πηλίνων μορφῶν 1990, πηλ. λύχνων 1079, πηλ. μητρῶν 192, πηλ. σκευῶν 290, πηλ. πυραμιδοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοποιῶν 28, πηλ. λαθῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. - Ἰστίον δὲ, ὅτι αἱ λαθαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολορῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν ἕως τὰς 10 χιλιάδας, ἀποκρίνεται ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de Grèce*, Paris, 1871. - Νομίσματα δὲ, μετὰ τὴν προπέρουσιν παράδοσιν τῶν πολλῶν εἰς τὸ Νομισματικὸν Μοσεῖον, εἰσῆλθαν τῷ 1888 εἰς τὸ Μοσεῖον τῆς Ἑταιρίας ἄλλα πάλιν, τὰ πλεῖστα μὲν ἐκ τῶν ἀνασκαρῶν, τινὰ δὲ καὶ ἐκ δωρεῶν, τὰ ἐξῆς:

Ἑλληνικὰ ἀργυρᾶ . . . . .	4	
" χαλκᾶ . . . . .	408	412
Ῥωμαϊκὰ ἀργυρᾶ . . . . .	4	
" χαλκᾶ . . . . .	185	189
Βυζαντινά, μεσαιωνικά καὶ νεωτερικὰ χρυσᾶ . . . . .	2	
" " " χαλκᾶ . . . . .	95	
Τουρκικοὶ παράδοις . . . . .	508	605
Τὸ ὅλον . . . . .		1206

καὶ εἶναι πάντα ἀκριβοῦς καταγεγραμμένα ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ.

Ἐστὶ σημιούμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἑταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ ἐκδοθεῖς κατάλογος ὑπὸ Μ. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῶν δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Marthe, ἐν Μαρσιίοις 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφόμενῳ *Katalog der Sculpturen zu Athen*, Marburg, 1881, καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας, ὅσα ἕως τότε εἶχε λιθινα γλυπτὰ, περιγράφησαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἐξῆς ἐπίτομον κατάλογον τῶν Ἀθῆνησι Μουσείων *Die Museen Athens von Arthur Milchhöfer*. Athen, K. Wilberg, 1881.

Ἡνοίγητο δὲ τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μουσεῖον διὰ τε τοὺς ἐταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν. Εἰσεπράχθησαν δ' ἐξ εἰσιτηρίων κατὰ τὸ ἔτος δραχμαὶ 2968. Ἐλευθέρᾳ δὲ εἶναι ἡ εἰσοδος τὸ Σάββατον.

Εἰς τὰ διάφορα Μουσειακὰ ἔργα, οἷον κατασκευὴν θηκῶν, βιβλίων, ἐπιπλῶν, στολῶν διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων, ἔτι δὲ καὶ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου ἔδαπανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 12,007.40.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ἠυξήθη κατὰ τὸ ἔτος ἐξ ἀγορῶν διὰ δαπάνης δρ. 2.613.25, ἐν οἷς καὶ τὰ δετικά τῶν βιβλίων ἠθέλει δὲ προσαρτηθῆ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει πινάξ ἐμφαινῶν τὰ τε ἀγορασθέντα καὶ τὰ δωρηθέντα. Πάντων δὲ τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἑταιρίας κτηθέντων βιβλίων ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, τῆς ἐκδομένης δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας ἐτυπώθησαν μὲν τὰ δύο πρῶτα τεύχη τοῦ ἔτους 1888 ὁμοῦ ἤδη πρὸ δύο μηνῶν, δὲν διενεμήθησαν δὲ εἰσέτι, ἕνεκα δυσχερείας τινὸς τεχνικῆς, ἀπροσδοκῆτως ἀναφύσεως περὶ τὴν διὰ φωτοτυπίας ἀπόδοσιν ἐνὸς τῶν πινάκων. Ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ δυσχέρεια θὰ ὑπερνικηθῆ, ὥστε καὶ τὰ λοιπὰ δύο τεύχη τοῦ ἔτους ἐγκαιρίως, καθ' ὅσον εἶναι δυνατόν, νὰ παρασκευασθῶσιν εἰς ἐκδοσιν. Δὲν πρέπει δὲ οἱ παρ' ἡμῖν φιλόχριοι νὰ ἀσχάλλωσι πολὺ διὰ τὰς κατὰ καιροὺς ἐπερχομένας τοιαύτας βραδύτητας, ἀναλογιζόμενοι τὸ ἐν πολλοῖς ἔτι ἀκατάρτιστον τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Ἄλλοτε εἴπομεν καὶ ἄλλας παρὰ τὴν σημερινὴν αἰτίας τῶν βραδυτήτων τούτων, ἃς κρίνομεν περιττὸν νῦν νὰ ἐπαναλάβωμεν. Σὺν τῷ χρόνῳ, ὅχι ἐν ἀκαρεί, θὰ κραταιωθῶμεν, ὅπως καὶ οἱ αἰῶνας ὄλους προηγησάμενοι ἡμῶν ἐν τῷ πολιτισμῷ ἄλλοι λαοί.

Ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν Ἐφημερίδα ἐν τῷ ἔτει δρ. 4,933. Εἰσεπράχθησαν δὲ ἐκ πωλήσεως τευχῶν αὐτῆς δρ. 2,806.40. Ἀνακοινοῦμεν δὲ ὑμῖν, ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, γενομένην τῇ 10 παρελθόντος Νοεμβρίου, εἰς τοὺς πληρόνοντας τὴν συνδρομὴν τῶν ἐταίρων θὰ πωλῆται εἰς τὸ ἐξῆς ἡ Ἐφημερίς ἀντὶ δραχμῶν 10, καὶ ὅχι ὅπως ἕως τῶρα ἀντὶ 16.

Πρὸς γνῶσιν τῶν ἐταίρων ρητέα ἔτι κρίνονται καὶ τὰδε. Τῇ



20 παρελθόντος Μαΐου παρεδόθησαν διά πρωτοκόλλου εἰς τὸν διευθύνοντα τὸ ἀνθρωπολογικὸν Μουσεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Δρ. Κλῶνα Στέφανον ὅσῳ ἀρχαῖα ἐκ τάρφων τῆς Ἐλευσίνας.

Ἐσαύτως διά πρωτοκόλλου τῇ 11 Φεβρουαρίου 1888 παρεδόθησαν εἰς τὸν ἐφορον ἀρχαιοτήτων Χρ. Τσουνταν 351 ἀρχαῖα γλυπτὰ ἵνα εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον.

Ἐσαύτως πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν διά πρωτοκόλλου τῇ 5 παρελθόντος Ὀκτωβρίου παρεδόθησαν εἰς τὸν Δρ. Lolling, τὸν προσκεκολλημένον παρὰ τῷ Ἰπουργεῖῳ τῆς παιδείας κεφαλαὶ τρεῖς μαρμαρίναι ἐκ τῶν ἐν Ἐλευσίνῃ ἀνασκαφισῶν καὶ τηρουμένων τέως ἐν τῷ Μετσοβίῳ.

Παρελάβομεν δὲ ὡσαύτως διά πρωτοκόλλου τῇ 29 παρελθόντος Δεκεμβρίου παρὰ τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Χρ. Τσουντα διάφορα ἀρχαῖα, προσερχόμενα ἐκ τῆς ἐν Μυκῆναις ἐντολῇ καὶ δαπάνῃ τῆς Ἐταιρίας ἀνασκαφῆς.

Ἐσαύτως παρὰ τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Βασ. Λεονάρδου ἀρχαῖα ἐκ τοῦ Ἀμφιαρείου κατὰ τὴν ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου 1888 ἐκθεσίῃ του καὶ τὴν μνησὶν αὐτῶν ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ Συμβουλίου (συνεδρ. τῆς 28 Ἰανουαρίου 1888).

Ἐσαύτως ἀρχαῖα ἐξ Ἐλευσίνας παρὰ τοῦ ἐφορευόντος τὴν ἐκεῖ ἀνασκαφὴν τῆς Ἐταιρίας Δημ. Φιλίου, κατὰ τὰ Πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου (συνεδρ. τῆς 12 Ὀκτωβρίου, τῆς 19 Νοεμβρίου καὶ τῆς 29 Νοεμβρίου 1888).

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κατὰ τὸ ἔτος πεπραγμένων λέγομεν, ὅτι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου πρὸς ταῖς γενομέναις δαπάναις εἰς τὰς εἰρημένας ἀνασκαφάς, ἐπληρόνοντο ἔτι ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας τακτικῶς φύλακες ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐλευσίνῃ, Ἀμφιαρείῳ τῆς Ὠρωπίας, Θεσπιαῖς, Τανάνγγρ, Ἐπιδαύρῳ τῇ Ἀργολικῇ καὶ Μυκῆναις. Ἐπι δὲ ἐδίδοντο καὶ ὁδοιπορικὰ καὶ ἐπιδόματα μισθοῦ τὰ συνήθη εἰς τοὺς ἐφόρους τοὺς ἐκπεμπομένους εἰς ἀρχαιολογικὰς τῆς Ἐταιρίας ὑπηρεσίας. Εἰς ταῦτα πάντα ἔδωκεν ἀπάντησιν ἐν τῷ ἔτει δραχμαὶ 4,573.15. Καὶ αὗται μὲν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἐταιρίας. Προκατεβλήθησαν δὲ κατὰ τὸ ἔτος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου παρὰ τῆς Ἐταιρίας ἀτόκως διὰ ἐξαγορὰν οἰκιῶν

καὶ γηπέδων ἐν Ἐλευσίῃ καὶ Ἀθήναις, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξακο-  
λούθησιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Κεντρικοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου δραχ.  
ἐν ὄλῳ 131,907.21, ὧν ἀπελήφθησαν ἤδη αἱ 95,880.70, αἱ  
δὲ λοιπαὶ ἀπολήφθησονται.

Τελειόνοντες νῦν τὴν λογοδοσίαν ἀναγκαζόμεθα ἐκ τοῦ καθή-  
κοντος νὰ ἐπαναλάβωμεν ὑπομνηστικῶς ὅσα πολλάκις ἤδη καὶ  
τελευταίον προπέρσι τὸ Συμβούλιον διὰ πλείονων ἐξέθηκε περὶ  
ἀνεπαρκείας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφόρων, δι' ἣν ἀνεπάρκειαν αἱ ἐπαρ-  
χίαι τοῦ βασιλείου ἀρχαιολογικῶς μένουσιν ἀνεφόρευτοι, περὶ τῶν  
ἀσθεῶς λατομουμένων λόφων ἐν τοῖς περίξ τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τῆς  
ἐξοικίσσεως τῶν Ἀναφρωτῶν ἀπὸ τῶν πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀκροπό-  
λεως κλιτύων, ἐνθα πρὸ ἐτῶν παρανόμως ἐνιδρύθησαν, τέλος περὶ  
τῆς ἄρσεως τῶν σιδηρῶν τροχιῶν ἀπὸ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ Ὀλυμ-  
πειοῦ. Πάντων τούτων καὶ σήμερον μνημονεύοντες, δὲν ἀπελπι-  
ζόμεθα ὡς ἐκ τῶν ἐνεργειῶν εἰς ἃς προβαίνει ἡ Κυβέρνησις, ὅτι  
δὲν θὰ ἐπέλθῃ προσεχῶς ἡ θεραπεία ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀρχαιολογίας  
καὶ πρὸς αὐξῆσιν τῆς ὑπολήψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους παρὰ τῷ  
πεπολιτισμένῳ κόσμῳ.

---

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ταμίας τῆς Ἐταιρίας Γεώργιος  
Νικολαΐδης ἀνέπτυξε προφορικῶς κατ' ἄρθρον τὸν ἐντύπως  
ὑποβληθέντα εἰς τὴν Συνέλευσιν ἰσολογισμόν τῶν ἐσόδων  
καὶ ἐξόδων καὶ τὸν πίνακα τῆς καταστάσεως τῆς Ἐταιρίας  
κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1888, ὡς ἔπονται ἐνταῦθα.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ

<b>ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ</b>				
<b>ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ</b>				
A.	ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ. Τακτικά	Δρ.	10,228	—
	» Έκτακτοι και κληροδοτήματα	»	12,057	10
B.	ΤΟΚΟΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ. Έκ χρεωγράφων.	»		22,285
	» Έκ μετοχών Έθνικης Τραπέζης 40.	(α)		7,104
Γ.	ΜΕΡΙΣΜΑ. Έκ μετοχών Έθνικης Τραπέζης 40.	»		8,970
Δ.	ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. Έκ κληρωθεισών όμολογιών.	»	3,212	—
	» » πωληθεισών »	»	51,242	50
E.	ΜΟΥΣΕΙΑ. Έξ εισιτηρίων εις αυτά	»		54,454
Ζ.	ΔΑΧΕΙΟΝ. Περίοδος ΙΒ'	»		2,968
Ζ.	ΔΙΑΦΟΡΑ	(β)		80,103
H.	ΕΝΟΙΚΙΑ	»		4,036
Θ.	ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ	»		360
				2,806
				<b>183,088</b>
<b>ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ</b>				
I.	ΑΠΟΛΗΨΙΣ. Προκαταβολών λογαριασμού Δημοσίου	»	95,880	70
	» » » Έταιρίας	»	2,000	—
ΙΑ.	» Χρέους Γιανοπούλου	»	25,391	56
ΙΒ.	» Καταθέσεως εις την Έθνικην Τράπεζαν	»	17,800	—
				<b>141,072</b>
	Τό όλον των εισπράξεων.	»		<b>324,160</b>
	ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΤΑΜΕΙΟΥ. Τήν 31 Δεκεμβρίου 1887.	»		<b>5,038</b>
(α)	» Ητοι τών 30 μετοχών τής Έταιρίας και			
	» 10 » εκ τού κληροδοτήματος 'Ρώμα.			
				<b>40</b>
				<b>==</b>
(β)	» Ητοι από πώλησιν λίθων	Δρ.	101.—	
	» υπερτίμησιν χρυσών νομισμάτων	»	3,483.23	
	» άμοιβήν κληρωθ. όμολ. τών 6 έκατομ.	»	442.—	
	» πρόστιμον	»	10.—	
			<b>4,036.23</b>	
	Όλον εισπράξεων.	Δρ,		<b>329,199</b>



ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1888.

**Π Λ Η Ρ Ω Μ Α Ι**

**ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ**

Α. ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν . . . . .	Δρ.	5,050	—		
» Γραφική ύλη, χάρτης, τυποτικά, ταχυδρομικά κλπ. . . . .	»	3,733	50		
» Βιβλιοθήκη, αγορά βιβλίων και δετικά . . . . .	»	2,613	25	11,396	75
<b>Β. ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν . . . . .</b>		<b>6,940</b>	<b>—</b>		
» Ἀρχαιοθήκαι, συλλογῆσαι καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων . . . . .	»	5,067	40		
» Ἀγορὰ ἀρχαίων . . . . .	»	9,630	50	21,637	90
<b>Γ. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ. Ἀκροπόλεως . . . . .</b>		<b>57,959</b>	<b>40</b>		
» Ὀλυμπίου . . . . .	»	6,732	—		
» Ἐλευσίνος . . . . .	»	15,815	05		
» Ἀγορᾶς . . . . .	»	415	35		
» Μυκηνῶν . . . . .	»	5,419	50	86,342	30
Δ. ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ. Ἐπιμίσθιον ἐφόρων, μισθοὶ φυλάκων ἐπαρχικῶν Μουσείων καὶ μνημείων . . . . .	»			4,573	15
Ε. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ . . . . .	»			4,933	70
Γ. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Ἀγορὰ μετοχῶν τῆς . . . . .	»			8,396	—
Ζ. ΛΑΧΕΙΟΝ. Περίοδος 1Β'. . . . .	»			38,184	79
Η. ΔΙΑΦΟΡΑ . . . . .	»			339	20
				<b>175,803</b>	<b>79</b>

**ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ**

Θ. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Κατάθεσις . . . . .	»	17,800	—		
Ι. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμοὶ Δημοσίου . . . . .	»	131,907	21		
» » Ἐταιρίας . . . . .	»	2,000	—	151,707	21
Τὸ ὄλον τῶν δαπανῶν . . . . .	»			<b>327,511</b>	<b>—</b>
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ τοῦ Ταμείου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1888 μεταφερόμενον εἰς τὰ βιβλία τοῦ 1889. . . . .	»			1,688	05
				<b>329,199</b>	<b>05</b>

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧ.

ΜΕΡΙΔΕΣ	Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1887		Πράξεις κατά τὸ 1888	
	Χρέωσις	Πίστωσις	Χρέωσις	Πίστωσις
Α. ΑΚΙΝΗΤΑ. Οικόπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις Κηφισία, Ἐλευσίνη κλπ. . . . .	29,080	88	8,396	—
Β. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Μετογαὶ αὐτῆς. . . (α)	114,157	10	17,800	17,800
Γ. " " Καταθέσεις ἐντοκοῖ . . . . .			—	54,454
Δ. ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ . . . . . (α)	94,742	92	131,907	21 95,880
Ε. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμοὶ Δημοσίου . . . . .	51,442	82	2,000	— 2,000
Ζ. " " Ἐταιρίας . . . . .	1,000	—	—	— 25,391
Ζ. ΧΡΕΟΣ Γιαννοπούλου . . . . .	69,392	18	—	— 56
Η. ΤΑΜΕΙΟΝ τοῦ 188 . . . . .	5,038	18	324,160	87 327,511
	364,854	08	484,264	08 523,037
			364,854	08
			849,118	16
			523,037	76
			326,080	40
				ἰσοῦτόν

Κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν :

50 ὀμόλογα τῶν 60 ἑκατομμυρίων

108 " " 10 " "

117 " " 6 " "

40 μετογαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1888.

Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1888

Χρέωσις

Πίστωσις

29,080	88
122,553	10 (α)
40,288	42 (β)
87,469	33 (γ)
1,000	—
44,000	62 (δ)
1,688	05 (ε)

326,080 40

326,080 40

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(α) Λογαρ. τοῦ 1887	Δρ.	114,157.10	
» 1888	»	122,553.10	πλέον δρ. 8,396.—
(β) » 1887	»	94,742.92	
» 1888	»	40,288.42	ἔλατ. δρ. 54,454.50
(γ) » 1887	»	51,442.82	
» 1888	»	87,469.33	πλέον » 36,026.51
(δ) » 1887	»	69,392.18	
» 1888	»	44,000.62	ἔλατ. » 25,391.56
(ε) » 1887	»	5,038.18	
» 1888	»	1,688.05	ἔλατ. » 3,350.13
			δρ. 44,422.51 δρ. 83,196.19
			» 44,422.51
			Ἐλάττωσις τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας Δρ. 38,773.68

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

Λογαριασμός τοῦ ἔτους 1887	Δρ.	364,854.08
» 1888	»	326,080.40
Διαφορά ἐπὶ ἔλαττων, ὡς ἀνωτέρω	Δρ.	38,773.68



ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ

Α'. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	1858 - 1887		1888		Όλοσ	
<b>ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ</b>						
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Έτησια . . . . Δρ.	161,147	35	10,228	—	174,375	35
» Έκτακτοι . . . . »	65,246	51	10,057	10	75,303	61
» Είδικαι . . . . »	52,745	53			52,745	53
ΤΟΚΟΙ καὶ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ. Έν γένει. »	432,955	15	16,074	78	449,029	93
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. Έξαργύρωσ. κληρωθ. όμολογ. »	340,894	52	54,454	50	395,349	02
ΜΟΥΣΕΙΑ. Έξ είσιτηρίων . . . . »	15,953	25	2,968	—	18,921	25
ΑΚΙΝΗΤΑ. Πώλησις ακινήτων . . . »	10,258	93			10,258	93
» Ένοίκια . . . . »	6,730	08	360	—	7,090	08
ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ . . . . »	12,920	72	2,000	—	14,920	72
ΔΙΑΦΟΡΑ . . . . »	15,980	29	4,036	23	20,016	52
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ (παλαιά) καὶ κει- τάλογοι τών έν τοίς Μουσείοις αρχαίων. »	1,882	18	2,806	40	4,688	58
» » Νέα τῆς Γ' Περιόδ. »	8,708	20			8,708	20
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ . . . . »	1,720	09			1,720	09
ΛΑΧΕΙΩΝ . . . . »	1,017,888	02	80,103	60	1,097,991	62
	2,148,030	82	183,088	61	(α) 2,331,119	43
<b>ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ</b>						
ΔΑΝΕΙΑ καὶ απόληψις καταθέσεων . »	164,732	14	17,800	—	182,532	14
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Απόληψθεισαι . . . »	492,030	02	97,880	70	589,910	72
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ. Άλληλόχρεωσις λογαριασμός . . . . »	839,116	92			(β) 839,116	92
ΑΠΟΛΗΨΙΣ ΧΡΕΩΣ Γιαννοπούλου. »			25,391	56	25,391	56
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ . . . . »	12,632	59			12,632	59
	3,656,542	49	324,160	87	3,980,703	36
ΤΑΜΕΙΩΝ. Υπόλοιπα διαχειρίσεως μέχρι τοῦ 1888 . . . . »	1,688	05	5,038	18	6,726	23
	3,658,230	54	329,199	05	3,987,429	59

(α) Κύρια έσοδα . . . . Δρ. 2,331,119.43

(β) Διάφοροι λογαριασμοί . . . . Δρ. 1,649,583.93

Δρ. 3,980,703.36

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858 - 1888.

Β'. ΠΑΝΩΡΜΑΙ	1858 - 1887		1888		Όλοσ	
<b>ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ</b>						
ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν, τυπωτικά, έξοδα διάφορα και Βιβλιοθήκη. Δρ.	89,652	57	11,396	75	101,049	32
ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν, αρχαιοθηκαι, φυλάκεια, επισκευαί και συγκολλήσεις αρχαίων . . . . . »	151,758	39	12,007	40	163,765	79
ΑΓΟΡΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ . . . . . »	237,539	94	9,630	50	247,170	44
ΑΡΧΑΙΑ. Ανακαφαί εν γένει . . . . . »	527,372	51	86,342	30	613,714	81
» 'Επισκευαί και αναστηλώσεις μνημείων . . . . . »	26,205	71			26,205	71
ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ. Προσωπ. έφόρων και φυλάκων έπαρχ. Μουσείων και μνημείων . . . . . »	84,323	25	4,573	15	88,896	40
» Περισυναγωγή και μεταφορά αρχαίων . . . . . »	3,305	83			3,305	83
ΤΟΚΟΙ. Έν γένει . . . . . »	31,786	37			31,786	37
ΑΚΙΝΗΤΑ . . . . . »	24,838	30			24,838	30
ΔΙΑΦΟΡΑ. Ποσοστά εισπράκτορ., έκμαγετα αρχαίων κτλ. . . . . »	12,799	92	339	20	13,139	12
» Προτομαί προέδρ. Έταιρ. . . . . »	1,696	43			1,696	43
» Συνδρομαί εις ξένους πρός συντέλειαν ανασκαφών . . . . . »	446	43			446	43
ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΑ . . . . . »	1,886	18			1,886	18
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ . . . . . »	275,792	30			275,792	30
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ . . . . . »	77,226	43	8,396	—	85,622	43
ΔΑΧΕΙΟΝ . . . . . »	434,901	87	38,184	79	473,086	66
ΑΚΙΝΗΤΑ. 'Επισκευαί . . . . . »	671	15			671	15
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜ. (Νέα Γη: Περίοδ.) . . . . . »	44,395	95	4,933	70	49,329	65
	2,026,599	53	175,803	79	2,202,403	32
<b>ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ</b>						
ΔΑΝΕΙΑ. . . . . »	65,625	—			65,625	—
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΑΙ. 'Αποληπταί . . . . . »	596,778	48	133,907	21	730,685	69
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ . . . . . »	839,116	92			839,116	92
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ . . . . . »	10,838	57			10,838	57
ΔΑΘΗ ΔΟΓΙΕΤΙΚΑ . . . . . »	267	87			267	87
ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ . . . . . »	100,000	—	17,800	—	117,800	—
	3,639,226	37	327,511	—	3,966,737	37
ΓΑΜΕΙΟΝ . . . . . »	19,004	17	1,688	05	20,692	22
	3,658,230	54	329,199	05	3,987,429	59

ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ  
ΤΗΣ ΙΒ'.

<b>ΧΡΕΩΣΙΣ</b>					
Κατά τὸ δημοσιευθὲν πρωτόκολλον ἐξελέγξενος τῶν πωληθέντων κλήρων τῆς ΙΒ'ς Περιόδου, ἐπωλήθησαν κλήροι . . .	28,801				
Ἄλλὰ δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ πώλησις, μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου, κλήρων .	141				
Ἡ πραγματικὴ πώλησις πε- ριωρίσθη εἰς κλήρους. . .	28,660				
ἀποφέροντας πρὸς δραχ. 3, ἐν δλω. .				Δρ.	85,980
Εἰσῆχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας.					
κατὰ μὲν τὸ 1887 διὰ διπλοτύπ. ἀρ. 19		5,876	40		
κατὰ δὲ τὸ 1888 διὰ διπλοτύπου » 7		45,464	20		
» » » 19		64	50		
» » » 46		31,574	90		
		85,980	—		85,980
ὑπερτίμησις χρυσῶν νομισμάτων ἀποσταλέν- των ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξ ἀντιτίμου πωληθέν- των κλήρων ὡς τὸ διπλότυπον ἀρ. 47 . .		1,839	73		1,839 73
		87,819	73		87,819 73
				Δρ.	



ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ  
ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

<b>ΠΙΣΤΩΣΙΣ</b>			
—			
<b>ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΝ ΕΤΕΙ 1888</b>			
α) Μισθός προσωπικοῦ ὡς τὰ ἔνταλματα ἀριθ. 6, 25, 53, 82, 112, 137, 154, 174, 195, 216, 240 καὶ 264 πρὸς ἀρ. 250. . . Δρ.	3,000	—	
β) Ἀμοιβὴ προσωπικοῦ ἔνταλμα ἀρ. 41. »	850	—	
γ) Ἐξαργύρωσις 165 κερδησάντων κλη- ρων ὡς τὸ ἔνταλμα 252. . . . . »	25,661	80	
δ) Προμήθεια πωλησάντων τοὺς 28,660 κληρῶν τῆς Περιόδου ταύτης, ὡς τὸ ἔνταλμα 251. . . . . »	7,836	99	
ε) Εἰς ἔξοδα διάφορα ὡς τὸ ἔνταλμα 253. »	836	—	38,184 79
ς) Ἐξαργυρωτέοι κερδήσαντες κληροὶ μὴ παρουσιασθέντες ἔτι ἤτοι 2. δύο ἐκ τῶν ἑπτὰ ὧν ἕκαστος κερδίζει δραχμὰς 576 . . . . . »	1,152	—	
1. Εἷς ἐκ τῶν δέκα ὧν ἕκαστος κερδίζει δραχμὰς 144 . . . . . »	144	—	
32. Τριάκοντα δύο ἐκ τῶν 180 ὧν ἕκα- στος κερδίζει δραχμὰς 57.60 . . . . . »	1,843	20	3,139 20
			41,323 99
			46,495 74
			87,819 73
Καθαρὸν κέρδος ἐκ τοῦ λαχείου Δρ.			

Εἶτα ὁ πρόεδρος ἐζήτησε τὴν συναίνεσιν τῆς Συνελεύσεως πρὸς ὀριστικὴν συνομολόγησιν τῆς περὶ τοῦ λαχειοφόρου δανείου συμβάσεως καὶ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Προτείναντος δὲ τινος τῶν ἐταίρων, ὅπως ἀναβληθῆ ἡ περὶ τούτου σκέψις καὶ ἀπόφασις εἰς ἄλλην συνέλευσιν μετὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ νέου συμβουλίου, ἠγέρθη βραχεῖα συζήτησις, μεθ' ἣν ἡ Συνέλευσις ἀπορρίψασα διὰ μεγάλης πλειοψηφίας τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν συνήνεσεν ἄνευ ἄλλης ἀντιβῆσσεως ὅπως συνομολογηθῆ ἡ σύμβασις καὶ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Εἶτα ἡ Συνέλευσις προέβη εἰς ἐκλογὴν τῆς ἐξελεγκτικῆς τῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπῆς. Ἐξελέχθησαν δὲ ἐλεγκταὶ οἱ Θεμ. Κετσέας, Νικόλ. Ἀναστασίου καὶ Κυπάρ. Στέφανος, καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Μετὰ δύο ἑβδομάδας, τῇ 26<sup>ῃ</sup> Φεβρουαρίου 1889, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10<sup>ῃ</sup> πρὸ μεσημβρίας συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐταίρων περὶ τοὺς 150, ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Ἀλ. Κοντόσταυλος ἀναγγέλλει τὸν κατὰ τὸν ὄργανισμὸν σκοπὸν τῆς σημερινῆς συνελεύσεως, ἧτοι ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου διὰ δύο ψηφοφοριῶν.

Ὅθεν παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς Νικόλ. Ἀναστασίου ἀνέγνω τὰ ἐξῆς.

Πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν ἐταίρων τῆς ἐν  
Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Κύριοι,

Συνωδᾷ τῇ ὑμετέρᾳ ἐντολῇ, ἐπιληφθέντες τῆς ἐξελέγξεως τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους 1888 λ/σμῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑταιρίας,

προαγόμεθα, ἵνα ὑποβάλωμεν ὑμῖν σήμερον τὸ τῶν ἐργασιῶν μας ἀποτελεσμα.

Καὶ πρῶτον παρεβάλομεν ἔν πρὸς ἔν τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων ἀποδείξεων, ἧτοι τὰ τοῦ εἰσπράκτορος ἀπὸ ἀριθ. 1-299 καὶ τὰ τοῦ ταμίου ἀπὸ ἀριθ. 1-50 πρὸς τὸ ἡμερολόγιον τὸ καὶ βιβλίον ἅμα ταμείου· εὑρομεν δ' ὅτι αἱ εἰσπράξεις καθ' ὅλον τὸ λῆξαν ἔτος μετὰ τοῦ ἐκ δραχ. 5,038.18 εἰς μετρητὰ ὑπολοίπου τῆς 31 Δ/βρίου 1887 ἀνῆλθον εἰς . . . Δρ. 329,199.05

Ἦτοι ἐκ κυρίων ἐσόδων καὶ  
 τοῦ λαχείου . . . Δρ. 128,634.11  
 Ἐξ ἀντιτίμου κληρωθεισῶν  
 καὶ ἐκπ. ὀμολ. ἐθν. δαν. » 54,454.50  
 καὶ ἐκ διαφορῶν λ/σμῶν σὺν  
 τῷ ῥηθέντι ὑπολοίπῳ. . » 146,110.44  
329,199.05

Ἀκολούθως παρεβάλομεν τὰ 275 ἐκδοθέντα χρημ. ἐντάλματα πρὸς τὰ στελέχη, τὰς οἰκείας ἐγγραφὰς καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἐκάστης δαπάνης προσηρητημένα ἐγγραφα, καὶ συνηγάγομεν, ὅτι αἱ δαπάναι ἀνέβησαν ἐν ὅλῳ εἰς . . . Δρ. 327,511.—

Ἦτοι εἰς κύρια ἐξόδα καὶ  
 ἀμοιβὰς κληρωθ. γραμ. » 167,407.79  
 Εἰς ἀγορὰν μετοχῶν τῆς  
 Ἐθν. Τραπεζῆς . . . » 8,396.—  
 καὶ εἰς διαφοροὺς λ/σμούς . 151,707.21 » 327,511.—

Ὡστε ἔμεινεν ὑπόλοιπον, μεταφερόμενον εἰς  
 τὴν διαχείρισιν τοῦ 1889 ἐκ . . . Δρ. 1,688.05

Εἶτα προσέβημεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου τῆς IB' περιόδου· ἐκ τῆς διαχείρισεως δ' αὐτοῦ προέκυψε καθαρόν κέρδος ἐκ δραχμῶν 46,495.74.

Ἡ περιουσία δὲ τῆς Ἐταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1888 ἀνήρκετο εἰς δραχμὰς 326,080.40, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἀκολούθων.



α') ἐξ ἀκινήτων ἐν γένει, ἤτοι οἰκιῶν καὶ οἰκοπέδων, ἀξίας . . . . .	Δρ.	29,080,88
β') ἐκ 40 μετοχῶν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ἀξίας »		122,553.10
γ') ἐκ δημοσίων χρεωγράφων, ἀξίας . . . . .	»	40,288.42
δ') ἐκ προκαταβολ. διὰ λ/σμὸν τοῦ Δημοσίου ἀξίας. . . . .	»	87,469.33
ε') ἐκ προκαταβολ. διὰ λ/σμὸν τῆς Ἐταιρίας ἀξίας. . . . .	»	1,000.—
ς') ἐξ ὑπολοίπου ὀφειλῆς τοῦ μακαρ. Γιαννοπούλου ἀξίας . . . . .	»	44,000.62
ζ') ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῆς 31 Δεβρίου 1888. »		1,688.05
Ἦτοι ἐν ὄλφ. . . . .	Δρ.	<u>326,080.40</u>

Παρατηρητέον δέ, ὅτι ἡ ἀξία τῆς περιουσίας ταύτης, ὡς ἐκ τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν τε μετοχῶν καὶ δημοσίων χρεωγράφων, εἶναι κατὰ πολὺ ἀνωτέρα, ὡς καὶ ὁ κ. Ταμίας ἐν τῇ συντόμῳ μὲν, πλὴν περιεκτικῆ λογοδοσίᾳ αὐτοῦ παρετήρησεν· ἀλλ' ἡμεῖς περὶ ἰσότητος εἰς τὴν ἀρχικὴν ἀγοραίαν ἀξίαν, ἥτις καὶ ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ καταστάσει σημειοῦται.

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐθν. δανείων, ὡς καὶ αἱ μετοχαὶ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς εἰσὶ κατατεθειμέναι ἐπὶ φυλάκτροις παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐταιρίας ἡμῶν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 2476 ἕως 2479, 2728 καὶ 2500 ἀποδείξεων, ἃς ἐπέδειξεν ἡμῖν ὁ κ. Ταμίας.

Ἐν γένει, κύριοι, παρετηρήσαμεν κατὰ τὴν μετ' ἐπιστάσις γενομένην ἐξέλεγχιν, ὅτι ἡ εἰσπραξις τῶν ἐσόδων ἐνηργήθη δραστηρίως, αἱ δὲ δαπάναι λελογισμένως καὶ μετὰ φειδοῦς ἐγένοντο.

Τὰ λογιστικὰ δὲ βιβλία, δηλονότι τὸ καθημερινόν, τὸ καθολικόν καὶ τὰ λοιπὰ βοηθητικὰ τηροῦνται ἐν πληρεστάτῃ τάξει καὶ ἀκριβεῖ, ἥτοι καθ' ὅλους τοὺς ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ παραδεδεγμένους καὶ λειτουργοῦντας τύπους, διὰ τοῦτο δὲ καὶ σκοπίμως ἀπερῶγον ἐν τῇ ἀναγράφω ἐν τῇ παρουσίᾳ λεπτομερείας, τόσον περὶ τῶν ἐτήσιων εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν, ὅσον καὶ περὶ τῆς περιουσίας καὶ τῆς διαχειρίσεως ἐπὶ τοῦ λαχείου εἰδικῶς, καθ' ὅσον τ' ἀποτελέσματα, ἅτινα ἀνωτέρω ἀνεκοινώσαμεν ὑμῖν,

εξήχθησαν ἐκ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις ἀναλυτικῶς ἐμφαινομένων ἐγ-  
γραφῶν, αἰτινες καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἐν συνόλῳ ἐν ἰδίῳ πίνακι,  
διανεμηθέντι τοῖς ἑταίροις κατὰ τὴν προκηγηθεῖσαν γενικὴν συνέ-  
λευσιν.

Καὶ ὁ πῖναξ δὲ ὁ μετὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ τῆς καταστάσεως  
τῆς περιουσίας δημοσιευθεὶς ὑπὸ τὸν τίτλον « πῖναξ τῶν ἀπολο-  
γισμῶν », τακτικώτατα τηρούμενος, καὶ ὡς ἐν κατόπτρῳ παρου-  
σιάζων τὰς ἀπὸ τοῦ 1858, τουτέστιν ἀπὸ τῆς ἀναβιώσεως τῆς  
Ἑταιρίας μέχρι τέλους τοῦ 1888 ἐν μέρει καὶ ἐν συνόλῳ ἐνεργη-  
θεῖσας κατὰ κεφάλαια εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς τῆς ἡμετέρας  
Ἑταιρίας, εἶναι ἐργασία ἀξία λόγου, διότι διττῶς ἀποβαίνει οὗτος  
χρήσιμος, ὡς περιστάνων εἰς μὲν τὰς καθέτους στήλας, ἀναλε-  
λυμένως τὰ τε ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐκάστου ἔτους, ὀρίζοντίως δέ, τὰ  
γενικὰ ἀθροίσματα τῶν κατ' ἔτος ὁμοειδῶν ποσοτήτων, ὥστε ἐπὶ  
τὸ αὐτὸ παρατηρεῖ τις τὴν βαθμιαίαν οἰκονομικὴν καὶ λοιπὴν  
κατάστασιν τῆς Ἑταιρίας.

Καθ' ἅπαν δὲ τὸ διάστημα τῶν ἐτῶν 1858 ἕως 1888, εἰσε-  
πράχθησαν ἐκ κυρίων ἐσόδων . . . Δρ. 2,331,119.43  
καὶ ἐπληρώθησαν εἰς κύρια ἔξοδα . . . » 2,202,403.32

Ἐπὶ πλέον διαφορά . . . Δρ. 128,716.11

Ὡσαύτως εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸ αὐτὸ  
χρονικὸν διάστημα ἐκ διαφόρων λογαρια-  
σμῶν . . . Δρ. 1,656,310.16  
καὶ ἐπληρώθησαν ὁμοίως » 1,785,026.27

Ἐπὶ μεῖον διαφορά . . . Δρ. 128,716.11

Ἴσοζύγιον.

Μὴ ἀρκεσθέντες δὲ εἰς μόνην τὴν τῶν λ/σμῶν ἐξέλεγχιν, προέ-  
βημεν καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν παντὸς σχέσιν ἔχοντος πρὸς τοὺς  
λ/σμοὺς τῆς διαχειρίσεως, ἥτοι μετέβημεν καὶ εἰς τὸ Μουσεῖον  
τῆς Ἑταιρίας, τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνεῖῳ, ἐνθα ἐξητήσα-  
μεν παρὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ κ. Αθ. Κουμανοῦδῃ τὰς δεούσας πλη-  
ροφορίας περὶ τῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος κηθευσίων ἀρχαιοτήτων,  
βιβλίων καὶ ἐκδοθέντων τευχῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐκ τῶν δοθεισῶν δὲ ἡμῖν πληροφοριῶν, ὡς καὶ τῶν μετὰ

πλείστης ἀκριθείας τηρουμένων καταλόγων τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν βιβλίων, τῶν ἀνηκόντων τῇ Ἑταιρίᾳ, ἀπεκομίσασμεν ἀρίστας ἐντυπώσεις.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἐξελέγξεως.

Ἦδη δέ, ὅτε τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἐπετεύχθη ἢ ὅπως ἀπροσδόκητος καὶ ὑπὸ πλείστας ἐπόψεις εὐεργετικωτάτη διὰ τὸν τῆς Ἑταιρίας σκοπὸν σύμβασις λαχειοφόρου ἐξωτερικοῦ δανείου, ἥτις, χάρις εἰς τὰς δεδικαιολογημένας παραστάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (ὡς ἐκ τῆς λογοδοσίας ἐγένετο γνωστὸν) δι' οὐδεμιᾶς ὑποχρέωσης ἐπιβαρύνει τὴν Ἑταιρίαν, οὐδὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐργασίαις αὐτῆς αὐτοτέλειαν δεσμεύει, βεβαίως τὸ ἐκλεχθὲν μετ' ὀλίγον Συμβούλιον θὰ δυνηθῆ νὰ προβῆ καὶ εἰς γενναϊότερα ἔργα διὰ νέων ἀνασκαφῶν καὶ ἀγορῶν ἀρχαιοτήτων, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης.

Πρὸς τούτοις δ' εὐχεται ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπεία, α') ὅπως ληφθῆ πρόνοια περὶ τῆς ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξασφαλίσεως τῶν ἐν τῷ μουσεῖῳ ἀνεκτιμῆτων προγονικῶν θησαυρῶν. β') Ὅπως ἰδρυθῆ ἀρχαιολογικὸν διαγώνισμα, δι' οὗ ἀναπτυχθήσεται εὐγενῆς τις ἀμιλλα τῶν δυναμένων νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης, καὶ γ') ὅπως καταργηθῆ ἡ ἐπὶ πληρωμῇ εἰσδοδος ἐν τοῖς μουσεῖοις.

Τέλος περαίνοντες τὴν ἔκθεσιν ἡμῶν ταύτην, προτεινομεν κατὰ καθήκον, ὅπως ἡ Συνέλευσις ἐκφράσῃ πρὸς μὲν τὰ ἀξιοτίμα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὴν πλήρη αὐτῆς εὐαρέσκειαν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ποικίλων ἐργασιῶν καὶ τὴν πεφωτισμένην διαχείρισιν τῶν συμπερόντων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑταιρίας, πρὸς δὲ τὸ λοιπὸν προσωπικόν, τὸν προσήκοντα ἔπαινον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Φεβρουαρίου 1889.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπεία

Θ. ΚΕΤΣΕΑΣ

ΚΥΠ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ν. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ



Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τῶν ἐταίρων λαβῶν τὸν λόγον ἐζήτησε παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐξηγήσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ τιμῆματος τῶν εἰς τὸ Μουσεῖον εἰσιτηρίων καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐν Ἐλευσίνι ἀνασκαφῆς. Ἡ δὲ Συνέλευσις ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰς ἀμέσως περὶ τούτων ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς δοθείσας ἐξηγήσεις καὶ ἀποβρίψασα νέαν πρότασιν πρὸς συγκρότησιν καὶ ἄλλης συνελύσεως περὶ τῶν αὐτῶν θεμάτων, ἐνέκρινε καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἄνευ ἄλλης ἀντιβρῆσεως τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἔτους 1888.

Εἶτα ἡ Συνέλευσις προέβη κατὰ τὸν ὄργανισμόν πρῶτον εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρείου. Ἐκφωνηθέντος τοῦ καταλόγου τῶν ἐταίρων ἐψήρισαν ἑταῖροι 142, γενομένης δὲ διαλογῆς ἀνεκηρύχθησαν ὑπὸ τοῦ κατὰ πρότασιν τοῦ προέδρου κατέχοντος τὴν ἔδραν ἀντιπροέδρου :

Πρόεδρος <b>Ἀλ. Κοντόσταυλος</b> . . . . .	διὰ ψήφων	110
Ἀντιπρόεδρος <b>Σπ. Φιντικλῆς</b> . . . . .	»	115
Γραμματεὺς <b>Στ. Α. Κουμκουόδης</b> . . . . .	»	116
Ταμίας <b>Γ. Νικολαΐδης</b> . . . . .	»	117

Δεύτερον προέβη ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν λοιπῶν ἑπτὰ μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Ἐκφωνηθέντος τοῦ καταλόγου ἐψήρισαν ἑταῖροι 149, ἀλλ' ἀριθμηθέντα τὰ δελτία εὐρέθησαν 150. Γενομένης δὲ παρατηρήσεως περὶ τούτου, ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν διαλογὴν, ἐπιφυλαχθεῖσα ν' ἀποφασίσῃ ὀριστικῶς ἐν ἡ περιπτώσει ἡ διαφορά τοῦ ἐνὸς ψηφοδελτίου ἤθελεν ἐπηρεάσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς.

Γενομένης διαλογῆς ἐξήχθησαν τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα :

<b>Στ. Δραγούμης</b> . . . . .	διὰ ψήφων	120
<b>Δημ. Φίλιος</b> . . . . .	»	91
<b>Εὐθ. Καστόρχης</b> . . . . .	»	90
<b>Πα. Μυλωνᾶς</b> . . . . .	»	81
<b>Ἄντ. Οἰκονόμος</b> . . . . .	»	79

<b>Ν. Χαλκιόπουλος</b> . . . . .	διὰ ψήφων	78
<b>Η. Καββαδίας</b> . . . . .	»	76
<b>Δ. Σεμετέλος</b> . . . . .	»	75
<b>Ἄγ. Ἀγαθόνικος</b> . . . . .	»	71
<b>Γ. Μελισσουργός</b> . . . . .	»	70
<b>Κ. Γραμματικόπουλος</b> . . . . .	»	67
<b>Θ. Σοφούλης</b> . . . . .	»	59
<b>Ἄλ. Πασπάτης</b> . . . . .	»	55

Ἀνεκηρύχθησαν δὲ σύμβουλοι ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου οἱ ἐπτὰ πλειονοψηφήσαντες κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν **Στ. Δραγούμης, Δ. Φίλιος, Εὐθ. Καστόρ-ζης, Κ. Μυλωνᾶς, Ἄντ. Οἰκονόμος, Ν. Χαλ-κιόπουλος, Η. Καββαδίας**. Γενομένης ἐνστάσεως παρά τινων ἐταίρων ὅτι ἐπηρεάζεται ἡ θέσις τοῦ ἐβδόμου συμβούλου καὶ τοῦ πρώτου ἐπιλαχόντος ὑπὸ τοῦ πλειονάζον-τος ψηφοδελτίου ἐλύθη ἡ συνεδρίασις τὴν 2<sup>αν</sup> ὥραν μ. μ.

Μετὰ μίαν δ' ἐβδομάδα, τῇ 5<sup>η</sup> Μαρτίου 1889 ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10<sup>η</sup> π. μ. συνελθόντων τὸ τρίτον ἐν τῷ Πα-νεπιστημίῳ ἐταίρων τεσσαράκοντα καὶ πέντε ὁ πρόεδρος κ. Ἄλ. Κοντόσταυλος εἶπε τὰ ἐξῆς :

*Ἀξιότιμοι Κύριοι,*

Κατὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Συμ-βούλων, ἧτις ἐγένετο κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, ἐβε-βαιώθη τὸ γεγονός, ὅτι ὑπῆρξε διαφορὰ κατὰ ἓνα ἀριθμὸν, με-ταξὺ τῶν ψηφοφορησάντων ἐταίρων καὶ τῶν ψηφοδελτίων τὰ ὅποια εὐρέθησαν ἐν τῇ κάλπῃ, διότι ὡς ψηφοφορήσαντες μὲν ἐταῖροι ἐσημειώθησαν 149, ψηφοδέλτια δὲ εὐρέθησαν 150.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ τελευταῖος τῶν ἐπιτυχόντων Συμβούλων ὑπερέ-

βαινε κατὰ μίαν μόνον ψῆφον τὸν πρῶτον ἐπιλαχόντα, ἡ εἰρημένη διαφορὰ μεταξύ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων, εἶδει νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐπηρεάζουσα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, διότι ἐάν τὸ ἐν ἐκείνῳ πλεονάζον ψηφοδέλτιον ἀφαιρεῖτο, θὰ ἐπῆρχετο ἰσοψηφία μεταξύ ἀμφοτέρων ὡς ἐκ τῆς ὁποίας οὐδέτερος αὐτῶν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐγκύριως ἐκλεχθεὶς.

Περὶ τοῦτου δέ, ἐκτὸς τῶν τότε ἀμέσως γενομένων παρατηρήσεων, ὑπεβλήθη τὴν ἐπιούσαν πρὸς τὸ προεδρεῖον καὶ ἐγγραφὸς αἴτησις διαφόρων ἐταίρων, μεταξύ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ οἱ δύο ψηφοδέλται, διὰ τῆς ὁποίας κατηγγέλλετο τὸ εἰρημένον γεγονός καὶ ἐπεζήτητετο σχετικῶς πρὸς αὐτὸ ἡ νόμιμος θεραπεία.

Ἄλλὰ τὸ Συμβούλιον ἐξετάσας ἐγγύτερον καὶ κατ' οὐσίαν τὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, εὔρεν ὅτι ἡ διαφορὰ ἐκείνη μεταξύ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων, δὲν ὑφίστατο πράγματι, διότι ἡ κατὰ ἐν ὄνομα ἐπὶ ἔλαττον προκύψασα διαφορὰ προήρχετο ἐκ τῆς κατὰ παραδρομὴν παραλείψεως νὰ σημειωθῆ ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ψηφοφορίας τὸ ὄνομα ἐνὸς τῶν ψηφοφορησάντων. Τὸ ὄνομα δὲ τοῦτο ἀπεδείχθη καὶ ὠρισμένως ὅτι ἦτο τὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ καθηγητοῦ κυρίου Καρολίδου, ὅστις καίτοι εἶχε ψηφοφορήσει, κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ ἄλλων διαφόρων παρισταμένων, δὲν εἶχεν ἐν τούτοις σημειωθῆ ἐν τῷ καταλόγῳ ὡς ψηφοφορήσας.

Τοῦτου οὕτως ἐξακριβωθέντος τὸ Συμβούλιον παμψηφεί ἰθεώρησεν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ καὶ ὡς πρὸς τὸν ἔβδομον Σύμβουλον ἦτο νόμιμος καὶ ὅτι ἐπομένως καὶ ὁ κύριος Καββαδίας ἔπρεπε νὰ θεωρηθῆ ὡς νομίμως ἐκλεχθεὶς.

Ἄλλὰ τὸ Συμβούλιον ἰθεώρησε περιπλέον ὅτι εἶχε καὶ ἕτερον καθῆκον, τὸ καθῆκον δηλαδὴ ν' ἀνακοινώσῃ τὰ εἰρημένα πρὸς τὴν συνέλευσιν, τὴν ὁποίαν διὰ τοῦτο ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ συγκαλέσῃ σήμερον, ὥστε νὰ βεβαιωθῆ οὕτω καὶ δι' ἀποφάσεως αὐτῆς τὸ νόμιμον τῆς γενομένης ἐκλογῆς, ὡς πρὸς ὅλους τοὺς Συμβούλους καὶ νὰ ἀποκλεισθῆ ἐπομένως πᾶσα περὶ τοῦ ἐναντίου ἐνδεχομένη ὑπόνοια.



Ἐπί τούτοις ἡ Συνέλευσις ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἐπεκύρωσε τὸ ἐν τῇ προηγουμένη Συνελεύσει ἀνακηρυχθὲν ἀποτέλεσμα καὶ ὡς πρὸς τὸν ἔξδομον σύμβουλον καὶ διελύθη ὥρα 10 1/4 π. μ.

## ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

### ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (1)

(Ἔσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἐτησίᾳ συνδρομῇ καὶ καθυστεροῦσαν ἄλλην κατάβαλον, ἢ τὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους).

#### ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ Δρ. 1000.—	ΒΟΥΚΡΑΣ Δ. . . . Δρ. 15.—
ΜΟΝΗ ΠΕΝΤΕΛΗΣ . . . » 100.—	ΒΟΥΓΑΡΗΣ Ν. . . . » 15.—
ΑΓΛΩΝΙΚΟΣ ΑΧ. . . . » 15.—	ΒΟΥΡΤΣΕΛΑΣ Ιω. . . . » 15.—
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ Απ. . . . » 15.—	
ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ Ι. . . . » 15.—	ΓΑΛΑΝΗΣ Εμ. . . . » 15.—
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. . . . » 15.—	ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ Π. . . . » 30.—
ΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ Στ. . . . » 15.—	ΓΙΑΝΝΟΥΔΗΣ Β. . . . » 15.—
ΑΝΕΖΗΣ ΔΗΜ. . . . » 15.—	ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. » 15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Αντ. Ι. . . . » 15.—	ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΧ. » 15.—
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ν. Χ. . . . » 15.—	
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Ιακ. . . . » 25.—	ΔΑΜΑΔΑΣ Ν. . . . » 15.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. Π. » 15.—	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ ΑΝ. . . . » 15.—
ΑΡΕΤΑΙΟΣ Θ. . . . » 15.—	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ Ν. . . . » 15.—
	ΔΑΜΙΡΑΔΗΣ Μ. . . . » 15.—
ΒΑΡΕΛΙΔΗΣ ΑΝ. . . . » 15.—	ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ Αλ. . . . » 25.—
ΒΑΡΟΥΧΑΣ Αλ. . . . » 15.—	ΔΗΑΓΓΙΑΝΝΗΣ Θ. . . . » 15.—
ΒΑΣΗΣ Σπ. . . . » 15.—	ΔΗΜΙΤΡΑΣ Μ. Γ. . . . » 15.—
ΒΕΚΚ Κ. . . . » 15.—	ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ Χ. . . . » 15.—
ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ Σ. . . . » 15.—	ΔΟΕΡΡΦΕΛΔ W. . . . » 15.—
ΒΛΑΣΤΟΣ Κ. . . . » 25.—	ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ Αθ. . . . » 15.—

(1) Ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ περιέχονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μετὰ τὴν κλείσιν τῶν λογαριασμῶν καταβαλόντων συνδρομῆν διὰ τὸ ἔτος 1888 ἑταίρων.

ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ Σπ. . . Δρ.	15.—	ΚΟΥΜΑΝΟΥΖΗΣ ΑΝ. Ι. Δρ.	15.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗ ΕΛΙΖΑ Σ. . . »	15.—	ΚΟΥΜΑΝΟΥΖΗΣ ΣΤ. Α. . . »	15.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΣΤ. . . . . »	15.—	ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΤΗΣ Δ. . . . . »	30.—
ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ Μ. . . . . »	20.—	ΚΟΜΝΙΩΤΗΣ ΕΥΑΓΓ. . . . . »	15.—
ΖΑΧΑΡΙΟΥ Δ. Π. . . . . »	15.—	ΚΡΕΜΟΣ Γ. . . . . . . . . . »	15.—
ΖΕΓΚΙΝΗΣ ΙΩ. . . . . . . . . . »	15.—	ΚΡΗΤΙΚΟΣ Γ. . . . . . . . . . »	15.—
ΖΗΣΙΟΥ Κ. . . . . . . . . . . »	15.—	ΚΡΙΝΟΣ Γ. . . . . . . . . . . »	15.—
ΘΕΟΔΩΤΗΣ Π. . . . . . . . . . »	50.—	ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΙΩ. . . . . . . . . . »	15.—
ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ΙΩ. . . . . . . . . . »	15.—	ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . . . . . . . . . »	15.—
ΘΟΙΒΙΔΟΠΟΥΛΟΣ Γ. . . . . . . . . . »	20.—	ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΔ. . . . . . . . . . . »	15.—
ΙΑΣΕΜΙΔΗΣ Π. . . . . . . . . . . »	15.—	ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΙΩ. . . . . . . . . . . »	15.—
ΙΑΣΟΝΙΔΗΣ ΟΝ. . . . . . . . . . . »	20.—	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΑΝ. . . . . . . . . . »	15.—
ΙΑΤΡΙΔΗΣ ΕΥΘ. . . . . . . . . . . »	15.—	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Π. . . . . . . . . . »	15.—
ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΩ. . . . . . . . . . . . . . »	15.—	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΣΤ. . . . . . . . . . »	15.—
ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΣ . . . . . . . . . . »	15.—	ΚΩΣΤΗΣ Κ. Ν. . . . . . . . . . . »	15.—
ΚΑΒΒΑΣΙΑΣ Π. . . . . . . . . . . . . . »	15.—	ΛΑΖΑΡΗΣ Χρ. . . . . . . . . . . »	20.—
ΚΑΖΑΖΗΣ Ν. . . . . . . . . . . . . . . »	15.—	ΛΑΚΩΝ Β. . . . . . . . . . . . . . . »	15.—
ΚΑΔΑΠΟΘΑΚΗΣ Μ. . . . . . . . . . . . »	15.—	ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ Μ. . . . . . . . . . . »	15.—
ΚΑΔΑΙΓΑΣ Π. . . . . . . . . . . . . . . »	15.—	ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ Β. Ι. . . . . . . . . . . »	15.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . . . . . . . . . »	15.—	ΛΙΒΑΣ ΑΝΑΣΤ. . . . . . . . . . . »	15.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . . . . . . . . . »	15.—	LOLLING Η. . . . . . . . . . . . . . . »	20.—
ΚΑΝΕΛΛΗΣ ΑΝΤ. . . . . . . . . . . . . . »	40.—	ΛΟΥΤΖΗΣ ΑΝ. . . . . . . . . . . . . . »	50.—
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Η. . . . . . . . . . . »	15.—	LUEBERS Ο. . . . . . . . . . . . . . »	25.—
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . . . . . . . . . »	15.—	ΛΥΡΗΣ ΙΩ. . . . . . . . . . . . . . . »	25.—
ΚΑΡΑΒΑΝΟΣ Κ. . . . . . . . . . . . . . . »	25.—	ΜΑΓΓΙΩΡΟΣ Γ. . . . . . . . . . . . . . »	20.—
ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ Π. . . . . . . . . . . . . . . »	15.—	ΜΑΚΚΑΣ Δ. . . . . . . . . . . . . . . »	25.—
ΚΑΣΩΝΗΣ Γ. . . . . . . . . . . . . . . . »	15.—	ΜΑΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . . . . . . . . . »	15.—
ΚΑΣΩΝΗΣ Σ. . . . . . . . . . . . . . . . »	15.—	ΜΑΝΤΖΑΚΟΣ Χ. . . . . . . . . . . . . . »	15.—
ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ Κ. . . . . . . . . . . . . . . »	20.—	ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩ. . . . . . . . . . . »	15.—
ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ Ε. . . . . . . . . . . . . . . »	15.—	ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ ΚΥΡ. . . . . . . . . . . »	15.—
ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ ΑΔ. . . . . . . . . . . »	15.—	ΜΕΛΑΣ Μ. . . . . . . . . . . . . . . »	25.—
ΚΑΤΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . . . . . . . . . . »	15.—	ΜΕΛΙΣΣΟΓΡΟΣ Γ. . . . . . . . . . . »	15.—
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ ΑΘ. . . . . . . . . . . . . . »	15.—	ΜΗΔΙΑΡΑΚΗΣ ΑΝΤ. . . . . . . . . . . »	15.—
ΚΑΥΕΡΑΥ G. . . . . . . . . . . . . . . . »	25.—	ΜΗΔΙΑΡΑΚΗΣ Σπ. . . . . . . . . . . »	15.—
ΚΕΤΣΕΛΑΣ Θ. . . . . . . . . . . . . . . . »	15.—	ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ Γ. . . . . . . . . . . . . . »	15.—
ΚΟΚΙΔΗΣ Δ. . . . . . . . . . . . . . . . »	15.—	ΜΟΕΧΟΒΑΚΗΣ Γ. Ν. . . . . . . . . . . »	15.—
ΚΟΛΥΒΑΣ ΑΔ. . . . . . . . . . . . . . . . »	15.—	ΜΟΥΣΗΣ ΙΩ. . . . . . . . . . . . . . . »	15.—
ΚΟΝΤΟΣ Κ. . . . . . . . . . . . . . . . . »	15.—	ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ ΕΥΑΓΓ. . . . . . . . . . . »	18.—
ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΔΟΣ ΑΔ. Α. . . . . . . . . . . »	15.—	ΜΠΑΛΙΔΗΣ Κ. . . . . . . . . . . . . . »	15.—
ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ Π. . . . . . . . . . . . . . . »	15.—	ΜΠΟΥΚΗΣ ΕΜ. . . . . . . . . . . . . . »	15.—
ΚΟΥΛΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . . . . . . . . . »	15.—	ΜΠΟΥΚΗΣ Ι. . . . . . . . . . . . . . »	15.—
		ΜΥΛΩΝΑΣ ΚΥΡ. . . . . . . . . . . . . . »	15.—

ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ Μ. . . Δρ.	15.—	*ΡΟΔΙΟΣ Ιω. . . Δρ.	30.—
ΝΕΓΡΗΣ Ν. . . . . »	15.—	ΡΟΚΚΗΣ Δρ. . . . . »	20.—
ΝΕΓΡΗΣ Φ. . . . . »	15.—	ΡΩΜΑΪΔΗΣ Κ. . . . . »	15.—
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Γ. . . . . »	15.—	ΡΩΜΑΝΟΣ Δθ. . . . . »	30.—
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Ρ. . . . . »	15.—	ΡΩΜΑΣ ΚΑΪΣ. . . . . »	15.—
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . . . »	15.—		
		ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Σπ. . . . . »	15.—
ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . . . »	15.—	SCHLIEMANN Η. . . . . »	25.—
ΞΥΒΑΛΗΣ Ιω. . . . . »	20.—	ΣΕΜΙΤΕΛΟΣ Δ. . . . . »	15.—
		ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ ΒΑ. . . . . »	15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Β. Τ. . . . . »	15.—	ΣΚΟΥΖΕ Π. Γ. . . . . »	15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΠΡΟΚ. . . . . »	15.—	ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ ΣΤ. . . . . »	15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΑΝΤ. . . . . »	15.—	ΣΚΥΛΙΣΣΗΣ Ι. Ι. . . . . »	15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ Κ. . . . . »	15.—	ΣΟΥΓΚΡΑΣ Σ. . . . . »	15.—
		ΣΟΥΦΟΥΔΗΣ Θ. . . . . »	15.—
ΠΑΓΚΑΛΟΣ Θ. . . . . »	25.—	ΣΠΑΘΗΣ Ν. . . . . »	15.—
ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ Ιω. . . . . »	15.—	ΣΤΑΗΣ ΒΑΔ. . . . . »	15.—
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. . . . . »	15.—	ΣΤΕΦΑΝΟΣ Κηπ. . . . . »	15.—
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Αθ. . . . . »	15.—	ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΕΦ. . . . . »	15.—
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. . . . . »	15.—	ΣΧΙΝΑΣ Β. . . . . »	15.—
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν. . . . . »	15.—		
ΠΑΠΑΖΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ.	15.—	ΤΕΡΤΣΕΤΗΣ ΑΝ. . . . . »	20.—
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χρ. . . . . »	15.—	TROUMP EUG. . . . . »	25.—
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Α. . . . . »	20.—	ΤΣΟΥΝΤΑΣ Χρ. . . . . »	15.—
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. . . . . »	15.—		
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . . . »	15.—	ΦΕΡΜΠΟΣ Π. . . . . »	15.—
ΠΑΠΠΟΣ Δ. . . . . »	30.—	ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ ΝΙΚ. Θ. . . . . »	15.—
ΠΑΡΙΣΗΣ ΣΤ. . . . . »	15.—	ΦΙΛΙΟΣ Δ. . . . . »	15.—
ΠΑΣΠΑΤΗΣ ΑΔ. . . . . »	15.—	ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ Γ. Σ. . . . . »	15.—
ΠΑΣΧΑΛΗΣ Α. . . . . »	15.—	ΦΙΝΤΙΚΑΝΗΣ Σπ. . . . . »	15.—
ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ Β. . . . . »	15.—	ΦΩΚΙΑΝΟΣ Ιω. . . . . »	15.—
ΠΑΥΛΑΚΗΣ Ν. . . . . »	15.—	ΦΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . . . »	15.—
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Π. . . . . »	15.—		
ΠΕΡΡΗΣ Π. . . . . »	15.—	WOLTERS P. . . . . »	25.—
ΠΕΡΡΗΣ Σπ. . . . . »	15.—		
ΠΟΛΙΤΗΣ Ν. Γ. . . . . »	15.—	ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ Ν. . . . . »	15.—
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΑΘΗΝΩΝ . . . . . »	15.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ Γ. . . . . »	15.—
ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΣ Ιω. . . . . »	15.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ Ιω. . . . . »	15.—
		ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ν. Α. . . . . »	15.—
ΡΑΔΔΗΣ Π. . . . . »	15.—	ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ Μ. . . . . »	15.—
ΡΑΝΔΑΣ Α. . . . . »	15.—		
ΡΕΝΙΕΡΗΣ Μ. . . . . »	15.—	ZILLER E. . . . . »	15.—



ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ . . Δρ.	100.—	ΚΟΛΥΜΒΑΣ Γ. . . . Δρ.	20.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΔΡ. . . »	15.—	ΚΟΝΤΑΡΤΟΣ Α. . . . »	15.—
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡ. . . »	15.—	*ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. . . »	30.—
ΔΡΑΓΑΤΗΣ Ι. Χ. . . . »	15.—	ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΤΡ. . . »	15.—
ΖΑΝΝΕΤΟΣ Γ. . . . . »	15.—	ΟΒΕΡΓ ΕΜ. . . . . »	15.—
ΙΩΑΝΝΟΥ Π. . . . . »	40.—	ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Π. . . »	15.—
ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ ΧΡ. . . . »	50.—	ΣΤΑΗΣ Β. . . . . »	20.—

ΕΝ ΣΥΡΩ

ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ . . . . .	Δρ.	200.—
------------------------------	-----	-------

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ

ΗΡΕΙΩΤΗΣ Π. . . . .	Δρ.	15.—
---------------------	-----	------

ΕΝ ΒΟΙΩΤΙΑ

ΜΟΝΗ ΠΕΛΑΓΙΑΣ. . . . .	Δρ.	25.—
------------------------	-----	------

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Μ. ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ . . . . .	Δρ.	50.—
ΚΗΡΕΤΖΗΣ ΣΤΑΥΡ. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ . . . . .	»	15.—
ΒΙΚΕΛΑΣ Δ. ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ . . . . .	»	20.—
ΣΟΥΤΣΟΣ ΑΛ. ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ . . . . .	»	50.—
*LUDLOW W. ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ . . . . .	»	61.40

BIBΛΙΑ ΔΩΦΘΕΝΤΑ

---

- American journal of archaeology. Vol. IV, 1-3. Baltimore 1888.
- Anales del Museo nacional. República de Costa Rica. Tom. I. San José, 1888.
- Annales de la Société academique d'architecture de Lyon. Tom. VIII, 1883-86. Lyon, 1887.
- Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études grecques en France, 1887. Paris, 1887.
- Arch.-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich - Ungarn. Jahrg. XII, 2. Wien, 1888.
- Archaeological Institute of America.—Reports of the american School of Athens, 1885-87. Cambridge, 1887.—Papers of the american Shool of classical studies at Athens. Vol. II-IV, 1883-86. Boston, 1888.
- Bethe, Er., Quaestiones diodoreae mythographae. Gottingae, 1887.
- Bie, Osc., Die Musen in der antiken Kunst. Berlin, 1887.
- Bollettino delle opere moderne straniere acquistate dalle Biblioteche governative del regno d'Italia. Roma, 1888.
- Bulletin de Correspondance Hellénique. XII. Athènes, 1888.
- Bulletin de l'Institut national genevois. Tom. XXVIII, Genève, 1888.
- Bullettino di archeologia e storia Dalmata. Anno X, N° 12. Spalato, 1887.
- Cambridge antiquarian Society. Report and Communications, N° XXVIII. Cambridge, 1888. Octavo Publications, N° XXIV. Cambridge, 1888.
- Cincinnati Museum Association. Report, 1887. Cincinnati, 1888.
- Corpus Inscr. atticarum Vol. II, 3. Berolini, 1888.
- Δελτίον ἀρχαιολογικόν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῆς γενικῆς Ἐφορείας

- τῶν ἀρχαιοτήτων. Ἔτος 1888. Ἐν Ἀθήναις, 1888.  
(Σελ. 1-208).
- Dietrichson, L., Antinoos. Eine Kunstarchaeologische  
Untersuchung. Christiania, 1884.
- Drachmann, A. B., Catuls digtning. Kjobenhavn, 1887.  
— Guderne hos Vergil. Kjobenhavn, 1887.
- Δράκου Εὐστρ., Μικρασιατικὰ πραγματεῖαι ἱστορικαὶ καὶ τοπο-  
γραφικαί. Ἀθήνησι, 1888.
- Duemmler, Ferd., Antisthenica. Halis.
- Εὐριπίδου δράματα ἐξ ἑρμηνείας καὶ ἀναγνώσεως Δ. Ν. Βερ-  
ναρδάκη. Τόμος Α'. Φοίνισσαι. Ἀθήνησιν, 1888.
- Forhandlinger i videnskabs-selskabet i Christiania. Aar,  
1887. Christiania, 1888.
- Gazette hebdomadaire de médecine et de chirurgie. Tom.  
II, N° 38. Paris, 1855.
- Halbherr e Orsi. Antichita dell'antro di Zeus Ideo. Tav.  
XII. Firenze, 1888.
- Jahrbuch d. k. d. archaeol. Institutes. Bd. I - III, 1886 -  
88. Berlin, 1887 - 89. — Antike Denkmäler. Bd. I 1-2,  
1886 - 87. Berlin, 1887 - 88. — Ergänzungsheft I. Die  
Calenderbilder des Chronographen von Jahre 354 von  
J. Strzygowski. Berlin, 1888.
- Journal of hellenic studies. Vol. IX, 1. London, 1888.
- Judeich, W., Caesar im Orient. Leipzig, 1885.
- Kansas Academy of science (Transactions of the). 1885 -  
86. Vol. X. Topeka, 1887.
- Κατάλογος τῶν ἐκτυπωθέντων βιβλίων ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ ἀδελ-  
φῶν Πεῖρρη ἀπὸ τοῦ 1868 - 1887. Ἀθήνησι, 1888.
- Kirchhoff, A., Inschriften von der Akropolis zu Athen (Si-  
tzungsberichte d. Ak. d. Wiss. VIII, XI. Berlin, 1888).
- Κλειομένους, Κλ., Ἐπιστολαὶ περὶ τοῦ πυροβολικοῦ. Μετάφρασις  
ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Ἐν Ἀθήναις, 1887.
- Κωνσταντινίδου, Ἰω., Ἐπιστολαὶ περὶ τοῦ πεζικοῦ. Μετάφρασις  
ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Ἐν Ἀθήναις, 1887.



- Λογιωτατίδου, Σπ., 'Ονάτας. Τὰ αἰγινητικὰ ἀγάλματα καὶ ἡ αἰγιναιὰ τέχνη. Ἐν Βερολίῳ, 1862.
- Μελετοπούλου, Ἀλ., Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή περὶ τῆς σκευοθήκης τοῦ Φίλωνος. Ἐν Ἀθήναις, 1882.
- Mémoires de l'Académie des sciences de Toulouse. Tom. VIII-IX. Toulouse, 1886-87.
- Mémoires de la Société royale des antiquaires du nord. Nouvelle série 1887 p. 225-306. Copenhague.
- Memoria de la Secretaria de Gobernacion Policia y Fomento. Costa Rica, 1888.
- Mittheilungen des k. d. archaeologischen Institutes. Athenische Abtheilung. XIII. Athen, 1888.
- Montelius, Osc., Guide to the collection of the national historical Museum. Stockholm, 1887.
- Murdoch, D. B., A note on Indo-european phonology. London, 1887.
- Παρασκευοπούλου, Θεμ., Ἱστοριογραφικὴ περιγραφή τῆς Ἀγχιάλου μετὰ πίνακος τῶν νομισμάτων αὐτῆς. Ἐν Ἀθήναις, 1888.
- Peabody Museum. Report of the Trustees, Vol. IV, N° 1. Cambridge, 1887. Archaeological and ethnological papers. Vol. I N° 1. Cambridge, 1888.
- Phillips, H., First contribution to the study of folk-lore of Philadelphia and its vicinity, 1888.
- Schriften der Universität zu Kiel für das Jahr 1887-88. Kiel, 1887-88.
- Σφοῦλη, Θ., Περὶ τοῦ ἀρχαιοτέρου ἀττικοῦ ἐργαστηρίου. Ἀθήνησι, 1887.
- Stenersen, L. B., Udsigt over den romerske satires forskjellige arter og deres oprindelse. Kristiania, 1887.
- Catul's digtning. Kristiania, 1887.
- Svoronos, J. N., Scenen aus der Ilias auf einem etruskischen Sarkophage. Berlin, 1886.
- The inscription Tisyroi on coins of Gortyna. London, 1887.

- Ueber einige bis jetzt unbestimmte kretische Münzen. Berlin.
- Télfy, Iv., Harom francia hellenista és a volapük. Budapest, 1888.
- University Studies. Vol. I N° 1. Lincoln, Nebraska, 1888.
- Vedel, E., Bornholms oldtidsminder og oldsager. Kjøbenhavn, 1886.
- Viestnik hrvatskoga arkeologickoga druztva. X 1, 3, 4 Agram, 1888.
- Χατζιδάκη, Ίωσ., Κατάλογος τῶν ἐν τῷ Μουσεῖῳ τοῦ Συλλόγου Ἑρακλείου ἀρχαιοτήτων. Ἐν Ἑρακλείῳ, 1888.
- Χιώτου, Π., Ἱστορικὰ ἀπομνημονεύματα Ἑπτανήσου. Τόμος 6. Ζάκυνθος, 1888.

---

BIBLIA AGOPASΘENTA

---

- Baumeister, A., Denkmäler d. klassischen Altertums, 1-3. München, 1885-88.
- Belger, Chr., Beiträge zur Kenntnis der griechischen Kuppelgräber. Berlin, 1887.
- Böticher, Ad., Die Akropolis von Athen. Berlin, 1888.
- Brückner, A., Von den griech. Grabreliefs. Wien, 1888.
- Collitz-Bechtel., Sammlung der griech. Dialekt-Inschriften. 3, I-II. 4, II. Göttingen, 1888.
- Daremberg-Saglio., Dictionnaire des antiquités. 12<sup>me</sup> fasc. Paris, 1888.
- Dumont-Chaplain., Les céramiques de la Grèce propre. 5<sup>me</sup> fasc. (Vases peints), 6<sup>me</sup> fasc. (Mélanges). Paris, 1888.
- Gazette archéologique. Vol. XIII. Paris, 1888.
- Head, B. V., Catalogue of greek coins in the British Museum. Attica, Megaris, Aegina. London, 1888.
- Hehn, V., Kulturpflanzen und Hausthiere. Berlin, 1887.

- Hermann's, K. F., Lehrbuch d. griech. Antiquitäten. II, 2. Freiburg, 1888.
- Hubo, G., Originalwerke in der archäol. Abteilung des arch. Institutes d. Universität. Göttingen, 1887.
- Jahn, Otto., Vasenbilder. Hamburg, 1839.
- Prométhée. Paris, 1848.
- Ueber ein griech. Terrakotta-relief. 1848.
- Kiepert, H., Atlas antiquus. 8η έκδοσις.
- Κορδέλλα Ἄνδρ., Στοιχία ὀρυκτολογίας. Ἐν Ἀθήναις, 1888.
- Lebas et Waddington, Voyage archéologique en Grèce et en Asie Mineure. Itinéraire, Inscriptions grecques et latines, Monuments figurés, Architecture. 6 vol. Paris, 1847 - 77.
- Lenormant, Car., Quaestio cur Plato Aristophanem in convivium induxerit. Parisiis, 1838.
- Note sur un vase panathénaique. Paris, 1888.
- Lettre à M. J. de Witte sur trois nouveaux vases historiques. Paris, 1848.
- Explication d'un vase de la galerie de Florence. Paris, 1850.
- Maspero, G., Histoire ancienne des peuples de l'Orient. Paris, 1886.
- Meier und Schömann., Der attische Process neu bearbeitet von J. Lipsius. Bd. I - II. Berlin, 1887.
- Merkbuch Alterthümer aufzugraben und aufzubewahren. Berlin, 1888.
- Milchhöfer, A., Die Anfänge der Kunst in Griechenland. Leipzig, 1883.
- Millin, A. L., Aegyptiaques ou recueil de quelques monuments aegyptiens inédits. Paris, 1816.
- Neroutsos-Bey., L'ancienne Alexandrie. Étude archéologique et topographique. Paris, 1888.
- Nicolini, Ant., Quadro in Musaico. Seconda edizione. Prato, 1832.
- Notice d'une collection des vases peints tirés des fouilles



- faites en Étrurie par feu le prince de Canino. Paris, 1845.
- Overbeck, J., Griechische Kunstmythologie. 3<sup>er</sup> Bd. 5<sup>es</sup> Buch. Apollon. Leipzig, 1887.
- Panofka, Th., Lettera intorno gli ultimi scavi di Pompei. 1847.
- Paucker, C., Demophon oder Orestes. 1848.
- Παπακωάννου, Α., Ἀνατομική τοῦ ἀνθρώπου. Τόμ. Α'. Ἐν Ἀθήναις, 1888.
- Rayet-Collignon., Histoire de la céramique grecque. Paris, 1888.
- Revue archéologique. Tom. XI - XII, Paris, 1888.
- Ross, L., Archäologische Aufsätze. Bd. I-II. Leipzig, 1855-61.
- Roulez, J., Choix de vases peints du Musée d'antiquités de Leide. Gand, 1854.
- Salzmann, Aug., Nécropole de Camiros. Pl. 60. Paris, 1875.
- Schmidt, Ad., Handbuch d. griech. Chronologie, herausgegeben von Fr. Rühl. Jena, 1888.
- Schrader, O., Sprachvergleichung und Urgeschichte. Jena, 1883.
- Smith, A. H., A catalogue of engraved gems in the british Museum. London, 1888.
- Urlichs, L., Die Apsis der alten Basiliken. Greifswald, 1847.
- Vogel, A., Hercules secundum graecorum poetas et historicos antiquiores descriptus et illustratus. Halis Saxonium, 1830.
- Wieseler, Fr., Mars victor. Göttingen.
- Dionysos oder Acheloos, 1847.
- Das Orakel des Trophonios. Göttingen, 1848.
- Winnefeld, H., Beschreibung der Vasensammlung zu Karlsruhe. Karlsruhe, 1887.
- Witte, J (de)., L'expiation d'Oreste. Paris, 1850.

Zeitung (archäologische). Herausg. von Ed. Gerhard. Bd. 1-20, 1843-1862. 23-24, 1865-1866. Register z. arch. Zeitung. Jahrg. I-XLIII. Berlin, 1886.

ΑΡΧΑΙΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ

Αἰθίονα.

Στήλη ἐνεπίγραφος. Περὶ ἀπελευθερώσεως δούλων τῆς πόλεως Ἄλου ἐν Φθιώτιδι. Ὑψ. 1.33. Λιθ. 4296 (ἐξεδ. Bull. de Cor. Hell. 1887 σ. 364). Δῶρον Ζωσιμῶ Ἐσφιγμένου.

Εἴκοσι καὶ ὀκτὼ δακτυλίδιαθι δεδεμένοι εἰς χρυσοῦν περιδέριον σημερινῆς κατασκευῆς: Σάρδιος. Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια ἀπέναντι ἀλλήλων. — Ὀνοῦξ. Δαίμων θανάτου. Πρ. ἀρ. γράμματα PBL. — Σαρδόνυξ Γυνὴ στηριζομένη ἐπὶ στήλης καὶ ὑποβαστάζουσα τῇ ἀριστερᾷ κεφαλῇ γυναικείαν. — Σάρδιος. Κένταυρος πρ. ἀρ. κρατῶν κλάδον. — Ἴασπις πρασίνη. Τέθριππον καὶ πρὸ αὐτοῦ Τύχη καὶ Νίκη. — Σάρδιος. Ζεὺς καθήμενος κρατῶν δόρυ καὶ κεραυνόν κάτω Ἀετός. — Σαρδόνυξ. Σκορπίος. — Σάρδιος. Νίκη πρ. ἀρ. — Σαρδόνυξ. Νέμεσις πρ. ἀρ. — Σάρδιος. Νεανίας πρ. ἀρ. κρατῶν δόρυ. — Σάρδιος. Ἴσις πρ. ἀρ. θηλάζουσα τὸν Ὄρον. — Σαρδόνυξ. Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρ. ἀρ. — Σάρδιος. Πλούτων καθήμενος πρ. ἀρ. — Ἴασπις κεραμοόχρους. Ἔρωσ κρατῶν βότρυον καὶ λαγωβόλον. — Σάρδιος. Ἀφθονία πρ. ἀρ. — Σαρδόνυξ. Ἀπόλλων κιθαρωδὸς πρ. δ. καὶ γράμματα: ΑΤΑ. — Σάρδιος. Προτομὴ νεανικὴ ἐστεμμένη πρ. ἀρ. καὶ πρὸ αὐτῆς κλάδος. — Ἴασπις κεραμοόχρους. Ἀσκληπιὸς πρ. δ. — Ἀμέθυστος. Μορφή πάνθεος πρ. δ. (Ἀθηνᾶ, Νίκη καὶ Τύχη). — Σάρδιος. Σύμπλεγμα (κεφαλὴ ἐλέφαντος καὶ τρία προσωπεῖα). — Σάρδιος. Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Ἔρωσ πρ. ἀρ. κρατῶν λύραν. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομὴ Τιθερίου (;) πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Γυνὴ θέτουσα τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τῶν ὤμων παιδὸς γυμνοῦ. Ἄνωθεν τοῦ

παιδὸς ἀκτίνες. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομή Ἀπόλλωνος πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομή Διὸς πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομή Ἡρακλείους πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομή Ἀπόλλωνος πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. Λιθ. 4310-47. Δῶρον Ἰ. Πεσμαζόγλου.

### Πήλινα.

Κότυλος. Γραφ. μέλ. Ἔδαρ. ἐρυθρ. Σατυρική παράσταση ταχσίας ἐργασίας. Ἄνηρ βαίνων πρ. ἀρ. Βοιωτίας. Ὑψ. 0.06 Π. Αγγ. 3560. Δῶρον Δ. Μπέλλου.

Παναθηναϊκοῦ ἀμφορέως τεμάχιον. **ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ**. Ἄθηνων. Π. Αγγ. 4289. Δῶρον Ι. Π. Λάμπρου.

Σκεῦος (κρόταλον) ἔχον ἐντυπα ἀνθήμια. Π. Σκ. 284. Δῶ-  
Αὐγ. Στογιάννου.

Πινακίδιον διάτρητον. Ἐπιγραφή γραπτὴ: ΠΑΝΔΙΟΝΙΞ|  
ΞΤΕΙΡΙΞ. Ἀττικῆς. Π. Σκ. 284. Δῶρον Η. Lolling.

Πάν τραγοσκελῆς ἀνακλιμένοις κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ ῥυτόν.  
Μήκ. 0.12. Βοιωτίας Π. Μ. 1084. Δῶρον Α. Παπαδήμου.

Κεφαλαὶ τρεῖς κολοβαὶ γυναικείων ἀγαλματίων. Ὑψ. 0.06-  
10. Κεφαλληνίας. Π. Μ. 1970-72. Δῶρον Γ. Λασκαράτου.

Κεφαλή κολοβὴ ἀγαλματίου ἀνδρικοῦ σατυρικοῦ. Ὑψ. 0.07.  
Ἄθηνων. Π. Μ. 2065. Δῶρον Μιχ. Γεωργίου.

### Χαλκᾶ.

Κάλπη χαλκῆ κολοβὴ ἔχουσα διπλᾶς τοξοειδεῖς λαβὰς. Ὑψ.  
0.23. Ναρθάκης. Χ. 1159. Δῶρον Ἐπ. Δημοπούλια.

Κάλπη Χαλκῆ ὀστεοδόχος μετὰ πώματος προσαρμύζοντος διὰ  
τεσσάρων ἕλων. Ὑψ. 0.26. Λαυρίου. Χ. 1176. Δῶρον Μιλτ.  
Ζάνου.

### Νομίσματα.

Διδραχμον βοιωτικόν. Ἄσπις βοιωτικὴ. (Ἄμφορεὺς καὶ ἄνω-  
θεν βότρυς. ΕΥΦΑΡΑ. Ν. 1012. Δῶρον Π. Γενναδίου.



Νόμισμα χαλκοῦν Ἀλεξανδρεῖας Τρωάδος. Κεφαλὴ Κομμώδου πρ. δ. (Ἴππος βόσκων πρ. δ. Ν. 1013. Δῶρον Δ. Ν. Κωττάκη.


Νομίσματα χαλκᾶ ἐνεήκοντα ἑλληνικὰ (αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ) ἐν οἷς Τόμειος, Περινθίων, Αἰνίων, Θάσου, ῥωμαϊκὰ καὶ βυζαντινὰ τὰ πλεῖστα ἐφθαρμένα, Ν. 1014-1103. Δῶρον Ντέκα Νίκου.



Νομίσματα ἐνεία χαλκᾶ ἑλληνικὰ (Σικυῶνος καὶ Κορίνθου) καὶ βυζαντινὰ καὶ εἰς ὄβολος Σικυῶνος, πάντα ἐφθαρμένα Ν. 1133-1142. Δῶρον ἀνωνόμου.

Νομίσματα χαλκᾶ ἐξήκοντα καὶ τρία ἑλληνικὰ (ἐν οἷς Ἐρεσοῦ, Περπερηνῶν) ῥωμαϊκὰ καὶ βυζαντινὰ καὶ εἰς ὄβολος Κνίδου, πάντα ἐφθαρμένα. Ν. 1143-1206. Δῶρον ἀνωνόμου.

## ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

### Ἀέθυνα.

Λουτροφόρος κολοβή. Ἀνάγλυπτος παράστασις ἀποχαιρετισμοῦ. Γυνὴ καθημένη πρ. ἀρ. δεξιούται: ἑτέραν ἰσταμένην· μεταξύ αὐτῶν πρεσβύτης προσβλέπων πρὸς τὴν καθημένην. Δεξιὰ τῆς παραστάσεως ἐπιγραφή: ΑΡΙΞΤ  ΚΑΛΛΙΞΤΟΜΑΧΗ | ΑΞ. . ΝΟΥΑΛΙΜΟΥΕΙΟ, ἀριστερά: ΤΙΜΑΓΟΡ. | ΤΙΜΟΔΗΜΟ. | ΑΛΩΠΕΚΗ. . . Ὑψ. 0.73. Ἄθηνων. Λίθ. 4267.

Λουτροφόρος κολοβή. Παράστασις ἀποχαιρετισμοῦ. Γυνὴ καθημένη πρ. δ. δεξιούται: ἑτέραν ἰσταμένην· μεταξύ αὐτῶν πρεσβύτης βλέπων πρὸς τὴν ἰσταμένην. Δεξιὰ τῆς παραστάσεως ἐπιγραφή: ΤΙΜΑΓΟΡΑΣ | ΤΙΜΟΔΗΜΟΥ | ΑΛΩΠΕΚΗΘΕΝ, ἀριστερά: ΚΑΛΛΙΞΤΟΜΑΧ  | ΑΛΙΜΟΥΕΙΟ . Ὑψ. 0.76. Ἄθηνων. Λίθ. 4268.

Κεφαλὴ μετὰ τοῦ λαιμοῦ παναρχαίου ἀγαλματίου. Ἐχει σχῆμα ὡσείδες. Ρίς, ὧτα καὶ στόμα δεδηλωμένα πλαστικῶς, οἱ

ὄφθαλμοί· ἐζωγραφημένοι μέλανι καὶ κιτρίνω χρώματι· κάτωθεν τῶν ὄφθαλμῶν κάθετοι γραμμαὶ ἐρυθραί. "Υψ. 0.28. Ἀμοργοῦ. Λίθ. 4270.

Τεμάχια ὀκτώ συμπλέγματος Ἀθηνᾶς (;) καὶ Γίγαντος (;) ἄνευ κεφαλῶν μετὰ μέρους τῆς πλίνθου. "Υψ. 0.43, μήκ. 0.69. Ἀττικῆς. Λίθ. 4339.

Τεμάχιον μεγάλου νεκρικοῦ ἀναγλύφου. Σώζεται κεφαλὴ γυναικὸς μετὰ τοῦ στήθους. Ἐπιγραφή: ΣΩΞΤΡΑΤΗ. "Υψ. 0.63. Ἀττικῆς. Λίθ. 4341.

Λουτροφόρος κολοβή. Παράστασις ἀποχαριετισμοῦ. Γυνὴ καθημένη πρ. ἀρ. δεξιούται νέον πρὸ αὐτῆς ἰστάμενον. Παρὰ τῇ καθημένῃ ἵσταται παιδίσκη καὶ ὀπίσω τοῦ νέου παῖς κρατῶν περικεφαλαίαν καὶ ἀσπίδα. Ἐπιγραφή: ΕΥΘΙΠΡΟΣΧΟΛΛΕΙΔΗΣ | ΠΕΙΣΙΑ. "Υψ. 0.70. Μαραθῶνος. Λίθ. 4342.

Ἀγάλμα γυναικὸς, φυσικοῦ μεγέθους τέχνης ῥώμ. χρόνων, κατ' ἐνώπιον ἱσταμένης ἐν χιτῶνι καὶ ἱματίῳ καλύπτοντι αὐτὴν ἀπὸ κεφαλῆς. Ἡ δεξιὰ χεὶρ ἀνέχει τὸ ἱμάτιον, ἡ ἀριστερὰ ἐλλείπει. ῥίς, κάτω χεῖλος καὶ γένυς ἀποκεκρουσμένα. "Υψ. 1.80. Θήρας. Λίθ. 4354.

Ἀγάλμα γυναικὸς ὅμοιον τῷ ἀνωτέρῳ κατὰ τὴν στάσιν καὶ περιβολὴν καὶ τῆς αὐτῆς τέχνης. Ἡ δεξιὰ χεὶρ ὑπὸ τὸ ἱμάτιον, ἡ δὲ ἀριστερὰ καὶ μέρος τοῦ σώματος ἐλλείπουσι. Τὸ πρόσωπον λίαν λελωδημένον. "Υψ. 1.55. Θήρας. Λίθ. 4355.

Ἀνάγλυφον Κυβέλης τῶν συνήθων λίαν βεβλαμμένον. "Υψ. 0.40. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4356.

Κεφαλὴ γυναικεία βεβλαμμένη. "Υψ. 0.20. Λίθ. 4360.

Στήλη νεκρική μετ' ἀναγλύφου γυναικὸς καὶ κυναρίου ἀναρριχωμένου ἐπ' αὐτήν. Ἐπιγραφή: ΔΕΞΙΠΡΟ. "Υψ. 0.34. Πειραιῶς. Λίθ. 4361.

Ἐρμῆς τῆς τετραγώνου ἐργασίας κολοβός. Ἡ κεφαλὴ βεβλαμμένη. "Υψ. 0.28. Πειραιῶς. Λίθ. 4385.

Στήλη ἀναθηματικὴ ἐνεπίγραφος μετ' ἀναγλύφου ὄρεως. "Υψ. 0.26. Πειραιῶς. Λίθ. 4386.

Ἐρμῆς τῆς τετραγώνου ἐργασίας· ἡ κεφαλὴ κολοβή. "Υψ. 0.73. Πειραιῶς. Λίθ. 4405.

'Αναθηματικὸν ἀνάγλυφον κολοβόν. Μορφαὶ πέντε ἀνδρικοὶ καὶ γυναικειαί. Ὑψ. 0.30. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4465.

'Αναθηματικὸν ἀνάγλυφον. Μορφαὶ τέσσαρες ἀνὴρ καὶ γυνή καὶ δύο παῖδες πρ. δ. Ὑψ. 0.35. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4489.

Τριάκοντα καὶ τρεῖς στρογγύλοι καὶ ἔλλειψοειδεῖς γλυπτοὶ λίθοι διάτρητοι τῶν λεγομένων νησιωτικῶν. — Ἀργιλλόλιθος. Δύο τετράποδα κερασφόρα ζῶα ἀπέναντι ἀλλήλων. — Στεατίτης. Πτηνὸν πρ. ἀρ. — Στεατίτης. Λέων πρ. δ. — Στεατίτης. Αἰγαγρος (;) πρ. δ. — Πρασόχρους. Τετράπουν κερασφόρον κατακειμένον πρ. δ. ἄνωθεν αὐτοῦ ἔντομον. — Στεατίτης. Γρύψ πρ. δ. — Στεατίτης. Ταῦρος πρ. δ. — Στεατίτης. Τρία τετράποδα τρέχοντα. — Στεατίτης. Τετράπουν κερασφόρον πρ. δ. — Στεατίτης. Ἐφ' ἐνὸς δύο λέοντες. Ἐφ' ἑτέρου Γρύψ. — Στεατίτης. Ἀντιλόπη πρ. δ. — Στεατίτης. Προτομὴ τετράποδος ζώου. — Στεατίτης. Δύο τετράποδα κατ' ἀντίστροπον θέσιν. — Μαγνητικὸς σιδηρόλιθος. Τετράπουν τρέχον πρ. δ. ἄνωθεν αὐτοῦ κλάδοι. — Μαγνητικὸς σιδηρόλιθος. Λέων κατακειμένος πρ. ἀρ. — Μαγνητικὸς σιδηρόλιθος. Κύων (;) τρέχων πρ. ἀρ. καὶ πρὸ αὐτοῦ πτηνὸν πετόμενον. — Μαγνητικὸς σιδηρόλιθος. Πτηνὸν (περιστέρα;) πετόμενον πρ. ἀρ. — Κρύσταλλος. Τετράπουν κερασφόρον (ἔλαφος;) πρ. δ. — Σάρδιος. Ἐλαφος πρ. ἀρ. — Λίθος ὑποπράσινος. Ἀγγεῖον ἐν μέσῳ δύο ὄψεων (;) καὶ ἄνωθεν αὐτοῦ Δελφίν. — Ἀμέθυστος. Λέων πρ. δ. τετρωμένος ὑπὸ βελους. — Ἀχατόνυξ. Αἰγαγρος πρ. δ. — Σαρδόνυξ. Ἀνὴρ καὶ γυνὴ ἰστάμενοι ἀπέναντι ἀλλήλων. — Σαρδόνυξ. Δύο σκορπιοὶ (;). — Σαρδόνυξ. Πλοῖον (;). — Σάρδιος. Κόσμημα (ὡσεὶ δύο ἀγγεῖα ἀντιστροφῶς διατεθειμένα καὶ κλάδοι ἐκατέρωθεν). — Σάρδιος. Κοσμήματα. — Σάρδιος. Κόσμημα (ὡσεὶ ἔντομον). — Ἀμέθυστος. Κόσμημα καὶ κλάδοι. — Ἰασπὶς ἐρυθρά. Κάλυξ. — Πρασόχρους. Ἰχθὺς καὶ διάφορα κοσμήματα. — Στεατίτης. Μορφὴ ἀνθρωπίνη καὶ κοσμήματα. — Πάντες ἐκ Κρήτης. Λίθ. 4277 - 4309.

Δακτυλιόλιθος σκαραβακιοειδῆς. Σάρδιος. Γρύψ πρ. ἀρ. Ἐλευσίνος. Λίθ. 4338.

Τριάκοντα καὶ τρεῖς στῆλαι καὶ κιονίσκοι νεκρικοὶ ἐνεπίγραφοι



τὸ πλείστον κολοβοὶ καὶ μικρὰ τεμάχια ἐπιγραφῶν διαφόρων.  
Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Λίθ. 4406-12, 4414-32, 4472-85.

### Κύλινα.

Κύλιξ. Μορφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Νεανίας ἐστεμμένος, λουόμενος.  
Ἐπιγραφή: ΠΑΝΟΑΙΟΣΕΠΟΙΕΣΕΝ. Ἐπὶ τοῦ λουτήρος:  
Ο Ο Σ Λ Η. Ὑψ. 0.125. Π. Ἀγγ. 3557.

Ἀγγεῖον σφαιροειδὲς μελαμβαρῆς φέρον ἔκτυπα κοσμήματα  
καὶ ἐπιγραφήν ΑΙΩΝΟΣ. Ὑψ. 0.14. Πειραιῶς. Π. Ἀγγ.  
3558.

Λήκυθος. Μορφ. μέλ. Ἐδ. κίρρον. Τοξότης πρ. δ. φέρον στο-  
λὴν βαρβαρικὴν. Ὑψ. 0.22. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 3559.

Λήκυθος. Μορφ. μέλ. Ἐδ. ἐρ. Ζεὺς καθήμενος. Ἑρμῆς, Ἀ-  
θηνᾶ καὶ Ἡρακλῆς. Ὑψ. 0.27. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3561.

Κύλιξ. Μορφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Νεανίας ἀνακικλιμένος. Ὑπεράνω  
κάλαθος. Κάτω ἐπιγραφή: καλός. Ὑψ. 0.08. Π. Ἀγγ. 3562.

Λήκυθος λευκή. Στήλη νεκρικὴ τετανωμένη. Δεξ. Νεανίας  
τεθωρακισμένος, ἀριστ. κόρη κρατοῦσα κανοῦν καὶ κάτοπτρον.  
Ὑψ. 0.35. Τανάγρας. Π. Ἀγγ. 3563.

Δίωτον ἀγγεῖον πηλοῦ ἐρυθροῦ ἀνοικτοῦ, γραφ. μέλ. ἢ καστα-  
νόχροσι. Διαίρεται εἰς χώρας ὧν ἡ δευτέρα περιέχει ἕξ πτηνά,  
αἱ δὲ λοιπαὶ γραμμὰς ζητσοειδεῖς. Ὑψ. 0.20. Θηβῶν. Π. Ἀγγ.  
3564 (Jahrb. d. Inst. 1888 σ. 334 ἀρ. 28).

Ἐτερον περίπου ὁμοιον. Ὑψ. 0.15. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3565  
(Jahrb. d. Inst. 1888 σ. 334 ἀρ. 29).

Ἐτερον ὁμοιον, ἄνευ γραφῆς πτηνῶν. Ὑψ. 0.15. Θηβῶν. Π.  
Ἀγγ. 3566 (Jahrb. d. Inst. 1888 σ. 339 ἀρ. 54).

Φιάλη ὁμοίας τέχνης. Γραμμαὶ ζητσοειδεῖς. Ὑψ. 0.07. Θη-  
βῶν. Π. Ἀγγ. 3567 (Jahrb. d. Inst. 1888 σ. 339 ἀρ. 22).

Ἀγγεῖον ἄνευ γραφῶν, σχῆμα ἔχον κολουράς μετὰ λαβῆς ἄνω-  
θεν. Ὑψ. 0.12. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3568.

Βομβύλιον κορινθιακῆς τέχνης. Ἀλεκτροῦν δισώματος. Ὑψ.  
0.22. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3569.

Ἀρύβαλλος σφαιρικός κορινθιακῆς τέχνης. Δύο πτηνὰ καὶ δύο λέοιτες. Ὑψ. 0.15. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3570.

Φιάλη πηλοῦ ἐρυθροῦ γρ. μέλ. Κύκλοι συγκεντρικοί καὶ ἐν μέσῳ πρόσωπον Μεδούσης. Διαμ. 0.22. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 3571.

Ἀμφορεὺς ἔχων σφαιρικήν κοιλίαν καὶ κωνοειδῆ βάσιν. Μορφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ.—Α. Ἄρμα πρ. δ. καὶ ὀπλίτης καὶ γυνὴ κρατοῦσα δῶδας. Πρ. δ. ἀνὴρ σκηπτροφόρος πρ. ἀρ. ἕτερος ὁμοίος. Β. Γυνὴ καὶ νεανίας κρατοῦντες δῶδας καὶ ἐν τῷ μέσῳ βωμός. Πρ. ἀρ. δύο μορφαὶ γυναικείαι ὧν ἡ πρώτη δῶδοφορεῖ. Γ. Τρεῖς γυναῖκες καὶ νεανίας κρατῶν ῥάβδον. Ὑψ. 0.45. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 3572.

Σκεῦος ἰδιόσχημον πηλοῦ ἐρυθροῦ ἀδρομεροῦς καὶ ἀκαθάρτου (ἴδε τὴν εἰκόνα ἐν Mittheil. XI σ. 19 Beilage 2, C. 1). Ὑψ. 0,14. Ἀμοργοῦ. Π. Ἀγγ. 3573.

Ἀμφορεὺς μέγας ἀρχαῖκός πηλοῦ ἐρυθροῦ ἀνοικτοῦ γραφ. μέλ. καὶ ἐρ. μετὰ γραμμῶν ἐγκεχαραγμένων. Δύο ἄρματα πρ. δ. καὶ πρὸ αὐτῶν λέων ὀκλάζων. Τὰ κενὰ πληροῦνται ὑπὸ κοσμημάτων ἐλικοειδῶν καὶ μαιανδρικών καὶ ἀνθεμίων. Ὑψ. 1.12. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 3574 (Berl. phil. Wochenschrift 1888 σ. 1483).

Κύλιξ. Μορφ. μέλ. Ἐδ. ἐρ. Ἐκατέρωθεν τρία ζεύγη ὀπλιτῶν μαχομένων Ὑψ. 0.115. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 3966.

Ἀγγεῖον ἔχον σχῆμα προτομῆς ἵππου, πηλ. ἐρυθροῦ. Ἐκατέρωθεν γραφὴ λέοντος ὀκλάζοντος. Ὑψ. 0.11. Θηβῶν. 3966.

Κρατῆρ. Μορφ. ἐρ. καὶ λευκ. Ἐδ. μέλ. Α. Νεανίας ἐστεμμένος κἀθηται πρ. ἀρ. κρατῶν ῥόπαλον καὶ κίρας ἀμαλθείας, πρὸ αὐτοῦ Νίκη. Πρ. ἀρ. νεανίας κἀθήμενος, πρ. δ. γυνὴ κρατοῦσα στέφανον. Β. Τρεῖς ἔφηβοι ἐν ἱματίοις. Ὑψ. 0.30. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 4271.

Λήκυθος Μορφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Γυνὴ φέρουσα χιτῶνα στικτὸν καὶ πέπλον, κρατοῦσα κλάδον. Ὑψ. 0.30. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 4272.

Σκύφος. Μορφ. μέλ. Ἐδ. ἐρ. ἀνοικτόν. Παράστασις κωμική. Ἄρμα στρογγύλον ὑπὸ ὄνων ἰθυφαλλικῶν. Ἐπιβαίνουσι Σάτυρος καὶ Μαινάς κρούουσα κύμβαλον. Προηγούνται Μαινάς ὄρχουμένη

καὶ Σάτυρος φέρων ἐπ' ὤμων ἕτερον Σάτυρον. Ἐπιταί Σάτυρος ἐπιχειρῶν ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ ἄρματος. Ὑψ. 0.17. Βοιωτίας (Καθεΐριον). Π. Ἀγγ. 4273 (Berl. phil. Wochenschrift 1888 σ. 1483. Mittheil XIII σ. 422).

Σκευὸς κυλινδρῖκόν ἀπολῆγον εἰς ὄξυ (στρόβιλος;) ἄνευ γραφῶν. Ὑψ. 0.055. Βοιωτίας (Καθεΐριον). Π. Ἀγγ. 4290.

Ἐτερον ὁμοίον φέρον γραφὴν ἐξ πτηνῶν νησσοειδῶν καὶ κλάδων κισσοῦ. Ὑψ. 0.10. Βοιωτίας (Καθεΐριον). Π. Ἀγγ. 4291.

Κρατῆρ. Μορφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ.—Α. Ἀπόλλων κιθαρωδὸς κρατῶν φιάλην καὶ Ἄρτεμις οἰνοχοοῦσα, ἐν τῷ μέσῳ ὀμφαλῶς καὶ στήλη ἐφ' ἧς τρίπους ὠτίτης. Πρ. δ. γυνὴ κρατοῦσα φιάλην. Β. Πάρις καθήμενος πρ. δ. καὶ πρὸ αὐτοῦ Ἀθηνᾶ, Ἀφροδίτη καὶ Ἥρα ἰστάμεναι. Ὑψ. 0.30. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 4293.

Κρατῆρ μετὰ πώματος. Μορφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ.—Α. Ἀθηνᾶ ἐπιβαίνουσα ἄρματος τεθρίππου πρ. ἄρ. Ἄνω γλαυζ̄ πετομένη πρ. δ. Β. Γυνὴ ἐπιβαίνουσα ἄρματος συρομένου ὑπὸ δύο ἵππων περρωτῶν προηγείται Ἑρμῆς. Ἄνωθεν ἡμισέληνος καὶ ἀστὴρ ὑπὸ τοὺς ἵππους δελφίν. Ὑψ. 0.33. Βοιωτίας Π. Ἀγγ. 4294.

Σκύφος. Μορφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ.—Α. Ἑρμῆς (ἀργειρόντης) ὄρμων νὰ πλήξῃ διὰ ξίφους μορφὴν διπρόσωπον (πωγωνοφόρον καὶ ἀγένειον). Πρ. ἄρ. Σεληνὸς ὄρχούμενος καὶ αὐλητρίς. Β. Ἑρμῆς κρατῶν βρέφος (Διόνυσον) καὶ τρεῖς νύμφαι. Ὑψ. 0.115. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 4295.

Πίνακος τεμάχιον. Μορφ. μελ. Ἐδ. ἐρ. Σώζεται κεφαλή γυναικεία καὶ γράμματα **ΑΡΙΤΑ**. Ὑψ. 0.10. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4300 (Ἐφ. Ἀρχ. 1888 σ. 185).

Πίνακος τεμάχιον. Μορφ. μελ. ἐρ. Ἐδ. ἐρ. Δύο κεφαλαὶ ἀνδρῆς. Ὑψ. 0.105. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4301 (Ἐφ. Ἀρχ. 1888 σ. 185).

Πίνακος τεμάχιον. Μορφ. μελ. Ἐδ. ἐρ. Σώζεται κάτω μέρος μορφῆς ἀνδρὸς φέροντος στικτὸν χιτῶνα. Ὑψ. 0.115. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4302 (Ἐφ. Ἀρχ. 1888 σ. 186).

Πίνακος τεμάχιον. Μορφ. μελ. Ἐδ. ἐρ. Σώζεται τὸ κάτω μέρος δύο μορφῶν. Ὑψ. 0.10. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4303 (Ἐφ. Ἀρχ. 1888 σ. 186).



Κεράμου τεμάχιον. Ἐκτυπα γράμματα **ΡΑΤΑ** | **Ι-  
CIME** | **ΟΕΙΑ**. Μήκ. 0.10. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4304.

Ἀγαλμάτιον γυναικίος, ἐπὶ βάσειως διβάθμου, ἰσταμένης καὶ  
φερούσης χιτῶνα καὶ πέπλον, ὃν διανοίγει ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ.  
Λεῖψανα χρωμάτων λευκοῦ καὶ ἐρυθροῦ. Ὑψ. 0.53. Θηβῶν.  
Π. Μ. 1973.

Εἰδῶλιον ἀρχαϊκὸν γυναικείας μορφῆς πτηνοκεφάλου ἔχον τοὺς  
πόδας περιαιρετούς. Ὑψ. 0.23. Θηβῶν. Π. Μ. 1974.

Πλίνθου τεμάχιον ἐφ' οὗ δύο καρποὶ. Μήκ. 0.05. Βοιωτίας  
(Καθεΐριον). Π. Μ. 1977.

Τράγος κολοβός. Μήκ. 0.18. Βοιωτίας (Καθεΐριον). Π. Μ.  
1978.

Ἀφροδίτη (ἐπιτραγία) ἡμίγυμνος καθημένη ἐπὶ τράγου. Με-  
ταξὺ τῶν σκελῶν τοῦ τράγου δύο ἐρίφια. Λεῖψανα χρώματος  
λευκοῦ ἐρυθροῦ καὶ κυανοῦ. Ὑψ. 0.48. Βοιωτίας. Μ. Π. 1982.

Σφραγὶς χριστιανικὴ φέρουσα ἔκτυπον σταυρὸν καὶ τέσσαρας  
περιστεράς. Διαμ. 0.063. Πειραιῶς. Π. Σκ. 290.

### **Χαλκῆ.**

Κάλπη κυλινδρικοῦ σχήματος μετὰ διπλῆς τοξοειδοῦς λαβῆς  
καὶ ὧτων ἐχόντων σχῆμα προσώπου Πανός. Ὑψ. 0.25. Γαλά-  
ξειδιου. X. 1158.

Ζώνης ἴσως μέρη δέκα καὶ πέντε συναρμύζοντα. Πειραιῶς.  
X. 1165.

Δακτύλιος. Ἐπὶ τῆς σφενδόνης γλυφὴ περιστερᾶς. Διαμ. 0.02.  
X. 1166.

Δακτύλιος. Γλυφὴ πτηνοῦ. Διαμ. 0.02. X. 1167.

Δακτύλιος. Γλυφὴ πτηνοῦ ἐντὸς κύκλου. Διαμ. 0.02. X. 1168.

Δακτύλιος. Γλυφὴ δύο κυναρίων μελιταίων. Διαμ. 0.022. X.  
1169.

Δακτύλιος. Γλυφὴ κυνός πρ. ἀρ. Διαμ. 0.017. X. 1170.

Δακτύλιος. Γλυφὴ Πηγᾶσου πρ. ἀρ. Διαμ. 0.015. X. 1171.

Δακτύλιος. Ἐν τῇ σφενδόνη ἐντεθειμένος λίθος ὑάλινος ἐφ' οὗ  
ἔντυπος βωμός. Διαμ. 0.013. X. 1171 α.

Δακτυλίου σφενδόνη φέρουσα γλυφὴν μορφοῦς γυναικείας κρα-  
τούσης κέρας ἀμυλθείας. Μήκ. 0.013. X. 1172.

Δακτυλίου σφενδόνη. Γλυφὴ Νίκης κρατούσης στέφανον. Μήκ.  
0.013. X. 1173.

Λαβίς ἔχουσα ὀπίσω κοιλότητα πρὸς ὑποδοχὴν καυτηρίου  
(σταφυλοκαύστης). Μήκ. 0.15. Μήλου. X. 1177 (Gazette heb-  
dom. de médecine et de chirurgie 1855 T. II σ. 693, 1).

Λαβίς ὀδοντωτὴ (Μεΐδιον;). Μήκ. 0.15. Μήλου. X. 1178.  
(Ἐξεδόθη ἔ. ἀ. σ. 693, 2.)

Βελόνη (τυφλάγκιστρον;). Μήκ. 0.14. Μήλου. X. 1179 (ἔξε-  
δόθη ἔ. ἀ. σ. 693, 4).

Βελόνη χρυσαυρούσα εἰς ἐγχείρησιν καταρράκτου (παρακεν-  
τητήριον). Μήκ. 0.15. Μήλου. X. 1180 (ἔξεδόθη ἔ. ἀ. σ.  
693, 3).

Ἐργαλείον εἰς δύο τετρασμένον ἔχον κοιλότητα ὁμοίαν τῇ  
τῶν στλεγγίδων (κυσθίσκος). Μήκ. 0.13. Μήλου. X. 1181 (ἔξε-  
δόθη ἔ. ἀ. σ. 693, 5).

Τέσσαρα ἐργαλεία (σπάθαι). Μήκ. 0.08 - 9. Μήλου. X.  
1182 - 5 (ἔξεδόθησαν ἔ. ἀ. σ. 693, 6).

Κύλιξ. Ὅψ. 0.07. Θηβῶν. X. 1188.

Ταῦρος ἐπὶ βάσεως. Φέρει ἐπιγραφὴν ΗΙΑΡΟΣ. Ὅψ.  
0.07. Βοιωτίας (Καθεΐριον). X. 1193.

Βόες δύο. Ὅψ. 0.03 - 4. Βοιωτίας (Καθεΐριον). X. 1194 - 5

Λαβὴ σκευὸς ἀπολήγουσα εἰς κεφαλὴν ὄψεως. Μήκ. 0.165.  
Βοιωτίας (Καθεΐριον). X. 1196.

Στύλος γραφικός. Τὸ αἰχμηρὸν ἄκρον κολοβόν. Τὸ πεπλατυ-  
σμένον μέρος φέρει ἀρ' ἐνὸς ἔκτυπον ἀνθέμιον ἀρ' ἑτέρου ἐπιγρα-  
φὴν ΑΝΘΕΜΑΤΟΙ|ΓΡΑΙΔΙΤΩΚΑΒΙΡΟ. Μήκ. 0.15.  
Βοιωτίας (Καθεΐριον). X. 1197.

Ταῦρος ἐπὶ βάσεως φερούσης ἐπιγραφὴν ΔΑΙΤΟΝΔΑΣ  
ΑΝΕΘΕΚΕ|ΤΟΙΚΑΒ|ΙΡΟΙ Μήκους 0.06. Βοιωτίας (Κα-  
θεΐριον). X. 1198.

Ἀκωκὴ βέλους τριγωνική. Ἐκάστη πλευρὰ φέρει τύπον γράμ-  
ματος. Μήκους 0.027. Πειραιῶς. X. 1201.

Σταθμὸς τετράγωνος. Γράμματα ἔκτυπα ΣΙ, ἐγκεχαραγμένα ΔΑΜΟΥ. Ἐλκει Γρ. 379. Κορίνθου. Χ. 1160.

Σταθμὸς τετράγωνος. Ἐκτυπος δέσμη κεραυνῶν καὶ ΔΙΟΣ. Ἐλκει Γρ. 63. Ὀλυμπίας. Χ. 1161.

Σταθμὸς στρογγύλος. Ἐκτυπον Κ. Ἐλκει Γρ. 22. Χ. 1162.

Σταθμὸς τετράγωνος. ΙΙΙΙΙ. Ἐλκει Γρ. 17. Χ. 1163.

Σταθμὸς στρογγύλος. Ἐκτυπος προτομὴ Ἰησοῦ Χριστοῦ. ΙC ΧC. Ἐλκει Γρ. 57. Χ. 1164.

Σταθμὸς τετράγωνος. Ἐκτυπον σκέλος ζώου καὶ ΓΑ. Ἐλκει Γρ. 43. Χ. 1187.

Σταθμὸς (;) τετράγωνος. Σχῆμά τι δυσδιάγνωστον. Ἐλκει Γρ. 21. Πειραιῶς. Χ. 1200.

Σταθμὸς τετράγωνος. Ἐκτυπον τέταρτον χελώνης. Ἐλκει Γρ. 36. Ἀθηνῶν. Χ. 1202.

### Μολύβδινα.

Πεσσοὶ σφενδονῶν ἐννέα ἡνωμένοι ὡσεὶ κλάδος. Φέρουσι ἔκτυπον ἐπιγραφήν ΔΙΟΝΥ. Μήκ. 0.14. Πειραιῶς. Μ. 2624.

Ἄτερος ὅμοιος κλάδος. Μήκ. 0.15. Πειραιῶς. Μ. 2625.

Βόες κολοβοὶ δύο. Μήκ. 0.05. Βοιωτίας (Καθεΐριον). Μ. 2859-60.

Τράγος λίαν βεβλαμμένος. Μήκ. 0.06. Βοιωτίας (Καθεΐριον). Μ. 2861.

Σύμβολα μολύβδινα εἴκοσι καὶ ἑπτὰ. — Κεφαλὴ Ἀμμωνος πρ. δ.) (Κυνοκέφαλος ὀκλάζων. 3 1/2. Μ. 2578. — Προτομὴ Ἰσίδος (;) καὶ ἐπιγρ. δυσανάγνωστος.) (Γυνὴ ἐφ' ἄρματος συρομένου ὑπὸ λεόντων καὶ πρὸ αὐτοῦ Νίκη. 3. — Τρεῖς χορεύτριαι) (Σειρήν. 4 1/2. — Κεφαλὴ Ποσειδῶνος πρ. δ. 1 1/4. — Γλαυζὴ καὶ ΑΝ) (Βάτραχος. 2. — Κεφαλὴ γυναικεία πρ. δ. ἐν μέσῳ δύο μνησίκων. 2 1/2. — Κεφαλὴ νεανική πρ. δ. 1 1/4. — Ὀπλίτης πρ. ἀρ. καὶ ΠΡΥ. 2. — Κεφαλὴ ἀνδρὸς ἐστεμμένον πρ. δ.) (Ἀλεκτροῶν φέρων ἀσπίδα καὶ δόρυ. — Κάλυθος ἐντὸς στεφάνου καὶ Π|||ΕΝ 2 1/2. — Προτομὴ Ἀρτέμιδος (;) καὶ πρὸ αὐτῆς δξς) (Σειληνὸς κρατῶν ρυτὸν. 4. — Προτομὴ ἀνδρὸς γε-



νειῶντος πρ. δ. 5. Σμύρνης. — Προτομή ἀνδρὸς γενειῶντος πρ. δ.) (Κεφαλή νεανίου. 5. Σμύρνης. — Κεφαλή ἀνδρὸς σφηνοπώγωνος. 4. Σμύρνης. — Ἀφροδίτη) (Ἀνὴρ ἐπὶ βοός (;) ὑφ' ὄν κύων τρέχων. 3 1/2. Σμύρνης. — Μορφαὶ γυναικείαι δύο ἀντιμέτωποι. 3. Σμύρνης. — Κεφαλή γυναικεία πρ. δ.) (Κύων ιστάμενος πρ. δ. 2 1/2. Σμύρνης. — Σφιγξ ὀκλάζουσα πρ. δ. 2 1/2. Σμύρνης. — Κεφαλή βοός πρ. δ. 3. Σμύρνης. — Κεφαλή γυναικεία πρ. δ. καὶ μνηίσκος. 2. Σμύρνης. — Ὅρις ἔρπων. 1 1/2. Σμύρνης. — Κεφαλή ἵππου πρ. δ. μετὰ χαλινού πρ. δ.) (Στέφανος. 1. Σμύρνης. — Ὀπλίτης πρ. δ. 3. Σμύρνης. — Ἀλεκτρῶν πρ. δ. καὶ θύρσος. 2. Ἀθηνῶν. — Κεφαλή κριοῦ πρ. δ. 2 1/2. Ἀθηνῶν. — Ἀλεκτρῶν πρ. δ. καὶ ὄρις ἀνορθούμενος. 2. Ἀθηνῶν. — Χοῖρος καὶ ρόπαλον) (Ἀλεκτρῶν καὶ μνηίσκος. 2. Ἀθηνῶν. Μολ. 2578 - 2604.

Σταθμὰ μολύβδινα τετράγωνα εἴκοσι. — Ἐκτυπον ἀγγεῖον μόνωτον μετὰ πώματος. Ἐλκει Γρ. 15. Πειραιῶς. — Σφραγὶς στρογγύλη ἐν ἧ ἔκτυπος κεφαλή Ἀθηνᾶς πρ. δ. καὶ ἐπιγραφή ΜΕΤΡΟΝΟΜΩΝ. Κατὰ τὰς γωνίας  $\begin{matrix} \text{E} \Delta \\ \text{O} \text{M} \end{matrix}$ . Ἐλκει Γρ. 57. Πειραιῶς. — Ἐκτυπος ἀμφορεύς καὶ ΤΡΙΤ. Ἐλκει Γρ. 331. Πειραιῶς. — Ἐκτυπον ἡμίτομον ἀμφορέως ἐφ' οὗ σημειῖται πεντάγωνον. Εἰς τὰς γωνίας ΔΗΜΟ. Ἐλκει Γρ. 171. Πειραιῶς. — Ἐκτυπον ἡμίτομον χελώνης καὶ ΗΜΙΤΕΤ. Ἐλκει Γρ. 112. Πειραιῶς. — Ἐκτυπον ἡμίτομον χελώνης ἐφ' ἧς σφραγὶς ἐν ἧ ἔκτυπος κεφαλή χοίρου καὶ ΔΗ. Ἐπιγρ. ΗΜΙΤΕΤ. Ἐλκει Γρ. 112. Πειραιῶς. — Σφραγὶς στρογγύλη ἐν ἧ ἔκτυπος κάλαθος ἐντὸς στεφάνου. Ἐπιγρ. ΔΕΜΟ. Ἐλκει Γρ. 61. Πειραιῶς. — Ἐκτυπα ΔΔ. Ἐλκει Γρ. 97. Πειραιῶς. — Ἐγκεχαρραγμένον Γ. Ἐλκει Γρ. 50. Πειραιῶς. — Ἐκτυπος ρόδαξ. Ἐλκει Γρ. 77. Πειραιῶς. — Σφραγὶς ἐν ἧ ἔκτυπος χοῖρος καὶ ρόπαλον. Ἐπιγρ.  $\begin{matrix} \text{E} \Delta \\ \text{O} \text{M} \end{matrix}$ . Ἐλκει Γρ. 63. Πειραιῶς. Σφραγὶς στρογγύλη ἐν ἧ ἔκτυπον μονογράφημα Μ. Ἐλκει Γρ. 28. — Ἐκτυπα ΗΗΗΗ. Ἐλκει Γρ. 16. Πειραιῶς. — Ἐκτυπον σταυροειδὲς σημειῖται. Ἐλκει Γρ. 4. Πειραιῶς. — Ἐκτυπος δελφίν διαγωνίως καὶ ΔΗΜΟ. Ἐλκει Γρ. 458. Πειραιῶς. — Ἐκτυπον ἡμίτομον ἀμφορέως καὶ ΗΜΙΤΡΙ, εἰς τὰς γωνίας ΔΕΜΟ. Ἐλκει

Γρ. 146. Πειραιώς. — "Εκτυπος ἡμισέληνος. "Ελκει Γρ. 114. Πειραιώς. — "Εκτυπα τετράγωνα τέσσαρα. "Ελκει Γρ. 6. Πειραιώς. — "Εκτυπος χελώνη. "Επιγρ. ἐφθαρμένη. "Ελκει Γρ. 220. Πειραιώς. — "Εκτυπον ἡμίτομον ἀμφορέως καὶ  $\frac{1}{2}$  ΤΑΡ|ΤΗΜ|ΟΡΙΟΝ. "Ελκει Γρ. 172. Πειραιώς. Μολ. 2576-7, 2626-37, 2853-8.

Μολυβδόβουλλα βυζαντινὰ δέκα καὶ ἑννέα. 1) Λέοντος μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ Συγκέλλου. 2) Δαρ. . . . ἄρχοντος. . . . 3) Δημητρίου οἰκονόμου. 4) Κροσμᾶ ἀρχιεπισκόπου. 5) Θεοδώρου πρωτοπρεσβυτέρου τοῦ Ἀντιοχίτου. 6) Ρωμανοῦ τοῦ Θεοδοφυροῦλη(;) 7) Ἐπιγραφή: Φωτισμός μου καὶ. . . .) (ὑπερασπιστῆς ζωῆς. 8) Νικολάου νοταρίου. 9) Θεοδώρου κόμιτος. . . . 10) Πράξεις σφραγιζώ καὶ γραφῆς Ἀνίνου(;) 11) Βασιλείου ἐπισκόπου Προυσ. . . . 12). . . . Πρεποσίτου. 13) Ἐπιγραφή: Ὁ σοὶ πεποιθὼς πᾶν κατορθοῖ Χριστέ μου. 14) Λέοντος διακόνου. 15) Μονογράφημα(σχολαρίου. 16) Νικήτα βασιλικῦ πρωτοσπαθαρίου καὶ ἐπὶ τῶν οἰκιακῶν τοῦ Χοριάτου(;) 17) Βασιλείου ὑπάτου. 18). . . σπαθαρίου καὶ δρογγαρίου. 19) Μολυβδόβουλλον αὐτοκρατορικὸν δυσανάγνωστον. Μολ. 2605-11, 2841-52.

### Διάφορα.

Σφενδόνη δακτυλίου ἀργυρᾶ. Προτομαὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀντιμέτωποι. Διαμ. 0.013. Ἄργ. 71.

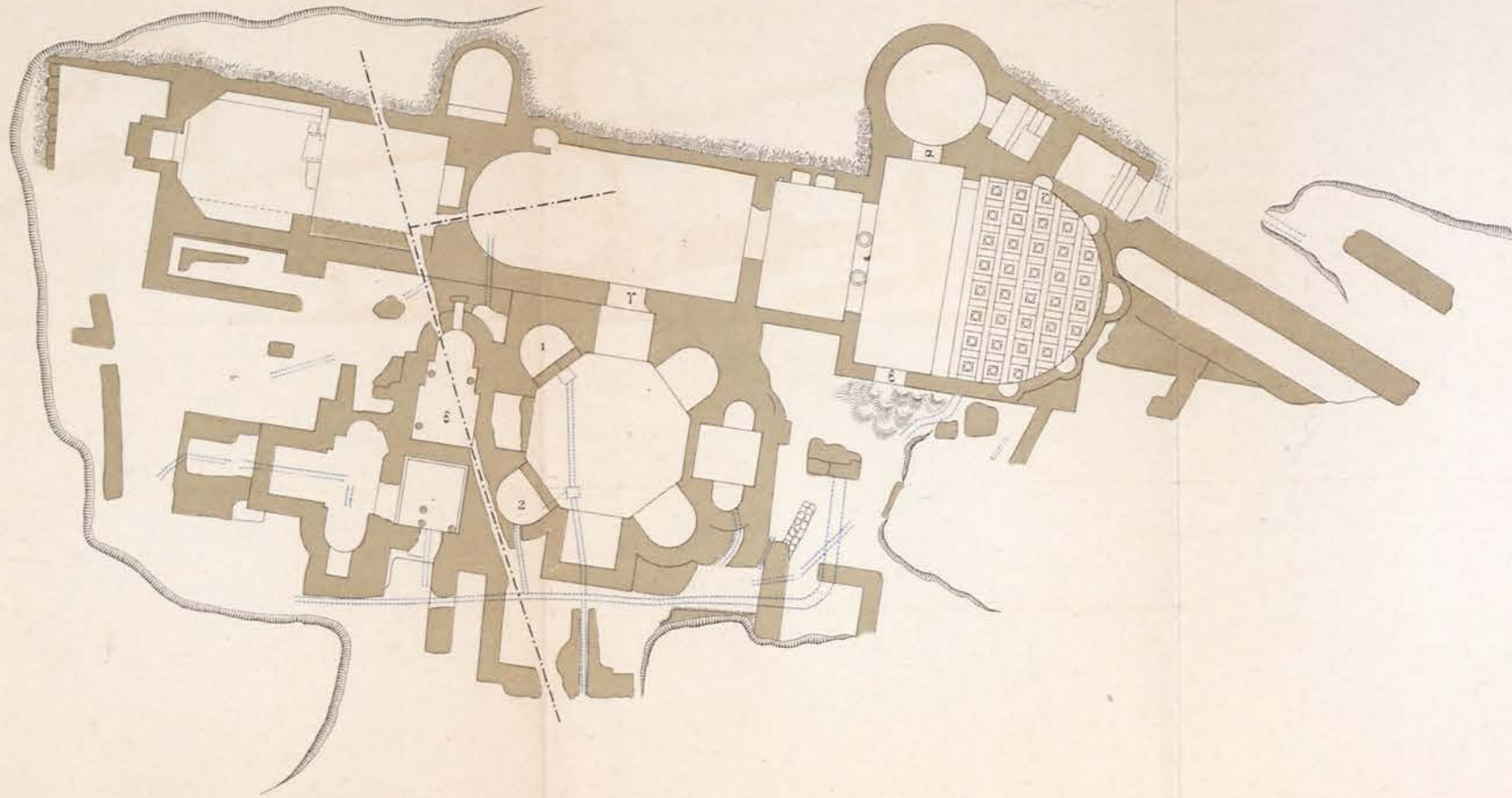
Ἄλεκτρον ὑάλινος πολύχρωμος ἔχων ἄνωθεν κρίκον ἵνα ἀναρτῆται. Ὅψ. 0.03. Βοιωτίας (Καθεΐριον). Ὑαλ. 356.

Τεμάχια πέντε πυξίδος ὀστεινῆς· ἐφ' ἐνὸς τούτων ἀνάγλυπτος ἀνὴρ καθήμενος, τεινὼν τὴν δεξιὰν πρὸς γυναῖκα ἰσταμένην. Ὅψ. 0.053. Ἀττικῆς. Ὅστ. 118.





ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΠΕΡΙΒΟΛΟΝ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΕΙΟΥ



πρόπυλον

Βόρειος πλευρά του περιβολού του Ολυμπείου.

----- Σιλλήνες φωταερίου  
==== 0 in παλαιάς μετασεισικής ύδραγωγός





# ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

## ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1889



ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ  
ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ  
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ  
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1890

# ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ  
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ  
Η ΕΠΙΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ  
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ  
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ  
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ  
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ  
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ  
DUC DE LUYNES  
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ  
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ  
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ  
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ  
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ  
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ  
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ  
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ  
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ  
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ  
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ  
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ  
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΡΟΥΛΟΣ  
HILARION ROUX  
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΡΟΝΤΕ  
HEINRICH SCHLIEMANN  
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ  
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΡΟΥΛΟΣ  
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ  
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΡΟΥΛΟΣ  
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ  
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ  
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ  
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ  
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΡΡΩΙΟΣ  
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ  
ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΡΟΥΛΟΣ  
BENIAMIN ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ  
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ

# ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

## ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

---

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 28<sup>ῃ</sup> Ἰανουαρίου 1890, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10<sup>ῃ</sup> πρὸ μεσημβρίας συνελθόντων ἐταίρων τεσσαράκοντα, κατέλαβε τὴν ἔδραν τοῦ προέδρου ὁ ἀντιπρόεδρος Σπυρ. Φιντικλῆς, ἅτε μὴ δυνηθέντος νὰ παρευρεθῇ τοῦ προέδρου Ἀλ. Κοντοσταύλου ἕνεκα ἀδιαθεσίας, καὶ προσέκλεσε τὸν γραμματέα Στέφ. Κουμανούδην ν' ἀναγνώσῃ τὴν ἔκθεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ ἔτος πεπραγμένων, ὅστις παρελθὼν ἀνέγνω αὐτὴν ἔχουσαν ὡς ἐξῆς·

*Ἀξιότιμοι Κύριοι,*

Τὸ Συμβούλιον ἐρχόμενον σήμερον νὰ λογοδοτήσῃ ἐνώπιόν σας ὄχι ἄρτιον, διὰ τὸν περὶ τὰ μέσα τοῦ λήξαντος ἔτους συμβάντα θάνατον ἐνὸς τῶν παλαιοτάτων μελῶν αὐτοῦ, τοῦ Εὐθυμίου Καστόρη, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκ καθήκοντος ἐν τοῖς πρώτοις μνημονεύει ταύτης τῆς ἀπωλείας, ἣν ὑπέστη ἡ Ἐταιρία ἡμῶν.

Ὁ μακαρίτης ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν διαρκῶς σχεδὸν ἐξελέγετο σύμβουλος ὑπὸ τῶν ἐταίρων, ἐκτιμώντων ἐν αὐτῷ πρὸς τῇ ἐπικτιπῷ παιδείᾳ ἔτι καὶ τὴν φυσικὴν δραστηριότητα καὶ τὸν ζῆλον, ὃν εἶχεν ὑπὲρ προκοπῆς τῶν τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας πραγ-



μάτων. Ταῦτα ἔδειξε τὰ ἰδιώματα εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1858 ἀναβιώσεως τῆς Ἑταιρίας εἰς ἐνεργὸν βίον, ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ μακαρίτου Πιττάκη, τοῦ ψηφισθέντος μὲν γραμματέως, ὄντος δὲ πολυασχόλου, αὐτὸς τὰ πλείστα ἐν τῷ Συμβουλίῳ εἰσηγεῖτο καὶ διενήργει, ἐν τῇ δὲ τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ τὴν πρώτην συνέταξεν ἐνιαυσίαν ἔκθεσιν τῶν ἔργων τῆς Ἑταιρίας, ὕστερον δὲ συνεχῶς ἐγένετο χρήσιμος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀρχαιολογικῶν αὐτῆς ἐργασιῶν, ὡς μέλος μάλιστα πολλῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτροπῶν πρὸς διεξαγωγὴν δυσχερῶν ὑποθέσεων. Συνέγραψε δὲ καὶ ἐξέδωκε καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1837 μέχρι τέλους τοῦ 1879, ἱστορίαν τῆς προσφιλοῦς αὐτῷ Ἑταιρίας, ἅπαξ δ' ἐν ἔτει 1881 καὶ προήδρευσε αὐτῆς εὐδοκίμως. Δι' ἅ πάντα εὐλογείσθω δικαίως ἡ μνήμη τοῦ ἐκλιπόντος ἀνδρός.

Λυπηρὸν δέ, ὅτι μετὰ πεσσάρων ἔτι ἄλλων ἀποθανόντων κατὰ τὸ ἔτος ἑταίρων ἔχομεν νὰ καταλέξωμεν καὶ ἓνα νέον τὴν ἡλικίαν καλλιεργητὴν τῆς ἀρχαιολογίας, τὸν ἐκ Νάξου Κωνσταντῖνον Δαμιφάλην, ὅστις διατελέσας ἐπὶ τινα χρόνον καθηγητῆς γυμνασίου ἐγὼ ὕστερον ν' ἀπέβη εἰς Γερμανίαν χάριν τελειοτέρας μορφώσεώς του εἰς ἣν ἐκ φύσεως ἔκλινεν ἐπιστήμην, ἀλλὰ ἐκεῖ νοσήσας ἐν τῷ μέσῳ τῶν σπουδῶν του ἐτελεύτησε.

Μεταβαίνει νῦν ὁ λόγος εἰς τοὺς ζῶντας καὶ ἐνεργοῦντας ἐν τῇ Ἑταιρίᾳ καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας, πάντοτε κατὰ τὰ ἀνέκαθεν εἰθισμένα συντόμως.

Λέγομεν λοιπόν, ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὸ μητρώον τῆς Ἑταιρίας ἑταῖροι πρὸς τοὺς ὑπάρχουσιν ἐνεγράφησαν νέοι εἰκοσιτέσσαρες, ὧν δύο οἰκοῦσιν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, εἰς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου καὶ εἰς ἐν Πετροπόλει τῆς Ῥωσσίας, οἱ εἰκοσιδύο δὲ ἐν Ἀθήναις.

Ἐκ τοῦ μεγάλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἀπὸ ἐτῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ μητρώον καὶ διεσπαρμένων ὄντων πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, συνδρομὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλαν ἑταῖροι 213, καὶ δὴ 192 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκούντων, 12 ἐκ Πειραιῶς, 1 ἐκ Κερκύρας, 8 ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Ἐτι συνέδραμαν τέσσαρα σωματεῖα ἦτοι κοινά, τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον δραχμαῖς χιλιάς, δύο δῆμοι τοῦ βασιλείου,

ὁ τῶν Πειραιέων δρ. 100, ὁ τῶν ἐν Σύρῳ Ἑρμοπολιτῶν δρ. 200, καὶ μία ἱερὰ μονή, ἡ τῆς Πεντέλης δρ. 100.

Τὰ ὀνόματα πάντων τῶν συνδρομώντων καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἐκάστου συνδρομῶν θέλουσιν ἀναγραφῆ ἐν τέλει ταύτης τῆς ἐκθέσεως καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῆ.

Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων καὶ ἐκ τῶν ὀνομασιῶν τόπων δῆλον γίνεται, ὅτι μόνοι σχεδὸν οἱ ἐν Ἀθήναις οἰκοῦντες τακτικὴν καταβάλλουσι συνδρομὴν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας. (Ἄλλο αἱ ἐκτάκτως ἐνίοτε ἐρχόμενοι ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ γενναῖα χρημάτων προσφοραί, ὅπως πέρυσιν καὶ κατ' ἄλλα πρότερα ἔτη). Αἱ δὲ ἐπαρχίαι τοῦ βασιλείου, ἀπὸ τίνος μάλιστα χρόνου, ἢ οὐδόλως ἢ ἐλάχιστα συντελοῦσιν εἰς τὰ κοινῇ τὸ ἔθνος ὠφελούντα ἀρχαιολογικὰ ἔργα, ἐνῶ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πολλὰς δραχμῶν μυριάδας κατὰ καιροὺς ἐδαπάνησε καὶ δαπανᾷ ἡ Ἑταιρία ἡμῶν. Ἄν δὲ ἔλειπε καὶ τὸ ἀρχαιολογικὸν λαχεῖον, οὐ κληροὶ πωλοῦνται καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, θὰ ἔμεναν αὐταὶ ὅλως ἀσυντελεῖς. Εὐχόμεθα νὰ μεταβληθῆ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ κατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων καὶ νὰ διαθερμανθῶσιν ὅπως οὖν οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος εὐποροὶ πολῖται ὡς καὶ τὰ σωματεῖα πρὸς σύμπραξιν τακτικὴν μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ συντηρήσεως καὶ ἀναδείξεως τῶν τιμιωτάτων προγονικῶν μνημείων. Ἡ περιοδικῶς ὑπὲρ τούτων διδομένη συνδρομὴ, ὅσον καὶ ἂν εἴναι μικρὰ παρ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν συντρέχόντων, θὰ αὐξάνη ὄχι ἀσημάντως τοὺς πόρους τῆς Ἑταιρίας, θὰ ἐπιδρᾷ δὲ, νομίζομεν, εὐεργετικῶς καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς συντρέχοντας, ἅτε ἐνθυμίζουσα αὐτοῖς τὰ πρὸς τὸ ἔθνος ὀλοσχερέστερα καθήκοντά των. Θὰ ἐξεγείρεται οὕτως ἐκάστοτε ἡ κοιμωμένη ἔτι παρ' ἡμῖν φιλοκαλία, στοιχεῖον ἀπαραίτητον πρὸς τὴν ἐπὶ τὸ τελειότερον μάρφωσιν χαρακτῆρος καὶ φρονήματος Ἑλληνικοῦ. Ἐκαστος τῶν τακτικῶς συντρέχόντων βλέπων, ὅτι καὶ διὰ τῆς ἰδίας του συνδρομῆς περιέπονται καλῶς τὰ ἀπαραμίλλα τῆς Ἑλλάδος ἀρχιτεκτονικὰ μνημεῖα καὶ πληροῦνται τὰ Μουσεῖα ἡμῶν δι' ἔργων ἐπιφανῶν τῆς πλαστικῆς καὶ τῆς γραφικῆς, θὰ δικαιοῦται νὰ λέγῃ εὐφροσύνως « δηλονότ' ἐν τῇ γὰρ κήρῳ τις φαίνομαι ἡμέας ». Εἶεν.

Ὅποια δὲ νῦν ἡ ἐν γένει κατάστασις τοῦ χρηματικοῦ τῆς



Ἑταιρίας, βλέπετε μὲν καὶ ἐκ τοῦ διανενημένου εἰς πάντας ὑμᾶς σήμερον ἐντύπου φύλλου τοῦ ἰσολογισμοῦ, θέλετε δὲ ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον καὶ παρὰ τοῦ ταμίου τῆς Ἑταιρίας.

Ἔργα ἀρχαιολογικὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἑταιρίας τὰ ἐξῆς· πρῶτον

Ἀνασκαφαί· ἐγένοντο δὲ ἕξ, μία μὲν ἐν Ἀθήναις, πέντε δ' ἐξω τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐν Ἀθήναις γενομένη δὲν ἦτο, ὡς θὰ ἐπρωτίμα βεβαίως τὸ Συμβούλιον, ἐξακολούθησις ἄλλης τινὸς προτέρας, καταλειφθείσης ἐξ ἀνάγκης, ὅπως σχεδὸν πάντοτε, ἀτελοῦς, ἀλλ' ὅλως νέα ἐπιχειρήσις, ὑποδειχθεῖσα εἰς τὴν Ἑταιρίαν ὡς ἀνεπίδεκτος ἀναβολῆς, ἐκ τυχαίας ὄλως περιστάσεως, τῆς ἐξῆς·

Ἐνθ' ἔλη Μαίου ἐσκέπτετο τὸ Συμβούλιον μεταξὺ ἄλλων ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐργασιῶν, νὰ ἀρχίσῃ καὶ ἐδῶ ἀνασκαφὴν ἐν τῷ ἐμβαδῷ τῆς καθαιρεθείσης πρὸ πολλοῦ οἰκίας τοῦ Λύτσιακα, τῆς παρὰ τὸ ὠρολόγιον Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρῆστου, καὶ εἶχε ζητήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τόπον κατάλληλον, εἰς ὃν νὰ ἀποκομισθῶσι τὰ ἐσκαφησόμενα χῶματα, ἐπρωτάθῃ εἰς αὐτὸ παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, τοῦ καὶ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, νὰ ἐρευνηθῇ διὰ σκαφῆς ἕν μικρὸν ψηφιδωστρώτου δαπέδου μέρος, ὃ εἶχε τότε φανῆ κατὰ τὰς ἐργασίας τὰς γινομένας πρὸς διακόσμησιν καὶ φύτευσιν τοῦ εὐρέος χώρου τοῦ πρὸς νότον καὶ δυσμὰς τοῦ Ζαππείου μεγάρου, καὶ δὴ παρὰ τὸ βόρειον πεζοπάτιον τῆς νεοκατασκευάστου λεωφόρου Ὀλγας. Ἐπειδὴ δὲ πρὸ μηνῶν τινῶν, ὅτε τὸ ὅλον πλάτος τῆς λεωφόρου ταύτης ἰσοπεδοῦτο, εἶχον ἐκκαλυφθῆ θεμελίαι τινες καὶ ἐξήχθησαν ἐκεῖθεν ποθεν (1) γλυπτὰ μάρμαρα τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἃ περιῆλθον εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον, ὄντα ὄχι ἀνάξια λόγου (2), παρείχετο τῇ Ἑταιρίᾳ ἐλπίς ὁμοίων εὐρημάτων ἐκεῖ πλησίον, ἂν ἀπεφάσιζε ν' ἀναλάβῃ τὸ ἔργον, ὅπερ καὶ δὲν ἐφαινετο ὅτι θ' ἀπαιτήσῃ πολὺν χρόνον καὶ πολλὴν δαπάνην, καθ'

(1) Ἐκφραζόμεθα οὕτως ἀοριστότερον, ἐπειδὴ αἱ ἐργασίαι ἐκείναι αἱ ὄδοποιητικαὶ δὲν ἐγένοντο ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Ἑταιρίας, οὐδὲ ἐγνωμέναι ποῦ ἀκριβῶς τῆς ὁδοῦ καὶ ἐν ποίοις θεμελίαις εὐρέθησαν τὰ γλυπτὰ μάρμαρα.

(2) Ἰδίως μία καλῶς σφισμένη προτομὴ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ.



ὅσον τὸ αὐτόθι ὕψωμα ἤδη πρότερον εἶχεν ἐν μέρει ταπεινωθῆ.  
Ἐδίδετο δὲ εἰς τὴν Ἑταιρίαν καὶ ὑπόσχεσις, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, ἂν μετὰ τὴν διὰ σκαφῆς ἔρευναν τοῦ τόπου ἀνεφαινέτο τι ἐκεῖ κτίσμα ἄξιον λόγου, ἤθελε τὸ διατηρήσῃ αὐτῇ, καὶ περικοσμοῦσα αὐτὸ μάλιστα ἰδίᾳ δαπάνῃ, καθὼς περίπου ἐποίησε πέρυσι διὰ τὸ φανέν ἐπὶ τῆς ἀπέναντι πλευρᾶς τῆς λεωφόρου βαλανεῖον. Οὕτω λοιπὸν ἐπελάβετο τοῦ ἔργου ἡ Ἑταιρία τῇ 8 τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, καὶ μετὰ μικρὸν ἤρχισαν φανερούμενα τὰ ἐδάφη κατασκευῆς μεγίστου καὶ ἰδιοσχήμου οἰκοδομήματος τῶν μετὰ Χριστὸν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, καθὼς ἐδηλοῦτο ἐκ πολλῶν τεκμηρίων, ὅπερ ὁμως εἶχεν ἐρειπωθῆ πρόπαλαι καὶ ὑπέστη ὡσαύτως πρόπαλαι καὶ μετασκευᾶς εἰς πολλὰ μέρη εὐδιαγνώστους, ἦτο δὲ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐκτισμένον μετὰ πολυτελείας μὲν καὶ εὐπρεπείας ἐπιδεικτικῆς, ἔχον τὸ πάλαι ἐσωτερικῶς τοὺς τοίχους πανταχοῦ σχεδὸν μαρμαρίναις πλαξίν ἐνδεδυμένους (1) καὶ ἐδάφη ἐκτενῆ μαρμαρόστρωτα ἢ ψηφιδόστρωτα καὶ περὶ αὐτὰ στοίχους κίονων, ἄλλως δὲ ὄχι στερεὰν πολὺ ἐδείκνυε τὴν ἐκ λίθων παντοίων καὶ πλίνθων ὀπτῶν ἐναλλάσσουσαν τοιχοδομίαν (2).

Δύο δὲ ἐβλέπομεν διακρινόμενα ὡς τὰ ἐπιφανέστατα αὐτοῦ καὶ παράλληλά πως μέρη, ἓν μὲν ἡμικυκλικῆς σχήματος ὑπαίθρον πλακόστρωτον μὲ στοὰν πέριξ κιονοστήρικτον πρὸς τὰ ἔσω καὶ δωμάτια ὀπισθεν συγκοινωνοῦντα πρὸς αὐτήν, οὖσαν ὄλην ψηφιδόστρωτον (3), καὶ μὲ μακράν τινα, ὄχι πολὺ βαθεῖαν καὶ πλα-

(1) Πολλαχοῦ μὲν ἡ μαρμάρωσις αὕτη σφύεται κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἦττον, ἐπὶ τῶν κτιστῶν τοίχων, περιεργωτάτη δὲ εἶναι εἰς ἐν τῶν ὀπίσω τοῦ ἡμικυκλικῆς δωματίων, ὅπου ἡ διὰ τὴν τοῦ ἐδάφους πρὸς ἀνατολὰς ταπεινότητά περικοπέσα ὡς βαθμῆς φυσικῆ κιμωλία ἐφάνη οὕσα ποτε περιβεβλημένη πλαξὶ μαρμαρίναις, ὡς ἐμαρτύρησαν τὰ περισσώθεντα αὐτῶν λείψανα.

(2) Ἡ τοιχοδομία αὕτη, παρατηροῦμεν, ὅτι λόγῳ κανονικότητος καὶ ποιοῦ τῆς συνδετικῆς ὄλης πολὺ ὑπολείπεται τῆς ὀρωμένης ἐν τοῖς διαχωρίσμασι τοῦ μεγάλου ἐν Ἀθήναις Ῥωμαϊκοῦ κτίσματος τοῦ κοινῶς καλουμένου « τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ ».

(3) Ἡ στρώσις ταύτης τῆς στοᾶς, ὡς καὶ πάντων τῶν ἄλλων μερῶν τῆς ὄλης οἰκοδομῆς, ὅπου διεσώθη, ἂν θεωρήσῃ τις τὸ ποικιλόχρωμον τῶν ψηφίδων καὶ τὸν καθόλου διακοσμητικὸν τρόπον, δὲν διαφέρει πολὺ τῶν στρώσεων, ὅσαι ἐγνώσθησαν μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι παλαιότερον ἐν Ἀθήναις. Ἐχει ἐν πλαισίοις διαφόροις σχήματα γεωμετρικὰ σειρὰς κισσοφύλων, καὶ ἄλλων φυτῶν, φολιδας, ἀν-

τείαν ὑδροθήκην ἐν τῇ χορδῇ τοῦ ἡμικυκλίου καὶ ἄλλην ὁμοίαν ἐσωτέρω παράλληλον αὐτῆς πολὺ στενοτέραν καὶ ἀβαθεστέραν. Ἔτερον δὲ μέρος πολὺ μεγαλύτερον, ὅπερ ἦτο εὐρύς τετραγωνικός χώρος μέτρων γαλλικῶν  $40 \times 35$ , ὅλως κενὸς τὰ ἐντὸς καὶ ἄστρωτος, περιειλημμένος δὲ διὰ κιονοστηρίκτου καὶ αὐτὸς στοᾶς (1), πρὸς τὰ ἔσω κατὰ τὰς τέσσαρας πλευράς του, ὧν μόνης τῆς βορείου τὸ ἔδαφος εὐρέθη ὡς ψηφιδόστρωτον, τὸ δὲ τῶν τριῶν ἄλλων πλευρῶν ἀφέθη ἐξ ἀρχῆς, ὡς ὑποθέτομεν, ἄνευ πάσης στρώσεως διὰ ψηφίδων ἢ πλακῶν. Πέριξ δὲ τῆς στοᾶς ταύτης καὶ συγκοινωνοῦντα αὐτῇ ἐξετείνοντο πολλὰ δωμάτια, πλείονα μὲν πρὸς ἀνατολάς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄρκτον καὶ πρὸς δυσμὰς ὄχι ὀλίγα, ὧν τινὰ καὶ ἐπὶ διαφόρου ὕψους, κατὰ τὴν πάλαι φυσικὴν τοῦ τόπου ἀνωμαλίαν. Πρὸς τούτοις ἀγωγοὶ καὶ ὄχετοὶ κτιστοὶ ἐκ λίθων ἢ κεράμειοι εὕρισκοντο πρὸς διοχέτευσιν ὑδάτων (2) εἰς διάφορα χωρίσματα τῆς οἰκοδομῆς. Τῶν χωρισμάτων δὲ τούτων ἐν μόνον ἐφάνη ἔχον σχῆμα σαφὲς λουτήρος ἐπιμήκους ἀμφοιστρογγύλου μετὰ ἐδωλίων χαμηλαῖν. Ὑπόκαυστον δὲ βαλανεῖοιο ἀνεζήτηθη μὲν ἐπιμελῶς, ἀλλ' οὐδαμοῦ εὐρέθη σφῆζόμενον, οὐδὲ κἄν τροχοὶ κεράμειοι ἐσκορπισμένοι πού ἐν τοῖς ἐρείπιοις, ἐξ

θεμοειδεῖς περιπλόκου κύκλους κττ. μόνον δὲ γαστρῶν καὶ εἰκόνων ζώων στερεῖται, ὅποια ὑπάρχουσιν ἐν τῷ μεγάλῳ ψηφροθετήματι τῶν ἀνακτόρων καὶ ἐν τοῖς ἡμικυκλίοις τοῦ «τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ».

(1) Οἱ κίονες αὐτῆς θὰ ἦσαν κατὰ τι μεγαλύτεροι τῶν τοῦ ἡμικυκλίου ὡς μαρτυροῦσιν αἱ σφῆζόμεναι βάσεις.

(2) Τῶν ἀγωγῶν τούτων καὶ ὄχετῶν πλεόν ἀξιοσημείωτος φαίνεται ὡς ὁ χώρων λοξῶς διὰ τῆς ψηφιδόστρώτου στοᾶς τοῦ ἡμικυκλίου πρὸς τὸ μαρμαρόστρωτον ὑπαίθρον, ὑπ' αὐτὸ δὲ καὶ περαιτέρω πρὸς τὰ νοτιοδυτικώτατα μέρη τῆς ὅλης οἰκοδομῆς, ἐνθα αἱ μνημονοθεῖσαι ἀνωτέρω δύο μακρὰ ὑδροθῆκαι πλησιάζουσι πρὸς ἄλλα δύο ὑπὸ γῆν χωνευτήρια ὑδάτων, ὧν τὴν χρῆσιν δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ ὀρίσωμεν ἡμεῖς, ὡς ὅλως ὄντες ἀνυδραυλίκευτοι. Ἠξιώσαμεν δὲ ἰδιαίτερας μνείας τὸν διὰ τῆς στοᾶς χωροῦντα τούτον ἀγωγόν, μόνον καὶ μόνον διὰ τὸ ὅτι ὁ ἀρχιτεκτονόσας τὴν οἰκοδομήν (καὶ νομίζομεν, αὐτὸς ὁ ἐξ ὑπαρχῆς, ὄχι δὲ μετασκευαστής τις), ἔκρινε νὰ ἀγάγῃ αὐτὸν οὕτως ὡς ὀρώμεν, λοξῶς, κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν συγκεντρικῶν γραμμῶν τοῦ ψηφροθετήματος καὶ δὲν ἐδίστασε τὴν τοιαύτην ἴξιν νὰ δηλώσῃ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ψηφροθετήματος διὰ κενῆς, ὡς εὐρέθη, ἀψφριδίωτου ταινίας (πλάτους ὡς ἐνὸς ποδός) ἣν καὶ διὰ δύο ἐκατέρωθεν αὐτῆς σειρῶν (σειρῶν) ἐκ φύλλων κισσοῦ ἐπλασίωσεν. Ἡ ἀψφριδίωτος δὲ ταινία ὑπ' ἣν ὁ ἀγωγός, εὐρέθη παρ' ἡμῶν πλήρης χωμάτων, καὶ ἄγνωστον μένει, ἂν ἐπ' αὐτῶν ἦσαν ποτε πλάκες τεθειμέναι.



ὄν τροχῶν συνέκειντο τὸ πάλαι οἱ κιονίσκοι τῶν ὑποκάστων. Ὅθεν μετὰ τὴν ἀποκόμισιν τῶν πολλῶν χωμάτων, ἃ ἐνιαχοῦ (ἰδίως ἐν τῷ τετραγώνῳ χώρῳ) καὶ εἰς τεσσάρων σχεδὸν μέτρων ὕψος ἀνέβαινον καὶ μετὰ τὴν τῶν αὐτόθι δένδρων ἐκρίζωσιν καὶ τὴν καθαίρεισιν τῶν ὄχι ὀλίγων ἐδῶ κ' ἐκεῖ διακριθέντων ὡς μεταγενεστέρων εὐτελῶν τοίχων καὶ ὑδροθηκῶν καὶ πύθων ἐνφοδομημένων σχεδὸν πανταχοῦ εἰς διάφορα ὕψη καὶ εἰς πλῆθος μέγα, ἢ Ἐπιτροπῇ ἢ ἐφορεύουσα τὰς ἀνασκαφὰς βλέπουσα, ὅτι τὸ πέρας τῶν συνεχῶν τούτων καὶ παραδόξως περιπλόκων κτισμάτων οὐδαμοῦ ἐφαινότο λῆγον πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολάς, εἰμὴ μόνον πρὸς δυσμὰς, ἔνθα ἦτο ὁ φυσικὸς βράχος (1), ἠδημόνευε τῇ ἀληθείᾳ διὰ τὸ ἀπέραντον τῆς ἐργασίας ἐξ ἧς χαμηλὰ μόνον καὶ ἄθλια τειχία καὶ φρέατα καὶ πύθιοι πρὸ πάντων πολλοὶ εἰς φῶς ἤρχοντο (2). Οὕτω διέκοψε τὰς σκαφὰς περὶ τὰ μέσα Ὀκτωβρίου, χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ σχηματίσῃ γνώμην περὶ τοῦ δοτείου ὀνόματος εἰς τὴν συστάδα τῶν φανέντων κτισμάτων. Οἶκος πολυτελὴς μεγιστᾶνος ἀνδρὸς τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἔχων καὶ λουτρικὰ χωρίσματα, δημόσιον οἰκοδόμημα τῶν αὐτῶν χρόνων, οἶον γυμνάσιον τυχόν, ἢ παλαιόστρα, ἢ βαλανεῖον (3) ἢ νυμφαῖον,

(1) Κατὰ τὸ νότιον ἄκρον τῆς δυσμικῆς κλίσεως τὸν βράχον περιέκοψεν ὁ παλαιὸς ἀρχιτέκτων σχηματίσας κωνοειδῆ τινὰ ὄχι πολὺ μέγαν ὄγκον, ἐπίπεδον τὰ ἄνω, τὰς πλευρὰς του δὲ τὰς ἐσωτέρας πρὸς τὴν οἰκοδομὴν ἐπέχρισεν ὁμοίως ταῖς παρ' αὐτὸν παρῶδοις καὶ δωματίοις. Ἀνωτέρω πρὸς βορρᾶν βλέπομεν σηλαιωδὲς τι χωνευτήριον ὑδάτων. Ἐτι ἀνωτέρω εἰσχωρεῖ εἰς τὸν βράχον ἐν θολοσκιπαστόν ποτε δωμάτιον, ἐν ᾧ περιεσώθησαν ὄχι ἀλώδητα τοιχογραφημάτα τινα, περὶ ὧν λέγω τι καὶ κατωτέρω. Τέλος δ' ἀνωτάτω βλέπομεν εἰς τὸν βράχον πεποιημένην μεγάλην τετράγωνον εἰσοχὴν ὡς εὐρύχωρον δωμάτιον.

(2) Πύθων τοιοῦτων ἡμιφθάρτων αἱ κυκλωτερεῖς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους γραμμαὶ ἐφαινόνοτο, πρὸ ἐτῶν, καὶ ἔξω τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας σκαφέντος χώρου, πλείστοι καθ' ὅσον ἐκείνου τὸ μέρος τὸ ἀπὸ τῆς οἰκίας Ὁρρανίδου πρὸς τὰ κάτω, καὶ τὶς τῶν ἐπὶ τοῦ πεζοπατιῶν περιπατούντων τὰς ἠρθμῆσι ποτε ἕως 27, νῦν δὲ φανένται ὀλιγωτέραι, διὰ τὴν πέρυσι γενομένην αὐτόθι ἐπίγρῳσιν, ἐν μέρει δὲ καὶ τὴν ἀποξήρῳσιν τοῦ ἐδάφους ὑπὸ τῶν ὀδοποιῶν τῆς τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς. Ἴσως οἱ πύθιοι οὗτοι εἶναι ὑπολείμματα παλαιῶν ἐργαστηρίων τέχνης τινὸς βαναύσου, τῆς κναρευτικῆς, φέρ' εἰπεῖν, ἧς οἱ παλαιοὶ χρῆσιν πολλὴν ἐποιούντο. Οἱ δὲ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀνασκαφῆς εὐρεθέντες, περιέρουσι, ὅτι εὐρέθησαν πάντες σχεδὸν πεπωμασμένοι διὰ πλακῶν, ἄλλως δὲ κενοὶ ἢ πεπληρωμένοι χρώμασι καὶ λίθοις, πλὴν ἐνός, ὅστις ἦν πλήρης φυτικῆς τινος ὕλης σισσηπυίας, ἴσως κριθῆς.

(3) Οἱ θέλοντες αὐτὸ βαλανεῖον ἤκουον ἀντιρρήσιν, πῶς τρία βαλανεῖα νὰ



ἦσαν ὀνόματα, προχείρως μὲν καὶ εὐχερῶς εἰς πάντων τὰ στόματα ἐρχόμενα, ἀλλὰ δυσκόλως ὑποστηριζόμενα διὰ καταδείξεως τῶν οἰκειῶν μερῶν, τῶν εἰς ἐκάστην τῶν οἰκοδομῶν τούτων προσηκόντων κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς τέχνης. Πάντως ὁμως ἐσχετισμένα ἔκλινε νὰ θεωρῇ ἡ Ἐπιτροπὴ τὰ δύο μεγάλα μέρη τῶν ἐρειπίων τούτων, τὸ ἡμικυκλικὸν καὶ τὸ πρὸς ἄρκτον αὐτοῦ τετραγωνικόν, ἐννοεῖται δέ, μετὰ καὶ τῶν εἰς αὐτὰ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον προσσηκόντων χωρισμάτων, ὅχι βέβαια ἀκριβῶς, ἀφοῦ μεταξύ των δὲν ὑπῆρξε δυνατὸν νὰ διακριθῶσιν ὁδῶν τυχὸν παλαιῶν γραμμῶν καὶ διαστήματα.

Ὑστερον δὲ πάλιν ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνέλαβε τὰς σκαφῆς ἡ Ἐπιτροπὴ μετ' ἐλπίδος ἐσχάτης, μήπως τέλος εὐρεθῶσι τὰ ἄκρα τοῦ λαβυρινθώδους τούτου συμπλέγματος καὶ τὰς ἐξηκολούθησε μέχρι τέλους Νοεμβρίου. Τότε δὲ εἶδεν ἐμφανιζομένας κατὰ τὸ δυτικοβόρειον μέρος τοῦ σκαπτομένου χώρου εἰς βῆθος μιᾶς μόνον σπιθαμῆς γραμμὰς τινὰς τοίχων μεγαλολίθων, αἵτινες ἦσαν καὶ εἶναι αἱ μόναι ἀρχαίας καὶ στερεῆς κατασκευῆς, ὅπως αἱ τῶν Ἑλληνικῶν χρόνων. Παρουσιάζουσιν αὐταὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας δόμους ἐπαλλήλους ἐκ μεγάλων κανονικῶν πλίνθων λίθου πωρίνου, βεβαίως ὡς θεμελίους δημοσίας τινὸς οἰκοδομῆς. Ἄλλ' ἐπειδὴ

ὑπάρχουσι τόσον πλησίον τὸ ἐν τοῦ ἄλλου ἐν τῇ εὐρεῖ μὲν ἀλλ' ὄχι καὶ ἀπεράντῳ χώρῳ τῇ μεταξὺ τοῦ Ζαππείου μεγάρου καὶ τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπίου, ἐκεῖνο δηλ. τὸ πλησιέστατον τῇ Ζαππείῳ καὶ ἐν μέρει ὑπ' αὐτὸ τὸ Ζάππειον πρὸ 16 ἐτῶν καταστραφὴν ἢ ἐπικαλυφθὴν παρ' ὧν οὐκ εἶδει, τὸ πέρυσσι πρὸς νότον τῆς λεωφόρου Ὀλγας ρανέν, ὃ ἐν μέρει διετηρήθη, καὶ τοῦτο τὸ νῦν. Ἄλλ' ἦτο καὶ τις τῶν ἡμετέρων συναδέλφων ὃ λέγων, ὅτι τὰ τρία ταῦτα ἠδύναντό πως νὰ εἶναι καὶ ἐν σχέσει πρὸς ἄλληλα καὶ ἐν μὲν αὐτῶν λ.χ. νὰ εἶχε μᾶλλον τὰ τῆς ἰδίως βαλανειακῆς χρήσεως χωρίσματα, ἄλλο τὰ τῆς ἐν εὐμαρείᾳ διατριβῆς τῶν θαμιστῶν, καὶ αὐτὸ οὐχὶ ἄνευ τῆς ἐξ ὕδατος παρεγομένης τῇ σῶματι θεραπείας, ἄλλο τοὺς περιπάτους καὶ γυμναστήρια καὶ μελετητήρια κτλ. ὅπως ἐν Ῥώμῃ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους αἱ μεγάλα θέρμαι εἶχον πάντα ταῦτα τὰ μέρη. Ἐκρίναμεν δὲ ἡμεῖς ἀναγκαστικῶν εἶδῶ τὴν γνώμην ταύτην, ὅπως περίπου τὴν ἠκούσαμεν, προσθέτοντες ἅμα καὶ τὸδε, ὅτι πρὸ ἐτῶν τριάκοντα, ὅτε ἐφάνη πρῶτον τὸ πρὸς τῇ Ζαππείῳ βαλανεῖον μεγάλης ἐκτάσεως, τινὲς λόγιοι τῶν ἐνταῦθα τῷ Λουκιανέῳ σύγγραμμα « Ἰππίας ἢ βαλανεῖον » μελετῶντες, ἐπέθεοντο, ὅτι ὄχι ἄλλο παρ' αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ ἀμεληθὲν κτίσμα εἶχε ποτε ὑπ' ὄψιν γράφων ὃ ἐκ Σαμοσάτων σοφιστῆς, πειθόμενοι ἕκ τε ἄλλων τεκμηρίων καὶ ἐκ τοῦ προσάντους καὶ οὐκ ἐπιπέδου τύπου τοῦ περιγραφομένου κτίσματος.

ἀτελῆ ἦσαν τὰ ἄκρα τῶν γραμμῶν τούτων, τὸ βόρειον καὶ τὸ νότιον, πρὸς ἀνατολὰς δὲ συνεπλέκοντο μετὰ πολυσχῆμων νεωτέρων ἰσως προσκτισμάτων, δὲν παρείχον ἐνδόσιμον εἰς τὸν θέλοντα νὰ εἴπῃ τι ἀσφαλὲς περὶ τοῦ ὁποῖον ἄρ' αὖ γὰρ θὰ ἦτο ποτε καὶ τοῦτο τὸ νῦν ἐν ἐρειπίοις μόνον ὑπολειφθὲν κτίσμα. Καὶ οὕτως ἔσται πλέον ἢ Ἐπιτροπὴ ἀποκαμουσα.

Ἀναθεωροῦσα δὲ ὕστερον τὴν ὅλην συστάδα τῶν κτισμάτων τούτων διηπόρει ἔτι καὶ τοῦτο, πῶς ἐκ τῶν δώδεκα βεβαίως ὑπαρξάντων ποτὲ κίωνων τοῦ ἡμικυκλίου καὶ ἐκ τῶν 38 περίπου τοῦ τετραγώνου περιστόφου οὐδὲ εἰς κίων ἢ τεμάχια κίονος βεβαία περιῆλλον μέχρις ἡμῶν, ἀλλὰ μόνον βάσεις ἐξ ἑπτὰ μαρμάριναι ἐδῶ κ' ἐκεῖ κείμεναι κατὰ χώραν (1), ὥστε καὶ ὑποψία νὰ ἐπέρχεται, μήπως ἐξ ἀρχῆς δὲν ἦσαν ἐκ λίθου τὰ σώματα τῶν κίωνων, ἀλλ' ἐκ τροχῶν ἰσως ὀπτῆς γῆς, ἀλλ' οὐδὲ τροχοὶ τοιοῦτοι εὐρέθησαν ἐν τόσῃ ἐκτάσει ἐρειπίων. Τὰ δὲ ὑπὲρ τοὺς κίονας ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, φαίνεται ὅτι δὲν ἠφρανίσθησαν ἐντελῶς· διότι εἰς αὐτὰ δύνανται νὰ ἀνήκωσι τὰ σποράδην ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ καὶ ὀλίγον βορειότερον εὐρεθέντα Ἴωνικῶν θρηγκῶν δεκαοκτῶ τεμάχια ἐκ λίθου πεντελικοῦ, παραδόξως δὲ πάντα ἀποτεθραυσμένα καθ' ὁμοίον τινα τρόπον εἰς ἰσομεγεθεῖς σχεδὸν ὄγκους, οἷον ἵνα μετακομισθῶσιν ἄλλοῦ που εὐκόλως, ὕστερον δ' ἐπὶ τόπου κατέμειναν χρησιμοποιηθέντα εἰς κτίσματα μεταγενέστερα ὡς κοινὸν ὑλικὸν τοίχων, ὅπως καὶ τὰ εὐρομεν τῷ ὄντι (2). Ἄλλὰ

(1) Κυρίως εἰπεῖν κατὰ χώραν εὐρέθησαν, ἦτοι ἐπὶ τοῦ στυλοβάτου αὐτῶν, μόνον τρεῖς ἐκ τῶν τοῦ τετραγώνου περιστόφου, αἵτινες εἶναι καὶ μειζόνων διαστάσεων, αἱ δὲ ἄλλαι τοῦ αὐτοῦ περιστόφου καὶ αἱ δύο μικρότεροι αἱ ἐκ τοῦ ἡμικυκλίου, εὐρεθεῖσαι διεσκορπισμέναι, ἐτέθησαν παρ' ἡμῶν ὕστερον εἰς προσηκούσας θέσεις.

(2) Τὰ τεμάχια ταῦτα διετήρησεν ἐπιμελῶς ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν ἐνὶ τόπῳ συννηνωμένα πάντα, ἵνα ὑπὸ ἐδικῶν ἀρχιτεκτόνων μελετηθῶσι κατὰ τὰς διαστάσεις των, καὶ γίνῃ φανερόν διὰ τί τὰ πλείστα αὐτῶν κατὰ τὸ ἕτερον ἄκρον των εἶναι ἀνεξέργαστα, ὡσπεί εἰσεγύρουν πρὸς εἰς τοίχον καὶ εἰς ποῖον ἄρ' αὖ γὰρ εἰσεγύρουν τοίχον. Ὅμοίως ἐξετάσεως δεόνται καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης τρία μετρίου μεγέθους Ἴωνικὰ κιονόκρανα τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἵνα γνωσθῇ εἰς ὅποιαν τῶν στοῶν ἀνήκουσιν, ἂν εἰς αὐτὰς ὄντως ἀνήκουσιν καὶ δὲν εἶχον ἄλλοις κιονόκρανα οἱ κιονεῖς των· οὕτω εὐρέθησαν καὶ δύο κιονόκρανα, ὁμοιότατα τοῖς τοῦ ὠρολογίου Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρῆστου.



καί μετὰ ταῦτα πάντα γεγόμενα κατὰ τοὺς δυστυχεῖς χρόνους τοῦ μέσου αἰῶνος, πάλιν τὸ εἰς ὄψιν ἡμῶν ἔλθόν οἰκοδόμημα, καί περ τόσον ἑλλιπές, κρίνεται ἄξιον λόγου, ὡς πρωτοφανές διὰ τὰς Ἀθήνας διὰ τε τὸ γενικὸν αὐτοῦ σχέδιον καί διὰ μερικότητάς τινος, ἐξ ὧν δεικτικῶς μόνον δύο τρεῖς ὑποσημαίνομεν ἐνταῦθα.

Ἐν τῇ ἡμικυκλίῳ περιεσώθη κατὰ χώραν μεταξὺ δύο βάσεων κιώνων δοκὸς μαρμαρίνη βαθμιδοειδῆς κατὰ τὸ φαινόμενον, περιλαμβανόμενῃ δὲ οὕτω ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐκάτερα τὰ ἄκρα τῆς, ὥστε νὰ ἐναρμόζῃ ἀκριβῶς εἰς τὰς εἰσοχὰς καὶ ἐξοχὰς τῶν σπειρῶν καὶ κυματίων τῶν βάσεων, ὡς μέρος δηλ. κατώτατον τειχίου πληροῦντός ποτε πάντα τὰ μετακίονια διαστήματα, μέχρι πόσου ὕψους, ἀδῆλον. Τόσον μόνον διαγιγνώσκειται, ὅτι τὸ οὕτω νῦν πρῶτον ἐν Ἀθήναις, ἴσως καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ Ἑλλάδι, ἐμφανισθὲν ἀρχιτεκτονικὸν τοῦτο εἶδος θὰ εἶναι οἱ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενοι *plutei*. Τὸ πάχος δὲ ὅμως τοῦ τειχίου ἐν τῇ ὀλοκληρίᾳ του θὰ ἦτο ἄλλο τόσον, διότι ἡ μόνη αὕτη περισθεθεῖσα δοκὸς ἔχει ὄπισθεν δύο ἐξ ὀπῶν προέχοντα μολύβδινα ὄγκιδια, δηλωτικὰ τοῦ ὅτι συνήπτετό ποτε μετ' ἄλλης ἔτι μαρμαρίνης δοκοῦ. Καί βεβαιούται τοῦτο ἐκ τῶν ὁμοίων τειχιῶν, τῶν πληρούντων ποτὲ καὶ τὰ τῆς τετραγώνου στοᾶς μετακίονια διαστήματα. Ἐν ἐκείνοις βλέπομεν, ὅπου ἐσώθη, τὸ πάχος διπλοῦν, κατεσκευασμένον δὲ εὐθὺς ἀπὸ τοῦ στυλοβάτου οὐχὶ μαρμαρίναις δοκοῖς, ἀλλὰ ὀπτοπλίνθοις καὶ περιβεβλημένον μόνον λεπταῖς μαρμαρίναις πλαξίν.

Ἄλλο πρωτοφανές διὰ τὰς Ἀθήνας. Σποράδην ἐν τοῖς χώμασιν εὐρέθησαν πολλὰ μικρὰ σωμάτια μαρμάρια, (καὶ ἐκ κόγχης δὲ ἦτο μαργαριτορρίζης ὀλίγα) δύο τριῶν χρωμάτων, διαφόρων δὲ σχημάτων, ἑλικοειδῶν, φυλλοειδῶν καὶ γεωμετρικῶν, εἰργασμένα δὲ ἀκριβέστατα διὰ τόννου, ὥστε νὰ ἐναρμόζωσιν ἀλλήλοις τὰ διαφορόχρωμα χάριν ποικιλίας. Ὑποτίθεται ταῦτα ὅτι εἶναι λείψανα διακοσμῆσεως τοίχων ἢ ὀροφῶν (τοῦτο μᾶλλον, ἢ ἐπίπλων καὶ σκευῶν), εἰδός τι τῆς παρ' Ἑλλήσιν ἐμπαιστικῆς, ἢ κυριολεκτικώτερον ἴσως, ἐμβληματικῆς, τῆς καὶ παρὰ Ῥωμαίοις οὕτω καλουμένης τέχνης.



Τρίτον πρωτοφανές. Εύρέθησαν τέσσαρα μικρά, ὡς ἡμισείας σπιθαμῆς μαρμάρια Ἐρωτιδία, περίοπτα, ὄχι ἀνάγλυφα, κρατούντά τι ἐν χερσίν, ἢ κρατούμενά ποθεν ἢ κρεμάμενα ἀπὸ κλάδων ἢ ἀναρρίχώμενα ἐπὶ κλάδους, διότι καὶ πολλὰ τεμάχια λοξῶς ἐσχηματισμένων κλάδων μαρμαρίνων εὐρέθησαν ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἐρωτιδίων τούτων. Δυσκόλως δὲ ταῦτα πρὸς ἄλληλα συναρμολογοῦνται οὕτως ὥστε νὰ νοηθῆ, πῶς ἦσάν ποτε συντεθειμένα τεχνικῶς καὶ ἰδρυμένα ἐπὶ βάσεων ἢ ἐπίπλων τινῶν. Εἶναι δὲ ἡ τέχνη τῶν Ἐρωτιδίων τούτων κατὰ τὴν διάπλασιν τῶν σωμάτων ὄχι ἀμελῆς ἐν τοῖς καθ' ὅλου, ἢ ἔκφρασις μάλιστα τῶν κεφαλῶν ἱκανῶς φυσικῆ καὶ παρεμφορῆς σχεδὸν πρὸς τὴν τῶν φημιζομένων ἀγγελουδίων τοῦ Ῥαφαήλου καὶ τοῦ Γουίδου Ῥένη.

Τοσαῦτα εἶπα περὶ τῆς μικροτεχνίας ταύτης, ὄχι ὡς περροντισμένης μελέτης ἀκροθίνια προσφέρων εἰς μέσον, ἀλλ' ἀπλῶς μόνον, ἵνα μὴ ἀποσιγήσω πράγματα ὅπωςδῆποτε ἀξιοπεριεργα καὶ ἵνα τις ἄλλος τεχνικός ἀνὴρ παρακινήθῃ εἰς συγκριτικὴν αὐτῶν μελέτην πρὸς ἄλλα ὅμοια ἀλλαχοῦ εὐρεθέντα, ἐν Ἰταλίᾳ τυχόν, καὶ ἐρμηνεύσῃ αὐτὰ προσηκόντως.

Νῦν δὲ προσθέτω ἔτι εἰς τὰ εἰρημένα καὶ τὰ ἐξῆς λίαν συνοπτικῶς. Εὐρέθησαν σποράδην ἐν τοῖς χώμασιν ἢ καὶ εἰς τοίχους ἐνεκτισμένα γλυπτὰ σώματα μαρμάρια Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης, Διονύσου, Πανός, Σατύρου, χορευτριῶν, πάντα ὄχι μεγάλων διαστάσεων, ὧν τινὰ καὶ καλῆς καὶ ἐπιμελοῦς τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων τέχνης, μάλιστα δὲ μία κεφαλὴ ἀνδρὸς νέου καὶ ἄλλη γυναικὸς μὲ Ῥωμαϊκὴν κόμμωσιν διακρίνονται, ἔτι εἰς κορμὸς ἐνδεδυμένου ἀγάλματος, φυσικοῦ μεγέθους, ἐν πρόσωπον Μεδούσης καὶ ἐν μικρὸν ἀνακειμένου ἐν κλίνῃ ἀνδρὸς ὁμοίωμα, καὶ τέλος εἰς τὰ περιεργότερα ἀνήκει ἐν κυλινδροειδῆς ἢ κωνοειδῆς μαρμαρίνου σῶμα, ὄχι μεγαλύτερον πύλου ὑψηλοῦ φραγτικοῦ, διάτρητον δὲ καθέτως ἀπὸ τῆς κορυφῆς, τὴν ὅλην δ' ἐπιφάνειαν ἄνω τε καὶ κύκλῳ ἔχον περιγλυπτὸν μὲ κύματα, ἰχθύας, ὄστρακόδερμα. Προφανῶς ἐχρησίμευσέ ποτε ὁ λίθος οὗτος ὡς στῦλος ἢ βᾶσις ἀναβρυτηρίου τινὸς μικροῦ.

Δὲν νομίζομεν περιττὸν ν' ἀναφέρωμεν ἔτι καὶ τότε, ὅτι δύο, ἴσως καὶ τρία, ὀγκώδη τεμάχια λίθου πωρίνου εἰργασμένα ἀρχι-

τεκτονικῶς καὶ εὐρέθεντα ἐν τῷ τετραγωνικῷ χώρῳ εἰς ἰκανὸν βῆθος ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἀνήκοντά ποτε εἰς τὸν περίβολον τοῦ Ὀλυμπίου καὶ δὴ ὡς κολοβά ἐπίκρανα τῶν αὐτοῦ ἀντηρίδων. Ταῦτα μεταχομίσαντες εἰς τὸν ἐκ παλαιοῦ οἰκεῖον τόπον ἐτοποθετήσαμεν ὅπως ἠδυνήθημεν.

Χριστιανικῶν χρόνων πράγματα, πλὴν δύο τριῶν λύχνων πηλίνων μὲ ἐντυπον τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, καὶ πλὴν ἐνὸς λιθίνου ἀρτοσιδοῦς σώματος, σταθμοῦ ἴσως, καὶ τινων χαλκῶν νομισμάτων τῶν Βυζαντινῶν βασιλέων καὶ ἐνὸς χρυσοῦ Κωνσταντίνου τοῦ πορφυρογεννήτου, ἄλλα δὲν εὑρομεν. Παλαιότερων δὲ χρόνων νομίσματα, οἷον Ἀττικά, Ῥωμαϊκὰ ὀλίγιστα χαλκᾶ καὶ κακῶς διατηρούμενα εὐρέθησαν, ὡσαύτως καὶ τινὰ Φραγκικὰ ἀργυρᾶ καὶ τῶν νεωτέρων χρόνων χαλκᾶ.

Ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν 21, αἱ πλείσται κολοβαὶ καὶ ὀλιγογράμματοι, οὔτε ἄλλως πολλῆς σημασίας, πλὴν ἐνὸς ψηφίσματος (1) καὶ ἐνὸς βωμιδίου (2). Μία μόνη ἐξ αὐτῶν εἶναι Λατινική, πιθανῶς ἐπιτυμβία. Οὐδεμία δ' αὐτῶν μαρτυρεῖ τι περὶ τοῦ οἰκοδομήματος, πλὴν ἄν τις θεωρήσῃ ὡς τοιαύτην μάρτυρα, τὴν ἔχουσαν γυμνὸν τὸ ὄνομα τῆς *Ματιθίας σεβαστῆς* (ἀνεψιᾶς, ὡς ἀλλαχθὲν ἤξεύρομεν, τοῦ Τραϊανοῦ Καίσαρος καὶ γυναικαδέλφης τοῦ Ἀδριανοῦ), περὶ ἧς εἶπα τὸ δοκοῦν ἐμοί, ὅτε πρὸ ἑξ μηνῶν τὴν ἐξέδωκα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἀθηνῶν ἐφημερίδι (γ'. περιόδου (1888) σελ. 200) ὅτι δηλ. θὰ ἐνετειχίσθη ἀνάστροφα ἐκεῖ ὅπου νῦν εὐρίσκεται ἡ ἔχουσα αὐτὴν πλάξ ὡς κατώφλιον θύρας (3), οὐχὶ πρὸ τοῦ γοῦ ἴσως, ἢ καὶ τοῦ δ' αἰῶνος μ. Χρ. καὶ δηλοῖ λοιπὸν οὕτω τοὺς χρόνους τῆς τοῦ οἰκοδομήματος μετασκευῆς, γενομένης ὅτε πλέον ἐξέπνευεν ὁ Ἑλληνοῤῥωμαϊκὸς βίος. Τὰ ἐγχρωμα κοσμήματα τὰ ἐπὶ τῶν τοίχων ἐνὸς τῶν ποτὲ θελοσκεπάστων μικρῶν δωματίων, τῶν πρὸς τὸ νοτιοδυτικὸν ἄκρον τῶν ἐρείπιων, ἂν καὶ πολὺ πρόστυχα, ἐφρόντισε τὸ Συμβούλιον νὰ ἀπεικονί-

(1) Ἴδε αὐτὸ ἐκδομένον ἐν Ἐφημ. ἀρχαιολ. Ἀθηνῶν, γ'. περ. (1889) σελ. 58-59.

(2) Ἐξεδόθη ἐν Ἐρ. ἀρχ. Ἀθ. γ'. περ. (1888) σελ. 200.

(3) Ἐν τῷ ἐκδομένῳ νῦν σχεδίῳ τῶν ἀνασκαφῶν ἐσημειώθη ὁ τόπος τῆς τῷ γράμματι.



σθῶσι πιστῶς ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Καθεράου, καὶ διατηρεῖ τὰ ἀπεικονίσματα ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐταιρίας πρὸς μελέτην τῶν ἀρχαιολόγων. Ἴσως ἐξεταζόμενα εἰδικώτερον δηλώσωσι τι περὶ τῶν χρόνων, εἰς οὓς ἀνακτέα ἡ πρώτη ἢ ἡ δευτέρα μετασκευὴ τοῦ ὄλου μεγάλου κτίσματος, διότι δύσκολον φαίνεται νὰ παραδεχθῆ τις τὴν τέχνην των ὡς τῆς πρώτης κατασκευῆς.

Πάντων δὲ τῶν ἐρειπίων τὸ ἰχνογράφημα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχιτέκτονος ἐκπονηθὲν θέλει συνεκδοθῆ μετὰ ταύτης τῆς ἐκθέσεως. Ἦδη δὲ τὸ Συμβούλιον ὑπέβαλε γνώμην δι' ἀναφορᾶς του τῆ 16 Δεκεμβρίου πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείον περὶ τοῦ πόσον μέρος τῶν φανέντων κτισμάτων θεωρεῖ διατηρήσεως ἄξιον καὶ πόσον ὄχι, ὅπερ τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων νὰ ἐπικαλυφθῆ, ὁ δὲ ὅλος χώρος νὰ καταρτυεθῆ, καθὼς περὶ τοῦ ὁ νοτίως τῆς λεωφόρου ἔτυχε πέρυσιν ὁμοίως ἐπιμελείας παρὰ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 16,893.60.

Μικρὸν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου μέρος προσλογιστέον εἶναι εἰς ὀλιγοήμερόν τινα παραρτηματικῶς γενομένην ἐργασίαν ἐν τόπῳ οὐ πολὺ ἀπέχοντι, ἤτοι μετὰ τῆς πύλης Ἀδριανοῦ καὶ τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπίου, καὶ περὶ αὐτῆς ἀποδίδομεν νῦν τὸν ὀφειλόμενον λόγον συντόμως. Ἐκεῖ πρὸ ἐτῶν τεσσαρῶν σκάπτουσα ἡ Ἐταιρία εἶχε μὲν βεβαιώσῃ δι' ἀκριβοῦς ἐρεύνης, ὅτι ἀπὸ τῆς δυτικοβορείου γωνίας τοῦ περιβόλου τῆς εἰς βάθος ἰκανὸν εὐρεθείσης σῶας (1), οὐδεμία τὸ πάλαι γραμμὴ οἰκοδομικὴ ἤγετο, οὔσα πρὸς τὴν πύλην ἐν σχέσει οἰκδομητικῆς, ἀλλ' ἔμενον ὁμως ἐτι ἄδηλον, ἂν τοιαύτη γραμμὴ δὲν εἶχε ποτε κτισθῆ, ἄγουσα ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς προσόψεως τῆς πύλης πρὸς τὸ τοῖς πᾶσιν ἐμφανὲς ἡμικυκλικὸν ἐκεῖνο πρόσκτισμα τοῦ περιβόλου, οὐ ὁ ἀρχιτεκτονικὸς λόγος διετέλει ἀγνωσόμενος, ἡδύνατο δ' ἴσως νὰ γνωσθῆ ἢ τοῦλάχιστον εἰκασθῆ ἐξ ἐρεύνης ἐπιτοπίου. Περιεσκάφησαν λοιπὸν νῦν ἐπὶ πόσον τὸ τε ἀνατολικοβορείον καὶ τὸ νοτιοδυτικὸν ἄκρον τῆς πύλης καὶ οὐδὲν ἐφάνη προβάλλον πρὸς τὰ ἔξω θεμελίωμα, εἶτα ἤχθη τάφος τις ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ σημείου τοῦ ὑπὸ τὴν

(1) Ἴδε Πρακτικὰ τοῦ ἔτους 1886, σελ. 15 καὶ πίνακα 1.



καμάραν μέχρι τοῦ ἡμικυκλίου εἰς βάθος ἐνὸς περίπου καὶ ἡμίσεος μέτρου καὶ πλάτος ἴσον, καὶ πάλιν καὶ αὐτοῦ οὐδὲν ἐφάνη ἄξιον προσοχῆς εἰμὴ σωληνές τινες ὑδραγωγοὶ κεράμειοι μὲ διεύθυνσιν ἐπεικῶς ἀνώμαλον πρὸς τὸν περιβόλον καὶ ἐν γένει πρὸς τὸν ἀνατολικώτερον χώρον. Ὅθεν ὕστερον περιωρίσθημεν εἰς τὴν διὰ σκαφῆς ἀναζήτησιν τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς τε βορείου καὶ τῆς δυτικῆς γραμμῆς τοῦ περιβόλου, ὅπερ πρότερον ἔνεκα τῶν σιδηρῶν ράβδων τοῦ τροχιοδρόμου δὲν εἶχεν ἐρευνηθῆ, καὶ εὐρόντες ἐν βάθει τινὶ σφζομένην τὴν γραμμὴν ταύτην μεγαλόλιθον, ἐπέθεσμεν ὕστερον ἄλλους ἀλλαχόθεν τῶν ἀνασκαφῶν εἰλημμένους λίθους, συντελέσαντες οὕτω τὴν κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο κλείσιν τοῦ περιβόλου, ἐκ τῶν ἐνότων ἐννοεῖται, καὶ ὄχι κατ' ἐμπρέπειαν ἀρχιτεκτονικῆν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐργάται δημόσιοι ἐπελθόντες διεσχημάτισαν καὶ ἐκείνον τὸν τόπον πρὸς καταρύτους καὶ τέλος συνῆψαν τῇ πύλῃ τὰ πρὸς δυσμὰς ἐκατέρωθεν αὐτῆς νεωτερικὰ τῆς ὁδοῦ περιζώματα, ὡς νῦν ὄρωνται.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν Ἀθήναις ἐγένοντο. Αἱ δ' ἐξω τῶν Ἀθηνῶν ἀνασκαφαὶ τῆς Ἑταιρίας ἐν τῷ ἔτει εἶναι πρῶτων ἢ ἐν *Μυκήναις* γενομένη κατ' ἐξακολούθησιν ἀπὸ τοῦ προτέρου ἔτους. Τοῦ ἐπιστατήσαντος ἐν αὐτῇ ἐφόρου Χρήστου Τσοῦντα ἐκθεσις ὑποβληθεῖσα εἰς τὸ Συμβούλιον ἔχει ὧδε·

« Ἐν *Μυκήναις* ἐγένοντο ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ σύριγγι, ἧς μέρος εἶχε καθαρισθῆ ἤδη τὸ 1888, καὶ κατὰ τὴν ΝΔ. γωνίαν τῆς Ἀκροπόλεως, ἐνθα ἀπεκαλύφθησαν ἐρείπια οἰκιῶν ἀποτελουσῶν σύμπλεγμα λαβυρινθῶδες· ἀντὶ ὁδῶν ὑπάρχουσι διάδρομοι στενοὶ, ὑφ' οὓς εὐρίσκονται συνήθως ὑπόνομοι πρὸς διοχέτους τῶν ὑδάτων μακρὰν τῶν οἰκιῶν καὶ ἐξω τῆς ἀκροπόλεως. Εὐρήματα ἐγένοντο ἐν τοῖς ἐρείπιοις τούτοις ἐλάχιστα, τὰ ἀξιολογώτερα δ' αὐτῶν εἶναι εἰς λίθος ἐγγεγλυμμένος διάτρητος, εἰς δακτύλιος χρυσοῦς ἐν μορφῇ ἀπλοῦ κρίκου, μία πόρπη χαλκῆ ὅμοια ταῖς ἐν Ἀρχαιολ. Ἐφημ. 1887 πίν. 9 ἀρ. 1, 2 δημοσιευθείσαις, τεμάχια ἄλλων δύο ἴσως ὁμοίων πορπῶν, βελόναι ὅστέιναι καὶ χαλκαῖ, κοσμήματα ἐξ ὑελώδους μάζης, δύο πήλινα σκεύη περιεργα τὸ σχῆμα καὶ δυσπερίγραπτα, τέσσαρα μεγάλα μολύβδινα ἀγγεῖα

(τὸ μέγιστον αὐτῶν ἔχει ὕψος 1,05 μ.) καὶ τέλος τριπτήρ κωνοειδῆς λιθίνος φέρων ἐσκαλισμένον τὸ σημεῖον  $\bar{T}$  / . Τοσαῦτα περὶ τῶν ἐρειπίων τῶν οἰκιῶν.

Ἡ σύριγγ, ἧς ἡ ἀρχὴ ἦτο ἤδη πρὸ πολλοῦ γνωστή, ἐσημειώθη δὲ καὶ ἐν τῷ χάρτῃ τοῦ Steffen, διασχίζει τὸ πάχος τοῦ βορείου τείχους τῆς ἀκροπόλεως μεταξὺ τῆς βορείας πύλης καὶ τῆς ΒΑ. γωνίας αὐτῆς, ἐξακολουθεῖ δὲ ὑπογίως καὶ ἐκτὸς τοῦ τείχους διευθυνομένη κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπ' ὀλίγον διάστημα πρὸς βορρᾶν, εἶτα πρὸς δυσμὰς καὶ κατόπι βορειανατολικῶς· τὸ ὅλον μῆκος αὐτῆς τὸ ἐξω τοῦ τείχους εἶναι 40 μέτρων περίπου, ἐπειδὴ δὲ τὸ ἔδαφος εἶναι κατωφερές, ὑπάρχουσι 16 μὲν βαθμιῶδες ἐν τῷ πάχει τοῦ τείχους, 83 δὲ ἐξω αὐτοῦ ἐκτισμέναι κατὰ τὸ πλεῖστον διὰ πλακῶν, δι' ὧν κατέρχεται τις μέχρι τοῦ πέρατος τῆς σύριγγος, ἐνθα εὗρηται φρέαρ τετράπλευρον βάρους 3,70 μ. περίπου, πλάτους δὲ πλευρῶν ἐνὸς μέτρου πρὸς 0,84 μ. Ἄνωθι ἀκριβῶς τοῦ φρέατος ἐπὶ τῆς στέγης ὑπάρχει ὀπή, εἰς ἣν καταλήγει ἐξωθεν ὑδραγωγεῖον ἐκ πηλίνων σωλήνων ἀπὸ βορρᾶ ἐρχόμενον (1). Ἴσως ὅμως ἀπωτέρω (διότι σώζεται εἰς μῆκος μόνον 10,50 μ.) στρεφόμενον πρὸς ἀνατολὰς διηυθύνετο πρὸς τὴν Περσεῖαν πηγὴν, διότι μοι εἶπον, ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ μεταξὺ τοῦ πέρατος τῆς σύριγγος καὶ τῆς Περσεΐας εὗρέθησαν ἄλλοτε πολλοὶ ὅμοιοι σωλήνες ἐξ ὑδραγωγείου· ἐπειδὴ ὅμως πρὸς βορρᾶν τῆς ἀκροπόλεως εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ τείχους ἀναβρῦει ἄλλο ὕδωρ, ὀλίγον μὲν σήμερον ἀλλ' ἀέναον, δὲν εἶναι ἀπίθανον, ὅτι τοῦτο διωχέτευετο εἰς τὸ φρέαρ τῆς σύριγγος· τοῦλάχιστον τοῦτο καὶ ἀγνωστότερον θὰ ἦτο εἰς τοὺς ἐχθροὺς καὶ εὐκολώτερον ἠδύνατο νὰ τὸ ὑπερασπισθῶσιν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐν καιρῷ πολιορκίας. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη ὅμως τοῦτο, τῆς σύριγγος ὁ σκοπὸς εἶναι προδήλος· ἐπειδὴ διὰ τῶν μέσων καὶ γνώσεων, ἅς τότε εἶχον, δὲν ἠδύνατο ἂν ἀναβιβάσωσιν ὕδωρ ἀπὸ τῶν πλησίον πηγῶν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, διωχέτευσαν αὐτὸ μέχρι τοῦ σημείου, εἰς ὃ μόνον του φυσικῶς ἠδύνατο νὰ φθάσῃ· ἐκεῖ κατεσκευάσαν δεξαμενὴν, ἣν ἦνωσαν

(1) Διακοπιεσῶν τῶν ἀνασκαφῶν ἕνεκα τῆς εἰς Λακωνίαν ἀποστολῆς μου ἀπεκαλύφθη τὸ ὑδραγωγεῖον κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ 1890, ὀλίγον πρὸ τῆς τυπώσεως τῶν Πρακτικῶν.



μετὰ τῆς ἀκροπόλεως δι' ὑπογείου δρόμου· ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς οὔτε ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου, οὔτε ἐκ τοῦ δρόμου ἐφαίνεται τι. Ἡ στέγη τῆς ἔξω τοῦ τείχους σύριγγος εἰς τὸ πρῶτον τμήμα, τὸ πρὸς βορρᾶν διευθυνόμενον, ἔχει καταπέσει, εἰς τὸ δεύτερον, τὸ πρὸς δυσμὰς, σώζεται κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀποτελεῖται δ' ὑπὸ πλακῶν ὀριζοντίως ἐπικειμένων ἐπὶ καθέτων τοίχων, εἰς δὲ τὸ τρίτον τμήμα, τὸ ἔχον διεύθυνσιν βορειοανατολικήν, τὸ ὅποσον εἶναι τὸ μέγιστον καὶ σώζεται κάλλιστα, οἱ τοῖχοι συγκλίνοντες ἀπὸ τῶν θεμελίων συνέρχονται ἄνω καὶ ἀποτελοῦσιν οὕτω καμάραν κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον τῆς μυκηναίας ἐποχῆς. Ὁμοίως εἶναι ἐκτισμένον καὶ τὸ ἐν τῷ πᾶσι τοῦ τείχους τῆς ἀκροπόλεως τμήμα. Τὸ ὕψος τῆς σύριγγος κατὰ τὸ πέρασ αὐτῆς εἶναι 4,50 μ. περίπου, τὸ δὲ πλάτος τοῦ μὲν δευτέρου τμήματος 1,55, τοῦ δὲ τρίτου 1,35 μ. Τοῦ τρίτου τμήματος οἱ τε τοῖχοι καὶ αἱ βαθμιῖδες εἶναι κεχρισμένοι διὰ χρίσματος ἐξ ἀσβέστου ἀναμειγμένης μετ' ἄμμου, τῶν δὲ δύο ἄλλων τμημάτων αἱ βαθμιῖδες τοῦλάχιστον φαίνεται ὅτι ἦσαν ὡσαύτως ἐπικεχρισμένοι· ἴσως συνῆγον ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὸ πέρασ τῆς σύριγγος καὶ ὕδατα τῆς βροχῆς. Τὸ χρίσμα εἶναι βεβαίως ἐποχῆς ῥωμαϊκῆς, ὡσαύτως τὸ ὑδραγωγεῖον, οὐ οἱ σωλῆνες συνδέονται μετ' ἀλλήλων διὰ μίγματος ἐξ ἀσβέστου καὶ ἄμμου, τεμάχια δὲ ἀγγείων καὶ κεράμων ῥωμαϊκῶν χρώων εὐρίσκοντο ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς σύριγγος. Εἰς τοὺς χρόνους τούτους ἀνάγονται καὶ δύο ἐπιγραφαί, ἅς ἀντέγραψα ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τῷ κατιόντι τοίχου τοῦ τρίτου τμήματος· ἡ πρώτη γεγραμμένη διὰ μελανοῦ χρώματος, ἴσως ἀνθρακος, εἶναι ἡ ἐξῆς·

X P  
E Π I  
Z W

τῆς ἐτέρας κεχαραγμένης ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ ἴσως ἐτι χρίσματος διέκρινα τὰ ἐξῆς·

CMNCIIC  
AMOKPIIT

Παρ' αὐτὴν εὐρηναὶ καὶ ἄλλα χαράγματα, καὶ μεγάλα μά-



λιστα, ὡσεὶ γράμματα, ἀλλὰ λέξιν δὲν ἠδυνήθην ν' ἀναγνώσω· φαίνονται ὡς γραφέντα ὑπὸ ἀνθρώπων παιζόντων ἢ ἀπείρων τοῦ γράφειν».

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον δρ. 4,023.05.

Δευτέρα ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν τῇ Λακωνικῇ, εὐτυχεστάτη ἢ τοῦ Βαφειοῦ ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου Χρ. Τσοῦντα. Ἡ ἔκθεσις αὐτοῦ ἔχει οὕτως·

« Περὶ τοῦ τάφου τοῦ Βαφειοῦ. Ὁ παρὰ τὸ Βαφειὸν τάφος δὲν διαφέρει κατὰ τὸ σχῆμα τῶν γνωστῶν θολωτῶν τάφων τῶν Μυκηναίων, τοῦ Ὁρχομενοῦ, τοῦ Μενιδίου καὶ λοιπῶν. Ἡ ἀνασκαφὴ αὐτοῦ διήρκεσε τεσσαράκοντα περίπου ἡμέρας· ὁ δρόμος ἔχει μῆκος 30 μέτρων, ἡ δὲ θόλος πλάτος 10,20 περίπου. Ἡ διατήρησις του εἶναι κακίστη, διότι τοῦ στομίου αἱ πλευραὶ εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον κατεστραμμέναι, κατὰ συνέπειαν οὐδὲ τὸ ὑπέρθυρον σώζεται· καὶ τῆς θόλου δὲ τὸ πλεῖστον εἶναι κατεστραμμένον πλὴν τῶν κατωτέρων δόμων μέχρις ὕψους 2 ἕως 3 μέτρων· τέλος τοῦ δρόμου οἱ τοῖχοι, ἂν καὶ σώζονται μέχρι σήμερον, ἀπειλοῦσιν ὁμως προσεχῆ κατὰπτωσιν. Κατὰ τὴν διατήρησιν λοιπὸν ὑπολείπεται ὁ τάφος οὗτος πάντων τῶν ἀνεσκαμμένων τοῦ εἶδους του, ἀλλ' ὑπερέβη αὐτοὺς κατὰ τὰ εὐρήματα, διότι ἦν ἀσύλητος. Τὰ κτερίσματα ἔκειντο διεσπαρμένα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς θόλου, τὰ πλεῖστα ὁμως καὶ σπουδαιότατα ἐντὸς λάκκου ἐσκαμμένου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἔχοντος μῆκ. 2,25, πλ. 1,10 καὶ βάθος 1 μ. Ἐν αὐτῷ εἶχε ταρῆ προφανῶς τὸ ἐπισημότερον μέλος τῆς οἰκογενείας, εἰς ἣν ἀνήκεν ὁ τάφος, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀπετέθησαν ἐν τῷ λάκκῳ ἑπτὰ χαλκαὶ μάχαιραι, ἐν ξίφος χαλκοῦν, ἐν ἐγγειριδίων χρυσοκόλλητον, δύο αἰχμὰι δοράτων, εἰς σωλὴν χαλκοῦς μῆκ. 0,78 μ., δύο πελέκεις χαλκοῖ, δύο χρυσαῖ ποτήρια μετ' ἐκτύπων παραστάσεων, τέσσαρα ἀργυρᾶ ἀγγεῖα, ὧν ἐν ἔχει τὰ χεῖλη ἐπίχρυσα, δύο ἀλαβάστρινα ἀγγεῖα, τρεῖς δακτύλιοι χρυσοῦς, ἀργυροῦς καὶ σιδηροῦς, ἄλλα τινὰ ἀργυρᾶ, χαλκᾶ καὶ μολύβδινα ἀντικείμενα, ψῆφοι ὄρου ἐκ λίθου ἀμεθύστου ὀγδοήκοντα περίπου καὶ λίθοι ἐγγεγλυμμένοι εἰκοσιτέσσαρες. Ἐξω

του λάκκου εὐρέθησαν δεκατέσσαρες λίθοι ἐγγεγλυμμένοι, δύο μικρὰ χρυσᾶ ἰχθυῖδια, δύο χρυσοὶ δακτύλιοι καὶ ἄλλα μικρότερα ἀντικείμενα, ἐν οἷς πολλὰ χρυσᾶ. Παραλείπων πάντα μακρότερον λόγον περὶ τῶν λοιπῶν εὐρημάτων παρατηρῶ μόνον περὶ τῶν χρυσοῦν ποτηρίων, ὅτι μεταξύ τῶν μνημείων τῆς μυκηναίας ἐποχῆς δὲν ἔχουσιν ἐφάμιλλα καὶ ὅτι μέχρι τοῦδε αὐτὰ δεικνύουσι τὸν ὕψιστον βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως, εἰς ὃν ἠδυνήθη ν' ἀνέλθῃ ἡ τέχνη κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους (1) ».

Ἐδαπανήθησαν δρ. 2,210.55.

Τρίτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν τῇ Λακωνικῇ πάλιν, ἐπιστατοῦντος τοῦ αὐτοῦ ἐφόρου Χρ. Τσουντα· ἡ περὶ αὐτῆς ἔκθεσις ἔχει ὡς ἑξῆς:

« *Ἐρευναι ἐν Λακωνίᾳ.* Ἐπιστρέψας κατὰ τὸ φθινόπωρον ἐκ Μυκηθῶν εἰς Λακεδαίμονα ἐνήργησα δοκιμὰς ἐπὶ τῶν Μενελαίων, ἐν Ἀμύκλαις, παρὰ τὸν τάφον τοῦ Βαφειοῦ ἐν θέσει καλουμένη Παληόπυργος καὶ ἐν Ἀρκίαις παρὰ τὸ χωρίον Ἄρνα. Τὰ λείψανα προϊστορικῆς ἐποχῆς, τὰ ὅποια ἐν ταῖς τρισὶ πρώταις θέσεσιν εὐρέθησαν, δὲν εἶναι σπουδαῖα, ἐν Ἀρκίαις ὁμῶς ἀνεκαλύφθη τάφος θολωτός, μικρὸς μὲν, κακόκτιστος καὶ λίαν πτωχός, ἀλλ' ἐξάπαντος τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ἥς καὶ ὁ τοῦ Βαφειοῦ. Ἡ διάμετρος τῆς θόλου αὐτοῦ εἶναι 4,70 μ., τὰ δὲ κτερίσματα συνίσταντο εἰς ψηφίδας τινὰς ὄρμου, τεμάχια ἀγγείων καὶ μικρὸν χρυσοῦν κόσμημα ἐν μορφῇ οἰνοχόης, παρόμοιον τοῦ ὁποίου ἔχει εὐρεθῆ καὶ ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Μενιδίου ».

Ἐδαπανήθησαν δρ. 682,15.

Τετάρτη ἀνασκαφὴ ἦτο ἡ ἐν Ἐλευσίνι ἀπὸ ἐτῶν ἡδὴ ὀκτὼ ἐξακολουθοῦσα ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ συμβούλου Δημητρίου Φιλίου. Ἡ ἔκθεσις αὐτοῦ ἔχει οὕτως:

« *Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἐλευσίνι.* Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἀνασκαφὴ κυρίως εἰπεῖν δὲν ἐγένετο ἐν Ἐλευσίνι, διότι ἐκρίθη σκόπιμον

(1) Ἐκτενέστεραν περιγραφὴν τοῦ τε τάφου καὶ τῶν εὐρημάτων καὶ εἰκόνας αὐτῶν ὄρα νῦν ἐν Ἄρχ. Ἐφημ. 1889.



νά διαρρυθμισθῶσι πρῶτον, τὰ τοῦ Διαγράμματος τῆς κώ-  
μης καθόσον τοῦτο πρὸς τὸν ἀνασκαπτόν χωρὸν συνδέεται ὀρι-  
στικῶς καὶ ὕστερον νὰ ἀποπερατωθῇ τὸ ἡμέτερον ἐκεῖ ἔργον.  
Ἐγένοντο ὁμῶς σκαρικαὶ τινες ἐρευναι εἰς διάφορα μέρη τοῦ χω-  
ρίου καὶ ἐξω τοῦ Ἱεροῦ Περιβόλου εἰς ἀναζήτησιν, εἶπου τοιαῦτα  
ὑπῆρχον, τῶν λειψάνων τοῦ Θεάτρου καὶ τοῦ Ναοῦ τοῦ Τρι-  
πολέμου.

Καὶ τοῦτον μὲν ἀφοῦ μάτην καὶ κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἀνεζή-  
τησαμεν ἔνθα καὶ πέρυσιν, δηλ. κατὰ τὸ ἐκκλησιδίων τοῦ Ἁγίου  
Ζαχαρίου, ἀνασκάψαντες ὁλόκληρον τὴν πρὸ τῆς Δημοτικῆς  
Σχολῆς τῶν ἀρρένων πλατεῖαν καὶ οὐδὲν εὐρόντες ἢ τοιχαρίων  
καὶ πάλιν λείψανα συνεχομένων πρὸς τὰ ἄλλα τὰ ἀποτελούν-  
τα, ὡς ἐρρήθη, τὰ ἐδάφη τῆς κατασκευῆς Ρωμαϊκοῦ τινος ἐκεῖ  
οικήματος ἢ τῆς μετέπειτα ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τούτου οἰκοδομη-  
θείσης Βυζαντινῆς Ἐκκλησίας (καὶ ἡ ἐλπίς δὲ ἡμῶν τοῦ νὰ εὐ-  
ρωμεν ἐκεῖ ἔνθα τὸ περίφημον Ἐλευσινιακὸν ἀνάγλυφον εὐρέθη,  
λίθον τινὰ ὡσαύτως ἄξιον λόγου ἢ γλυπτὸν ἢ καὶ ἐνεπίγραφον  
ἀπέβη φρουδῆ, διότι τεμαχίου ἐνεπιγράφου λίθου τῆς πρὸ Εὐ-  
κλείδου γραφῆς, λογαριασμοὺς δὲ περιέχοντας, ἢ εὐρεσις δὲν εἶναι  
μέγα τι χρῆμα) ἀφοῦ λέγω, ἐκεῖ καὶ κατὰ τὸ λῆγον ἔτος οὐδὲν  
εὐρομεν, ἐσκάψαμεν εἰς τινὰ θέσιν κοινῶς ἀλώνια καλουμένην κει-  
μένην δὲ κατὰ τὴν γνώμην μου ὄχι πολὺ μακρὰν τῆς παλαιᾶς  
ἱερᾶς ὁδοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἐδῶ πολλὰ μὲν εὐρομεν τὰ λείψανα τοί-  
χων εἰς οἰκοδόμημα ἢ οἰκοδομήματα ἀνήκοντα, ἀλλ' ὄχι καὶ Ναί-  
σκου ἢ Ἡρώου ἔγχνη. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἰδιωτικῆς οἰκίας  
ἐσκάψαμεν ἀφορμὴν ἰδίως λαθόντες ἐκ τῆς πρότερον ὑπ' αὐτοῦ  
τοῦ οἰκοδεσπότης εὐρέσεως ἐκεῖ κίωνων τινῶν ἀρραβδῶτων, καὶ  
εὐρομεν ὡσαύτως καθόσον ἠδυνήθημεν νὰ ἐρευνησῶμεν τὸ ἔδαφος  
τοίχων λείψανα ἀσβεστοκτίστων τὸ πλεῖστον, ἐνίων δὲ καὶ ὄλως  
πηλοκτίστων καὶ χρόνους ἱκανῶς ἀρχαίους μαρτυρούντων, ὅστρα-  
κα δὲ τινὰ εἰς τὰ βαθύτατα ἰδίως εὐρεθέντα στρώματα ἐπίσης  
τῶν Ἑλληνικῶν χρόνων μᾶς ἐφάνησαν προϊόντα, ἀλλὰ ἔγχνη Ναο-  
ειδοῦς οἰκοδομήματος οὐδ' ἐκεῖ εὐρομεν, εἰ καὶ ἐκεῖνος ὁ τόπος  
δὲν πρέπει νὰ ἀπεῖχε πολὺ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ καὶ ἐδῶ που ἔπρεπε  
νὰ ᾔηαι ὁ ζητούμενος Νάος.



'Αλλὰ καὶ εἰς τὰς περὶ Θεάτρου ἐρεύνας μας δὲν ὑπῆρξαν εὐτυχέστεροι. Ἀνεζητήσαμεν καὶ τοῦτου τὰ λείψανα, ὅπου κατὰ τὴν γνώμην μου ἠδύνατο νὰ ὑπάρχωσι, ἀλλὰ πᾶν ἄλλο ἢ αὐτοῦ ἀνεκαλύψαμεν ἔγνη. Εὐρομεν λ. γ. τὰ ἔγνη τῆς πάλαι ποτὲ περιτειχίσεως μεγάλου μέρους τοῦ ὑπερκειμένου τῆς Ἐλευσίως βουνοῦ, ἰδιωτικῶν οἰκημάτων τὰ θεμέλια, τοίχων ἄλλων τὰ λείψανα, ὧν ὁ σκοπὸς ἄδηλος, ἡ δὲ περιγραφή ἐνταῦθα ὅπως περιττή, ὡς ἀκατάληπτος, ἀλλὰ Θεάτρου ἔγνη οὐδαμοῦ ἀπηντήσαμεν. Νὰ ἐξηφανίσθη τέλει; Ἀμφιβάλλω· νεαὶ τινὲς λοιπὸν ἀκόμη ἐρευνᾶν καὶ ἐκεῖ ἴσως, ἐνθα ὁ τόπος ἥκιστα πάντων φαίνεται κατάλληλος ὧν πρὸς τοποθέτησιν Θεάτρου, δὲν εἶναι περιτταί. Τέλος ἠρευνήσαμεν διὰ σκαφῆς καὶ τὰ λείψανα τοῦ μεγάλου ἐκείνου Ρωμαϊκοῦ οἰκοδομήματος, οὗ τὰ ἔγνη ἐφαίνοντο μὲν καὶ πρότερον κάπως, εἶδειξέ δὲ σαφέστερα ἢ ἀνόρουξις τῶν θεμελίων τῆς Νέας Ἐκκλησίας τοῦ χωρίου. Νὰ διατηρηθῶσι καὶ ταῦτα καὶ νὰ κτισθῇ ἡ νέα Ἐκκλησία ἀλλαγῆ δὲν ἐκρίθη ἀναγκαῖον καὶ τῆς δαπάνης ἀντάξιον παρ' ἐμοῦ, τὴν δὲ γνώμην μου παρεδέξατο καὶ τὸ Σ. Ὑπουργεῖον, πρὸς ὃ τὸ πρᾶγμα ἐγκαίρως ἦλθεν εἰς γνώσιν. Ἐκρίθη ὅμως ὠφέλιμον νὰ κρατηθῇ τὸ σχέδιον τῶν τε τοίχων, οὓς ἡ Ἐκκλησία ἐμελλε νὰ σκεπάσῃ καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι τυχόν σφίζονται, γενομένης, ἐννοεῖται, ἐρεύνης τῶν ἐκεῖ τόπων διὰ σκαφῆς. Τοῦτο δὲ καὶ ἐγένετο καὶ ἐξακολουθεῖ γινόμενον, διότι πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐρευνα δὲν ἦτο δυνατή, Ὑπῆρχε λοιπὸν καὶ ἐν Ἐλευσίνι ἐνταῦθα μέγα τι, ὡς φαίνεται, οἰκοδόμημα καὶ ἴσως ὄχι πολὺ διάφορον τοῦ παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον τὸ ἐν Ἀθήναις ἀποκαλυφθέντος μικρότερον ὅμως πάντως, ἦπτον πολυτελεῖς καὶ εἰς πολὺ χεῖρονα κατάστασιν σφζόμενον. Οὔτε κίωνων εἶδῶ, οὔτε μωσαϊκῶν λείψανα, οὐδὲν δὲ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἄξιον ὀπωσοῦν λόγου εὐρημα καὶ μόνον κακοκτίστων τοίχων τὸ πολὺ δ' ὀπτῶν πλίνθων λείψανα, ὧν καὶ ἡ μαρμαρίνη ἐπένδυσις τέλει σχεδὸν εἶναι κατεστραμμένη ὡς καὶ ἡ πλακόστρωσις τῶν διαφόρων δωματίων.

Ἐν τῷ κυρίως Περιβόλῳ μικραὶ τινες μόνον ἐγένοντο ἐργασίαι διατακτικαὶ μᾶλλον τῶν ἐκεῖ λίθων καὶ χωμάτων, μικρὰ δὲ τίς μόνον σκαφή εἰς μέγα βάθος ἐμπροσθεν τῆς Στοᾶς τοῦ Φίλωνος,

ἐνθα καὶ πανάρχαιός τις εὐρέθη τάφος ἀγγεῖά τινα μόνον ἱμπε-  
ριέων, ὡς κτερίσματα, τοῦ Μυκηναϊκοῦ τρόπου (περὶ τούτου  
τοῦ τάφου θὰ γένηται ἐν καιρῷ καὶ τόπῳ τῷ πρέποντι μακρότε-  
ρος λόγος) (1) καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις χώμασι χαλκῆ πλάξ (0,20 μῆκους  
καὶ 0,10 πλάτους) ἀνάγλυπτον φέρουσα ἀρματηλάτην ἐλαύνοντα  
τέθριππον, κατὰ τὴν ἀρχαϊκὴν τέχνην, καὶ μαρμαρίνη κεφαλὴ  
ἵππου ἐπίσης τῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης προϊόν, εὐρήματα δὲ ταῦτα  
καὶ καθ' ἑαυτὰ καὶ διὰ τὴν ἐν Ἐλευσίνι εὐρεσίν των μνείας ἄξια ».

Ἐν Ἐλευσίνι, τῆ 27ῃ Δεκεμβρίου 1889.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐδαπανήθησαν δρ. 3,194.10.

Πέμπτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν Μεγάροις ἐπιστατοῦντος τοῦ  
αὐτοῦ συμβούλου Δημητρίου Φιλίου. Ἡ ἔκθεσις αὐτοῦ ἔχει οὕτως:

« *Ἀνασκαφαὶ ἐν Μεγάροις.* Περιγράφων ὁ Πausανίας τὰ κατὰ  
τὴν ἀπὸ Μεγάρων εἰς Κόρινθον ἄγουσαν μνημεῖα ἐξαιρεῖ κυρίως  
τὸν τοῦ Τηλεφάνους τοῦ Σαμίου αὐλητοῦ τάφον, τὸν τοῦ Καρὸς  
τύμβον καὶ τὸ τοῦ Ἀρσειοῦ Διὸς ἱερόν. Ὁ διδάκτωρ Λόλλιγκ  
ἐν ἄρθρῳ αὐτοῦ δημοσιευθέντι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἀρχαιολογικῇ  
Ἐφημερίδι ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν « Συμβολαὶ εἰς τὴν τοπογραφίαν  
τῆς Μεγαρίδος » (2) ἐξήνεγκε τὴν γνώμην ὅτι καὶ τῶν τριῶν τούτων  
μνημείων σφύζονται λείψανα, τὸ δὲ Συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας  
ἐπὶ τῇ ἐμῇ προτάσει ἔκρινεν ὄχι ἀνωφελὲς νὰ ἐρευνηθῇ διὰ σκα-  
φῆς τοὺς ἐκεῖ τόπους καὶ ἀνέθετο τὸ ἔργον εἰς τὸν γράφοντα τὰ  
παρόντα.

Καὶ ὁ μὲν ὑποτιθέμενος τάφος τοῦ Τηλεφάνους ἀπεδείχθη οὐ-  
δὲν ἄλλο ὢν ἢ οἰκήματός τινος, ἀρχαίου πιθανῶς, ἐν μεταγενε-  
στέροις ὁμῶς χρόνοις πολλὰς παθόντος τὰς μεταβολὰς, λείψανον,  
ὁ δὲ τοῦ Καρὸς τύμβος (κατὰ τὴν θέσιν τὴν νῦν καλουμένην

(1) Παράδ. νῦν Ἀρχ. Ἐφημερίδα 1889, σελ. 171 καὶ ἑξῆς.

(2) Ἐφημ. Ἀρχ. 1887, σελ. 212 καὶ ἑξῆς.



Κουρμουλούς) φυσικός λοφίσκος τῆς τρίτης λεγομένης γεωλογικῆς τοῦ ἡμετέρου πλανήτου διαπλάσεως. Ἐν τῇ θέσει ὁμως τῇ νῦν κοινῶς καλούμεν «στὰ μάρμαρα» ἢ σκαπάνη ἤνεγκεν εἰς φῶς ἀξιολογὰ τινα ὄντως λειψάνα ἀρχαίου ἱεροῦ, τοῦ ὁποίου ὄχι μόνον τοῦ ἐν αὐτῷ ναύσκου σφύζονται τὰ ἐδάφη τῆς κατασκευῆς, ἀλλὰ καὶ τὰ θεμέλια διαφόρων οἰκημάτων εἰς τὸ προσωπικόν τούτου πιθανῶς χρησιμευόντων καὶ βωμῶν δύο τὰ λειψάνα, ἐγένοντο δὲ καὶ τινα εὐρήματα, περὶ ὧν ἀλλαχοῦ μακρότερος γενήσεται λόγος. Εὐρημα ὁμως κυροῦν τὴν γνώμην ὅτι ὄντως ἐνταῦθα ἔκειτο τὸ ὑπὸ τοῦ Πausανίου μνημονευόμενον ἱερόν τοῦ Ἀφεισίου Διὸς οὐδὲν εὐρέθη.

Ἄλλὰ καὶ πολὺ πλησίον τῆς νῦν κώμης τῶν Μεγάρων κατὰ τὴν πρώτην ἀπὸ ταύτης λιθίνην γέφυραν τῆς σιδηρᾶς ὁδοῦ ἐξεχώσθησαν τὰ θεμέλια ἱκανῶς μεγάλου κτίσματος, διακοσίων περιπίου τετραγωνικῶν μέτρων ἐμβαδὸν ἔχοντος. Ναὸς φαίνεται ὅτι δὲν ἦτο τὸ κτίσμα, κείμενον δὲ ἐν τῷ μέσῳ πληθῆος μικρῶν τάφων διεγείρει ἐν παντί τὴν ὑπόνοιαν μήπως τοῦτο εἶναι τῷ ὄντι τὸ τοῦ Τηλεφάνους μαυσωλεῖον· ἀλλὰ καὶ ἐν τούτῳ οὐδὲν εὐρομεν τὸ δυνάμενον νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς ἀσφαλεστέρας εἰκασίας, εἰμὴ μόνον ἱκανῶς μεγάλην μαρμαρίνην πτέρυγα μαρτυροῦσαν ὅτι ἔστεκεῖ που ἐνταῦθα ποτε Νίκης ἄγαλμα μεγέθους φυσικοῦ ἢ καὶ κατὰ τι ὑπὲρ τὸ φυσικόν. Ἐννοεῖται οἰκοθεν ὅτι τῶν λειψάνων τῶν οἰκοδομημάτων τούτων ἐξεπονήθησαν δαπάναις τῆς Ἐταιρίας ἀκριβῆ σχεδιογραφήματα διὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Καθεραίου καὶ μέλλουσι νὰ ἐκδοθῶσιν ὁσονούπω μετὰ καὶ τῆς ἐμῆς λεπτομεροῦς περὶ τῶν ἀνασκαφῶν αὐτῶν ἐκθέσεως (1).

Ἐν Ἐλευσίτι, τῇ 27 Δεκεμβρίου 1889.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐδαπανήθησαν δρ. 2,264.35.

(1) Παράβ. νῦν Ἀρχ. Ἐφημερίδα 1890, σελ. 21 καὶ ἐξῆς.



Τὸ ὅλον δὲ εἰς ἀνασκαφὰς τοῦ ἔτους ἔδαπάνησεν ἡ Ἐταιρία δρ. 29,267.80, (ἐν ᾧ ποσῷ περιλαμβάνεται καὶ ὁ ἔτησιος μισθὸς τοῦ ἐργεπιστάτου, δρ. 2160).

Ἀπεφάσισε δὲ τὸ Συμβούλιον νὰ κτίσῃ καὶ Μουσεῖον ἐν Ἐλευσίνοι, ὃ νὰ περιλάβῃ τὰ πολλὰ ἐκ τῆς αὐτόθι ἀνασκαφῆς εἰς φῶς ἐλθόντα κινητὰ ἀρχαῖα, ὅσα δὲν ἐμελλον νὰ μετενεχθῶσιν εἰς Ἀθήνας, καὶ δὲν ἐδίστασε νὰ ψηφίσῃ διὰ οἰκοδομὴν ὄχι πολυτελεῆ τὸ ἀναγκαιῶν ποσόν. Ἦδη δὲ καὶ ἐξετελέσθη τὸ ἔργον. Οὕτω θὰ εἶναι νῦν δυνατὸν νὰ συντάξῃ ὁ ἐφορεύσας τῆς πολυετοῦς ταύτης ἀνασκαφῆς τὸν ἀκριβῆ κατάλογον τῶν εὑρεθέντων ἀρχαίων, διευθετῶν αὐτὰ πρῶτον ἐν χώρῳ προσήκοντι.

Ἐμερίμνησε τὸ Συμβούλιον καὶ περὶ ἐπισκευῆς ἀρχαίων τινῶν κτισμάτων, ἐχόντων ἐπισφαλῶς, ἰδίως τοῦ διεφθρόγυτος ἐπιστυλίου τοῦ Ὀλυμπιεῖου, τοῦ θριγκοῦ τῆς πύλης Ἀδριανοῦ καὶ τοῦ μνημείου τοῦ Φιλοπάππου. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀπετάθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον παιδείας τὸν παρελθόντα Ἰούλιον, αἰτήσαν παρ' αὐτοῦ, ὅπως δι' ὧν ἔχει μέσων διαταχθῇ ἡ ἐξέτασις τῶν εἰρημένων κτισμάτων καὶ ἀνακοινωθῇ εἰς τὴν Ἐταιρίαν γνώμη κατὰ πόσον ταῦτα κινδυνεύουσι, μετὰ προϋπολογισμοῦ τῆς ἀναγκαίας δαπάνης διὰ τὴν ἐπισκευὴν των. Τὸ Ὑπουργεῖον παιδείας ἔγραψεν ὡς ἐπληροφορήθημεν, περὶ τοῦ πράγματος ὅπου ἔδει, ἀλλ' εἰς ἡμᾶς δὲν ἐγένετο γνωστὸν μέχρι τοῦδε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας του. Ἐν τῷ μεταξύ τὸ Συμβούλιον διενήργησεν ἄλλην ἐπισκευαστικὴν ἐργασίαν ἀλλαχοῦ εὐκολωτέραν. Διὰ δαπάνης δρ. 429.63 ἐπεσκεύασε τὴν στέγην τοῦ ἐν Σπάρτῃ γνωστοῦ ψηφοθετήματος τῆς Εὐρώπης ἣτις πρὸ ἐτῶν ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας κατασκευασθεῖσα εἶχε βλαφθῆ ἐσχάτως πολὺ. (Τὸ ποσόν ὅμως τοῦτο ἐπειδὴ δὲν ἐπληρώθη εἰσέτι, δὲν ἐπέρασεν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἔτους).

Ἀγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν τῆς Ἐταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος ἐν ὄλῳ δραχμῶν 7,060.10. Τῶν ἀγορασθέντων πάντων θέλει προστεθῆ κατάλογος ἐν τῷ τυπωθησομένῳ τεύχει τῆς λογοδοσίας ταύτης, ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν δωρηθέντων τῇ Ἐταιρίᾳ ἀρχαίων μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν δωρητῶν, ὅπως καὶ πέρυσιν.

Πάντα δὲ τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἐταιρίας, πλὴν τινῶν κοινοτάτων

καὶ ἀσημέντων, εἶναι καταγεγραμμένα ἐν χειρογράφοις καταλόγοις, τηρουμένοις ἐν τῷ Μετσοβίῳ καὶ προσιτοῖς εἰς τὸν βουλόμενον γὰρ λάβῃ αὐτῶν γνώσιν. Ὁ γενικὸς ἀριθμὸς τῶν καταγεγραμμένων συμποσοῦται νῦν εἰς 20,089 (1). Ἡ καταγραφή δὲ αὐτῆ γίνεται ἀπὸ ἐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας Ἀθανασίου Σ. Κουμανοῦδη, βοηθουμένου καὶ ὑπὸ τοῦ πέρυσι πρὸς τοῦτο προσληφθέντος βοηθοῦ Ἰωάννου Γιαννιτσάκη.

Ἦνοίγετο δὲ τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μοῦσεῖον διὰ τε τοὺς ἐταί-

(1) Σύγκριται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν: Λιθίνων 4711, χαλκῶν 1268 (ἐξ ὧν 118 σταθμά), σιδηρῶν 78, μολυβδίνων 2891 (ἐξ ὧν 1368 σύμβολα, 453 σταθμά, 564 μολυβδόσυλλα), ἀργυρῶν 84, χρυσῶν 266, ὀστεινῶν 134, ὑαλίνων 386, διαφόρων ὕλων 349, πηλίνων ἀγγείων 5825, πηλίνων μορφῶν 2065, πηλίνων λύχνων 1368, πηλ. μητρῶν 239, πηλ. σκευῶν 291, πηλ. πυραμιδοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοποιῶν 28, πηλ. λαθῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. — Ἰστίον δὲ ὅτι αἱ λαθαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας, ἀποκείμεναι ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου, ἐξ ὧν μὲγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ A. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de Grèce*, Paris, 1871. — Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσι τὰ ἐξῆς:

Ἑλληνικὰ ἀργυρᾶ.....	20	
» χαλκᾶ.....	525	543
Ῥωμαϊκὰ ἀργυρᾶ.....	15	
» χαλκᾶ.....	261	276
Βυζαντινὰ, μεσαιωνικὰ καὶ νεώτερα χρυσᾶ.....	3	
» » » ἀργυρᾶ.....	1	
» » » χαλκᾶ.....	445	
Τουρκικοὶ παράδες.....	508	657
Τὸ ὅλον.....		4476

καὶ εἶναι πάντα ἀκριβῶς καταγεγραμμένα ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ.

Ἔτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἑταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ ἐκδοδομένος κατάλογος ὑπὸ M. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῶν δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Martha, ἐν Παρισίοις 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ *Katalog der Sculpturen zu Athen, Marburg*, 1881, καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας, ὅσα ἕως τότε εἶχε λάθῃνα γλυπτὰ, περιεγράψαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφίρομεν καὶ τὸν ἐξῆς ἐπίτομον κατάλογον τῶν Ἀθηνῶν Μουσείων: *Die Museen Athens von Arthur Milchhöfer*, Athen. K. Wilberg, 1881.



ρους και δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ' ἑκάστην, πλὴν τῆς Κυριακῆς και τῶν μεγάλων ἑορτῶν. Εἰσεπράχθησαν δὲ ἐξ εἰσιτηρίων και πωλήσεως καταλόγων ἐντύπων τοῦ H. Schliemann, κατὰ τὸ ἔτος δρ. 2,949. Ἐλευθέρα δὲ εἶναι ἡ εἴσοδος τὸ Σάββατον.

Εἰς τὰ διάφορα Μουσειακὰ ἔργα, οἷον κατασκευὴν θηκῶν, βάλθρων, ἐπίπλων, στολῶν διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεις και ἀπεικονίσεις ἀρχαίων, ἔτι δὲ και εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου, ἔδαπανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 10,842.45.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἐταιρίας ηὔξηθη κατὰ τὸ ἔτος διὰ δαπάνης, δρ. 2,520.15, ἐν οἷς και τὰ δετικὰ τῶν ἀγορασθέντων βιβλίων και κατασκευὴ θηκῶν τινῶν. Θέλει δὲ προστεθῆ ταύτη τῇ ἐκθέσει πίναξ ἐμφαίνων τὰ τε ἀγορασθέντα και τὰ δωρηθέντα βιβλία. Πάντων δὲ τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἐταιρίας κτηθέντων βιβλίων ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἡμεριδος, τῆς ἐκδιδομένης δαπάνη τῆς Ἐταιρίας τὸ αὐτὸν και τὸ βῶν τεύχος τοῦ λήξαντος ἔτους ὁμοῦ ἐτυπώθησαν ἤδη κατὰ τὸ πλεῖστον και ἐκδίδονται κατ' αὐτάς, τὸ γῶν δὲ και τὸ δῶν θέλου ἐπακολουθήσῃ συντόμως, οὐσης ἤδη τῆς ὕλης των συνηγμένης. Τὸ κυριώτερον δὲ αἷτιον, δι' ὃ και ἄλλοτε και νῦν δὲν ἐδημοσιεύθησαν ἐγκαίρως ἐντὸς τοῦ ἔτους και τὰ τέσσαρα τεύχη, ἐδήλωσε τὸ Συμβούλιον ἐν προτέραις λογοδοσίαις, ὅτι εἶναι ἡ ὀλιγότης τῶν γραφόντων ἄρθρα ἀρχαιολογικά και ἡ ὡς ἐκ τούτου βραδεῖα ὑποβολὴ τῆς ὕλης εἰς τοὺς ἐπιμελουμένους τὰ τῆς ἐκδόσεως. Ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει διὰ τὴν Ἐφημερίδα δρ. 9,784.5, ἐν ᾧ ποσῷ συμπεριλαμβάνεται και ἀγορὰ ὕλικου χρησιμεύοντος διὰ πλείονα χρόνον.

Ῥητέα ἔτι κρίνει τὸ Συμβούλιον και τάδε·

Εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἀνθρωπολογικοῦ Μουσείου τοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ ἡμῶν Πανεπιστημίῳ δρᾶ Κλῶνα Στέφανον κατ' αἴτησιν τῆς Πρυτανείας παρεδόθησαν διὰ πρωτοκόλλου τῆς 21 Ἰανουαρίου 1889 ἐκ τῶν συλλογῶν τῆς Ἐταιρίας κρανία τινὰ ἐκ τῶν ἀνασκαφέντων κατὰ τὸ Δίπυλον και ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Μυκηνῶν.

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας, ἀποφασίσαν νὰ κατεδαφίσῃ τὸ κατὰ τὴν νεκρόπολιν τῆς Ἀγ. Τριάδος παράπηγμα ἐν ᾧ ἐφυ·



λάττοντο τῶς ἀρχαῖά τινα ἐκσκαφέντα ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας καὶ ζήτησαν τὴν μεταφορὰν αὐτῶν ἀλλαγῶν που ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἢ τὴν κλεῖδα τοῦ παραπήγματος, ἵνα φροντίσῃ αὐτὸ περὶ τούτου, ἢ Ἑταιρία μὴ ἔχουσα τόπον ἄλλον κατάλληλον, ἔστειλε τὴν κλεῖδα δι' ἐγγράφου αὐτῆς τῆς 12 Σεπτεμβρίου 1889.

Τὰ ἐκ Βαφειοῦ τῆς Λακωνικῆς κομισθέντα εἰς Ἀθήνας ἀρχαῖα παρεδόθησαν εἰς τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τοῦ ἐφόρου Χρ. Τσουντα διὰ πρωτοκόλλου τῆς 10 Ἰουνίου 1889. Προσεχῶς δὲ θέλουσιν ἐκτεθῆ εἰς ὄψιν τοῦ κοινοῦ ἐν θήκαις ἰδίαις ἤδη παρασκευασθείσας.

Ἐπεμφε καὶ ἡ Ἑταιρία ἡμῶν, ὅπως ἐποίησαν καὶ ἄλλα Ἑλληνικὰ σωματεῖα, εἰς τὴν ἐν Παρισίοις παγκόσμιον ἐκθεσὶν τοῦ 1889 τὰ δημοσιεύματά της. Οἱ δὲ κριταὶ τῆς ἐκθέσεως ἀπένευμαν τῇ Ἑταιρίᾳ βραβεῖα δύο, ἐν χρυσοῦν « διὰ τὰς ἀνασκαφὰς καὶ τὰς ἄλλας αὐτῆς ἐργασίας », καὶ ἐν ἀργυροῦν « διὰ τὴν ἐπιμελῆ ἐκτύπωσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος της » (1). Ἐὰς χρησιμοποίησιν λοιπὸν καὶ ἡ βράβευσις αὐτῆ τοῖς παρ' ἡμῖν εἰς ἐπίρρωσιν τῶν προσπαθειῶν τῶν ὑπὲρ τῆς ἐπὶ μάλιστα χρόνον εὐεξίας τῆς Ἑταιρίας. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Βασιλείου πρὸς ταῖς γενομέναις δαπάναις εἰς τὰς εἰρημένους ἀνασκαφὰς, ἐπληρόντο ἐπὶ ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς φύλακες ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐλευσίνι, Ἀμφιαρείῳ τῆς Ὠρωπίας, Θεσπιαῖς, Τανάγρα, Ἐπιδαύρῳ τῆ Ἀργολικῆ, Μυκῆναις καὶ Βαφειῷ τῆς Λακωνικῆς. Ἐπίδομα δὲ μισθοῦ καὶ ὁδοιπορικὰ τὰ συνήθη ἐδόθησαν κατὰ τὸ ἔτος εἰς ἕνα μόνον ἔφορον ἐκπεμφθέντα εἰς ἀρχαιολογικὴν τῆς Ἑταιρίας ὑπηρεσίαν, διότι ὁ ἐν Ἐλευσίνι τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν ἐκτελῶν σύμβουλος τῆς Ἑταιρίας ἄνευ ἀμοιβῆς αὐτὴν ἐξετέλει, ὅπως καὶ πέρυσιν. Εἰς ταῦτα πάντα ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δρ. 8,711.67, ἐν ᾧ ποσῶ περιέχονται καὶ δρ. 5,272.47, δοθεῖσαι εἰς τὸν ἐργολαβῆσαντα τὸ ἐν Ἐλευσίνι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας κτισθὲν Μουσεῖον, ἀπέναντι τοῦ ποσοῦ, ὃ δικαιούται νὰ λάβῃ, ἀφοῦ παραδῶσῃ προσηκόντως τὴν οἰκοδομὴν εἰς τὸ Συμβούλιον. Καὶ αὗται μὲν αἱ δαπάναι ἐγένοντο ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας.

(1) Ἴδε Ἐφημερίδα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μέρος Β', ἀριθ. 356 τῆς 7 Ὀκτωβρίου 1889.

Προκατεβλήθησαν δὲ κατὰ τὸ ἔτος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου παρὰ τῆς Ἐταιρίας ἀτόκως, ὡς ἀπὸ ἐτῶν τοῦτο γίνεται, διὰ ἑξαγορὰν γηπέδων καὶ ἄλλας ἀρχαιολογικὰς χρείας δρ. 21,745,45. Ἦτο δὲ τῇ 31 Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους τὸ χρέος τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἐταιρίαν, ἀπαρτιζόμενον καὶ ἐκ τῶν τοῦ προηγουμένου ἔτους προκαταβολῶν, ἐν ὧν δρ. 41,741.45.

Κύριοι! ἐν τέλει πάσης ἐπετείου λογοδοσίας τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας τακτικῶς σχεδὸν ἀναφέρει καὶ εὐχὰς τινὰς καὶ γνώμας καὶ ὑπομνήσεις, ἃς κατὰ καιροῦς ἐγγράφως πρὸς τὴν σεβ. Κυβέρνησιν ἀπηύθυνε περὶ τῶν οὐ καλῶς ἐχόντων ἐτι ἐν τοῖς ἀρχαιολογικοῖς πράγμασι τῆς πατρίδος ἡμῶν καὶ ἐπεζήτει τὴν Θεραπείαν αὐτῶν. Ἐξ ἐκείνων τῶν οὐ καλῶς, ἢ ὀρθότερον εἰπεῖν, τῶν κακῶς ἐχόντων, ἃ πέρυσι μὲν συντόμως, ἄλλοτε δὲ ἐκτενέστερον ἐνώπιόν σας ἐδηλώθησαν, μετ' εὐχαριστήσεως λέγομεν ἐφέτος, ὅτι δύο κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν γενομένων ἐν Ἀθήναις εὐτρεπισμῶν διὰ τοὺς γάμους τοῦ διαδόχου, ἤρθησαν ὀπωσδήποτε ἐκ τοῦ μέσου, διαταγῇ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, τοῦ καὶ μέλους τυγχάνοντος τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου. Ὁ περὶ τὸ Δίπυλον καὶ τὴν ἀρχαίαν νεκρόπολιν σεμνὸς χῶρος, ὃν ἐν μέρει μόνον ἔνεκα ἀνυπερβλήτων κωλυμάτων εἶχε πρὸ ἐτῶν περιφράξῃ ἡ ἡμετέρα Ἐταιρία, βαρέως δ' ἔφραεν ὕστερον, βλέπουσα αὐτὸν ἐκκείμενον εἰς πᾶσαν βεβήλωσιν, νῦν δημοσίᾳ δαπάνῃ περιφράχθη ὅλος, καὶ ἐγένοντο ἐντὸς αὐτοῦ ἀνακαθάρσεις τινὲς καὶ εὐθετήσεις σκόπιμοι, ἤρθησαν οἱ αὐτοὶ κακῶς ποτε τεθέντες σωλῆνες τοῦ φωταερίου καὶ τὸ ἀφιλοκάλως πρὸ ἐτῶν τινῶν κτισθὲν ὑπερβεν τῆς γῆς ὑδραγωγεῖον ἐξέλιπεν, μετασκευασθὲν κατ' ἄλλην διεύθυνσιν ὑπογεῖως. Ἐδόθησαν δὲ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας καὶ ὑποσχέσεις περὶ τελειοτέρας τινὸς ἀποκαταστάσεως τῶν ἐκεῖ, ἰδίως περὶ μεταθέσεως τοῦ ἐκκλησιδίου τῆς ἀγ. Τριάδος εἰς ἄλλον ἐκτὸς τοῦ περιβόλου τόπον, καθὼς καὶ περὶ ἄλλων τινῶν, μετὰ προτροπῆς νὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ συντελέσῃ ἡ Ἐταιρία τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ ὄλου ἀσκάπτου ἐτι χώρου. Τὸ Συμβούλιον δὲν εἰδείχθη ἀπρόθυμον εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ ἔργου τούτου. Ἄλλ' ἀφορῶσι ταῦτα εἰς τὸ μέλλον.

Ἦσάυτως διαταγῇ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἤρ-



θησαν τέλος πάντων αἱ σιδηραὶ ῥάβδοι τοῦ ἐπὶ Φάληρον τροχιοδρόμου, αἵτινες ἀπὸ ἐτῶν διήρχοντο, ὡς δὲν ἔπρεπεν, ἔσωθεν τῆς δυτικοβορείου γωνίας τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπείου, καὶ οὕτω κατηργήθη ἡ δι' αὐτοῦ διάβασις ἀμαξῶν πρὸς τὴν γέφυραν τοῦ νεκροταφείου, ὅγι δὲ ἀκόμη καὶ ἡ διάβασις πεζῶν, ἐστ' ὅτε καὶ ἰππέων· διότι ἐσκάφη μὲν ὑπὸ ἐργατῶν τοῦ Δημοσίου μία τάφος ἀποκωλυτικὴ ἐπὶ τῆς νοτίας πλευρᾶς τοῦ περιβόλου, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἐπληρώθη πάλιν, ὑπὸ τῶν περικτιόνων ὑποθέτομεν. Ἄλλ' εἶναι πάντως ἀναγκαῖον ἢ ἀπαγορευθῆ ἢ χρῆσις τῆς παλαιᾶς ταύτης ὁδοῦ, ἂν μέλλῃ ποτὲ νὰ γίνῃ τακτικὴ δι' ἀνασκαφῆς ἔρευνα τοῦ ὅλου τετραγώνου χώρου.

Οὗτοι μὲν λοιπὸν οἱ δύο τόποι τῶν Ἀθηνῶν οὕτω κατὰ τὸ παρὸν ἐν μέρει ἔτυχον τῆς δεούσης ἐπιμελείας προνοίᾳ κυβερνητικῆ. Αἱ δὲ ἄλλαι ἡμῶν παλαιαὶ εὐχαὶ καὶ αἰτήσεις μένουσιν ἔτι ἀνεκπλήρωτοι, καὶ δὴ ἡ μεγίστη αὐτῶν, ἡ περὶ ἀνεπαρκείας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μισθουμένων ἐφόρων, δι' ἣν ἀνεπάρκειαν αἱ ἐπαρχίαι τοῦ βασιλείου ἀρχαιολογικῶς διατελοῦσιν ἀνεφόρουτοι. Ὡσαύτως μένουσιν ἔτι στερεῶς καὶ ἀμετακινήτως ἐνφικισμένοι κατὰ τὰς πρὸς βορρᾶν κλιτύας τῆς ἀκροπόλεως οἱ παρανόμως καταλαβόντες αὐτὰς πρὸ ἐτῶν Ἀναφιῶται, παρὰ δὲ τὴν εἴσοδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ σταδίου ὁ ἔχων τὸ ἐκεῖ ἐλεεινὸν καφεψεῖον. Καὶ οἱ λόφοι δὲ οἱ περὶ τῶν Ἀθηνῶν, οἱ τόσον σημαντικοὶ διὰ τὴν ἀρχαίαν τοπογραφίαν, ἀλλοιοῦνται ὅσημέραι, λατομούμενοι ἔτι ἀσεβῶς ὑπὸ ἰδιωτῶν.

Τούτων πάντων τῶν κακῶν τὴν ριζικὴν θεραπείαν ἀδυνατεῖ ἡ Ἐταιρία νὰ ἐπενέγκῃ. Μόνη τοῦτο δύναται ἡ Κυβέρνησις δι' ὧν οἶδε τρόπων διοικητικῶν ἢ νομοθετικῶν, καὶ πρὸς τοῦτο τὸ καλὸν ἔργον προτρέπει αὐτὴν καὶ παρακαλεῖ πάλιν σήμερον τὸ τῆς Ἐταιρίας συμβούλιον.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ταμίας τῆς Ἐταιρίας Γεώργιος Νικολαΐδης ἀνέπτυξε προφορικῶς κατ' ἄρθρα τὸν ἐντύπως ὑποβληθέντα εἰς τὴν Συνέλευσιν ἰσολογισμόν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὸν πίνακα τῆς καταστάσεως τῆς Ἐταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1889, ὡς ἔπονται ἐνταῦθα.





ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1889.

## Π Λ Η Ρ Ω Μ Α Ι

### ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ

Α. ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν.	Δρ.	5,400	—		
» Γραφική Ώλη, γάρτης, τοπωτικά, ταχυδρομικά κλπ.	»	1,582	55		
» Βιβλιοθήκη, αγορά βιβλίων και δειτικά	»	2,520	15	9,502	70
Β. ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν.	»	6,240	—		
» Αρχαιοθήκαι, συλλογήσεις και απεικονίσεις αρχαίων	»	4,602	85		
» Αγορά αρχαίων	»	7,060	10	17,902	95
Γ. ΔΑΣΚΑΦΑΙ. Μικρών	»	4,023	05		
» Έλευσίνος	»	3,494	10		
» Παρά Λεωφόρον Όλγας (Όλυμπίων)	»	16,893	60		
» Μεγάρων	»	2,264	35		
» Βαφειού	»	2,210	55		
» Λακωνικής	»	682	15	29,267	80
Δ. ΑΚΙΝΗΤΑ. Κατασκευή μουσείου εν Έλευσίνι	»			5,272	47
Ε. ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ. Έπιμίσθιον έπόρων, μισθοί φυλάκων έπαρ- χιακών Μουσείων και μνημείων	»			5,139	20
Ζ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ	»			9,784	05
Ζ. ΔΑΧΕΙΟΝ. τοῦ έτους 1889	»			21,970	50
Η. ΔΙΑΦΟΡΑ	»			338	82
				99,178	49

### ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Θ. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Αγορά μετοχών της.	»	84,995	—		
» » λαχινοφόρων όμολογιών της.	»	5,120	—	90,115	—
» Καταθέσεις εν αύτῃ	»			10,000	—
Ι. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμοῦ Δημοσίου	»	20,305	45		
» » Έταιρίας	»	2,000	—	22,305	45
Τό όλον τῶν δαπανῶν.	»			221,598	94
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1889 εἰς μετρητά	»	12,109	35		
» » εἰς 8 όμολογίας τοῦ πατριωτικοῦ δανείου	»				
μεταπερόμενα εἰς τήν περιουσίαν τῆς Έταιρίας	»	80	—	12,189	35
				233,788	29

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧ.

ΜΕΡΙΔΕΣ	Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1888		Πράξεις κατά τὸ 1889			
	Χρέως	Πίστως	Χρέως	Πίστως	Χρέως	Πίστως
Α. ΑΚΙΝΗΤΑ. Οικόπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις Κηφισία, Ἐλευσίνη κλπ. . . . .	29,080	88	5,272	47		
Β. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Μετοχὴ αὐτῆς 56 . . . . .	122,553	10	84,995	—	13,320	—
Γ. " " " Λαχειοφ. ὁμολ. αὐτῆς 10 . . . . .			5,120	—		—
Δ. " " " Καταθέσεις ἑντοκοί . . . . .			10,000	—	10,000	—
Ε. ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ . . . . .	40,288	42	22,364	08	37,612	50
Ζ. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμῶ Δημοσίου . . . . .	88,909	33 (*)	20,305	45	67,381	21
Ζ. " " " Ἐταιρίας . . . . .	1,000	—	2,000	—	2,000	—
Η. ΧΡΕΟΣ Γιαννοπούλου . . . . .	44,000	62				
ΤΑΜΕΙΟΝ τοῦ 1889 . . . . .	1,688	05	232,020	24	221,598	94
	327,520	40	382,077	24	351,912	65
			327,520	40		
			709,597	64		
			351,912	65		
			357,684	99		ἰσοζύγιον

Κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν :

64 ὁμόλογα τῶν 125 ἑκατομμυρίων  
56 μετοχὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς  
40 ὁμολογ. λαχειοφ. " "

(α) Αἱ πράξεις τοῦ 1889 ἀνέρχονται μόνον εἰς 8 ὁμόλογα τοῦ πατριωτικοῦ δανείου ἀνεργόμενα εἰς Δρ. 80.—  
Ἄλλ' ἐν αὐτοῖς προσετέθησαν τὰ εἰσπραθέντα ἐκ τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν εξαργυρωθέντων καὶ πωληθέντων χρεωγράφων πλεον τῆς ἀρχικῆς ἀγορᾶς τῶν " 22,284.08  
22,364.08



ΠΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1889.

Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1889			ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ		
Χρέωσις		Πίστωσις			
34,353	35	(α)	(α) Λογαρ. τοῦ 1888	Δρ.	29,080.88
194,228	10	(β)	» 1889	»	34,353.35 πλεόν δρ. 5,272.47
5,120	—	(γ)	(β) » 1888	»	122,553.10
25,040	—	(δ)	» 1889	»	194,228.10 » » 71,675.—
41,833	57	(ε)	(γ) » 1888	»	5,120.— » » 5,120.—
1,000	—	(ς)	» 1889	»	40,288.42
44,000	62		(δ) » 1888	»	25,040.— ἔλατ. δρ. 15,248.42
12,109	35		» 1889	»	88,909.33
			(ε) » 1888	»	41,833.57 ἔλατ. » 47,075.76
			» 1889	»	1,688.05
			(ς) » 1888	»	12,109.35 πλεόν » 10,421.30
				»	92,488.77 δρ. 62,324.18
357,684	99			»	62,324.18
				»	30,164.59
			(*) Εἰς τὰς προκαταβολὰς λογαριασμῶν Δημοσίου προσετέθη ἡ τοῦ 1888 χορηγία τοῦ γραμματέως μὴ συμπεριληφθῆσα εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ παρελθόντος ἔτους » 4,440.— Αὔξησις τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας Δρ. <u>31,604.59</u>		
			<p align="center">ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ</p> <p>Λογαριασμοὺς τοῦ ἔτους 1888 Δρ. 326,080.40                      » » 1889 » 357,684.99                      Διαφορὰ ἐπὶ πλεόν, ὡς ἀνωτέρω. Δρ. <u>31,604.59</u></p>		

## ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ

Α. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	1858 - 1888		1889		Όλοσ	
<b>ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ</b>						
ΣΥΝΑΡΜΟΑΙ Έτήσιοι . . . . Δρ.	474,375	35	7,856	40	482,231	75
» Έξακτοί . . . . »	75,303	61	80	—	75,383	61
» Είδικαί . . . . »	52,715	53	—	—	52,715	53
ΤΟΚΟΙ καί ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ Έν γένει . »	449,029	93	13,857	13	462,887	06
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ Έξαργύρωσ. κλήρωθ. ομολογ. »	395,349	02	37,612	50	432,961	52
ΜΟΥΣΕΙΑ Έξ είσιτηρίων . . . »	18,921	25	2,949	—	21,870	25
ΑΚΙΝΗΤΑ Πώλησις ακινήτων . . . »	10,258	93	—	—	10,258	93
» Ένοίκια . . . . »	7,090	08	300	—	7,390	08
ΚΑΒΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ . . . . »	14,920	72	—	—	14,920	72
ΔΙΑΦΟΡΑ . . . . »	20,016	52	1,420	30	21,436	82
ΑΡΧΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ (παλαιά) και κα- τάλογοι των εν τοις Μουσείοις αρχαίων . . . »	4,688	58	—	—	4,688	58
» Νέα της Γεν. Περιόδ. »	8,708	20	3,092	50	11,800	70
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ . . . . »	1,720	09	—	—	1,720	09
ΛΑΧΕΙΟΝ . . . . »	1,097,991	62	72,531	20	1,170,522	82
	2,331,419	43	139,399	03	2,470,518	46
<b>ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ</b>						
ΔΑΝΕΙΑ καί απόληξις καταθέσεων . »	182,532	14	10,000	—	192,532	14
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΑΙ Αποληρθείσαι »	589,910	72	69,381	21	659,291	93
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ Αλληλόχρεωσις λογαριασμός . . . . »	839,416	92	—	—	839,416	92
ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ Πώλησις μετοχ. της Αποθήκης Χρυσού Γιαννοπούλου . »	25,391	56	13,320	—	38,711	56
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ . . . . »	12,632	59	—	—	12,632	59
	3,980,703	36	232,100	24	4,212,803	60
ΤΑΜΕΙΟΝ Υπόλοιπα διαχωριστέως μέχρι τοῦ 1888 . . . »	—	—	1,688	05	1,688	05
	3,980,703	36	233,788	29	4,214,491	65

Κύρια Έσοδα . . . . Δρ. 2,470,518.46  
 Διάφοροι λογαριασμοί . . . . » 1,742,285.14  
 Δρ. 4,212,803.60

ΠΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1889.

Β'. ΠΑΗΡΩΜΑΙ	1858 - 1888		1889		Όλοσ	
<b>ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ</b>						
ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν, τυποτικά, Ξ- ζυδα διάφορα και Βιβλιοθήκη. Δρ.	101,049	32	9,502	70	110,552	02
ΜΟΥΣΕΙΟΝ. Προσωπικόν, αρχαιοθ- κη, συλλογία, επισκευαί και συγκολλησεις αρχαίων . . . . . »	163,765	79	10,842	85	174,608	64
ΓΟΡΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ . . . . . »	247,170	44	7,060	10	254,230	54
ΑΡΧΑΙΑ. Άνασκαφαί εν γένει . . . . . »	613,744	81	29,267	80	642,982	61
» Επισκευαί και αναστηλώ- σεις μνημείων . . . . . »	26,205	71			26,205	71
ΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ. Προσωπ. εφόρων και φυλάκων επαρχ. Μου- σειών και μνημείων . . . . . »	88,896	40	5,139	20	94,035	60
» Περιτυναγωγή και μεταφορά αρχαίων . . . . . »	3,305	83			3,305	83
ΟΚΟΙ. Εν γένει . . . . . »	31,786	37			31,786	37
ΚΙΝΗΤΑ . . . . . »	24,838	30	5,272	47	30,110	77
ΔΑΦΟΡΑ. Ποσοστά εισπράκτορ., εκ- μαγεία αρχαίων κτλ. . . . . »	13,139	12	338	82	13,477	94
» Προτομαίπροσδω. Έταιρ. . . . . »	1,696	43			1,696	43
» Συνδρομαί εις ξένους προς συντέλειαν ανασκαφών . . . . . »	446	43			446	43
» ΠΡΟΒΛΕΠΤΑ . . . . . »	1,886	18			1,886	18
» ΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ . . . . . »	275,792	30			275,792	30
» ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ και λα- γχοφόροι όμολογίαί αυτής . . . . . »	85,622	43	90,115	—	175,737	43
» ΚΑΧΕΙΟΝ . . . . . »	473,086	66	21,970	50	495,057	16
» ΚΙΝΗΤΑ. Επισκευαί . . . . . »	674	15			674	15
» ΑΡΧΑΙΟΔ. ΕΦΗΜ. (Νέα Γν: Περίοδ.) . . . . . »	49,329	65	9,784	05	59,113	70
	2,202,403	32	189,293	49	2,391,696	81
<b>ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ</b>						
» ΑΝΕΙΑ . . . . . »	65,625	—			65,625	—
» ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Άποληπτικά . . . . . »	730,685	69	22,305	45	752,991	14
» ΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ . . . . . »	839,416	92			839,416	92
» ΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ . . . . . »	10,838	57			10,838	57
» ΑΘΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ . . . . . »	267	87			267	87
» ΕΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ . . . . . »	117,800	—	10,000	—	127,800	—
	3,966,737	37	221,598	94	4,188,336	31



ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ Β'. ΕΕΑ

<b>ΧΡΕΩΣΙΣ</b>			
Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1889 Β. Διατάγματος ἐξεδόθησαν 50,000 γραμμάτια τοῦ λαχείου ἀνὰ ὄρ. 2 ἕκαστον φέροντα Δρ.	100,000	—	
Ἐκ τούτων ἔμειναν διὰ λογαριασμόν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας μὴ πωληθέντα γραμμάτια 7,900 φέροντα . . . . . »	15,800	—	
Ἐπωλήθησαν 42,400 φέροντα . . . . . »			84,200
Εἰσεπράχθησαν δὲ καὶ ἀπὸ ὑπερτίμησιν χρυσῶν νομισμάτων . . . . . »			529
Ἐκ τούτων εἰσῆχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 34 διπλοτ. . . . . »	2,067	35	84,729
» 37 . . . . . »	2,600	—	
» 40 . . . . . »	5,570	—	
» 42 . . . . . »	10,550	50	
» 45 . . . . . »	18,740	—	
» 46 . . . . . »	32,851	15	
» 52 . . . . . »	152	20	
	72,531	20	
Ἐπάρχουσαν εἰς χεῖρας τοῦ διαχειριστοῦ μετρητὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν παρουσιαζομένων κερδησάντων κλήρων . . . . . »	3,524	61	
Εἰς 33 χρηματικὰ γραμμάτια διαφόρων ταμείων μὴ ἐξαργυρωθέντα εἰσέτι. . . . . »	6,925	40	
Ἐπρελιοντο τὴν 31 Δεκεμβρίου 1889 ἀπὸ ἀνταποκρίτας . . . . . »	1,748	—	
Δρ.	84,729	21	84,729
			21

ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ  
ΜΗΝΙΑΣ 1889.

<b>ΠΙΣΤΩΣΙΣ</b>				
α)	Μισθός προσωπικού ως τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 7, 20, 35, 57, 89, 113, 129, 130, 157, 158, 172, 177, 202 καὶ 221 . . . Δρ.	3,310	—	
β)	Ἀμοιβὴ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ ἐξαγγόντος τοὺς κλήρους ως τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 212 καὶ 213 . . . »	700	—	
γ)	Προμήθεια εἰς τοὺς πωλήσαντας γραμμάτια τοῦ λαχείου ἀξίας δρ. 82,552 ὡς τὸ ἔνταλμα ἀρ. 231 . . . »	7,666	15	
δ)	Εἰς ἔξοδα διάφορα ὡς τὰ ἐντάλματα ὑπ' ἀρ. 135, 136, 137, 173 καὶ 232 . . . »	1,894	35	
ε)	Ἐξαργύρωσις 40 κερδησάντων γραμματίων ὡς τὸ ἔνταλμα ἀρ. 230 . . . »	8,400	—	
		21,970	50	
ς)	Ἐξαργυρωτέα γραμμάτια ἐκ τῶν κερδησάντων μὴ παρουσιασθέντα ἔτι ἤτοι:			
	1 δραχμῶν 2,500 . . . Δρ. 2,500			
	2 » 500 . . . » 1,000			
	3 » 300 . . . » 900			
	8 » 100 . . . » 800 »	5,200	—	
	Προμήθεια ἀναλογοῦσα ἐπὶ τῶν ὀρειλομένων δραχμῶν 1748 πρὸς 10 % . . . »	174	80	
		27,345	30	
	Καθαρὸν κέρδος τῆς ἐταιρίας ἐκ τῶν κερδησάντων κλήρων καὶ τοῦ λαχείου . . . »	57,383	91	
				84,729 21
				84,729 21

Ἐπειτα ἐξελέγησαν ἐλεγκταὶ τῶν λογαριασμῶν οἱ Δ. Γ. Μακκᾶς, Μ. Λαμπρινίδης καὶ Θ. Καλογερόπουλος, καὶ ἡ Συνέλευσις, διελύθη περὶ ὥραν μεσημβρίας.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐταιρίας ἔπεμψε πρὸς τὸ γραφεῖον αὐτῆς τὴν ἐπιούσαν τῆς συνελεύσεως ταύτης τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν·

*Κύριε Γραμματεῦ,*

Μὴ δυνηθεὶς χθὲς ἕνεκα ἀδιαθεσίας νὰ προσέλθω εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν ἑταίρων καὶ ν' ἀνακοινώσω αὐτοῖς τὰ περὶ τοῦ πέρυσιν ἀναγγελθέντος λαχειοφόρου δανείου ὑπὸ τῆς ἐν Βιέννῃ Union-Bank, ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς σήμερον τὴν παρούσαν, μετὰ τῆς παρακλήσεως ὅπως καταχωρισθῇ αὕτη ἐν τοῖς Πρακτικοῖς ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ὑπάρξεως ἐν αὐτοῖς τῆς περὶ τῆς τύχης τοῦ εἰρημένου λαχειοφόρου δανείου εἰδήσεως καὶ τῆς ἐντεῦθεν πληρώσεως τοῦ ἄλλως περὶ αὐτοῦ ὑπολειφθησομένου χάσματος.

Συμφώνως πρὸς τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δοθεῖσαν εἰς ἐμὲ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἄδειαν ὑπέγραψα μετὰ τῶν ἀρμοδίων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασιν περὶ τοῦ λαχειοφόρου δανείου μετὰ τῆς ἐν Βιέννῃ Union-Bank, ὑφ' οὗς ὄρους εἶχον τότε ὁ ἴδιος ἐξηγήσει. Δυστυχῶς ὅμως, εὐθὺς ἔπειτα ἡ σύμβασις αὕτη ἐματαιώθη καθ' ὀλοκληρίαν, ἀποβάσα χάρτης ἄγραφος, διότι ἡ Αὐστρουγγαρικὴ Κυβέρνησις εἶχε σπεύσει ἐν τῷ μεταξὺ ν' ἀπαγορεύσῃ διὰ νόμου τὴν κυκλοφορίαν τοῦ λαχείου ἐντὸς τοῦ οἰκείου κράτους. Κατὰ ῥητὸν δὲ ὄρον τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος συμβάσεως, αὕτη ἔδει νὰ θεωρηθῇ ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα εὐθὺς ὡς ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας ἤθελεν ἐπέλθῃ ἡ μνημονευθεῖσα νομοθετικὴ ἀπαγόρευσις.

Ἡ Ἑλληνικὴ ὅμως Κυβέρνησις ἐπιμείνασα εἰς τὰς εὐνοϊκὰς διαθέσεις αὐτῆς ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας, περὶ οὗ καὶ ἄλλοτε



καὶ πέρυσιν ἐποιησάμην λόγον, ἔσπευσεν ὄχι μόνον ν' ἀνανεώσῃ τὸ ὑπὲρ αὐτῆς λαχεῖον, οὐτινος ἰδρυθέντος ἐν ἔτει 1874 ἢ προ-  
θεσμία εἶχε λήξει, ἀλλὰ καὶ νὰ διαρρυθμίσῃ αὐτὸ ἐπὶ νέων καὶ  
εὐρυτέρων βάσεων, καθ' ὅσον τοῦ λοιποῦ ἀντὶ τῆς μέχρι τότε  
μῆς, θὰ γίνωνται δύο ἐκκυβεύσεις κατ' ἔτος, ὅθεν καὶ τὰ ἔσοδα  
τὰ ἐκ τοῦ λαχείου θέλουσι περίπου, ὡς ἐλπίζομεν, διπλασιασθῆ  
μὴ ὑπολειπόμενα κατὰ πολὺ τῶν δραχμῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδων  
κατ' ἔτος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων.

Τὸ δὲ Β. διάταγμα περὶ τοῦ λαχείου τούτου τῆς ἀρχαιολογι-  
κῆς ἐταιρίας φέρει χρονολογίαν τῆς 24 Ἰουνίου 1889 καὶ ἔδη-  
μοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 166 τῆς 27 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους  
φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, συμπληρωθὲν δι' ἑτέρου  
ὁμοίου τῆς 14 Αὐγούστου 1889, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ.  
210 τῆς 19 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους φύλλου τῆς ἐφημερίδος  
τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ φύλλῳ τούτῳ τῆς ἐφημερίδος  
τῆς Κυβερνήσεως εὐρηται κατακεχωρισμένον καὶ ἔγγραφον ἐκ τοῦ  
γενικοῦ Λογιστηρίου, περὶ διορθώσεως λάθους, παρεισφράσαντος  
ἐν τῷ πρώτῳ τῶν εἰρημένων διαταγμάτων. Ἐπὶ τούτοις διατελῶ  
μετὰ πάσης πρὸς ὑμᾶς, κ. γραμματεῦ, ὑπολήψεις.

Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ

Μετὰ δύο δ' ἑβδομάδας, τῇ 11 Φεβρουαρίου 1890,  
ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10<sup>η</sup> πρὸ μεσημβρ. συνελθόντων αὐ-  
θις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐταίρων ἑκατὸν τεσσάρων, ὁ πρόε-  
δρος τῆς Ἑταιρίας Ἄλ. Κοντόσταυλος ἀνήγγειλε τὸν κατὰ  
τὸν ὄργανισμὸν τῆς Ἑταιρίας σκοπὸν τῆς σημερινῆς Συ-  
νελεύσεως, ἥτοι ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν καὶ  
ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου διὰ δύο ψηφισοριῶν. Ὅθεν πα-  
ρελθὼν ὁ εἰσηγητῆς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς Μιχ.  
Λαμπρινίδης ἀνέγνω τὰ ἑξῆς:

Πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν ἐταίρων τῆς ἐν  
'Αθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Ἐντιμοὶ Κύριοι,

Τῆ ὑμετέρᾳ ἐντολῇ ἐπόμενοι προέβημεν, οἱ ὑπογεγραμμένοι, εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν διαφόρων λογαριασμῶν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας τοῦ λήξαντος ἔτους 1889, παραβαλόντες τὰ διάφορα κεφάλαια τοῦ δημοσιευθέντος Ἰσολογισμοῦ πρὸς τὰς ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἑταιρίας ἐγγραφάς, ταύτας δὲ κατ' ἀντιπαραβολὴν πρὸς τὰ στελέχη τῶν ἐντολῶν τῆς τε εἰσπράξεως καὶ πληρωμῆς, πάντα δὲ ταῦτα εὐρομεν καλῶς ἔχοντα, καὶ κατὰ τὴν προσήκουσαν λογιστικὴν τάξιν καὶ ἀκρίβειαν τηρούμενα.

Πρὸ παντὸς ἐλέγχου, τῇ αἰτήσει ἡμῶν, ἐπεδείχθησαν ἡμῖν αἱ ἀποδείξεις τῆς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ καταθέσεως τῆς εἰς χρεώγραφα περιουσίας τῆς Ἑταιρίας, πλὴν τῶν 10 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα, περὶ ὧν ἐδηλώθη ἡμῖν ὅτι αἱ μετοχαὶ αὗται δὲν παρεδόθησαν τῇ Ἑταιρίᾳ, δικαιοῦμένη κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου νὰ εἰσπράττη τὰ μερίσματα αὐτῶν καθ' ἑξαμηνίαν, τοῦτο δὲ πράττει ἀνάκαθεν. Ἡ περιουσία δ' αὕτη τῆς Ἑταιρίας συμφώνως πρὸς τὸν Ἰσολογισμὸν ἀποτελεῖται κατὰ τὴν 31ῃν Δεκεμβρίου 1889 1) ἐκ 56 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμπεριλαμβανομένων εἰς ταύτας καὶ τῶν δέκα μετοχῶν τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα, 2) ἐξ 64 ὁμολογιῶν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 125 ἐκατομμυρίων καὶ 3) ἐκ δέκα λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐπιλαμβανόμενοι ἤδη τῆς ἀναλύσεως τῶν τοῦ Ἰσολογισμοῦ κεφαλαίων κατὰ τὴν σειράν αὐτοῦ ἐπικαλούμεθα ἐν τισιν αὐτῶν τὴν ὑμετέραν προσοχὴν.

Εἰσπράξεις.

Α'. Συνδρομαί· δραχ. 7,936.40. Τὰ ἐκ συνδρομῶν ἔσοδα τῆς



Ἑταιρίας κατὰ τὸ λήξαν ἔτος οὐσιωδῶς ἠλαττώθησαν, τὰ ἐξ ἐκτάκτων δὲ μάλιστα συνδρομῶν σχεδὸν ἐξουθενίσθησαν, διότι καὶ αὐταὶ αἱ ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ ἀναγραφόμεναι 80 δραχμαὶ συνίστανται εἰς 8 ὁμολογίας τοῦ πατριωτικοῦ δανείου.

Ἡ τοιαύτη πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἑταιρίαν καὶ τὸν εὐγενῆ αὐτῆς σκοπὸν ἀδιαφορία τῶν καθ' ἡμᾶς Ἑλλήνων δὲν δύναται νὰ προδίδῃ ἐλάττωσιν τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑπολήψεως τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, διότι καὶ τὰ ἔργα καὶ οἱ καρποὶ ἡμῶν τοῖς πᾶσιν ὑπόκεινται ἐμφανῆ. Βεβαίως ἀτυχῆς τι ἐπεισόδιον πρὸ τινων ἐτῶν ἐκλόνισε καὶ δικαίως τὰς πεποιθήσεις τοῦ κοινουῦ ἢ ἔκτοτε ὁμως ἐπικρατήσασα τάξις καὶ ἀκρίβεια εἶδει νὰ διαλύσῃ πᾶν νέφος ἀμφιβολίας. Φαίνεται μᾶλλον ὅτι ἐν τῷ αἰῶνι τῆς ὕλης καθ' ὃν ζῶμεν, καὶ οἱ φιλάρχαιο ὁσημέραι ἐλαττοῦνται, τὸν δ' ἔρωτα πρὸς τὰ κειμήλια τῶν εὐκλεῶν ἡμῶν προγόνων ἀντικαθιστῶσι κατὰ μικρὸν πρακτικώτεροι ἀδυναμίαι.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, φρονοῦμεν, ὅτι διὰ θετικωτέρας ἐνεργείας δεόν νὰ ὑποδαυλίξῃ τὸν ὁσημέραι ψυχραίνόμενον ζῆλον τῶν παρὰ τε τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς ἀλλοδαποῖς φιλαρχαίων, εἰς τοῦτο δὲ νομιζομεν ὅτι τὰ μάλα δύναται νὰ συντελέσῃ ἡ μείζων διάδοσις τῆς ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν Ἐφημερίδος, ἐν ἣ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀναγέγραπται.

Β'. Τόκοι ἐν γένει δραχ. 2,697.40. Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐξαργύρωσιν τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐξοφληθέντων ἐθνικῶν δανείων καὶ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ τόκου τῶν νεωτέρων, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἠλάττωσε τὴν εἰς δημόσια χρεώγραφα περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας εἰς μόνον 64 ὁμολογίας τοῦ νέου δανείου τῶν 125 ἑκατομμυρίων, ἐφ' ᾧ καὶ ὁ ἐκ τούτου τόκος παρουσιάζεται ἠλαττωμένος.

Γ'. Μέρισμα 53 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δραχ. 11,160. Διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον αἱ μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἠϋξήθησαν εἰς 53, ἐφ' ᾧ καὶ τὸ ἐκ τῶν μερισμάτων αὐτῶν ἔσοδον ἀναλόγως ἠϋξήσεν.

Δ'. Δημόσια χρεώγραφα δραχ. 37,612.50. Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἡ Ἑταιρία ἡμῶν εἰσέπραξεν ἐκ κληρωθεισῶν καὶ ἐξαργυρωθεισῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐξοφληθέντων ἐθν. δαν. δρ. 37,612.50.



Ε'. Μουσεια' δραχ. 2,949. Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἡ Ἐταιρεία ἡμῶν εἰσέπραξεν ἐξ εἰσόδων εἰς τὰ Μουσεια καὶ ἐκ πωλήσεως καταλόγων τὸ ἀνωτέρω ποσόν. Τὸ ἔσοδον τοῦτο δὲν νομιζόμεν ἀδίκον· τούναντίον φρονοῦμεν ὅτι τακτοποιούμενον δύναται νὰ κατασταθῇ οὐσιώδης πόρος διὰ τὴν Ἐταιρίαν ἣτις εἶναι εὐλογον νὰ εἰσπράττῃ δικαιώματα εἰσόδου ἐκ τῶν ἐπισκεπτομένων τὰς ἀρχαιότητας, ἅς διὰ τοσούτων κόπων καὶ θυσῶν εἰς φῶς ἤγαγεν, ἀφοῦ μάλιστα οἱ πόροι οὗτοι εἰς τὸν αὐτὸν χρησιμεύουσι σκοπόν. Ἐπιτρέποντες ἐλευθέραν τὴν εἰσοδον καθ' ὠρισμένης τῆς ἐβδομάδος ἡμέρας καὶ τοποθετοῦντες κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας μηχανικοῦς μετρητὰς εἰς τὰς εἰσόδους τῶν Μουσειῶν θὰ ἔχωμεν ἀσφαλῆ τῶν εἰσερχομένων γνώμονα καθ' ἑκάστην.

Σ'. Λαχεῖον' δραχ. 72,531.20. Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου π. ἔ. Β. Διατάγματος, ἐπὶ νέων βάσεων κανονίσαντος τὰ τοῦ λαχεῖου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας, ἐξεδόθησαν 50 χιλιάδες γραμμᾶτια τῶν 2 δραχμῶν ἑκάστον, ὧν ἀπέμειναν τῇ Ἐταιρίᾳ, μὴ πωληθέντα, γραμμᾶτια 7,900, διετέθησαν δὲ ἐν ὄλῳ 42,100, ἅτινα ἀπέφερον τῇ Ἐταιρίᾳ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην . . . . . Δρ. 84,200.—	
Ἐπὶ πλέον εἰσεπράχθησαν ἐξ ὑπερτιμῆσεως χρυσοῦ . . . . . »	529.21
Ἦτοι ἐν συνόλῳ . . . . . Δρ.	84,729.21
Ἐκ τούτων εἰσῆχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον, ὡς ἀνωτέρω, . . . . . Δρ. 72,531.20	
Παρέμειναν εἰς χεῖρας τοῦ διαχειριστοῦ διὰ τὴν ἐξαργυρωσιν τῶν ὑπολειπομένων κερδησάντων λαχνῶν . . . »	3,524.61
Ταμῆπω ἐξαργυρωθέντα χρηματικὰ γραμμᾶτια διαφόρων δημοσίων ταμείων ἐξ ἀντιτίμου λαχείων . . . . . »	6,952.40
Τὰ ὀφειλόμενα παρὰ διαφόρων ἀνταποκριτῶν . . . . . »	1,748.— » 84,729.21

Ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων καὶ εἰσπραχθησομένων τούτων δραχ. 84,729.21 ἀπέμειναν καθαρὸν κέρδος εἰς ὄφελος τῆ Ἑταιρίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κερδησάντων κλήρων ἐκ τῶν μὴ ἐκποιτηθέντων, δραχ. 57,388, τῶν ἐπιλοίπων δραχ. 27,345.30 δαπανηθεισῶν ὡς ἐξῆς :

Εἰς μισθοὺς καὶ ἀμοιβὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ λαχείου προσωπικοῦ.....	Δρ.	4,010.—
Εἰς προμηθεῖας ὑπὲρ τῶν πωλητῶν τῶν γραμματίων.....	»	7,840.95
Εἰς ἐξαργύρωσιν κληρωθέντων λαχνῶν.....	»	13,600.—
Εἰς διάφορα ἐξοδα.....	»	1,894.35
	Δρ.	<u>27,345.30</u>

Ζ'. Διάφορα δραχ. 1,120. Ἦτοι ἀπὸ ἀμοιβῆν κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν δραχ. 416.66, ἀπὸ ὑπερτίμησιν χρυσῶν νομισμάτων δραχ. 331.64 καὶ ἐκ πωλήσεως λίθων δραχ. 372.

Η'. Ἐνοίκια δραχ. 300. Ταῦτα εἰσπράττονται ἐκ μικρῶν τινῶν οἰκίσκων τῆς Ἑταιρίας.

Θ'. Ἐφημερίς Ἀρχαιολογική δραχ. 3,092.50 Περὶ ταύτης ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῶν ἐξόδων.

Ι'. Ἐθνικὴ Τράπεζα δραχ. 10,000. Ἀπόληψις παρ' αὐτῆ καταθέσεως.

ΙΑ'. Ἐθνικὴ Τράπεζα δραχ. 13,320. Ἐξ ἀντιτίμου πωλήσεως μετοχῶν τῆς.

Ἐκ τῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐτησίων εἰσπράξεων τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ποιεῖται τὰς ἐνιαυσίους δαπάνας. Ἐπειδὴ δὲ πολὺ ὀρθῶς ἐλήφθη τὸ μέτρον νὰ μὴ μείνωσι πολλὰ χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας, τὰ μὲν περισσεύοντα χρήματα κατατίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, μετὰ δὲ τὴν ἐξάντλησιν αὐτῶν εἰς τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας ἐκποιοῦνται χρεώγραφα τῆς Ἑταιρίας πρὸς κάλυψιν αὐτῶν. Οὕτω κατὰ τὸ ληξάν ἔτος ἐγένετο κατάθεσις παρὰ τῆ Ἐθνικῆ Τραπέζῃ δραχ. 10,000, μετὰ τὴν ἐξάντλησιν δ' αὐτῶν ἐπωλήθησαν 3 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐξ ὧν εἰσπράχθησαν δραχ. 13,320.

Ἀντὶ τῆς τοιαύτης ληψοδοσίας ἠθέλομεν συστήσει εἰς τὸ Διοι-



κητικόν Συμβούλιον, ἵνα ἐπὶ τῇ ἐνεχυριάσει τῶν χρεωγράφων τῆς Ἑταιρίας ἐπιδιωχθῆ παρὰ τινι Τραπεζῇ πίστωσις ἐπὶ ἀνοικτῶ λογαριασμῷ καὶ ἐπὶ μετρίῳ τόκῳ, ἣν νομίζομεν λίαν ἐφικτήν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ Ἑταιρία θέλει εἰσάγει, καθ' ὅσον εἰσπράττει, τὰ περισσεύοντα χρήματα, θὰ λαμβάνη δὲ δι' ἐπιταγῶν ὅ,τι τῇ ἀναγκαιοῖ' καὶ οὕτως ἐνῶ ἀφ' ἐνός τὸ χρῆμα δὲν θὰ μένη ἄτοκον οὐδ' ἐπὶ μίαν ἡμέραν, ἀφ' ἐτέρου θὰ λείψῃ ἡ ἀγοραπωλησία χρεωγράφων διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας.

IB'. Ἀπόληψις προκαταβολῶν δραχ. 69,381.21. Ὦν δρ. 67,381.21 ἐκ τῶν γενομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου καὶ δραχ. 2,000 διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑταιρίας.

Αἱ προκαταβολαὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ὧν ὁ σκοπὸς ἀποβαίνει ἡμῖν γνωστός, ἀνῆρχετο κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1888 εἰς δραχμὰς 88,903.33, εἰς ταύτας προσετέθησαν κατὰ τὸ 1889 δραχμαὶ 20,305.45 ἀνελοῦσαι οὕτω εἰς δραχμὰς 109,214.78, ἐξ ὧν ἀπεδόθησαν τῇ Ἑταιρίᾳ κατὰ τὸ 1889 δραχ. 67,381.21 ἀπέμεινε δὲ ὑπόλοιπον δραχ. 41,833.57.

Αἱ εἰς λογαριασμὸν τῆς Ἑταιρίας προκαταβολαὶ, ἀνελοῦσαι κατὰ τὸ 1889 εἰς δραχμὰς 2,000, προέρχονται ἀπὸ προκαταβολὰς παρεχομένης τοῖς κκ. Ἐφόροις τῶν ἀρχαιοτήτων χάριν τῶν διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑταιρίας γενομένων ἐργασιῶν ἐπὶ ἀποδόσει λογαριαμοῦ.

### Πληρωμαί.

Ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Ἰσολογισμοῦ ἐνομίσαμεν περιττὸν νὰ προβῶμεν εἰς λεπτομερῆ κατὰ κεφάλαιον ἀνάλυσιν, τοῦ Ἰσολογισμοῦ ἄλλως τε παρέχοντος σαφῆ ἐξήγησιν, τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον τὰ πλείστα τούτων κεφάλαια, ὡς ἀναγέγραπται ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ, πλὴν ἐλαχίστων αὐξομειώσεων εἶναι ἐπανάληψις καὶ ἀντιγραφὴ ἐκ τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν προγενεστέρων ἐτῶν.

Τὰ δαπανηθέντα εἰς ἀνασκαφὰς κατὰ τὸ 1889 ἀνῆλθον εἰς δραχ. 29,267.20 ἀπέναντι δραχ. 86,342.30 δαπανηθειῶν τῷ 1888 καὶ δραχ. 41,225.75 δαπανηθειῶν κατὰ τὸ 1887. Ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν ἀριθμῶν τούτων ἐξάγεται ὅτι κατὰ τὸ



λήξαν ἔτος ὑπῆρξαμεν λίαν φειδωλοὶ εἰς ἀνασκαφάς, αἰτνες ἀποτελοῦσιν ἓνα τῶν κυρίων ἡμῶν προορισμῶν, εἰς τοῦτο βεβαίως συνετέλεσεν ἡ ἐλάττωσις τῶν πόρων ἡμῶν. Ἄς εὐχηθῶμεν ἵνα εἰς τὸ μέλλον τὸ κεφάλαιον τοῦτο τοῦ Ἰσολογισμοῦ βαίνει ἀυξάνον, συναυξανομένων καὶ τῶν πόρων ἡμῶν.

Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ 1889 δραχ. 9,784.05 ἀπέναντι δρ. 4,933.70 δαπανηθεισῶν τῷ 1888 καὶ δραχ. 6,502.85 δαπανηθεισῶν τῷ 1887. Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἡμεῖς συνιστῶμεν μείζονα ἐλευθεριότητα, ἐπιθυμοῦντες ἵνα αἱ ἐν αὐτῇ εἰκόνας ὦσιν ὅσον οἶόν τε ἐντελεῖς. Διὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν Ἐφημερίδος γίνονται δῆλα εἰς τοὺς ξένους καὶ τοὺς παρ' ἡμῖν φιλαρχαίους τὰ προιόντα τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν, ἀπεικονίζονται δὲ τὰ ἀνακαλυπτόμενα εὐκλεῆ κειμήλια τῶν ἡμετέρων προγόνων, δέον ὅθεν αὕτη νὰ ἐκδίδηται μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας καὶ φιλοκαλίας, πρὸς τοῦτο δὲ δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα φειδωλοί. Πρὸς μείζονα διάδοσιν δὲν νομίζομεν ἄσκοπον τὴν ἐλάττωσιν τῆς συνδρομῆς, ἥτις δέον νὰ ᾖ ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς κκ. Ἐταίρους.

Οὕτω μετὰ τὰς γενομένας κατὰ τὸ λήξαν ἔτος δοσοληψίας ἡ περιουσία ἡμῶν ἠυξήθη ἀπὸ δραχ. 326,080.40 τοῦ 1888 εἰς δραχ. 357,684.90 κατὰ τὸ 1889, ἦτοι κατὰ δρ. 31,604.59. Ἡ αὐξήσις ὁμως αὕτη, ἥτις κυρίως ὀφείλεται εἰς τὴν ἐξαργύρωσιν ἐπ' ἀρτίῳ τῶν ἐξοφληθέντων ὑπὸ τοῦ Κράτους δημοσίων χρεωγράφων ἀπέναντι κατωτέρων τιμῶν, εἰς ἃς ἀπεκτῆθησαν, δὲν συνεπάγεται καὶ ἀντίστοιχον αὐξήσιν τῶν πόρων ἡμῶν, διότι ἐκ τῆς ὑψώσεως τῆς δημοσίας πίστεως ὁ τόκος τῶν ἀποκτηθέντων νέων χρεωγράφων ἐν σχέσει πρὸς τὰς τιμὰς τῆς ἀποκτήσεως αὐτῶν εἶναι πολὺ κατώτερος· οὕτως ἐνῶ ἐκ τῶν ἐξαργυρωθέντων χρεωγράφων ἀπελαμβάνομεν τόκον 8-10 τοῖς % ἐπὶ τῶν τιμῶν τῆς ἀποκτήσεώς των, ἐπὶ τῶν νέων χρεωγράφων, ἅτινα ἀπεκτήσαμεν ἐκ τῶν χρημάτων τῶν ἐξοφληθέντων ἐν σχέσει πρὸς τὰς τιμὰς τῆς ἀποκτήσεως ὁ τόκος εἶναι ἐλάττωσιν τῶν 6 %.

Καὶ αὐτῶν τῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζικῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀγοραίαν αὐτῶν ἀξίαν τὸ μῆρισμα εἶναι ἥσσον τῶν 6 %.

Εἰς τὰ ἀκίνητα ἡμῶν προσετέθη τὸ ἐν Ἐλευσίνι ἀνεγερθὲν

διὰ δαπάνης δραχ. 5,272.47 Μουσειον, ἀπαραίτητον διὰ τὴν συλλογὴν καὶ φύλαξιν τῶν ἐκεῖ εὐρημάτων.

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς εἰς τὴν Ἑταιρίαν ὀφειλῆς τοῦ Δημοσίου ἐκ προκαταβολῶν διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ γενομένων ἠλαττώθη, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, ἀπὸ δραχ. 88,909.33 εἰς δραχ. 41,833.57.

Καὶ τέλος τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὀφειλῆς τοῦ Γιαννοπούλου κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, παρέμεινεν ὡς ἦτο καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1888 ἦτοι δραχ. 44,000.62 μὴ ὑπολογισθέντων τόκων. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει καθῆκον νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως ἐξαλειφθῇ ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς Ἑταιρίας ἡ ὀφειλὴ αὕτη χάριν αὐτῆς τῆς ὑπολήψεως ἡμῶν.

Καταλήγοντες τὴν παρούσαν ἔκθεσιν καθῆκον ἡμῶν ὑπολαμβάνομεν νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν νὰ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς τῷ Ταμίᾳ τῆς Ἑταιρίας κ. Γ. Νικολαΐδῃ καὶ τῷ βοηθῷ αὐτοῦ κ. Δροσίνῃ διὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τάξιν μεθ' ἧς τηροῦνται τὰ βιβλία τῆς Ἑταιρίας καὶ διεξάγονται αἱ ληψοδοσίαι αὐτῆς.

Ἡ ἐπὶ ἀλλεπαλλήλους περιόδους ἀπονεμομένη ἐμπιστοσύνη τῶν κκ. Ἑταίρων εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τὰ λοιπὰ μέλη αὐτοῦ καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν ἀκάματον Γραμματέα κ. Στ. Κουμανούδην, ὃν οὔτε ἡ ἡλικία οὔτε αἱ περιπέτειαι τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου δὲν κατεπόνθησαν εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς ἀρχαιότητος ἐργασίας αὐτοῦ, εἶναι δεῖγμα τῆς δικαίως ὀφειλομένης αὐτοῖς εὐγνωμοσύνης ἡμῶν καὶ παντὸς φιλαρχαίου διὰ τοὺς κόπους αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1890.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Μ. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ

Δ. Γ. ΜΑΚΚΑΣ



Τὸ τρίτον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Θ. Καλογερόπουλος ἐδήλωσε διὰ τῆς κατωτέρω δημοσιευμένης ἐπιστολῆς του ὅτι ἕνεκα ἀσχολιῶν δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῶν λογαριασμῶν.

*Κύριοι Ἐλεγκταί,*

Καὶ ἄλλοτε ἐξελέγην μέλος τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἔλαβον μέρος, ἀτυχῶς ἐφέτος, ἕνεκεν πολυασχόλου ἐργασίας δὲν δύναμαι νὰ συμμεθέξω τῶν ἐργασιῶν Ὑμῶν καὶ σὰς παρακλῶ νὰ φροντίσῃτε περὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς μου.

Λυπούμενος ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ἐκπληρώσω τὸ καθήκόν μου ὡς ἐπεθύμουν

Διατελῶ εὐπειθέστατος  
Θ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ ἐρωτῆσει τοῦ προέδρου, εἴ τις τῶν ἐταίρων ἔχει τι νὰ παρατηρήσῃ, εἰς τῶν ἐταίρων ἐσύστησεν εἰς τὸ Συμβούλιον ὅπως συμμορφωθῇ πρὸς τὴν τῶν ἐλεγκτῶν πρότασιν, τὴν περὶ καταθέσεως τῶν χρημάτων τῆς Ἐταιρίας εἰς τινὰ τῶν ἐνταῦθα τραπεζῶν ἐπ' ἀνοικτῶ λογαριασμῶ.

Εἶτα προέβησαν οἱ ἐταῖροι εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου. Ἐψήφισαν ἐν τῇ Α' ψηφοφορίᾳ ἑκατὸν τέσσαρες ἐταῖροι. Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς ἀνεκηρύχθησαν ὑπὸ τοῦ κατὰ πρότασιν τοῦ προέδρου κατέχοντος τὴν ἐδρὰν ἀντιπροέδρου οἱ ἑξῆς:

Πρόεδρος <b>Ἀλ. Κοντόσταυλος</b> .....	διὰ ψήρων	91
Ἀντιπρόεδρος <b>Σπ. Φιντικλῆς</b> .....	«	88
Γραμματεὺς <b>Στ. Α. Κουμανούδης</b> ...	«	87
Ταμίας <b>Γ. Νικολαῖδης</b> .....	«	78

Ἐν δὲ τῇ Β' ψηφοφορίᾳ, προεδρεύοντος πάλιν τοῦ ἀν-



τιπροέδρου, ἐψήφισαν ἑταῖροι ἑκατὸν τεσσαράκοντα τρεῖς καὶ μετὰ τὴν διαλογὴν ἀνεκηρύχθησαν σύμβουλοι οἱ ἑξῆς·

<b>Δημοσθ. Τζεθανόπουλος</b> .....	διὰ ψήφων	106
<b>Ἄγγ. Ἀγαθόνικος</b> .....	«	92
<b>Π. Καθαρδίας</b> .....	«	89
<b>Στέφ. Δραγούμης</b> .....	«	87
<b>Κυρ. Μυλωνᾶς</b> .....	«	80
<b>Δημ. Φίλιος</b> .....	«	80
<b>Ἄντ. Οἰκονόμος</b> .....	«	79

καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ ὥραν 1<sup>η</sup> μετὰ μεσημβρίαν.



**ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ**  
**ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ**  
**ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (1)**

(*Όσων ονομάτων είναι προτεθειμένος άσπερίσχος, αυτοί προς τήν έτησίαν συνδρομήν και καθυστεροῦσαν ἄλλην κατάβαλον, ἢ τήν τοῦ προσεχούστος έτους*).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ . Δρ. 1000.—	ΓΑΛΑΝΗΣ ΕΜ. . . Δρ. 15.—
ΜΟΝΗ ΠΕΝΤΕΛΗΣ . . . » 100.—	ΓΙΑΝΝΟΥΔΗΣ Β. . . » 15.—
ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ ΑΧ. . . » 15.—	ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. » 15.—
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Γ. Ι. . . » 20.—	ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΧ. » 15.—
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΑΠ. . . » 15.—	
ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ Γ. . . » 25.—	ΔΑΜΑΔΑΣ Ν. . . . » 15.—
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. . . . » 15.—	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ ΑΝ. . . . » 15.—
ΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤ. . . . » 15.—	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ Ν. . . . » 15.—
ΑΝΕΖΗΣ ΔΗΜ. . . . . » 15.—	ΔΑΜΠΡΑΔΗΣ Μ. . . . » 15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΤ. Ι. . . » 15.—	ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ ΑΔ. . . . » 25.—
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ν. Χ. . . » 15.—	ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΝΗΣ Θ. . . . » 15.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. Π. . » 15.—	ΔΗΜΙΤΣΑΣ ΜΑΡΤ. . . . » 15.—
ΑΡΕΤΑΙΟΣ Θ. . . . . » 15.—	ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ Χ. . . . » 15.—
	DOERPFELD W. . . . » 15.—
ΒΑΡΒΟΥΔΗΣ ΦΙΛ. . . . » 20.—	ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ ΑΘ. . . . » 15.—
ΒΑΡΟΥΧΑΣ ΑΔ. . . . . » 15.—	ΔΡΑΓΟΥΜΗ ΕΛΙΖΑ Σ. . . » 15.—
ΒΑΣΗΣ ΣΠ. . . . . » 15.—	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΣΤ. . . . » 15.—
BECK Κ. . . . . » 15.—	
ΒΕΛΕΝΤΣΑΣ Σ. . . . . » 15.—	ΕΓΓΑΓΓΕΛΙΔΗΣ Μ. . . . » 15.—
ΒΙΖΥΚΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓ. . . . » 20.—	
ΒΛΑΣΤΟΣ Κ. . . . . » 15.—	ΖΑΧΑΡΙΟΥ Δ. Π. . . . » 15.—
ΒΟΥΚΡΑΣ Δ. . . . . » 15.—	ΖΕΓΚΙΝΗΣ ΙΩ. . . . . » 15.—
ΒΟΥΓΑΡΗΣ Ν. . . . . » 15.—	ΖΗΣΙΟΥ Κ. . . . . » 15.—
ΒΟΥΡΤΣΕΛΛΑΣ ΙΩ. . . . » 15.—	* ΖΥΓΟΜΑΛΑΣ ΑΝΤ. . . . » 30.—

(1) Έν τῷ καταλόγῳ τούτῳ περιέχονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μετὰ τὴν κλείσιν τῶν λογαριασμῶν καταβαλόντων συνδρομὴν διὰ τὸ ἔτος 1889 ἑταίρων.



ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ΙΩ. . . Δρ.	15.—	ΚΩΣΤΗΣ Κ. Ν. . . Δρ.	15.—
ΘΩΙΒΙΔΟΠΟΥΛΟΣ Γ. . . »	15.—	ΔΑΖΑΡΗΣ Χρ. . . . . »	15.—
ΙΑΣΕΜΙΔΗΣ Π. . . . . »	15.—	ΔΑΚΩΝ Β. . . . . »	15.—
ΙΑΤΡΙΔΗΣ ΕΥΘ. . . . . »	15.—	ΔΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ Μ. . . . . »	15.—
ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΩ. . . . . »	15.—	ΔΕΟΝΑΡΟΣ Β. Ι. . . . . »	15.—
ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΥΤΗΡΙΟΥ . . . . . »	15.—	ΔΙΒΑΣ ΑΘ. . . . . »	15.—
ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ Π. . . . . »	15.—	ΛΟΛΛΙΝΓ Η. . . . . »	12.—
ΚΑΖΑΖΗΣ Ν. . . . . »	15.—	ΛΟΝΤΟΣ Α. . . . . »	18.—
ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ Μ. . . . . »	15.—	ΛΥΡΗΣ ΙΩ. . . . . »	15.—
ΚΑΛΑΙΓΑΣ Π. . . . . »	15.—	ΜΑΓΓΙΩΡΟΣ Γ. . . . . »	15.—
ΚΑΔΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . . . »	15.—	ΜΑΚΚΑΣ Δ. . . . . »	15.—
ΚΑΔΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . . . »	15.—	ΜΑΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . . . »	15.—
ΚΑΝΑΚΗΣ ΠΕΤΡ. . . . . »	50.—	ΜΑΝΤΖΑΚΟΣ Χ. . . . . »	15.—
ΚΑΝΕΛΛΗΣ ΑΝΤ. . . . . »	15.—	ΜΑΡΑΓΚΟΣ Γ. 'Αρχιτκ. . . . . »	100.—
ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Κ. . . . . »	25.—	ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩ. . . . . »	15.—
ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ Π. . . . . »	15.—	* ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΡ. . . . . »	45.—
ΚΑΞΟΝΗΣ Γ. . . . . »	15.—	ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΥΡ. . . . . »	15.—
ΚΑΞΟΝΗΣ Σ. . . . . »	15.—	ΜΕΔΑΣ Μ. . . . . »	25.—
ΚΑΞΙΜΑΤΗΣ Κ. . . . . »	15.—	ΜΕΔΙΣΕΟΥΡΓΟΣ Γ. . . . . »	15.—
ΚΑΣΤΡΩΜΕΝΟΣ ΑΔ. . . . . »	20.—	ΜΗΔΙΑΡΑΚΗΣ ΑΝΤ. . . . . »	15.—
ΚΑΣΤΡΩΜΕΝΟΣ ΠΑΝ. . . . . »	20.—	ΜΗΔΙΑΡΑΚΗΣ ΣΠ. . . . . »	15.—
ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ ΑΔ. . . . . »	15.—	ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ Γ. . . . . »	15.—
ΚΑΤΕΡΙΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . . . . »	15.—	ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ ΑΝΤ. . . . . »	20.—
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ ΑΘ. . . . . »	15.—	ΜΟΣΧΟΒΑΚΗΣ Ν. . . . . »	15.—
ΚΑΥΕΡΑΥ G. . . . . »	15.—	ΜΟΥΣΗΣ ΙΩ. . . . . »	15.—
ΚΕΤΣΕΑΣ Θ. . . . . »	15.—	ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ ΕΥΑΓΓ. . . . . »	15.—
ΚΟΚΙΔΗΣ Δ. . . . . »	15.—	ΜΠΑΛΙΔΗΣ Κ. . . . . »	15.—
ΚΟΛΥΒΑΣ ΑΔ. . . . . »	15.—	ΜΠΟΥΚΗΣ ΕΜ. . . . . »	15.—
ΚΟΝΤΟΣ Κ. . . . . »	15.—	ΜΠΟΥΚΗΣ ΙΩ. . . . . »	15.—
ΚΟΝΤΟΣΤΑΤΑΟΣ ΑΔ. Α. . . . . »	15.—	ΜΥΔΩΝΑΣ ΚΥΡ. . . . . »	15.—
ΚΟΥΚΟΥΛΕΖΑΣ ΣΠ. . . . . »	25.—	ΝΕΓΡΗΣ Φ. . . . . »	15.—
ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ ΑΝ. Ι. . . . . »	15.—	ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Γ. . . . . »	15.—
ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ ΣΤ. Α. . . . . »	15.—	ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Ρ. . . . . »	15.—
ΚΟΥΤΟΥΡΙΩΤΗΣ Δ. . . . . »	15.—	ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . . . »	15.—
ΚΟΥΤΟΥΖΗΣ ΠΕΤΡ. . . . . »	20.—	ΞΑΝΘΑΚΗΣ ΠΕΤΡ. . . . . »	17.—
ΚΟΥΝΙΩΤΗΣ ΕΥΑΓΓ. . . . . »	15.—	ΞΥΘΑΛΗΣ ΙΩ. . . . . »	15.—
ΚΟΥΝΙΩΤΗΣ ΙΩ. . . . . »	20.—	ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Β. . . . . »	15.—
ΚΡΕΜΟΣ Γ. . . . . »	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΠΡΟΚ. . . . . »	15.—
ΚΡΗΤΙΚΟΣ Γ. . . . . »	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΑΝΤ. . . . . »	15.—
ΚΡΙΝΟΣ Γ. . . . . »	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Κ. . . . . »	15.—
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΔ. . . . . »	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΠΑΝ. . . . . »	20.—
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΙΩ. . . . . »	15.—		
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Π. . . . . »	15.—		
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΣΤ. . . . . »	15.—		

ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ ΙΩ. . . Δρ.	15.—	ΣΑΒΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠ. Δρ.	15.—
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. . . »	15.—	SCHLIEMANN H. . . »	25.—
ΠΑΠΑΓΕΡΓΓΙΟΥ Α. . . »	15.—	ΣΕΜΙΤΣΑΟΣ Δ. . . »	15.—
ΠΑΠΑΓΕΡΓΓΙΟΥ Δ. . . »	15.—	ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ ΒΑ. . . »	15.—
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν. . . »	15.—	ΣΚΟΥΖΕ ΑΔΕΣ. Γ. . . »	25.—
ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ ΠΑΝ. . . »	20.—	ΣΚΟΥΖΕ Π. Γ. . . . . »	15.—
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ.	15.—	ΣΚΟΥΛΟΥΣΗΣ ΣΤ. . . . »	15.—
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χρ. . . »	15.—	ΣΚΥΛΙΣΣΗΣ Ι. Ι. . . . »	15.—
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Α. . . . »	15.—	ΣΟΥΓΚΡΑΣ Σ. . . . . »	15.—
ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΥ ΧΑΡ. . . . »	20.—	ΣΟΦΟΥΔΗΣ Θ. . . . . »	15.—
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. . . . »	15.—	ΣΤΑΝΗΣ ΒΑΔ. . . . . »	15.—
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . »	15.—	ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΥΡ. . . . . »	15.—
ΠΑΠΑΣΤΗΡΙΟΥ Π. . . . »	25.—	ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΕΦ. . . . »	15.—
ΠΑΠΟΣ Δ. . . . . »	30.—	ΣΧΙΝΑΣ Β. . . . . »	15.—
ΠΑΡΙΣΗΣ ΣΤ. . . . . »	15.—		
ΠΑΣΠΑΤΗΣ ΔΑ. . . . . »	15.—	ΤΕΡΤΣΕΤΗΣ ΑΝ. . . . . »	15.—
ΠΑΣΧΑΛΗΣ Α. . . . . »	15.—	ΤΖΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . . . »	20.—
ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ Β. . . . . »	15.—	TROUMP EUG. . . . . »	15.—
ΠΑΥΛΑΚΗΣ Ν. . . . . »	15.—	ΤΡΟΥΝΤΑΣ Χρ. . . . . »	15.—
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Π. . . . . »	15.—		
ΠΕΡΡΗΣ Π. . . . . »	15.—	ΦΕΡΜΟΣ Π. . . . . »	15.—
ΠΕΡΡΗΣ ΣΠ. . . . . »	15.—	ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ Θ. ΝΙΚ. . . »	15.—
ΠΟΛΙΤΗΣ Ν. Γ. . . . . »	15.—	ΦΙΛΙΟΣ Δ. . . . . »	15.—
ΠΟΥΤΟΛΑΚΑΣ ΑΧ. . . . »	15.—	ΦΙΝΤΙΚΑΝΗΣ ΣΠ. . . . . »	15.—
ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΣ ΙΩ. . . . »	15.—	ΦΟΚΙΑΝΟΣ ΙΩ. . . . . »	15.—
		ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . . »	15.—
ΡΑΔΑΗΣ Π. . . . . »	15.—	ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ Ν. . . . »	15.—
ΡΑΝΔΑΣ Α. . . . . »	15.—	ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ ΜΙΧ. . . . »	15.—
ΡΕΝΙΕΡΗΣ Μ. . . . . »	15.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ Γ. . . . . »	15.—
ΡΟΔΙΟΣ ΙΩ. . . . . »	15.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ ΙΩ. . . . . »	15.—
ΡΟΥΚΗΣ ΑΡ. . . . . »	15.—	ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ν. Α. . . . »	15.—
ΡΩΜΑΪΔΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤ. . . . »	20.—		
ΡΩΜΑΪΔΗΣ Κ. . . . . »	15.—	WOLTERS P. . . . . »	15.—
ΡΩΜΑΣ ΚΑΙΣ. . . . . »	15.—		
ΡΥΘΟΔΡΥΜΟΣ ΣΠ. . . . »	15.—	ZILLER E. . . . . »	15.—

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ . . Δρ.	100.—	ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΣ Α. . . Δρ.	15.—
ΑΝΤΩΝΙΔΗΣ ΑΝΔΡ. . . »	15.—	ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. . . »	15.—
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Χρ. . . »	15.—	ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Τρ. . . »	15.—
ΔΡΑΓΑΤΗΣ Ι. Χ. . . . »	15.—	ΟΒΕΡΓ ΕΜ. . . . . »	25.—
ΖΑΝΝΕΤΟΣ Γ. . . . . »	15.—	ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Π. . . »	15.—
ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ Χρ. . . . »	15.—	ΣΤΑΝΗΣ Β. . . . . »	15.—
ΚΟΥΓΜΒΑΣ Γ. . . . . »	15.—		



ΕΝ ΣΥΡΩ

ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΠΟΛΙΤΩΝ . . . . . Δρ. 200.—

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

\*ΡΩΜΑΝΟΣ ΙΩ. . . . . Δρ. 40.—

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

ΒΙΚΕΛΑΣ Δ. ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ . . . . . Δρ. 20.—  
\*ΒΑΛΕΤΟΣ ΣΤΕΦ. ΕΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑ. . . . . » 50.—  
ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Μ. ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ . . . . . » 50.—  
ΚΕΡΕΤΖΗΣ ΣΤΑΥΡ. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ. . . . . » 15.—  
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ν. ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ . . . . . » 100.—  
ΣΤΣΧΟΥΚΑΡΕΦ Α. ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ . . . . . » 15.—  
ΣΚΕΝΔΕΡΑΝΗΣ ΡΗΓ. ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ . . . . . » 25.—  
ΣΟΥΤΣΟΣ ΑΔ. ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ . . . . . » 50.—

---

BIBΛΙΑ ΔΩΦΘΕΝΤΑ

---

- American journal of archaeology. Vol. IV, 4. Baltimore 1888.
- Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études grecques en France, 1885. 1886. Paris, 1885. 1886.
- Arch.-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich-Ungarn. XII, 2. Wien. 1888.
- Archaeological Institute of America. Report 1887-1888. Cambridge, 1889.
- Benndorf, Otto und Niemann, G., Reisen in Lykien und Karien. Wien, 1884.
- Boletim de Architectura e de Archeologia. VI, 2. Lisboa, 1888.
- Βουλοδήμου, Χαρ., Πούσκην ἐκλεκτῶν ποιημάτων μετάφρασις. Ἐν Ὀδησσῶ, 1888.
- Buck. Carl., Discoveries in the attic Deme of Ikaria, 1888 (ἀπόσπασμα).
- Bulletin de Correspondance Hellénique. XIII. Athènes, 1889.
- Cincinnati Museum Association. Report, 1888. Cincinnati, 1889.
- Comité de conservation des monuments de l'art arabe. Exercice, 1887-1888. Le Caire, 1889.
- Δελτίον ἀρχαιολογικόν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου Π. Καββαδία. Τόμ. Ε', σ. 1-232. Ἐν Ἀθήναις, 1889.
- Δελτίον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος. Τόμ. Β' τεύχος 8ον, 1888. Ἐν Ἀθήναις, 1889.
- Deutschmann, Car., De poesis graecorum rhythmicae usu et origine. Confluentibus, 1889.
- Droysen. J. G., Geschichte Alexanders des grossen. I, 1-2. Gotha, 1877.



- Forhandlinger i videnskabs-selskabet i Christiania. Aar 1888. Christiania, 1889
- Glassnik serbskoga utsenog druschtwa. N<sup>o</sup> 68. 69. 70. Relgrad, 1889.
- Hermann, P., Das Gräberfeld von Marion auf Cypern. Berlin, 1888.
- Jahrbuch d. k. d. archaeol. Institutes. Bd. IV. Berlin, 1889.— Antike Denkmäler. Bd. I, 3. Berlin, 1889.— Ergänzungsheft II. Alterthümer von Aegae v. R. Bohn. Berlin, 1889.
- Journal of hellenic studies. Vol. IX, 2, X. London, 1889.
- Latschew, B., 'Ανέκδοτοι ἐπιγραφαὶ τῆς Χίου ('Ρωσσιστὶ). Ἐν Πετροπόλει, 1889 (ἀπόσπασμα).
- Συμπληρώσεις καὶ διορθώσεις εἰς ἐπιγραφὰς ἐλληνικὰς καὶ λατινικὰς τοῦ Εὐξείνου Πόντου ('Ρωσσιστὶ). 1889 (ἀπόσπασμα).
- Mémoires de la Société royale des antiquaires du Nord. Nouvelle serie, 1888 p. 307-370. Copenhagen.
- Memorie della regia Academia di science, lettere ed arti in Modena. Serie II, vol. V. VI. Modena, 1887-88.
- Michaelis, Ad., Die Aufgaben und Ziele des k. d. archaeol. Institutes. 1889
- Mittheilungen des k. d. archaeologischen Institutes. Athenische Abtheilung. XIV. Athen, 1889.
- Monuments grecs publiés par l'Association pour l'encouragement des études grecques en France. N<sup>os</sup> 14-16, 1885-88. Paris, 1889.
- Peabody Museum. Twenty-second Report. Vol. IV, 2. Cambridge, 1888.
- Pervanoglú, P., Attinenze dell' isola di Lemnos colle antichissime colonie sulle coste del mare adriatico. Trieste, 1888 (ἀπόσπασμα).
- Le Gorgoni. Trieste, 1889 (ἀπόσπασμα).
- Petersen Eug. und von Luschan, Fel., Reisen in Lykien, Milyas und Kibyris. Wien, 1889.
- Philios, D., Fouilles d'Éleusis 1882-87. Athènes, 1889.

- Radlow, W., Antiquités sibériennes. Tom. I, 1. St-Petersbourg, 1888.
- Reisch, Em., Griechische Weihgeschenke. Wien, 1888.
- Revue des études grecques. Tome I. II, 1. 2. Paris, 1888-89.
- Sauer, Br., Die Anfänge der statuarischen gruppe. Leipzig, 1887.
- Semaine (La-) des constructeurs. N° 31. Paris, 1889.
- Schriften der Universität zu Kiel, 1888-89. Kiel, 1888-89.
- Svoronos, J. N., Die kretische Münze mit ΜΩΔΑΙΩΝ. 1888 (ἀπόσπασμα).
- Monnaies crétoises inédites et incertaines. Paris, 1888 (ἀπόσπασμα).
- Études sur la numismatique crétoise. Paris, 1889 (ἀπόσπασμα).
- Études archeologiques et numismatiques. I. Paris, 1889 (ἀπόσπασμα).
- Sternbilder als Münztypen. Berlin, 1889 (ἀπόσπασμα).
- Σβορώνου, Ίω., Ἡ κλοπή τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐθνικοῦ νομισματικοῦ Μουσείου. Ἐν Ἀθήναις, 1889.
- University studies. Vol. I, N° 11. Nebraska, 1888.
- Waldstein, Ch., The newly discovered head of Iris from the Frieze of the Parthenon. 1889 (ἀπόσπασμα).
- Willamowitz-Moellendorff, U von., Euripides Herakles. Bd. I-II. Berlin, 1889.
- Winnefeld, H., Alabastra mit Negerdarstellungen. 1889 (ἀπόσπασμα).

---

BIBLIA ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

---

- Ἀθήναιος. Ἐκδόσεις G. Kaibel. Vol. I-II. Lipsiae, 1887.
- Babelon, Ern., Le cabinet des antiques à la bibliothèque nationale. Paris, 1887-88.
- Becker, Ad., Charikles. Neu bearbeitet v. H. Göll. Bd. 1-3. Berlin, 1877-78.



- Blümner, Hugo., Technologie und Terminologie d. Gewerbe u. Künste bei Griechen u. Römern. 4<sup>er</sup> Bd. 2<sup>e</sup> Abtheilung. Leipzig, 1887.
- Brunn, H., Geschichte der griechischen Künstler. 1 - 2. Stuttgart, 1889.
- Buchholz, E., Die homerischen Realien. 1 - 3. Leipzig, 1871-1885.
- Bullettino archeologico napoletano. 1-6. Napoli. 1843-48. Nuova serie, 1-8. Napoli, 1853-63.
- Bursian, C., Geographie von Griechenland. 1-2. Leipzig, 1862-72.
- Clarac, Cte de., Musée de sculpture antique et moderne. 12 vol. Paris, 1841-53.
- Collitz-Bechtel., Sammlung der griech. Dialekt-Inschriften. 3, III, IV, 1. Göttingen, 1889.
- Conze, A., Zur Geschichte der Anfänge griechischer Kunst. II. Wien, 1873.
- Curtius und Kaupert., Karten von Attika. VI. Erläuternder Text (v. Milchhöfer) III-VI. Berlin, 1889.
- Daremberg-Saglio., Dictionnaire des antiquités grecques et romaines. Fasc. 13. Paris, 1889.
- Diehl, Ch., L'église et les mosaïques du couvent de Saint-Luc en Phocide. Paris, 1889.
- Dumont-Chaplain., Les céramiques de la Grèce propre. II, 7. Paris, 1889.
- Gazette archéologique. Vol. XIV, 1-2. Paris, 1889.
- Gerhard, Ed., Etruskische Spiegel. I - IV. Berlin, 1845-67. Bd. V (Klügmann u. Körte) 1-9. Berlin, 1884-88.
- Graul, R., Die antiken Portraitgemälde aus den Grabstätten des Faijum. Leipzig, 1888.
- Gregorovius, Ferd., Geschichte der Stadt Athen im Mittelalter. Bd. 1-2. Stuttgart, 1889.
- Gurlitt, W., Über Pausanias, Untersuchungen. Graz, 1890.
- Hauser, Fr., Die Neu-Attischen Reliefs. Stuttgart, 1889.



- Hermann's, K. F., Lehrbuch d. griech. Antiquitäten. I, 1 (v. Thumser). II, 2 (v. Droysen). Freiburg, 1889.
- Herzog, Aug., Studien zur Geschichte der griechischen Kunst. Leipzig, 1888.
- Heydemann, H., Marmorkopf Riccardi. Halle, 1888.
- Hübner, Em., Bibliographie der kl. Alterthumswissenschaft. Berlin, 1889.
- Instituto di corrisp. archeologica. Annali, Monumenti. Vol. 57. Roma, 1885.
- Imhoof-Blumer, F., Portraiteköpfe auf römischen Münzen. Leipzig, 1879.
- Imhoof-Blumer u. Keller., Tier und Pflanzenbilder auf Münzen und Gemmen des klassischen Altertums. Leipzig, 1889.
- Immerwahr, W., Die Lakonika des Pausanias auf ihre Quellen untersucht. Berlin, 1889.
- Καμπούρογλου, Δ., Ἱστορία τῶν Ἀθηναίων. Τόμ. 1.—Μνημεῖα τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων. Τόμ. 1. Ἐν Ἀθήναις, 1889.
- Klein, W., Zur Kypsele der Kypseliden in Olympia. Wien, 1885.
- Laloux, V.-Monceaux, P., Restauration d'Olympie. Paris, 1889.
- Λαμπάκη, Γ., Χριστιανικὴ ἀρχαιολογία τῆς μονῆς Δαφνίου. Ἀθήναι, 1889.
- Martha, J., L'art étrusque. Paris, 1889.
- Meisterhans, K., Grammatik der attischen Inschriften. Berlin, 1888.
- Museum étrusque de Lucien Bonaparte. Fouilles de 1828 à 1829. Viterbe, 1829.
- Overbeck, J., Griechische Kunstmythologie. III, 5. 2. Leipzig, 1889.
- Παπαδημητρακοπούλου, Θ., Βάσανος τῶν περὶ τῆς ἐλληνικῆς προφορᾶς ἀποδείξεων. Ἐν Ἀθήναις, 1889.
- Perrot-Chipiez., Histoire de l'art. V, livr. 223-242. Paris, 1889.

- Pomtow, H., Beiträge zur Topographie von Delphi. Berlin, 1889.
- Ραγκαβή, Α. Ρ., "Ἀπαντα τὰ φιλολογικὰ. Τόμος ΙΖ'. Ἐπιγραφικὴ. Ἀθήνησι, 1888.
- Reinach, Sal., Antiquités nationales. Description du Musée de Saint-Germain-en-Laye. Paris, 1889.
- Richter, Otto., Topographie der Stadt Rom. Nördlingen, 1889.
- Roscher, W., Lexikon der griechischen und römischen Mythologie. 13-15. Leipzig, 1889.
- Roszbach, Otto., Griechische antiken des arch. Museums in Breslau. Berlin, 1889.
- Rüttimeyer, L., Die Fauna der Pfahlbauten der Schweiz. Zürich.
- Sauer, Br., Die Anfänge der statuarischen Gruppe. Leipzig, 1887.
- Schreiber, Th., Die hellenistischen Reliefbilder. Tf. 1-10. Leipzig, 1889.
- Studniczka, Fr., Kyrene, eine altgriechische Göttin. Leipzig, 1890.
- Toepffer, J., Attische Genealogie. Berlin, 1889.
- Winter, Fr., Die jüngeren attischen Vasen und ihr Verhältnis zur grossen Kunst. Berlin, 1885.
- Woenig, Fr., Die Pflanzen im alten Aegypten. Leipzig, 1886.

---

ΑΡΧΑΙΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ

---

**Λείθωνα.**

Ἀνάγλυφον γυναικὸς ἱσταμένης ἐντὸς πλαισίου ναϊδιοσχήμου. Ὑψ. 0.34. — Χεὶρ δεξιὰ ἀγάλματος. Μήκ. 0.12. — Δακτύλου λιγανῶ τοῦ ἡμῶς μέρους. Μήκ. 0.06. — Ἀλάβαστρον λίαν ἐφθαρμένον. Ὑψ. 0.13. — Κεφαλὴ γυναικεία. Οἱ ὀφθαλμοὶ ἤσαν ποτε



ἐξ ἄλλης ὕλης πεποιημένοι. Ῥίς, χεῖλη καὶ γένυς ἀποκεκρου-  
σμένα. Ὑψ. 0.10. — Κεφαλὴ γυναικεία. Αἱ κόραι τῶν ὀφθαλ-  
μῶν ἧσάν ποτε ἐξ ἄλλης ὕλης πεποιημένοι. Ὑψ. 0.09. — Ἀγαλ-  
ματίου Ἀφροδίτης (;) τὸ κάτω μέρος. Παρ' αὐτῆ ἑρωτύλος (;)  
ἀκέφαλος. Ὑψ. 0.10. — Κεφαλὴ, λίθου πώρου, φέρουσα κάλυμμα  
κωνοειδές. Λίαν ἐφθαρμένη. Ὑψ. 0.10. — Ἀναγλύφου τεμάχιον.  
Σφίζεται κεφαλὴ μορφῆς ἀγενείου ἐστεμμένη. Ὑψ. 0.21. Λίθ.  
4521-4529. Δῶρον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας  
τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνάθημα σχῆμα ἔχον ἀνδρικοῦ αἰδοίου. Καθερίου. Μήκ.  
0.023. Λίθ. 4530. Δῶρον Δημ. Ντάση.

Κορμὸς ἀγαλματίου Ἀφροδίτης. Ὑψ. 0.16. Λίθ. 4728.  
Δῶρον Κυρ. Μυλωνᾶ.

Κορμὸς ἀγαλματίου γυναικείου φέροντος χιτῶνα καὶ ἱμάτιον.  
Ὑψ. 0.23. Λίθ. 4729. Δῶρον ἀνωύμου.

Στήλη ἐνεπιγράφος. ΗΙΕΡΟΝ: | ΔΙΟΣ: ΜΙ | ΛΙΧΙΟ: Α | ΗΣ: Α  
ΟΗΝ | ΑΙΑΣ. Ἀθηνῶν (Ἀμπελόκηποι). Ὑψ. 0.78. Λίθ. 4730.  
Ἐφημ. Ἀρχ. 1889, σ. 51. Δῶρον Σπ. Πυρρῆ.

Ἀγαλματίου γυναικείου τὸ ἀπὸ τῶν γονάτων κάτω μέρος καὶ  
παῖς ἀκέφαλος ἰστάμενος. Ὑψ. 0.14. Λίθ. 4731. Δῶρον Θ.  
Ἀρεταίου.

Τεμάχιον στήλης πάντοθεν ἐλλιπές. ΗΙΕΡΟ... | ΑΛΟΠ...  
Ἀθηνῶν. Ὑψ. 0.11. Λίθ. 4732. Ἐφημ. Ἀρχ. 1889, σ. 54.  
Δῶρον Ν. Ι. Αὐδῆ.

Τεμάχιον κιονίσκου ἐπιτυμβίου. ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΣ. Ὑψ. 0.17.  
Λίθ. 4736. Δῶρον Παπαδήμου.

Κιονίσκος ἐπιτυμβίος. ΩΠΥΡ || Α || Ε || ΓΑΡΓΗΤ ||  
Ὑψ. 0.30. Ἀθηνῶν. Δῶρον ἐπιστάσις τοῦ Α'. νεκροταφείου  
Ἀθηνῶν.

Ὁρολόγιον ἡλιακὸν κολοβόν. Ὑψ. 0.27. Λίθ. 4746. Δῶρον  
Ἐπισκόπου Μηθύμνης.

Ψῆφος ὄρου ἀμφίκυρτος διάτρητος, λίθου πρασίνου, φέρουσα  
γλυφὴν μορφῆς πτηνοκεφάλου. Κρήτης. Διαμέτρου 0.017. Λίθ.  
4764. Δῶρον Γ. Μισσοτάκη.

Στήλη φέρουσα ἄνω κυμάτιον, κολοβὴ τὰ κάτω. Σφίζονται

ψηφίσματος έγχεραγαγμένου δέκα ἐπτὰ στίχοι, ὧν οἱ τρεῖς πρῶτοι λέγουσιν: Ἐπί τῆς ἐρεχθίδος πρώτης πρυτα|νείας ἑκατομβαιῶνος δεκάτει ἰσταμέ|νου ἐκκλησίᾳ ἦν ἐπιστάται Εὐπολις. Ὑψ. 0.30, πλ. 0.28. Λιβ. 4765. Δῶρον ἐπισκόπου Μηθύμνης.

Ἄκρος δάκτυλος ἐκ χειρὸς ἀγάλματος. Μήκους 0.04. Αἰγίου. Λιβ. 4766. Δῶρον Ἐθν. Τραπέζης.

### Πήλινα.


Ἄγγειον λίαν ἐφθαρμένον. Ταινίαι ἐρυθραὶ ἐπὶ ἐδάφους κίρρου. Ὑψ. 0.09. Ἄνδρου. Π. Ἀγγ. 5813. Δῶρον Α. Μηλιαράκη.

Ἄγγειον πιθοειδές, διερωγός, ἄνευ γραφῶν. Ὑψ. 0.12.—Ληκύθιον μελαμβασφές ἄνευ γραφῶν. Ὑψ. 0.07. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 5832-33. Δῶρον ἐπιστασίας τοῦ Α' νεκροταφείου Ἀθηνῶν.

Λήκυθοι τρεῖς κολοβαὶ ἄνευ γραφῶν καὶ ἀγγεῖον ἄωτον βαλαντιοειδὲς κακῆς διατηρήσεως. Ὑψ. 0.15-0.09. Αἰγίου. Π. Ἀγγ. 5834-35. Δῶρον Ἐθν. Τραπέζης.

Ἀγαλμάτια καὶ κεφαλαὶ μορφῶν γυναικείων κακῆς διατηρήσεως. Ὑψ. 0.24-0.045. Π. Μ. 1991-1998. Δῶρον Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρίας τῆς Ἑλλάδος.

Λύγχοι σῶοι καὶ κολοβαὶ δέκα ἐπτὰ, μετὰ κοσμημάτων ἢ παραστάσεων ἐκτύπων οἶον Ἀρτέμιδος, Ἑρμοῦ, Σαράπιδος, Τύχης, Μονομάχων καὶ ἀκολάστου συμπλέγματος. Τούτων τινὲς φέρουσιν ἔντυπα καὶ ὀνόματα κατασκευαστῶν: Ἀπολλοφάνου, Σπωσιανοῦ, Μινικιανοῦ καὶ Μινικίου. Μήκους 0.21-0.04. Αἰγίου. Π. Α. 1351-62, 1364-68. Δῶρον Ἐθν. Τραπέζης.

Μήτρα ἄνω μέρους λύγγου χριστιανικοῦ φέρουσα τὸ μονογράφημα . Μήκους 0.10. Γυθείου. Π. Μ. 240. Δῶρον Δ. Τζαννετάκη.

### Χαλκᾶ.

Ὀλμος μικροῦ τρίποδος βεβλαμμένος τὸ χεῖλος. Ἐπιγραφή ἐγχεραγαγμένη: ΝΟΛΕΠΑ. Ὑψ. 0.025, διαμέτρου 0.05. Σπάρτης. Χ. 1204.—Πόρπη ἀπλῆ. Μήκους 0.11. Θεραπνῶν. Χ. 1215. Δῶρον Ἰω. Λεωπούλου.



Δίσκος βαρβάρου τέχνης. Μορφή έκτυπος καθήμενη ἐπὶ θρόνου ἐν μέσῳ ἐτέρων δύο πτερωτῶν· κάτωθεν τούτων ἕτεραι τέσσαρες μορφαί, ὧν μία κρατεῖ λόγχην. Ὅπισω ἐπιγραφή ἀβραζική. Διαμέτρου 0.075. Χ. 1271. Δῶρον ἀνωνύμου.

Ἀγαλμάτιον γυναικὸς ἐχούσης τοὺς πόδας συννηωμένους καὶ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας ἐπὶ τοῦ στήθους. Ὑψ. 0.13. Χ. 1272. Νέον. Δῶρον ἀνωνύμου διὰ Χρ. Τσοῦντα.

Δακτύλιος. Ἐπὶ τῆς σφενδόνης ἐπιγραφή ἐγκεχαραγμένη: ΤΟΥΑ|ΓΙΟΥΔΙ|ΟΓΕΝΣ. Διαμέτρου 0.025. Χ. 1273. Δῶρον ἀνωνύμου.

### Διάφορα.

Ἀγκυρα μολύβδινη εἰς τέσσαρα τεμάχια κεκομμένη. Μήκος 2.50. Ἐξήχθη ἐκ τῆς θαλάσσης τῆς παρὰ τὴν Δῆλον ἐν ἔτει 1879. Μ. 2888. Δῶρον Ἀδελφῶν Μ. καὶ Ν. Τσιβουράκη.

Πεσσοὶ σφενδονῶν μολύβδινοι δύο. Ὁ μὲν φέρει ἔκτυπον σκorpion, ὁ δὲ δέσμη κεραιῶν. Μήκ. 0.03-0.045. Μ. 2892-93. Δῶρον Γ. Νικολαΐδου.

Τρία φύλλα χρυσοῦ μικρὰ τῶν συνήθως ἐν τοῖς τάφοις εὑρισκόμενων. Χρ. 267. Δῶρον Γ. Νικολαΐδου.

Λαμὸς καὶ τεμάχια ὑαλίνων ἀγγείων. Κυθήρων. Ὑψ. 337-38. Δῶρον Ἰστορ. καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος.

Κεφαλή αἰγυπτιακῆς μομίας. Διαφ. Ὑψ. 348. Δῶρον Ἰστορ. καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος.

### Νομίσματα.

Μετάλλιον ὀρειχάλκινον κοπὲν ἐπὶ τῇ πεντηκονταστηρίδι τῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἑταιρίας. 1886. Ν. 1207. Δῶρον Φιλεκπ. Ἑταιρίας.

Νομίσματα ἑβδομήκοντα δύο χαλκᾶ, ἤτοι πενήκοντα δύο ἑλληνικά, ὧν τέσσαρα ἐρυθρῶν Ἰωνίας, δώδεκα ῥωμ. αὐτοκρατόρων, ὧν ἓν Κωνσταντίνου καὶ ἓν Λικινίου καὶ ὀκτὼ βυζαντινά· πάντα ἐφθαρμένα καὶ ἄχρηστα Ν. 1229-1300. Δῶρον Ἐμ. Καραβοκυροῦ.

Νομίσματα ἑκατὸν εἴκοσι τέσσαρα, ὧν ἀργυρᾶ μὲν εἴκοσιν ὀκτώ ἦτοι: 2 Παριανῶν Μυσίας, ἐφθαρμένα. Γοργόνειον (Βοῦς. — 2 Θασιῶν, τὸ μὲν δίδραχμον ἀρχαϊκὸν (Σάτυρος ἀρπάζων νύμφη), τὸ δὲ τετράδραχμον (Ἡρακλῆους Σωτήρης). — 1 τετράδραχμον. Βάρβαρος ἀπομίμησις νομίσματος Θάσου. — 2 Μαρωνείας, τὸ μὲν ἡμισυ δραχμῆς (;). Βότρυς (ἡμισυ τράγου, τὸ δὲ τετράδραχμον (Διονύσου σωτήρης). — 1 Βυζαντίων (Βοῦς ἐπὶ δελφίνος). — 1 τετράδραχμον Φιλίππου Ἀριδαίου. — 1 τετράδραχμον Ἀλεξάνδρου ΚΡ. — 1 Δραχμῆ. Βάρβαρος ἀπομίμησις δραχμῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου. — 1 τετράδραχμον. Μακεδόνων πρώτης. — 1 Δραχμῆ Θεσσαλῶν. Λίαν ἐφθαρμένον. — 1 Δραχμῆς ἡμισυ. Χερσονήσου Θράκης (ἡμισυ Λέοντος πρ. δ.). — 1 Ἡμισία (;) δραχμῆ Ἀρχάδων. — 1 ὄβολοῦ Ἀθηναϊκοῦ τὸ 1/3. — 7 Δηνάρια ῥωμ. Δημοκρατίας, ἐφθαρμένα καὶ κολοβά. — 2 Δηνάρια Ἀδριανοῦ. — 1 Δηνάριον Μ. Αὐρηλίου. — 1 Δηνάριον Ἀντωνίνου Πίου ἐφθαρμένον. — 1 νόμισμα Βενετίας (Ματαπέριον). Χαλκᾶ δὲ ἐνεήκοτα εἰς ἦτοι: 12 ἑλληνικὰ (Ἀθηναίων, Βοιωτῶν, Εὐβοίας, Μαρωνείας) ἐφθαρμένα τὸ πλεῖστον. — 4 Φιλίππου. — 2 Μακεδόνων. — 1 Πτολεμαίων. — 1 Σεύθου βασιλέως Ὀδρουσῶν Θράκης. Κεφαλὴ τοῦ βασιλέως πρ. δ.) Ἴππος τρέχων πρ. δ. ΣΕΥΘΟΥ. Νόμισμα ἀξιόλογον. — 1 Ἀμφιπολιετῶν (αὐτοκρατορ.) ἐφθαρμένον. — 4 Φιλιπποπολιετῶν (αὐτοκρατορικὰ. 1 Φαυστείας σεβαστῆς). — 2 Ἀγχιαλέων (αὐτοκρατορικὰ. 1 Σεπτίμ. Σεύθου). — 1 Μαρωνείας (Διονύσου σωτήρης). — 1 Πλωτινιπόλεως (αὐτοκρατορ.) ἐφθαρμένον. — 1 Βασιλέως Ῥοιμητάλλου (ὀπισθεν: Καίσαρος σεβαστοῦ). — 1 Διονυσοπολιετῶν Θράκης (αὐτοκρατορ. Σεύθου Ἀλεξάνδρου). Νόμισμα ἀξιόλογον. — 1 Col. Deultum. Τρανκυλλίνα. — 57 (ἐν οἷς 2 billon) ῥωμ. αὐτοκρατόρων πάντα σχεδὸν ἐφθαρμένα καὶ ἄχρηστα. — 6 Βυζαντινὰ καὶ 1 φραγγικὸν νεώτερον, ἐφθαρμένα. Ν. 1301-1424. Δῶρον Ἀνωνύμου διὰ Χρ. Τσούντα.

Νομίσματα τρία χαλκᾶ: 1 βασιλέως Ῥοιμητάλλου καισαροσεβαστοῦ τοῦ Α', 1 Ἀθηναίων ἐφθαρμένον, 1 ῥωμ. αὐτοκρατορικὸν ἐφθαρμένον. Ν. 1425-1427. Δῶρον Δ. Κούζη.




ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

Λείθρα.

Ψῆφος ὄρου ἀμφίκυρτος διάτρητος. Γλυφὴ ἀντιλόπης ἰσταμένης ἐπὶ βάρου. Διαμέτρου 0.013. Κρήτης. Λίθ. 4519.

Βωμοῦ κυλινδρικοῦ τεμάχιον. Σφίζονται ἀνάγλυπτοι δύο μορφαὶ γυναικείαι, ὧν ἡ μὲν κρατεῖ δᾶδα ἢ δὲ σκῆπτρον, ἑλλίπεις τοὺς πόδας. Ὑψ. 0.26. Ῥόδου. Λίθ. 4520.

Τέσσαρα τεμάχια ἐπιγραφῶν, ὧν μία ἐξεδόθη ἐν Ἐφῆμ. Ἀρχαιολ. 1889, σ. 64. Ὑψ. 0.13-0.35. Ἀθηνῶν καὶ Ἀμοργοῦ. Λίθ. 4531-34.

Ἀνάγλυφον ταπεινὸν Ἐρινύων. Τρεῖς μορφαὶ γυναικείαι κρατούσαι ὄφεις πρ. δ. καὶ ἀπέναντι τούτων ἑτέρα μορφή γυναικεία παρ' ἣ ἴσταται παιδίση. Ἄνωθεν τῆς παραστάσεως ἐπιγραφὴ κολοβή  ΛΛΛΕΟΝΕΥΜΕΝΙΞΙΝ. Ὑψ. 0.26. Λίθ. 4734.

Ἀνάγλυφον καχότεχνον, τῶν λεγομένων νεκροδείπνων. Ἀνὴρ ἐπὶ κλίνης πρ. ἄρ. καὶ παρ' αὐτῷ παιδίση ἰσταμένη. Πρὸ τοῦ ἀνακλίντρου τράπεζα. Κάτωθεν τῆς παραστάσεως ἐπιγραφὴ τρίστιχος δυσανάγνωστος. Ὑψ. 0.37, πλ. 0.30. Λίθ. 4735.

Βωμίδιον τετραγωνικὸν ἐνεπίγραφον. Ὑψ. 0.38. Γυθείου. Ἐξεδόθη ἐν Ἐφῆμ. Ἀρχαιολ. 1889, σ. 66. Λίθ. 4745.

Ἀγαλμάτιον γυναικὸς ἐπὶ τετραγώνου πλίνθου. Φέρει χιτῶνα ἀχειρίδωτον καὶ ἱμάτιον ἐμπεπορημένον ἐπὶ τοῦ δεξ. ὤμου. Ἡ κεφαλὴ ἐστραμμένη πρὸς δεξιὰ. Ἡ δεξιὰ χεὶρ ἐρεῖδεται ἐπὶ τῆς ὀσφύος. Ὑψ. 0.37. Κρήτης (Κίσσαμος). Λίθ. 4748.

Κεφαλὴ ἀνδρὸς γενειῶντος φυσικοῦ μεγέθους ἀποκεκομμένη ἐκ νεκρικοῦ ἀναγλύφου. Ῥίς, χεῖλη καὶ γένυς ἀποκεκρουσμένα. Ὑψ. 0.32. Ἀττικῆς. Λίθ. 4749.

Ἀνάγλυφον ἀναθηματικὸν διπλῆς Ἀθηνᾶς, ἀρχαϊκῆς τέχνης. Ἐκατέρα, κατ' ἐνώπιον ἰσταμένη, φέρει περικραλαίαν μετὰ λόφου, κρατεῖ δὲ τῇ μὲν ἀριστερᾷ ἀσπίδα, ἐπίσημον ἔχουσαν Γοργόνειον, τῇ δὲ δεξιᾷ δόρυ. Λεῖψανα χρωματισμοῦ. Ὑψ. 0.48,

πλ. 0.51, πάχ. 0.06. Ἀττικῆς. Ἐξεδόθη ἐν Ἐφῆμ. Ἀρχαιολ. 1889, σ. 1, πίν. 1. Λίθ. 4750.

Ἀνάγλυρον ἀναθηματικόν. Δημήτηρ καθημένη πρ. ἄρ. καὶ Κόρη ἱσταμένη. Πρὸς δεξιὰ ἀνὴρ γενειῶν κρατῶν φιάλην· πρὸς ἀριστερὰ κόρη κρατοῦσα κλάδον καὶ ἄνωθεν αὐτῆς Ἔρωσ ἱπτάμενος. Ἐπιγραφή: . . σικρά[της Ἀγ]αθόκλειαν τὰν ἰδίαν θυγατέρα | Δάματρι καὶ Κόρη χαριστήριον. Ὑψ. 0.53, πλ. 0.55. Γυθείου. Ἴδε Le Bas, Voyage arch. Inscr., σ. 117. Bull. d. inst. 1873, σ. 162 κ. ἐξ. Mitth. d. Inst. 1877, σ. 378. Ἀπεικονίσθη ἐν Arch. Zeitung, 1883, σ. 223, πίν. 13. Λίθ. 4751.

Κεφαλή γυναικεία μετὰ τοῦ λαιμοῦ, φυσικοῦ μεγέθους, σωτάτη, τέχνης τῶν Ῥώμ. χρόνων, ἐξεργασμένη ἐκ χωριστοῦ τεμαχίου μαρμάρου ἵνα ἐντίθεται εἰς κορμὸν ἀγάλματος. Ὑψ. 0.37. Κρήτης. Λίθ. 4752.

Κύλινδροι ἀσσυριακοὶ διάτρητοι πέντε λίθου μέλανος: 1 Τρία τέρατα ὄρθια συμπλεκόμενα· ἑκατέρωθεν μορφή ἀνδρική. — 2 Μορφή παγωνοφόρος καθημένη· ἀπέναντι ταύτης δύο μορφαὶ ἱστάμεναι· ἐπιγραφή εἰς τέσσαρας σειρὰς καθέτους. — 3 Μορφή καθημένη προτείνουσα τὴν ἄρ. χεῖρα· ἀπέναντι ταύτης ἀνὴρ καὶ γυνὴ ὑψοῦσα τὰς χεῖρας· τὸ λοιπὸν κενὸν τῆς ἐπιφανείας πληροῦται ὑπὸ γραμμάτων. — 4 Γυνὴ ὑψοῦσα τὰς χεῖρας· ἀπέναντι ταύτης μορφή φέρουσα κωνικὸν κάλυμμα ἐπὶ κεφαλῆς καὶ κρατοῦσα λόγχην· ἐπιγραφή εἰς τρεῖς σειρὰς καθέτους. — 5 Ἀνὴρ ἱστάμενος· ἐπιγραφή εἰς δύο σειρὰς καθέτους καὶ τρεῖς ἀστέρες. Μήκους 0.02-0.035. Λίθ. 4759-63.

### Πήληνα.

Πελίκη. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Α. — Μορφή νεανική πρ. δ. ἐπὶ τριβάθμου βάσεως ἐστεμμένη καὶ κιθαρίζουσα καὶ Νίκη κρατοῦσα ταινίαν. Ἐν τῷ μέσῳ κίων, ἐφ' οὗ πρόχους. Πρὸς ἀριστερὰ μορφή γυναικεία φέρουσα ἐπ' ὤμου πρόχουν τῇ δὲ δεξιᾷ κάλπην καὶ τὴν κεφαλὴν στρέφουσα πρὸς ἄνδρα ἀκολουθοῦντα. Β. — Νεανίαί δύο ἐν ἱματίοις καὶ γυνὴ ἀντιμέτωπος τούτων. Ὑψ. 0.37. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4306.



Κρατήρ. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Α. — Γαμήλιος πομπή. Προηγείται πρ. δεξ. γυνή κρατούσα δάδας, ἐπιταί ὁ νυμφίος ἄγων ἀπὸ τῆς χειρὸς τὴν νύμφην καὶ ἀκολουθοῦσι γυνή καὶ ἀνὴρ. Ἀνωθεν αὐτῶν τρεῖς ἄνδρες καθήμενοι καὶ γυνή αὐλοῦσα δισὶν αὐλοῖς. Πρὸς τῇ μιᾷ λαβῇ δαίμων γυμνὸς κρατῶν δάδας, πρὸς τῇ ἐτέρᾳ βωμός, τέθριππον καὶ δύο ἔρωτες. Β. — Τέσσαρες μορφαὶ γυναικεῖαι, ὧν μία μὲν κρατεῖ προσεφέλαια ἐτέρα δὲ κύπτει πρὸ κίστης κειμένης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ὑψ. 0.28. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 4307.

Βομβύλιον. Γραφ. μέλ. Ἐδ. κερρόν. Δύο πτηνὰ ἀντιμέτωπα, ὧν τὸ πρ. ἀρ. ἐστραμμένον ἔχει κεφαλὴν τετράποδος ζώου. Ὑψ. 0.18. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 5762.

Βομβύλιον. Γραφ. μέλ. Ἐδ. κερρόν. Ὅφις πτηνοκέφαλος μεταξὺ δύο πτηνῶν. Ὑψ. 0.18. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 5763.

Βομβύλιον. Γραφ. μέλ. Ἐδ. κερρόν. Ἡρακλῆς πρ. δ. ἄγχων ὄφιν. Ὑψ. 0.18. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 5764.

Λήκυθος. Γραφ. μέλ. Ἐδ. κερρόν. Εἰδῶλον Ἀθηναῖς ἐπὶ βήθρου ἐν μέσῳ δύο μορφῶν φερουσῶν περικεφαλαίας ἐκατέρωθεν τούτων μορφῇ γυναικεῖα. Ὑψ. 0.225. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 5765.

Παναθηναϊκοῦ ἀμοφορέως δύο τεμάχια ἄνευ γραφῶν. Ἐπιγραφή ἐπὶ τοῦ ἐνὸς **ΝΑΘΗΝ**, ἐπὶ τοῦ ἐτέρου **ΝΑΘΛΩ**. Μήκους 0.07. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 5766-67.

Ἀγγεῖον ἀρχαῖκὸν ἄνευ γραφῶν, πηλοῦ ἐρυθροφαίου, ἄνευ γανώματος, σχήματος περίπου σφαιρικοῦ μετὰ καθέτου χυτηρίου. Φέρει κοσμήματα ἐγκεχαραγμένα, οἰονεὶ κλάδους. Ὑψ. 0.18. Ἀμοργοῦ. Π. Ἀγγ. 5768.

Ἀγγεῖον ἀρχαῖκὸν ἄνευ γραφῶν, πηλοῦ φαίου, σχήματος σφαιρικοῦ περίπου, ἔχον δύο ὄτα καὶ πῶμα. Φέρει κοσμήματα ἐγκεχαραγμένα ἐν τρισὶ ζώναις. Ὑψ. 0.14. Ἀμοργοῦ. Π. Ἀγγ. 5769.

Ἀγγεῖον μόνωτον ἀρχαῖκὸν ἰδιόσημον πηλοῦ κερροῦ φέρον γραπτὰ γραμμικὰ κοσμήματα καὶ χυτήριον κάθιστον ἐπὶ τῆς κοιλίας, ἄνωθεν δὲ τοῦ στομίου τοξοειδῆ πλαττεῖαν λαβὴν. Ὑψ. 0.18. Ἀμοργοῦ. Π. Ἀγγ. 5770.

# ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

# ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1890



ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1893



# ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

---

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ  
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ  
Η ΕΠΙΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ  
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ  
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ  
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ  
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΡΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ  
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ  
DUC DE LUYNES  
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΝΑΡΔΑΚΗΣ  
ΑΡΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ  
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ  
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ  
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ  
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ  
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ  
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ  
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ  
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ  
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΡΑΤΡΩΝ  
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ  
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΡΟΥΛΟΣ  
HILARION ROUX  
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΕ  
HEINRICH SCHLIEMANN  
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ  
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ  
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ  
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΡΟΥΛΟΣ  
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ  
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ  
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ  
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ  
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ  
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ  
ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ  
BENIAMIN ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ  
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ

# ΠΡΑΚΤΙΚΑ

THE EN AΘΗΝΑΙΣ

## ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

---

Ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 20ῃ Ἰανουαρίου 1891, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10<sup>η</sup> π. μ. συνελθόντων ἐταίρων περὶ τοὺς πενήκοντα, ὁ πρόεδρος Ἄλ. Κοντόσταυλος προσεφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνελεύσεως εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου πεπραγμένων κατὰ τὸ ἔτος καὶ ἡ ἐκλογή τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν λογαριασμῶν. Μεθ' ὃ παρελθὼν ὁ γραμματεὺς Στέφανος Α. Κουμανούδης ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἐκθεσιν·

Κύριοι,

Ἡ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας λογοδοσία ἀρχεται καὶ ἐφέτος ἀπὸ τοῦ περὶ τῶν ἐταίρων λόγου.

Ἐταῖροι τὸ παρελθὼν ἔτος εἰς τὸ μητρώον ἡμῶν πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι ἐνεγράφησαν νέοι ὀγδοήκοντα εἰς.

Ἀπέθαναν δὲ ἐκ τῶν ἐνταυθὰ τε καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ οἰκούντων, καθόσον ἐμάθομεν, πέντε, ἐν οἷς ἐσχάτως καὶ ὁ πεφημισμένος Γερμανὸς ἀρχαιοδίφης Ἐρρίκος Σχλιέμαν.



Ὁ ἀνὴρ ἀπὸ ἐνθουσιασμοῦ μεγάλου πρὸς τὸν ἀθάνατον Ὅμηρον ὀρμηθεὶς καὶ ἔχων ἐν τῇ φύσει τὸ θυμόσοφον, ἤλπισεν, ὅτι ἂν ἐρευνητικῶς ἔσκαπτεν ὅπου ἔδει, θὰ ἐβλεπε τοὺς ὄμμασι καὶ θὰ ἔψαυε ταῖς χερσὶν ὅλον τὸν κατὰ τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν ἡρωϊκὸν βίον, εἰς οὗ τὴν ποτὲ ὑπαρξίν ἐφθασε νὰ πιστεύσῃ ἀστεμφῶς. Οὕτω δέ, ὦν καὶ πλούσιος, μεγίστας ἐν τοῖς ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ὑμνηθεῖσι τόποις ἀνασκαφὰς ἐπεχείρησε καὶ διεξήγαγεν αὐτὰς μετ' ἐπιτυχίας, ἥτις ἐξέπληξεν ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Εἰ δὲ καὶ πάντα τὰ παρ' αὐτοῦ ἐξυχθέντα πορίσματα, ὅπως αὐτὸς τὰ ἐξέθηκεν ἐν ταῖς συγγραφαῖς του, δὲν ἔτυχον ἀκόμη τῆς κοινῆς τῶν ἐπαϊόντων ἀναγνωρίσεως, βέβαιον ὁμῶς εἶναι, ὅτι δι' αὐτοῦ ἡ ἀρχαιολογία εἰς νέους εὐρυτέρους τῶν προτέρων ὀρίζοντας ἐκταθεῖσα, ἔλαβε ῥύμην γενναίαν πρὸς ἀκριβέστεραν ἐρευναν τοῦ κατὰ τὴν πολιὰν ἀρχαιότητα βίου τῶν περὶ τὴν Μεσόγειον λαῶν.

Ἡμεῖς δὲ οἱ Ἕλληνες μεγαλλιτέραν παρὰ τὰ ἄλλα φιλόρραχα ἔθνη ὀφείλομεν τῷ Σηλιέμαν χάριν, διότι οὐ μόνον τὸ Τρωϊκὸν Ἴλιον, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι Ἕλληνικοὶ τόποι μεγαλόδοξοι, ἐν σκότει τῶς καὶ σχεδὸν ἀγνωσίᾳ κεκρυμμένοι, αἱ Μυκῆναι, ἡ Τίρυνς, ὁ Ὀρχομενὸς διὰ τῶν αὐτοῦ ἐρευνῶν ἤχθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ ἠλιακὸν φῶς. Ἐνεκα δὲ αὐτοῦ ἔχει ἡ πρωτεύουσα ἡμῶν τὴν μοναδικὴν ἐν τῷ κόσμῳ Μυκηναίων ἀρχαιοτήτων συλλογὴν (1). Πρὸ ἐτῶν δὲ καὶ χορηγίαν γενναίαν εἶχεν ὁ ἀνὴρ προσενέγκῃ τῇ ἡμετέρᾳ Ἑταιρίᾳ πρὸς καθάρσεις τοῦ βαρβαρικοῦ ἐκείνου ἐπὶ τῶν προπυλαίων τῆς Ἀκροπόλεως πύργου (2), δι' ἣν καθάρσεις ὄχι μόνον ἐξηγνίσθη καὶ ὠραίσθη ὁ ἱερὸς τῆς Παλλάδος χώρος, ἀλλὰ καὶ γνῶσις τελειότερα τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου τοῦ Μνησικλέους προσεγένετο ἡμῖν.

(1) Περὶ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ Σηλιέμαν, ἐξ ἧς αὕτη ἡ Συλλογὴ, ἴδε τὰ Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθ. ἀρχαιολ. Ἑταιρ. ἀπὸ Ἰαν. 1876, μέχρι Ἰαν. 1877, ἐν σελ. 12 - 14.

(2) Περὶ τοῦ ἔργου τούτου ἴδε Πρακτ. τῆς ἐν Ἀθῆν. ἀρχ. Ἑτ. ἀπὸ Ἰουν. 1874 μέχρι Δεκ. 1875, σελ. 11 καὶ 23-24. Ἔτι δὲ ἄρθρα δημοσιευθέντα ἐν τῷ Ἀθηναίῳ (περιοδικῷ Ἀθηνῶν), τόμ. 4ου (ἔτους 1875) σελ. 195-209, καὶ τόμ. 6ου (ἔτ. 1877), σελ. 287-308, (τὸ τελευταῖον ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Λυσάνδρου Καρτανζόγλου).

Ταῦτα εἰπόντες εἰς μνημόσυνον ἑταίρου καὶ εὐεργέτου τῆς Ἑταιρίας, χωροῦμεν ἐπὶ τὰ ἄλλα ῥητέα.

Ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἀπὸ ἐτῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ τῆς Ἑταιρίας μητῶν καὶ διεσπαρμένων ὄντων πολλαχῶς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, συνδρομῆν τακτικὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἑταῖροι 165, καὶ δὴ 156 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκοῦντων, 4 ἐκ Πειραιῶς, 1 ἐκ Κερκύρας, 4 ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐτι συνέδραμον δύο σωματεῖα ἦτοι κοινά, τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν πανεπιστήμιον, ὡς συνήθως, δρ. 1000 καὶ εἰς δῆμος τοῦ βασιλείου, ὁ τῶν Πειραιέων δρ. 100.

Τὰ ὀνόματα πάντων τῶν συνδραμόντων καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἐκάστου συνδρομῶν θέλουσιν ἀναγραφῆ ἐν τέλει ταύτης τῆς ἐκθέσεως καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῆ.

Ἐξαιρετικῶς δ' ἐνταῦθα κατ' ἔθος μνημονεύομεν τοὺς δόντας ἀπὸ 100 δραχμῶν καὶ ἀνωτέρω. Ὁ ἐν Σμύρῃ Ἰω. Μισθός ἔδωκε δρ. 300, ὁ ἐν Πετροπόλει Ν. Κοντογιαννάκης δρ. 100, καὶ οἱ ἐνταῦθα Δ. Μ. Βασιλείου καὶ Δ. Μίσιος ὡσαύτως ἀνά δρ. 100 ἐκάτερος.

Ἐκτακτος δὲ προσφορά ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων ἐστάλη ἡμῖν παρὰ τοῦ ἐν Βραβίλ τῆς Ῥωμανίας Ἀλιβ. Ἐμπεϊρικοῦ. Ὡσαύτως παρὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου Ῥήγα Σκενδερᾶνη 34 μετοχῶν τοῦ πατριωτικοῦ δανείου.

Εἰς ταύτας τὰς συνδρομὰς καὶ προσφοράς προσεγένοντο κατὰ τὸ ἔτος καὶ ἄλλα τινὰ συνήθη εἰσοδήματα εἰς τὸ ταμῖον τῆς Ἑταιρίας, τόκοι δηλ. καὶ μερίσματα τῶν ἐν τῇ Ἐθνικῇ τραπεζῇ κεφαλαίων τῆς. Ἰδίως δὲ τὰ ἐκ τῶν δύο ἐπετείων ἐκκυβύσεων τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου. Ὅποια δὲ νῦν ἢ ἐν γένει κατάστασις τοῦ χρηματικοῦ τῆς Ἑταιρίας, βλέπετε μὲν καὶ ἐκ τοῦ διανενημμένου εἰς πάντας ἡμᾶς ἐντύπου φύλλου τοῦ ἰσολογισμοῦ, θέλετε δὲ ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον καὶ παρὰ τοῦ ταμίου τῆς Ἑταιρίας λεπτομερέστερον.

Ἔργα ἀρχαιολογικὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἑταιρίας τὰ ἐξῆς. Πρῶτον, ἀνασκαφαί. Ἐγένοντο δὲ ἑνδεκα, τρεῖς μὲν ἐν Ἀθήναις, ὀκτώ δὲ ἐξω τῶν Ἀθηνῶν, πᾶσαι σχεδὸν καρποφόροι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ



ἤττον διὰ τὴν ἀρχαιομάθειαν ἐν γένει καὶ τὴν τέχνην ἰδίᾳ.

Ἡ πρώτη τῶν ἐν Ἀθήναις ἀνασκαφῶν ἐγένετο πρὸς τῇ βορειῷ στενῇ πλευρᾷ τῆς Ἀττάλου στοᾶς, διὰ τὴν ἐξῆς περίστασιν. Προσεκλήθη ἡ Ἐταιρία ἐν μηνὶ Μαρτίῳ σπυστικῶς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου παιδείας νὰ σκάψῃ ἐκεῖ ἐπὶ τόπου πρὸ ἐτῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δι' ἀνασκαφᾶς ἐξηγορασμένου, διότι ἔμελλε νὰ ἀχθῇ δι' αὐτοῦ διαγωνίως καὶ σύρριζα σχεδὸν παρὰ τὸ βορειοδυτικὸν ἄκρον τῆς στοᾶς ἡ γραμμὴ τοῦ διὰ τῆς πόλεως σιδηροδρόμου τοῦ Ψύχα, καὶ εἶδει πρότερον νὰ γνωσθῇ, μήπως τὸ παρὰ τοῦ Ψύχα καταληφθησόμενον γήπεδον κρύπτη ὑπὸ τὴν νῦν ἐπιφάνειαν ἀρχαῖα κτίσματα. Ἦρξαντο λοιπὸν αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐταιρίας τῇ 23 Μαρτίου. Τὸ γήπεδον ἦτο ἱκανῶς εὐρύχωρον, σχήματος τετραγωνικοῦ ἐπιμήκους. Τὰ δὲ χῶματα τῆς ἐκσκαφῆς ἔκρινεν ἡ ἐπιστατοῦσα τοῦ Συμβουλίου ἐπιτροπὴ νὰ μὴ ἀποκομίζωνται ἀλλαχόσε ἐξω τῆς πόλεως, ἀλλ' ὡς ἐκάστοτε ἀνεσκάπτετο ἐν μέρος τοῦ χώρου μέχρι τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους καὶ ἤρευνᾶτο καλῶς καὶ ἐξήγετο πᾶν ὅ τι ἐν αὐτῷ εὐρίσκετο ἀρχαῖον μὴ ὄν τεθεμελιωμένον ἐκπαλαι, νὰ γειμίζεται πάλιν ὁ ἀνοιχθεὶς βόθρος διὰ τῶν αὐτῶν χωμάτων καὶ οὕτω νὰ προχωρῇ ἡ ἐργασία μέχρις οὗ ὁ ὅλος χώρος ἔρευνηθῇ, ὃ καὶ ἐγένετο, πλὴν ὅτι κατὰ μῆκος τῶν τριῶν τοῦ γηπέδου πλευρῶν, ἤτοι τῆς παρὰ τὴν ὁδὸν Ἀδριανοῦ βορείας καὶ τῶν ἄλλων δύο, τῆς δυτικῆς καὶ τῆς ἀνατολικῆς, τῶν παρὰ γειτονεουσᾶς ἰδιωτικᾶς οἰκίας, ἀφήκαμεν ἄσκαπτον μίαν ὡς ἐνὸς μέτρου πλάτους ταινίαν γῆς πρὸς ἀσφάλειαν ἀπὸ καταπτώσεων. Αἱ ἐργασίαι ἐληξαν τῇ 19 Μαΐου. Καὶ λέγομεν νῦν, ὅτι οὐδὲν τεθεμελιωμένον ἀρχαῖον κτίσμα ἢ βᾶθρον μονὸν ἐφάνη ἐν τῷ ἀνασκαφέντι χώρῳ, φρέατα δὲ μόνον τρία τέσσαρα ἀδήλων χρόνων καὶ οὐδὲν ἔχοντα τὸ ἀξιοπερίεργον, καθὼς καὶ τινες καχόκτιστοι θεμέλιοι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, οὓς διελύομεν χάριν ἐξαγωγῆς τῶν ἐν αὐτοῖς ἐνεκτισμένων γλυπτῶν ἢ ἐνεπιγράφων μαρμάρων, ἅπερ δὲν ἦσαν ὀλίγα οὐδὲ ὄλως ἄσημα. Ἡύφραναν δὲ μάλιστα τὴν ἐπιστατήσασαν εἰς τὸ ἔργον ἐπιτροπὴν οἱ ἐντελῶς γυμνωθέντες μέχρι 5,80 μέτρων βᾶθους τοῖχοι βορείοι τῆς στοᾶς, μέχρι δηλ. αὐτῶν τῶν κατωτάτων θεμελίων, διότι ἐφάνησαν καλῶς συνεστηκότες καὶ ἀλώβητοι πάν-

τες οἱ δόμοι αὐτῶν καὶ ἀριθμηθέντες ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς ἐξεχούσης ζώνης, (ἥτις εἶναι ἰσοῦψῆς τῇ ζώνῃ τῆς ἔσω τῆς στοᾶς ὑπαρχούσης μαρμαρίνης ἐξέδρας,) εὐρέθησαν ὄντες εἰκοσιδύο (1).

Ἄλλὰ καὶ τὸ ὄχυρωματικὸν ἐκεῖνο κτίσμα, ὅπερ, ὡς πασίγνωστον, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ τῆς στοᾶς τοῖχου χωρεῖ λοξῶς πρὸς ἀνατολὰς καὶ μεσημβρίαν, γυμνωθὲν νῦν διὰ τῆς ἐκσκαφῆς, ἐφάνη κάλλιστα ἐκτισμένον ἰσοδομικῶς εἰς βάθος μέχρι ὅτῳ δόμων ἰσοῦψῶν, ἐνῶ τὸ νῦν ἀνωτάτω αὐτοῦ μέρος (ὄχι βέβαια τὸ ἀρχικόν,) ἔχει μίαν ἐκ μεγάλων πλατέων λίθων διαθέουσαν κατὰ μῆκος ζώνην, ὁποῖαν δηλ. ζώνην εἶχον καὶ ἐν μέρει ἔχουσιν ἔτι οἱ δύο σύγχρονοι αὐτοῦ πύργοι, οἱ προσοδομηθέντες ποτὲ τῷ δυτικῷ προσώπῳ τῆς Ἀττάλου στοᾶς μετὰ τὴν αὐτῆς κατερείπωσιν (2). Κατωτάτω δὲ παρὰ τοὺς τοῦ ὄχυρωματικοῦ τούτου κτίσματος θεμελίους ἐφάνη νῦν ὀχέτος κεραμόκτιστος ὕδατος ὀλίγου βέροντος ἀνατολόθεν καὶ εἰσδύοντος εἰς μικρὸν κτιστὸν χωνευτήριον ἐν τῇ κιμαλίξ πρὸς τῇ γωνίᾳ τῇ σχηματιζομένη ἐκ τῆς συμβολῆς τοῦ τοῖχου τούτου πρὸς τὸν ὀπίσθιον τῆς στοᾶς (3).

(1) Ἐκαστος τῶν δόμων προῆκει μικρὸν καθ' ὅσον χωρεῖ εἰς βάθος ὁ τοῖχος, καὶ τοῦτο οὕτως μέχρι μέτρων 4,60, ἐκεῖ δὲ διὰ μιᾶς ἢ προσῆχῃ γίνεται μεγαλλιτέρα, ἕως μιᾶς σπιθαμῆς. Ἐγνώσθη δὲ παρατηρήσει ἀκριβέι, ὅτι τὸ ἐκεῖ παρὰ τὸν τοῖχον ἔδαρος εἶναι σκυρωτόν, ἐκ παλαιῶν βεβαίως χρόνων. Ἀπ' αὐτοῦ δὲ ἀνωτέρω ἢ γωνία τοῦ τοῖχου τῆς στοᾶς ἢ βορειοανατολικῆς, ἕως ἐν ἀνάστημα ἀνθρώπου, ὄραται ἐπιεικῶς ἀποτετριμμένη, πιθανῶς παθοῦσα τοῦτο ἐκ τῆς προστριβῆς τῶν ἀρχαίῳθεν παρερχομένων ἐκεῖ κάτω ἀνθρώπων τε καὶ βοζυγίων καὶ ἄμαζῶν. Ἡ δὲ προσῆχῃ τοῦ τοῖχου ἢ μεγαλλιτέρα, ἢν εἶπομεν, οὕτω χωρεῖ ἔτι κατωτέρω εἰς βάθος 1,20 μέτρον, ὥστε νὰ ἀποτελῶνται τὸ ὅλον μέτρα 5,80. Ἐκεῖ δὲ εἶδομεν ἀναβλῦσαν ὀλίγον ὕδωρ. Ἄλλὰ καὶ κατωτέρω ἔτι ἐφάνησαν εἰσχωροῦντες ἐν τῷ φυσικῷ ἰδάρει θεμέλιοι λίθοι, ἀνομάλως καὶ προιονδῶν ἐξέχοντες, ὁποῖους ἄλλοτε εἶδομεν ἐν τοῖς ἀνατολικῶς τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου μακροῖς προστεχίσμασιν.

(2) Ὑπῆρχεν, ὡς γνωστὸν, καὶ τρίτος πύργος, ὃν ἡ Ἐταιρία ἡμῶν καλῶς ποιούσα διέλιπε πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐξαγαγούσα δ' ἐξ αὐτοῦ πολλὰ καὶ καλὰ γλυπτὰ καὶ ἐνεπίγραφα μάρμαρα τῶν ἀρχαιότερων χρόνων, ἀνήρσειεν ἅμα καὶ τὴν ἀρχαιολόγων τιῶν ἐσφαλμένην δόξαν, ὅτι δῆθεν ἦσαν τὰ κτίσματα ταῦτα ὑπολείμματα τῆς περιφήμου Ποικίλης στοᾶς. Θὰ εἴληθῃ δὲ, ἐλπίζομεν, προσεχῶς ὁ καιρὸς τῆς καθαιρέσεως καὶ τῶν ἄλλων δύο πύργων, ὅταν ἡ Ἐταιρία ἐπιληθῇ τοῦ ἔργου τῆς τελείας ἀναδείξεως τῆς Ἀττάλου στοᾶς, ἐξαγορασθειῶν ἦδη οἰκίων τιῶν ἰδιωτικῶν, τῶν ἐπ' αὐτῆς ἐπικαθημένων.

(3) Ἡ συμβολὴ αὕτη σημειωτέον ὅτι εἶναι ἀπλῆ προσπληθίασις, προσκόλ-



Δὲν εἶναι δὲ πρὸς τοὺς εἰρημένους περιττὸν νὰ ῥηθῆ ἡ σήμερον καὶ τοῦτο, ὅτι ἡ στερεὰ καὶ τεχνικὴ ἐξ ὁμοφυοῦς ὕλικου κατασκευὴ τοῦ ὄχυρωματικοῦ τούτου κτίσματος φαίνεται ἀποκρούουσα τὴν ἰδέαν τοῦ ὅτι ἐκτίσθη ποτὲ σπουδαστικῶς ἐν καιρῷ ἐπιχειμένης εἰσβολῆς βαρβάρων ἔθνων, ἐξ ἐναντίας δεικνύεται ὡς ἔργον ἀπὸ μεγάλης παρασκευῆς καὶ ἐν χρόνῳ μακρῷ ἐκτελεσθέν.

Τὰ ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης ἐξαχθέντα διαφόρου ὕλης ἀρχαῖα δὲν ἦσαν, πλὴν τριῶν ἢ τεσσάρων, ἀξιόλογα. Ὅμως δὲ καταλεχθήτωσαν ἐνταῦθα συνοπτικῶς.

ΑΙΘΙΝΑ

'Αρχιτεκτονικὰ μέλη καὶ φρούστομα καὶ σαρκοφάγων τεμάχια.....	33
Γλυπτὰ τεμάχια (περιφερῆ τε καὶ ἀνάγλυφα καὶ κεφαλαὶ) ἐν οἷς μὴ Μήτηρ θεῶν ἐν ναϊδίῳ.....	53

'Επιγραφαί

'Ψηφίσματα.....	2
'Αναθηματικαὶ.....	5
'Εφηβικὴ.....	1
Κατάλογοι ὀνομάτων διάφοροι.....	4
'Επιτύμβια.....	4
'Αδιάγνωστοι εἰσέτι.....	6
Εἰς μεταφορὰν.....	22 (1)
	108

λησις, ἔχει σύμφυσις ἢ συμπλοκὴ τοίχων ὀργανικῆ. Παρατηροῦμεν δὲ σήμερον ὅτι ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ E. Curtius, τῷ ἐπιγραφομένῳ Die Stadtgeschichte von Athen, ἐν σὺν. VI, ὑπάρχει σχέδιον ἐν ᾧ ἡ συμβολὴ αὐτῆ δὲν φαίνεται οὐδὲ ποσῶς, ἐγαράχθη δ' ὁ ὄχυρωματικὸς τοίχος ἀρχόμενος ἐξωτέρῳ τῆς στοᾶς καὶ λαμβάνων ἀνατολικοῦθ' εἰς διεύθυνσιν. Ἄλλὰ καὶ πρότερον καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν τῆς Ἐταιρίας ἀνασκαφῆν τὸ σημεῖον τῆς συμβολῆς ἐφαίνετο ἀριδηλότερα τοῖς πᾶσιν, καὶ ὅτι ὁ ὄχυρωματικὸς τοίχος ἔχει νοτιανατολικὴν διεύθυνσιν. Οὕτω δὲ, ὡς ἡμεῖς λέγομεν, ἐγαράχθησαν τὰ ὄντα ἤδη καὶ παρὰ τῷ Wachsmuth (Die Stadt Athen) καὶ παρ' ἄλλοις.

(1) Τῶν ἐπιγραφῶν τούτων ἐδημοσιεύθησαν ἤδη πέντε, ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1890, σελ. 105-110.

Ἐκ μεταφορᾶς . . . . . 108

ΠΗΛΙΝΑ

Ἀγγεῖον κοινόν . . . . .	1	
Κωνικὰ καὶ πυραμιδοειδῆ σωματίτια . . . . .	<u>2</u>	3

ΧΑΛΚΑ

Νομίσματα (Βυζαντινά, Φραγκικὰ, Ἐνετικὰ καὶ νεωτερικὰ) τὰ πλείστα ἐφθαρμένα . . . . .		31
Σφραγῖς νεωτερικῆ . . . . .		<u>1</u>
Τὸ ὅλον κομμάτια . . . . .		<u>143</u>

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 2,826.70.

Ἐπιλέγομεν δὲ ὅτι τὸ Συμβούλιον δις ἤδη ἐγγράφως παρέκλεσε τὸ Ὑπουργεῖον παιδείας, ὅπως ληφθῆ πᾶσα πρόνοια ὑπὲρ τοῦ νὰ μὴ πάθῃ τινὰ βλάβην ἐκ τοῦ πολλοῦ πλησιασμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου ἢ ἀρχαία οἰκοδομή, μηδέ, καταλαμβανομένου ὁλοκλήρου τοῦ τέως δημοσίου γηπέδου, προσκολληθῶσι τυχόν εἰς αὐτὴν κτίσματα σιδηροδρομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἐλπίζει, ὅτι θὰ εἰσακουσθῆ. Ὑπάρχει δὲ καὶ τις ἀλλοία ἐλπίς ἢ μᾶλλον εὐχὴ ἐν τοῖς στήθεσι τῶν φιλαρχαίων κρυπτομένη ὑπὲρ τοῦ νὰ ματαιωθῆ ὅλως ἢ ἐκείθεν διέλαισι τοῦ σιδηροδρόμου, ἂν ἐν τῇ διὰ τῆς πόλεως μακρᾷ γραμμῇ ἐπιπροσθήσῃ κανὲν ἀρχαῖον σημαντικὸν οἰκοδόμημα, ὅτε θὰ εἶναι πάντως ἀνάγκη αὐ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ νόμου σχετικὰ διατάξεις νὰ ἐσχύσωσιν ἀπαραβάτως.

Ἡ δευτέρα τῶν ἐν Ἀθήναις ἀνασκαφῶν τοῦ ἔτους εἶναι ἡ πρὸς δυσμὰς τοῦ ὥρολογίου Ἀρδροῦτικου τοῦ Κυρρήστου, ἐν τῷ γηπέδῳ τῆς πρὸ ἐτῶν τινων ἐξαγορασθείσης καὶ καθαιρεθείσης οἰκίας τοῦ ἱατροῦ Λύτσια. Ἐκεῖ αἱ ἐργασίαι, ἃς πρὸ πολοῦ εἶχεν ὑποσχέθῃ ἡ Ἐταιρία, ἤρξαντο τῇ 22 Μαΐου, ἐξακολουθοῦσι νῦν καὶ ἐξακολουθήσουσιν ἐπὶ πολὺ, πιθανῶς ἐπὶ ἔτη, πόσα ἄδηλον· διότι ταύτην τὴν τύχην ἔχουσι τὰ ἀρχαιολογικὰ ἔργα, ὅχι μό-



νον παρ' ἡμῖν ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ, ὡς λ.χ. ἐν Ἰταλίᾳ. Ἦδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1884 εἶχε προαναγγεῖλῃ εἰς τοὺς Ἑταίρους τὸ τότε Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας τὴν ἀνασκαφὴν, ὡς προσεχῆ, ὅτε καὶ ἐξετέθησαν οἱ λόγοι οἱ πείθοντες πάντα τινά, ὅτι βεβαίως αἱ σκαπάναι τῶν ἔργατῶν ἐμελλον ν' ἀναδείξωσι κρυπτόμενον ὑπὸ τὴν γῆν οἰκοδόμημα μέγα καὶ ἀξιόλογον (1), τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. Θαυμάζουσι σήμερον οἱ διαβαίνοντες ἐκεῖθεν τὸ πλῆθος τῶν ἀναφανέντων κίωνων καὶ μάλιστα τὸ πρό-  
πυλον ἢ πρόστωον τὸ πρὸς τὸ ὄρολόγιον τοῦ Κυρρήστου ἐστραμ-  
μένον. Ἄλλ' ἐρωτῶντες τοὺς ἐπιστατοῦντας εἰς τὴν ἀνασκαφὴν, « τί εἶναι τὸ κτίριον αὐτό; » καὶ μὴ λαμβάνοντες βεβαίαν ἀπό-  
κρισιν, ἀποχωροῦσιν ἀθυρότεροι οἱ πολλοί, τινὲς δὲ ἀναμιμνη-  
σκόμενοι, ὅτι ἔχουσιν οἶκοι τὸν Πausανίαν, σπεύδουσι ν' ἀνελι-  
ξωσι τὰς σελίδας τῆς περιηγήσεώς του, μὴ ὑποπτεούμενοι, ὅτι οὐδὲν θὰ εὕρωσιν ἐν αὐταῖς, ὡς οὐδὲ περὶ τοῦ ὄρολογίου τοῦ Κυρρήστου, περὶ τῆς Πnyκός, καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ἔγραψεν ὁ Pausανίας, ἢ, γράψαντος αὐτοῦ, δὲν μᾶς τὸ παρέδωκαν οἱ ἀν-  
τιγραφεῖς του. Ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα σήμερον, πρὶν ἢ εἴπωμεν, ὅ-  
ποιον πιθανώτατα ἢ σχεδὸν βεβαίως δύναται νὰ λάβῃ ὄνομα ἢ ἀνασκαπτομένη οἰκοδομή, προτάσσομεν εἰσαγωγικῶς τάδε·

Ἡ Ἑταιρία ἀρχομένου τοῦ ἔργου εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν της μόνον τὸ γῆπεδον τοῦ Λύτσια καὶ αὐτὸ ἀνέσκαπτεν, ἀφείσα μάλιστα τὰ νοτιώτατα καὶ ὑψηλότερα αὐτοῦ μέρη ἄσκαπτα, ἐνθα καὶ δωμάτια τινα εὐτελῆ δὲν καθήρесе μέχρι τοῦδε, ὡς χρησιμεύοντα τὸ μὲν εἰς προσωρινὴν ἐναπόθεσιν κινήτων ἀρ-  
χαιῶν, τὸ δὲ εἰς κατοικίαν μιᾶς πτωχῆς οἰκογενείας, ἀπὸ ἐτῶν ἤδη φυλακτούσης τὸ ἀρχαιοβριθὲς γῆπεδον. Μετ' οὐ πολὺ δέ, ἀφοῦ ὁ Τουρκικὸς λουτρῶν, ἢ δυτικῶς τοῦ γηπέδου τούτου ἀπε-  
δείχθη ἐπιπροσθῶν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἀνασκαφῆς, ὡς ἐκτισμέ-  
νος καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἀρχαίας οἰκοδομῆς, συνεχώρησεν ἡ Κυ-

(1) Ἐγνωρίζετο μὲν πρὸ πενήτηνταετίας, ὅτι τὸ ἀνατολικονότιον αὐτοῦ μέρος ὑπῆρχεν ἐν τῷ βᾶθει τοῦ γηπέδου τοῦ Λύτσια, ἢ δὲ προέκτασις του πρὸς βορρᾶν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀρτοποιείου, ἀλλὰ ἡ πρώτη περὶ αὐτοῦ ἀκριβεστέρᾳ ἀφήγησις μετὰ καὶ τινος ἰχνογραφηματος ἐδόθη ἐν ἔτει 1865 ὑπὸ τοῦ Bernh. Schmidt ἐν τῷ Rhein. Mus. XX, σελ. 161.

βέρνησις εἰς τὴν Ἑταιρίαν νὰ τὸν καθαιρέσῃ, καὶ ἐδόθη αὐτῇ τότε καὶ ὑπόσχεσις ὅτι θὰ καταργηθῇ καὶ ἡ βορείως τοῦ αὐλογύρου τοῦ Λύτσεια καὶ τοῦ λουτρῶνος ὁδὸς Ἑπαμινώνδα, θὰ μετατοπισθῇ δὲ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ ἀλλαγῆ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς βορείας πλευρᾶς τῆς ὁδοῦ ταύτης κείμενον στρατιωτικὸν ἀρτοποιεῖον, ὅπως δυνηθῇ ἡ Ἑταιρία νὰ καθαιρέσῃ τὰ ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ κτίσματα χάριν τῆς ἀνασκαφῆς, διότι ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει καὶ φαίνεται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἡ συνέχεια τῆς πολυστύλου ἀρχαίας οἰκοδομῆς καὶ μάλιστα ἐν τῶν ὑψηλότατα αὐτῆς διασωθέντων μερῶν, κίονες δύο ὀρθοὶ μετὰ κιονοκράνων καὶ ἐπιστυλίου. Ἐκ τούτων πάντων μέχρι τῆς ὥρας συνετελέσθη μόνον ἡ καθαιρέσις τοῦ λουτρῶνος ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας, ἐλπίζομεν δὲ καὶ τὰ ἄλλα ὑπεσχημένα πάντα νὰ λάβωσι τέλος αἰσιον, ἀφοῦ εἶδομεν, ὅτι οὐδεμία παρενεβλήθη δυσκολία τῇ Ἑταιρίᾳ εἰς τὸ νὰ ἀνασκάψῃ μέρος ἱκανὸν τῆς ὁδοῦ Ἑπαμινώνδα καὶ ὅλον τὸ πλάτος τῆς μεταξὺ τοῦ κιγκλιδοφράκτου νεωτερικῆ περιβόλου τοῦ Ὁρολογίου καὶ τοῦ γηπέδου Λύτσεια, ἔνθα μάλιστα ἀπεκαλύφθη τὸ ἐπιφανέστατον μέρος τῆς ἀρχαίας οἰκοδομῆς, τὸ Πρόπυλον.

Ταῦτα ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ ἀφηγηθῶμεν, ὡς προῦποδεικνύοντα τὴν μέλλουσαν τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης πορείαν, ἥτις (ἅς μὴ σιγηθῇ καὶ τοῦτο) δυσχέρειαν μίαν μεγάλην θὰ ἔχῃ εἰς τὸ μέλλον νὰ νικήσῃ, ὅποτεν ἡ Ἑταιρία καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπιδιώξωσι τὴν καθαιρέσιν οὐκ ὀλίγων πρὸς δυσμὰς ἐπιπροσθουσῶν οἰκιῶν καὶ τοῦ ἐν μέσῃ σχεδὸν τῇ ὁδῷ μικροῦ τῶν Δυτικῶν ναοῦ, ἵνα οὕτω χωρήσωσιν ἀπαρακωλύτως αἱ σκαφαὶ μέχρι τοῦ Τετρακονίου τῆς Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος, μεθ' οὗ φαίνεται ἐν σχέσει οὕσα ἡ νῦν μόνον κατὰ τὸ ἐν περίπτῳ ἔκτον ἢ ἔβδομον μέρος τῆς ὑφ' ἡμῶν ἐκχωσθεῖσα πολυστύλος οἰκοδομῆ.

Τὸ μέρος αὐτῆς τοῦτο εἶναι ἡ νοτιοανατολικὴ γωνία ἐνὸς ὅλου, εὐλόγως ὑποτιθεμένου τετραγώνου ἐπιμήκου, καὶ παρουσιάζεται νῦν εἰς σχῆμα κεφαλαίου γράμματος γάμμα, πρὸς ἄρκτον βλεπόντων καὶ δύσιν τῶν δύο αὐτοῦ σελῶν.

Καθὼς δὲ βλέπουσιν οἱ ἐν Ἀθῆναις τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην ἐπισκεπτόμενοι καὶ καθὼς θέλει δεῖξῃ τὸ ἐν τέλει τῆς παρούσης



ἐκθέσεως δημοσιευθησόμενον σχέδιον (1), ὁρῶνται ἐν τῷ μέχρι τοῦδε ἀποκαλυφθέντι χώρῳ τάδε·

Ἐκτενὲς δάπεδον ὑπαιθρον, μεγάλας τετραγώνους πλαξίν ἐστρωμένον καὶ περὶ αὐτό, (νῦν δηλ. μόνον ἐντὸς τῶν δύο τοῦ γάμμα σκελῶν) κίονες ὀρθοὶ μαρμάρينوι, ὑπόλειμμα στοᾶς, ὅχι ὅλον τὸ ποτὲ ὕψος τῶν σῶζοντες δεκατέσσαρες. Οὗτοι ἴστανται ἐπὶ στυλοβάτου κατὰ μίαν βαθμίδα ὑψηλοτέρου τοῦ πλακοστρώτου ὑπαιθρου καὶ ἐπὶ βάσεων Ἰωνικοῦ ρυθμοῦ, ὄντες ἀρράβδωτοι. Ἰπὸ τὴν βαθμίδα δὲ ὄχετος καλῶς ἐκ πάρου πεποιημένος περιθίει διὰ τὰ ὄμβρια ὕδατα. Τὸ κατὰ βάθος ἦτοι πλάτος τῆς στοᾶς δάπεδον εἶναι, καὶ ἦτο ἴσως ἑκπαλαι, ἄστρωτον. Ὅπισω δὲ αὐτῆς ὑπάρχει ἄλλος ἴσου βάθους χώρος κεχωρισμένος διὰ χαμηλοῦ μαρμαρίνου στυλοβάτου, ἄστρωτος καὶ αὐτός, διαιρούμενος εἰς δωμάτια μετρίου μεγέθους, ὧν τινα διακρίνονται σαφῶς, ἔχοντα μαρμάρινον τὸν πρόσθιον τοῖχον, διακοπτόμενον διὰ τῶν θυραίων αὐτῶν ἀνοιγμάτων, ὑψούμενον δὲ μέχρι ἐνὸς καὶ ἡμίσεος περίπου μέτρου, ἐνθα ζώνη τις μετὰ κυματίου ὡς γείσασμα ὑποδεικνύει ἡμῖν, ὅτι ἡ ἀνωτέρω αὐτοῦ τοιχοδομία θὰ ἦτο ποτε ἐξ ἀλλοίου ὕλικου πεποιημένη. Ὁ τοῖχος ὅμως οὗτος ὁ μαρμάρινος καὶ ἡ εἰς δωμάτια διαίσεις διὰ θυρῶν πανταχοῦ δὲν σφίζεται, ἀλλὰ, κατὰ τὸ πλεῖστον, τὸ κάτω του μόνον μέρος τὸ μαρμάρινον, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἐπὶ τοῦ πρὸς δύσιν σκέλους τοῦ γάμμα κίονες ἐννέα ἀρράβδωτοι καὶ ἄνευ βάσεων καὶ εἰς ὅχι ἀκριβῶς τὴν αὐτὴν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν ἴστανται νῦν, ὡς τις δευτέρα στωϊκῆ σειρά, ἐπίσης καὶ αὐτοί, ὡς οἱ τῆς προειρημένης στοᾶς οὐχὶ τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν ὕψος σῶζοντες. Φαίνεται δὲ ἐκ πολλῶν τεκμηρίων, ὅτι ἑκπαλαι μετασκευὴ ἐνταῦθα ἐγένετο. Περατοῦται δὲ κατὰ τὸ βάθος του ὁ χώρος οὗτος ὁ δεύτερος, ὁ τῶν ποτὲ δωματίων, ἐν τῇ μακροτέρᾳ νοτίῳ γραμμῇ τῆς ὅλης οἰκοδομῆς, διὰ τοίχου ἐκ παρωρίων λίθων, συγκρατοῦντος τὸ ἐκεῖ φυσικὸν τῆς γῆς ὕψωμα, οὕτω δ' ἐν μέρει καὶ ἐν τῇ πρὸς ἀνατολὰς γραμμῇ.

Ἐπὶ δὲ ταύτης τῆς ἀνατολικῆς γραμμῆς τῆς ὅλης οἰκοδομῆς ἐν ἀποστάσει ἰκανῇ ἀπὸ τῆς γωνίας, τῆς συναπτούσης τὰ δύο

(1) Ἴδε πίνακα Α.

τοῦ γάμμα σκέλη προέχει ὄχι πολὺ τὸ Πρόπυλον, ὃν εὐρύχωρον, μεγίσταις καὶ παχείαις πλαξὶ ἐστρωμένον καὶ τέσσαρσι πολὺ παχυτέροις τῶν τῆς στοῦς κίονι κεκοσμημένον καὶ τριπλῶ πυλαίῳ ἀνοίγματι ἀνεωγμένον πρὸς τὰ ἐντός, μεθ' ὃ δύο ἄλλοι κίονες ὀρθοὶ μικροτέρων διαστάσεων ἴστανται, ἢ δ' ἔθεν καὶ ἔθεν παραστάς κεκολωθωμένη ὄραται. Καὶ οὗτοι δὲ οἱ κίονες, οὐ σφζοντες νῦν τὸ ἀρχικόν των ὕψος, βαίνουσιν ἐπὶ βάσεων Ἰωνικῶν καὶ εἶναι ἀρράβδωτοι. Διὰ τοῦ Προπύλου τούτου ἐξήρχοντό ποτε οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τὴν ὑψηλοτέραν φυσικῶς πλατεῖαν, ἐφ' ἧς ἱδρύται τὸ Ὁρολόγιον τοῦ Κυρρήστου ἀνδρός. Ἀλλὰ τὴν ἐξοδὸν ταύτην εὐρομεν, ὅτε ἐσκάπτομεν, κεκλεισμένην ἤτοι ἀπφοδομημένην διὰ κλίμακός τινος ἀνωφεροῦς, καταλαμβανούσης τὸ ὅλον πλάτος τοῦ Προπύλου, καὶ ἀρχομένης, παρὰδοξον εἰπεῖν, ἀπὸ μέσων τῶν τεσσάρων κίωνων, κατεσκευασμένης δὲ πᾶνυ στερεῶς ἐκ λίθων πωρίνων. Παρὰδοξότερον δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἀφοῦ ταύτην κακόθετον καὶ κακόσχημον οὔσαν καθήρεσαμεν, ὡς ἔπρεπεν, εὐρομεν ὑπ' αὐτὴν, μετὰ τινα συμπεφορημένα χῶματα, ἄλλην ὁμοίαν εἰς βῆθος ἐνός καὶ ἡμίσεος περίπου μέτρου, ἐπικαλύπτουσιν καὶ αὐτὴν τὰ καλὰ καὶ σχεδὸν ἄθικτα μάρμαρα τοῦ στυλοβάτου τοῦ Προπύλου καὶ τῆς βαθμίδος αὐτοῦ τῆς πρὸς τὰ ἔξω. Πειθόμεθα δέ, ὅτι αἱ δύο αὗται κλίμακες ἐν διαφόροις μὲν, ἐπεικῶς δὲ παλαιοῖς χρόνοις κατεσκευάσθησαν δι' οἰουσιδῆποτε λόγους, διότι εἶδομεν τῆς δευτέρας τούτων προέκτασιν τινα χωροῦσαν πρὸς τὰ ἄνω καὶ δὴ εὐθὺ πρὸς τὰς τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἐκείνας καμάραις τὰς κατὰ νῶτον τοῦ Ὁρολογίου. Ταύτης τῆς προεκτάσεως τοὺς οὐχὶ καλῶς συνεστηκότας λίθους δὲν διελύσαμεν, ἀλλ' ἀφήκαμεν κατὰ χώραν, ἐπειδὴ ἐφάνησαν ὄντες ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους καὶ οὐδεμίᾳ ἦτο χρεῖα νὰ μετακινηθῶσι.

Πρὸ τοῦ Προπύλου δὲ εὐρομεν ὑδραγωγὸν ἐπιμελέστατα κατεσκευασμένον πωρίνοις λίθοις, ἐξ οὗ ἀφῆρεσαμεν τοὺς σκέποντας αὐτὸν μεγάλους λίθους, ἵνα ἀναδειχθῇ καθ' ὅλοκληρίαν ἡ προειρημένη μαρμαρίνη τοῦ Προπύλου βαθμίδς, δὲν μετεκινήσαμεν δὲ τοὺς ἄλλους λίθους, δι' ὧν ἐτι ὁ ἀγωγὸς σκέπεται, κάμπτων τὴν ἀνατολικοβορρειον γωνίαν τοῦ Προπύλου καὶ λαμβάνων ἤδη ἴξιν λοξὴν πρὸς δύσιν καὶ ἄρκτον, εἰσχωρῶν δὲ εἰς τὸν ἐτι ἄσκα-



πτον χώρον, πιθανῶς ὑπὸ τὸ πλακόστρωτον ὑπαιθρον, ἂν σφῆζε-  
ται αὐτὸ καὶ ἐκεῖ (1).

Τὰ μέχρι τοῦδε ῥηθέντα περὶ τῶν φανέντων μερῶν τῆς οἰκο-  
δομῆς ταύτης, εἰ καὶ φαίνονται μακρά, δὲν εἶναι ὁμῶς καθ' ἃ  
πέπεισμαι, ἐπαρκῆ οὔτε ἀρχιτεκτονικῶς οὔτε ἄλλως. Ἄλλ' ἀνάγκη  
νὰ περιορίσω τὸν λόγον καὶ ἰδίως νὰ μὴ θίξω τὸ ζήτημα τοῦ ἂν  
εἶχεν ἢ δὲν εἶχεν ἔτι καὶ ἄλλην πρὸς ἀνατολὰς ἐξοδὸν ἢ οἰκοδομὴν  
κατὰ τὴν ἴξιν αὐτῆς τὴν ἐπ' ἄρκτου. ὥστε εἰς τὸ μεταξὺ τῶν δύο  
ἐξόδων διάστημα νὰ ἀντικρύξῃ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος τε-  
τρακιδίου. Ταῦτα θὰ δεῖξωσιν αἱ μέλλουσαι ἀνασκαφαί. Ἄλλὰ  
πάντως εἶναι χρεῖα νὰ ῥηθῶσιν ὀλίγα τινὰ ἔτι περὶ τοῦ κατὰ  
πιθανότητα πολλὴν δοτέου ὀνόματος εἰς τὴν ἀνασκαπτομένην  
οἰκοδομήν. Πρὸ ἐβδομάδων τινῶν ἔτι εἶχόμεν οὐ μικρὰς ἀμφι-  
βολίας, ἀλλὰ νῦν ἐκ τεκμηρίων τινῶν, ἃ ἐν τῷ μεταξὺ πλειότερον  
ἐμελετήθησαν, πειθόμεθα σχεδὸν ἐντελῶς, ὅτι: τὸ κτίσμα τοῦτο,  
εἰ μὴ ἐξ ἀρχῆς τῆς κτίσεώς του, πάντως ὁμῶς ἐπὶ τῶν μετὰ  
Χριστὸν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἦτο ἀγορά. Πρῶτον τεκμήριον ἡ εὐ-  
λόγως ἔνεκα τῆς τοπικῆς θέσεως ὑποτιθεμένη ὀργανικὴ σχέσις τοῦ  
Τετρακιδίου τῆς Ἀθηνᾶς πρὸς τοῦτο τὸ κτίσμα καὶ ἡ ἐκεῖ ἐνι-  
δρυμένη ἐκπαλαί πασίγνωστος ἐπιγραφή ἢ περιέχουσα Καισα-  
ρικὴν διάταξιν περὶ τῶν γεωργούντων τὸ ἔλαιον καὶ τῆς ὀφειλο-  
μένης ὑπ' αὐτῶν καταφορᾶς εἰς τὸ δημόσιον κτλ. Δεύτερον ἀνα-  
θήματα ἀγορανόμων μαρμάρια μετὰ κοιλωμάτων χωρητικότη-  
τος, μέτρα δηλ. ἐπίσημα δύο εὐρεθέντα νῦν ἐν τῷ ἀνασκαφέντι  
χώρῳ καὶ ἄλλα ὅμοια πρὸ πολλῶν ἐτῶν περὶ τοὺς αὐτοὺς τό-  
πους εὐρεθέντα. Τρίτον ἐνδεικτικώτερον ἔτι τεκμήριον· ἐπὶ τοῦ  
στυλοβάτου τῆς κυρίας στοᾶς, τοῦ πατουμένου, μεταξὺ δύο κί-  
ωνων ἐφάνησαν κατ' εὐθυγραμμίαν τέσσαρα κοιλώματα κυκλικὰ  
μικρὰ ὡς τρυβλία, ἐπιμελέστατα πεποιημένα, ὀλίγον ἀπ' ἀλλή-  
λων διαφέροντα κατὰ τὴν διάμετρον (τὸ δυτικώτατον 0,045, τὰ  
ἄλλα κατὰ σειράν 0,040 καὶ 0,020 καὶ 0,010) καὶ τὸ βάθος των  
ἀπὸ 0,025 ἕως 0,015 σμικρονόμενον, μέτρα δηλ. καὶ αὐτὰ ὄντα  
χωρητικότητος (τί γὰρ ἄλλο;) διὰ ξηρούς, ὡς ὑποθέτομεν,

(1) Αὕτη ἡ κάμψις καὶ προχώρησις τοῦ ἀγωγῷ κατὰ λάθος συμβάν δὲν ἰδῆ-  
λώθη ἐπὶ τοῦ δημοσιευομένου σχεδίου.

καρπούς. Τέταρτον ὡσαύτως λίαν ἐνδεικτικόν· γραμμὴ τις λεπτὴ ὀριζόντιος, μήκους 0,365, ἐγκεχαραγμένη ἐπὶ τῆς περιφερείας ἐνὸς τῶν κίωνων τῆς στοᾶς, καὶ ἄλλη ὁμοία, ἀκριβῶς ἰσομήκης, ἐπὶ τῆς περιφερείας τοῦ κατ' ἀντικρὺ κίονος τῆς αὐτῆς σειρᾶς· ἀμφότεραι αἱ γραμμαὶ εὐρηνται εἰς ὕψος τὸ αὐτὸ (1,004) ἀπὸ τῆς βάσεως ἑκατέρου τῶν κίωνων, ἔχουσαι ἔτι καὶ κάθετα γραμμίδια ἐφ' ἑαυτῶν ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων των. Ἦσαν, ὡς φαίνεται, πήχεις ὑπὸ τῆς δημοσίας ἀρχῆς τῶν μετρονόμων χαραχθεῖσαι (1). Πέμπτον καὶ τελευταῖον, ἐπιγραφαὶ τρεῖς γράμμασι τῶν μ. Χ. Ῥωμαϊκῶν χρόνων, πιθανῶς αὐταὶ ἐγκεκολλημέναι ὑπὸ ἰδιωτῶν, αἱ μὲν δύο ἐπὶ κίωνων, λέγουσαι, ἢ μὲν « Ἐλαφθηο | λίου τόπος | Κονωλόγηγου » (2), ἢ δὲ ἄλλη α' Ἀγαθη τύχη | τόπος | Ἐπιφάνου » ἢ δὲ τρίτη ἐπὶ τοῦ πατουμένου στυλοβάτου τῆς κυρίας στοᾶς ἔχει τὰ γράμματα « Τόπος | Ἀγαθοκλῆ· | εὐτυχεῖτω », βλέποντα τὸν οὐρανόν. Τὴν σημασίαν τῶν τριῶν τούτων ἐπιγραφῶν ὅτι εἶναι δηλωτικαὶ τόπων, ἔνθα πωλεῖται ὠνίων ἐκάθηντο, ἢ εἶχον ἐσωτέρω ἐν τοῖς τῆς στοᾶς δωματίοις τὰ ἐργαστήριά των, πᾶς τις εὐκόλως κατανοεῖ.

Τοσαῦτα περὶ τοῦ διδομένου νῦν εἰς τὸ κτίσμα ὀνόματος ἀρκοῦσι, μέλλοντα ἔτι νὰ ἐπικυρωθῶσι βεβαιότερον ὅταν αἱ περαιτέρω πρὸς δυσμὰς καὶ ἄρκτον σκαφαὶ ἀποδείξωσιν, ὅτι εἰς γῶρος ἐνταῦθα μέγας ὑπαιθρος, ἐν τὸ περιλαμβάνον αὐτὸν στωϊκὸν κτίσμα ἦτο, ἐκτεινόμενον μέχρι τοῦ Τετρακιονίου, ἔχον ἐκεῖ τὴν εἰσοδὸν του, αὐτὴν δὴ τὴν Πύλῃν τῆς ἀγορᾶς, ἦν ἀπὸ πλείστων ἐτῶν καλῶς ποιοῦντες οἱ ἀρχαιολόγοι καὶ ὀνόμασαν οὕτως, ἐν μόνον οὐ δυνηθέντες νὰ διαλευκάνωσιν ἱκανῶς, διὰ τί ἢ ἐν τῷ ἐπιστυλίῳ τῆς ἐπιγραφῆς λέγει ἀνατεθειμένον τὸ κτίσμα ἀπλῶς· Ἄθνη ἀρχηγέτιδι, ἄνευ τινὸς ἄλλης εἰδικῆς ἐνδείξεως ἢ προσδιορισμοῦ (3).

(1) Τὴν ἐπὶ τῶν κίωνων ὑπαρξιν τῶν γραμμῶν τούτων πρώτος τῆ 28 Σεπτεμβρίου παρετήρησεν ὁ φιλόμαχος κ. Γ. Χρυσάφης καὶ ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν.

(2) Τὸ ἄσμενον καὶ ἐν τῇ παραληγοσῆ ἀνορθόγραφον Κονωλόγηγου (παράβγαλμα, πιθανῶς τοῦ ἄλλως μάλα σεμνωμένου ἀνδρὸς Ἐλαφθολίου) ἱερηνεύεται ἐκ τῆς Λατινικῆς γλώσσης εὐχερῶς.

(3) Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη κατὰ τοὺς πολὺ ἀσφαλεῖς ὑπολογισμοὺς τοῦ Βοικχίου πίπτει εἰς ἐν τῶν μεταξὺ τοῦ 12 πρ. Χ. καὶ 1 μ. Χ. ἐτῶν.



Τὰ σποράδην ἐν τοῖς χώμασι τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης ἢ ἐν θε-  
μελοῖσι ἀμόρφοις ἐνεκτισμένα ἀρχαῖα ὕλης διαφόρου, ἃ ἀνελέξα-  
μεν, ἦσαν καὶ πλείοτερα καὶ κατὰ τι ἀξιολογώτερα τῶν τῆς προ-  
τέρας. Καταλέγομεν καὶ αὐτὰ ὡς ἐξῆς:

ΛΙΘΙΝΑ

'Αρχιτεκτονικὰ μέλη (ὧν τὰ πλείστα ἐκ τοῦ θριγκοῦ τοῦ Ἴωνικοῦ τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς) ἐτι φρούστομα καὶ σαρκοφάγων τεμάχια.....	54
Γλυπτὰ τεμάχια περιφερῆ τε καὶ ἀνάγλυφα καὶ κε- φαλαί, ἐν οἷς Ἀθηνᾶς κεφαλὴ, Ἐκάτης τριμόρφου κορ- μός, Ἔρωτος κορμός, δύο Μητέρες θεῶν ἐν ναῖδιοις, ἐν νεκροδειπνον, ἐν ὧτων δύο ἀνάθημα εὐκταῖον, ἐν ἰππέως ἀνάγλυφον, δύο προσωπίδες, ἕξ ἐπτὰ εἰκονι- καὶ κεφαλαὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, (ἐν αἷς ἐξέχουσι δύο γυναικεῖαι, μεγέθους ὑπὲρ τὸ φυσικόν καὶ καλῆς ἐργασίας καὶ διατηρήσεως, ἴσως αὐτοκρατορισῶν Πῶ- μης).....	96
Σκευὴ (μέτρα χωρητικότητος δύο κολοβά καὶ ἐν ἡ- λιακὸν ὠρολόγιον κολοβόν.....	3
'Επιγραφαί:	
Ψηφίσματα.....	3
'Αναθηματικά.....	7
Χορηγική.....	1
'Εφηβικά.....	4
Κατάλογοι ὀνομάτων διάφοροι.....	5
'Επιτύμβιοι ἐπὶ στηλῶν καὶ κιονίσκων.....	37
'Αδιαγνώστων εἰσέτι ἐπιγραφῶν τεμάχια.....	33
Εἰς μεταφοράν.....	243
	90 (1)

(1) Τῶν ἐπιγραφῶν τούτων ἐδημοσιεύθησαν ἤδη δεκαπέντε ἐν Ἀρχ. Ἐφημ.  
1890 σελ. 111-116 καὶ 142-155. Ἐξέχει ἐν αὐταῖς ἡ ὑπὲρ τῆς Ἐπικούρου τοῦ  
φιλοσόφου διαδοχῆς διάταξις τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ἐπιδραβευθεῖσα τοῖς  
'Αθηναίοις κατ' αἴτησιν τῆς χήρας τοῦ Τραϊανοῦ Πλωτίνης.

Ἐκ μεταφορᾶς..... 243

ΧΑΛΚΑ

Ἐνώτιον.....	1	
Νομίματα (Ἀττικόν ἐν, τὰ λοιπὰ Βυζαντινά, Φραγκικά, Ἐνετίας).....	18	19

ΟΣΤΕΙΝΑ

Σωμάτια σφαιρικά διάτρητα διττῶς, ἤτοι σταυ- ροειδῶς διὰ τοῦ κέντρου.....		2
--	--	---

ΠΗΛΙΝΑ

Ἀγγεῖον μικρὸν κοινόν.....	1	
Μορφᾶι ζώων καὶ ἀνθρώπων κολοβαί.....	7	
Φακοειδῆς σωμάτιον.....	1	
Κωνικὸν σωμάτιον.....	1	
Ἀμφορέων λαβαί σεσημασμέναι.....	6	16
Τὸ ὅλον κομμάτια.....		280

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 20,895.90.

Περὶ τῆς τρίτης τῶν ἐν Ἀθήναις ἀνασκαφῶν, τῆς παρὰ τὸ Δίπυλον, Σᾶς ἀναγινώσκω τὴν ἐξῆς ὑπὸ τοῦ συμβούλου κ. Κ. Μυλωνᾶ γραφεῖσαν ἔκθεσιν·

ΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟ ΔΙΠΥΛΟΝ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν Ἑταιρίας αἱ παρὰ τὸ Δίπυλον ἤρξαντο κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἐμὴν διεύθυνσιν τῇ 28 Μαΐου παρελθόντος ἔτους.

Κατ' ἀρχὰς ἀνεσκάφη τὸ μέρος τὸ ὀπισθεν τῆς γνωστῆς σαρκοφάγου τῆς Φιλωτέρας (ὄρα πίνακος Β. α')· ἀφοῦ δὲ καθρέθη πρῶτον κτίσμα τι ἐκ λίθων καὶ ἀμμοκονίας λίαν σκληρὸν καὶ συμπαγές, τὸ ὁποῖον ἐκάλυπτε τὸν χώρον ἐκεῖνον, ἐπροχώρησεν εἰτα ἡ σκαφὴ μέχρι τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους ἐπ' ἐλπίδι εὐρέσεως καὶ ἄλλου μνημείου ὁμοίου τῷ τῆς Φιλωτέρας, τὸ ὁποῖον λίαν πιθανῶς δὲν θὰ ἔκειτο ἐκεῖ μεμονωμένον, ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο εὐρέθη δυσ-



τουῶς εἰμὴ ἀσημαντά τινα ἀρχιτεκτονικὰ τεμάχια, κοινότατός τις ἐπιτύμβιος κιονίσκος, καὶ θραύσματα πηλίνων ἀγγείων, ἐν-  
τετειχισμένα πάντα ἐν τῷ ῥηθέντι κτίσματι.

Μετηνέχθη ἔπειτα ἡ σκαφή πρὸς τὸ μέρος τὸ κείμενον πρὸς βορρᾶν τοῦ ἐκκλησιδίου τῆς ἁγίας Τριάδος (ὄρα πίνακος Β. δ, ε, ζ), ἐνθα γενομένης σκαφῆς εἰς βάθος τριῶν περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας, ἀνεφάνη τοίχος ἀρχαῖος ἐκ πωρίνων μεγάλων λίθων ἰσοδομικός, διευθυνόμενος ἀπὸ Ν. πρὸς Β. Τὴν διεύθυνσιν τοῦ τοίχου ἀκολουθοῦντες οἱ σκαφεῖς ἀνώρουζαν τάφρον εὐμεγέθη πλάτους 5, μήκους 30 καὶ βάθους 7 περίπου μέτρων, ἐνθα ἔστα-  
μάτησαν, διότι ἀνεφάνησαν ὕδατα.

Τοῦ ἰσοδομικοῦ τούτου τοίχου οἱ τέσσαρες μὲν ἀνώτεροι δό-  
μοι συνίστανται ἐκ πωρίνων λίθων, οἱ δύο δὲ κατώτεροι ἐκ με-  
γάλων τροχμαλοπαγῶν (conglomerat) λίθων, φαίνεται δὲ ὅτι  
ἐξακολουθοῦσι τοιοῦτοι μέχρι τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους, εἰς τὸ ὅποιον  
ἔνεκα τῶν ἀναβρυσάντων ὑδάτων δὲν κατωρθώθη νὰ φθάσῃ ἡ  
σκαφή.

Ἦνοιχθη κατόπιν καὶ ἄλλη μικρὰ τάφρος ἐγκαρσίως τῆς ἀνο-  
ρυχθείσης εὐμεγέθους, διότι ἐθεωρήθη πιθανόν, ὅτι ὁ τοίχος ἐκεῖ-  
νος ἠδύνατο νὰ ἔχῃ καὶ ἄλλον ἀντίστοιχον παραλλήλως αὐτῷ  
βαίοντα, ἀλλ' ἀντὶ παραλλήλου τοίχου εὐρέθη περιεργόν τι μι-  
κρὸν κτίσμα σχήματος τετραγώνου ἐκ πωρίνων συμμέτρων λί-  
θων, ἔχον ἐνιαχοῦ καὶ μικροτέρους λίθους δι' ἀμμοκονίας συνδε-  
δεμένους (ὄρα πίνακος Β. γ).

Μετὰ τὴν ἀνόρουξιν καὶ τῆς μικρᾶς ἐγκαρσίως τάφρου ἐκρίθη  
καλὸν νὰ ἐξετασθῇ ὁλος ὁ χώρος ἐκεῖνος, μάλιστα δὲ ὁ πρὸς τὸ  
δυτικὸν μέρος τοῦ νεκρικοῦ μνημείου τῆς Φιλωτέρας (ὄρα πίνα-  
κος Β. α'), ἐνθα ἐφαίνοντο ἴχνη ἀρχαίου τοίχου, σχετιζομένου  
πιθανῶς πρὸς τὸν ἤδη ἀνευρεθέντα, μάλιστα δὲ διότι πρὸς τὸ  
μέρος ἐκεῖνο κατ' ἐμὴν γνώμην διήρχετο πιθανῶς ἡ πρὸς τὴν  
Ἀκαδημίαν ἄγουσα ὁδός· ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς πρὸς τὰ εὐρήματα ἡ  
ἀνασκαφή καὶ ἐνταῦθα ἐφάνη ἄγονος, διότι ἐκτὸς ἀσημάντων  
πηλίνων τάφρων καὶ τινων μαρμαρίνων ἐπιτυμβίων κιονίσκων ἐκ  
τῶν συνήθων οὐδὲν ἄλλο εὐρέθη, τὸ Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας  
Ἑταιρίας ἔκρινε καλὸν νὰ διακοπῇ ἡ ἀνασκαφή· οὕτω δὲ τῇ 16

Ἰουλίῳ ἐληξεν αὐτὴ, διαρκέσασα περὶ τοὺς δύο περίπου μῆνας.

Πάντα τὰ χώματα τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης, χωρησάσης ἐνιαχοῦ μέχρις 7 μέτρων βάθους ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας, ἦσαν ἀμμώδη καὶ συμπεφυρμένα μετὰ συντριμμάτων πηλίνων παντὸς εἶδους καὶ πάσης ἐποχῆς· οἱ δὲ πήλινοι τάφοι, οἵτινες ἦσαν πλήρεις λεπτοῦ χώματος ἐμπεριείχον ὅσα μόνον καὶ ἀσήμαντα ἄνευ γραφῆς καὶ γανώματος πήλινα ἀγγεῖα, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ ὑάλινα τῶν κοινοτάτων βαλαντιοειδῆ.

Τῶν πηλίνων τούτων τάφων τινὲς μὲν ἔκειντο εὐθύς ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν, ἄλλοι δὲ καὶ βαθύτερον μέχρι 4 μέτρων ἀπ' αὐτῆς, ἢ δὲ διεύθυνσις τῶν νεκρῶν δὲν ἦτο ὠρισμένη, ἔχουσα δηλαδὴ τὴν κεφαλὴν βλέπουσαν πρὸς ὠρισμένον σημεῖον τοῦ ὀρίζοντος, ἀλλ' ἀδιαφόρως πρὸς πάντα τὰ σημεῖα αὐτοῦ. Τοῦτο παρατηρήθη ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν καὶ εἰς ἄλλους τάφους, ὥστε ἡ γνώμη ἐκείνων, οἵτινες ἐφρόνουν, ὅτι ἡ κεφαλὴ τοῦ νεκροῦ ἐτίθετο ὑπὸ τῶν παλαιῶν πρὸς ὠρισμένον σημεῖον τοῦ ὀρίζοντος, ἐξελέγχεται καὶ αὖθις ἐστερημένη βέβαιως.

Μετὰ διακοπὴν ἡμερῶν ἐξ ἀπὸ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης, τῆς ἀποπειρατηρίου οὕτως εἶπεν, δειχθείσης τῆς Κυβερνήσεως προθυμοτάτης, μάλιστα δὲ τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Τρικούπη, νὰ παράσχη πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν, ὅπως ἀνασκαφῇ καὶ ἀποκαθαρθῇ ὅλος ὁ χώρος τῆς περὶ τὴν ἁγίαν Τριάδα νεκροπόλεως, ἀπεφασίσθη ἀπὸ κοινῆς γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας νὰ ἐπαναληφθῇ πάλιν ἡ διακοπεῖσα ἀνασκαφὴ μεταφερομένη νῦν πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς νεκροπόλεως, τὸ ὅπισθεν τοῦ τάφου τοῦ Διονυσίου (ὄρα πίνακος Β. η, θ), ἐφ' οὗ ἱδρύται ὁ μεγαλοπρεπὴς ἐκείνος ταῦρος· οὕτω λοιπὸν ἐπανήρχισεν ἡ ἀνασκαφὴ ἀπὸ τῆς 23 Ἰουλίου κατὰ τὸν ῥηθέντα χώρον, ἐνθα πλείονα καὶ ἀξιολογώτερα νὰ εὗρωμεν ἠλπίζομεν, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα αἱ προσδοκίαι ἡμῶν δὲν ἀπέβησαν δυστυχῶς ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῶν εὐρημάτων ἀντάξιαί τῶν κόπων ἡμῶν, μάλιστα δὲ τῆς δαπάνης.

Οἱ τάφοι καὶ ἐνταῦθα εἶναι ἀπλούστατοι, τοῦτο μὲν πήλινοι, τοῦτο δὲ λίθινοι, συνιστάμενοι ἐξ ἀξέστων καὶ ἀκατεργάστων πλακῶν, τοῦτο δὲ ἐκ λίθων μικρῶν καὶ πηλοῦ, ἀνήκοντες κατὰ



τὸ πλείστον εἰς τὴν πτωχοτέραν τάξιν. Τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς κτερίσματα σύγκεινται ἐξ ἀπλουστάτων πηλίνων ἀγγείων ἄνευ γανώματος καὶ γραφῆς, ἐκ συνήθων μονομύζων λύχνων καὶ ἐκ κοινοτάτων ὑαλίνων ἀγγείων βαλαντιοειδῶν τὸ σχῆμα· εἰς τινὰς δὲ μόνον τάφους εὐρέθησαν ὀλίγα φύλλα χρυσοῦ, κοινοὶ δακτυλιόλιθοι, ἐνώτιά τινὰ χρυσαῖα καὶ εἰς δανάκης χρυσοῦς (χαρῶνεις δηλ. ὀβολός), προσέτι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ ἀνάξια λόγου ἀντικείμενα, τὰ ὅποια συντομίας χάριν παρελείψαμεν νὰ ἀριθμηθῶμεν ἐνταῦθα.

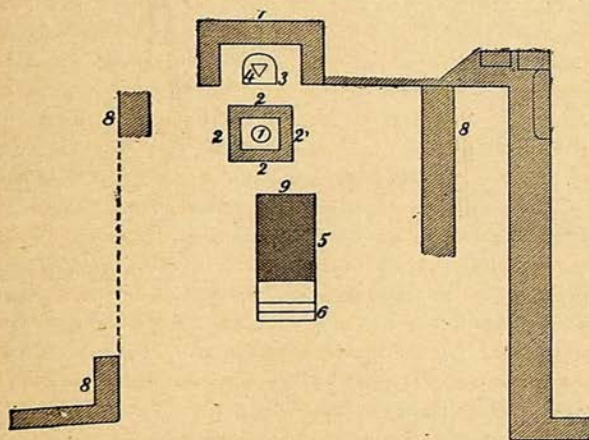
Ἄπορον δὲ εἶνε ὅτι ἐνῶ ἡ σκαφή ἐπροχώρησε μέχρι τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους εἰς βάθος ἐνιαχοῦ 4 μέτρων καὶ πλέον, δὲν εὐρέθησαν τάφοι καλῶν χρόνων ὅμοιοι τοῖς παρακειμένοις ἐπὶ τῆς γραμμῆς, ἔνθα εἶνε ἰδρυμένος καὶ ὁ τοῦ Διονυσίου τάφος, ἐκτὸς μιᾶς μόνον ἐπιτυμβίου στήλης ἀνδρομήκου μετ' ἀναγλύφου ἐκτύπου, παριστάνοντος νεάνιδα ἐνδεδυμένην πλούσιον καὶ πολύπτυχον ἱματισμόν, καὶ κρατοῦσαν τῇ μὲν δεξιᾷ οἰνοχόην, τὴν δὲ ἀριστερὰν ἀνέχουσαν ἐπιχαρίτως· ἀλλὰ καὶ τὸ μνημεῖον τοῦτο, ἀνῆκον κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην εἰς τὸ τελευταῖον τέταρτον τῆς 4ης π. Χ. ἑκατονταετηρίδος, δὲν εὐρέθη κατὰ χώραν, ἀλλ' ἐντετειχισμένον εἰς μεταγενέστερον τοῖχον.

Ἐκ τούτου εἰκάζομεν ὅτι πάντες οἱ ἀρχαιότεροι τάφοι, οἵτινες ἦσαν πιθανώτατα ἰδρυμένοι ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου κατεστράφησαν ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις ὑπὸ ἀνθρωπίνης χειρός, καὶ ἰδρῦθησαν ἀντ' αὐτῶν οἱ νῦν ἀποκαλυφθέντες μεταγενέστεροι τάφοι. Περίεργος καὶ πρωτοφανὴς διὰ τὸ σχῆμά του εἶνε καὶ ὁ τάφος τοῦ Σουινίως Σωσιβίου ἐφ' οὗ μολόλιθος πυραμιδοειδῆς στήλη ἀπολήγουσα εἰς μήκωνα.

Εὐρέθησαν προσέτι καὶ πλείστοι ἐνεπίγραφοι μαρμάρيني κιονίσκοι περὶ τοὺς ἑκατόν, ὧν τινες κατὰ χώραν κείνται, καὶ ἄλλαι τινὲς στήλαι νεκρικαὶ μετ' ἀναγλύπτων παραστάσεων κοινῆς τέχνης, ἀνήκουσαι εἰς τοὺς τελευταίους Ῥωμαϊκοὺς χρόνους· τούτων ὀλίγαι τινὲς οὐ κατὰ χώραν κείμεναι παρεδόθησαν κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου εἰς τὸ κεντρικὸν Μουσεῖον.

Ἐν ταῖς αὐταῖς ἀνασκαφαῖς εὐρέθη καὶ ὀμφαλὸς μαρμάρινος, (ὄρα πίνακος Β. ι), περιβαλλόμενος ὑπὸ τοιχίσκων ὀπτῶν

μεγάλων πλίνθων, ἀποτελούντων τετράγωνον ἰσόπλευρον· πρὸ τοῦ ὀμφαλοῦ εἶνε ἰδρυμένον ἐπὶ ὑψηλοτέρου ἐδάφους βῆθρον λίθινον ἐφ' οὗ ὑπάρχει ἐγκεχαραγμένον τριγωνικὸν κοίλωμα, ὀπισθεν δὲ τοῦ ὀμφαλοῦ τετράγωνον ἑτερόμηκες οἰκοδόμημα ἐξ ὀπτῶν καὶ τοῦτο πλίνθων, ἔχον κατὰ τὴν μίαν, τῶν στενωτέρων αὐτοῦ πλευρῶν, καὶ βαθμίδας· περιβάλλονται δὲ πάντα ταῦτα ὑπὸ τοίχου ὠκοδομημένου ἐξ ὀπτῶν μεγάλων πλίνθων καὶ τούτου, τοῦ ὁποίου σώζεται ἡ πρὸς βορρᾶν μικροτέρα πλευρὰ καὶ μέρος ἀμφοτέρων τῶν κατὰ μῆκος πλευρῶν. Τὸ παρατιθέμενον ἐνταῦθα σχέδιον παρέχει πληρεστέραν τοῦ περιέργου τούτου οἰκοδομήματος ἰδέαν.



Ἐξηγήσεις. 1, ὀμφαλὸς μαρμαρίνος. 2, τοιχίσκοι ὀπτῶν πλίνθων περιβάλλοντες τὸν ὀμφαλόν. 3, βῆθρον λίθινον. 4, τριγωνικὸν κοίλωμα. 5, τετράγωνον ἑτερόμηκες οἰκοδόμημα. 6, βαθμίδες αὐτοῦ. 7, ἡ πρὸς βορρᾶν μικροτέρα πλευρὰ. 8, 8, 8, αἱ κατὰ μῆκος ἐν μέρει σωζόμεναι πλευραί. 9, πλευρὰ ἐφ' ἧς ἐντετελισμένον τὸ θυσίαν εἰκονίζον ἀνάγλυφον.



Ἐξ ὄλων τούτων εικάζομεν τῶν λειψάνων, ὅτι ἰδρῦθη ποτε ἐνταῦθα ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις ἱερόν τι ἢ βωμὸς εἰς θεοότητά τινα, εἰς τὴν Ἐκάτην πιθανώτατα, ἐὰν ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ τριγωνικὸν κοίλωμα τοῦ λιθίνου βάρθρου εἰς ὃ ἐνεσφηνοῦτο πιθανῶς ἢ τρίμορφος τῆς θεᾶς παράστασις. Ἐὰν τοῦτο βεβαιωθῆ, προσγίγνεται οὐχὶ μικρὸν κέρδος εἰς τὰς γνώσεις ἡμῶν, ὅτι ἐντὸς νεκροπόλεως ἰδρῦθη ἱερόν, ἔστω καὶ ἀποκεχωρισμένον διὰ τοίχων· καὶ τὸ ἀνάγλυφον δέ, τὸ ὁποῖον εἶνε ἐντετειχισμένον εἰς μίαν τῶν στενωτέρων πλευρῶν τὴν πρὸς βορρᾶν τοῦ μετὰ βαθμίδων τετραγώνου οἰκοδομήματος, θυσίαν εἰκονίζον, ἔχει βεβαίως σχέσιν ὡς ἐκ τῆς παραστάσεώς του πρὸς ἱερόν τι, καὶ δὲν εἶνε νεκρικόν.

Ἡ παράστασις τοῦ ἀναγλύφου τούτου ἔχει ὡς ἐξῆς: Προπορεύεται ἀνὴρ βραχυχίτων κρατῶν τῇ δεξιᾷ μὲν κριὸν ἀπὸ τοῦ κέρατος, ὃν ὀδηγεῖ πρὸς βωμὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ κείμενον, τῇ ἀριστερᾷ δὲ ἄκατον (ἀγγεῖον δηλ. ἀκατοειδές), μετὰ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἀκολουθεῖ γυναικεία μορφή ἐν ποδῆρει χιτῶνι, κρατοῦσα τῇ ἀριστερᾷ κλάδον ἐλαίας, καὶ τελευταῖον ἔπεται ἀνδρική μορφή ποδῆρη χιτῶνα καὶ αὕτη ἐνδεδυμένη.

Ἄλλο ἐπιστημονικὸν ὄφελος ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης εἶνε ἡ εὑρεσις σπουδαίας ἐπιγραφῆς, οὐ κατὰ χώραν εὐρεθείσης τῶν χρόνων τοῦ πρώτου π. Χ. αἰῶνος πλήρους καὶ σώας, συνισταμένης ἐκ στίχων 41. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης πληροφοροῦμεθα πρῶτον σχεδόν, ὅτι ὑπῆρχε καὶ ἐν Ἀθήναις τέμενος τῆς Σωτείρας Ἀρτέμιδος, κείμενον ἐκεῖ που παρὰ τὸ Δίπυλον (1)· μνημονεύονται πρὸς τοῦτοις ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιγραφῇ καὶ ἄρχοντες 6, ὧν δύο τῶς ἄγνωστοι ἡμῖν (2). Περὶ ὄλων τούτων θέλομεν πραγματευθῆ ἐκτενέστερον ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐφημερίδι τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν ἢ καὶ ἐν ἰδίᾳ πραγματείᾳ, ἂν κριθῆ ἀναγκαῖον τοῦτο, ὅταν περατωθῆ καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Kawerau γιγνόμενον σχεδιάσμα τοῦ ἀνασκαφέντος χώρου (3).

(1) Καὶ βάρθρον ἐνεπίγραφον οὐ κατὰ χώραν καὶ τοῦτο, ἐν τῇ αὐτῇ περίπτω θέσει εὐρεθὲν, ἀναφέρεται εἰς τὴν αὐτὴν θεάν. Ὅρα νῦν τὰ περὶ τούτου ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1893 σελ. 59.

(2) Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἴδε νῦν ἐκδεδομένην ὑφ' ἡμῶν ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1893 σελ. 49 κ. ἐξ.

(3) Ἀπελθόντος κατὰ μῆνα Σεπτεμβρίου τῶν Ἀθηνῶν τοῦ κ. Kawerau τὸ

Ἡ δευτέρα αὕτη ἀνασκαφὴ ἀρξαμένη τῇ 23 Ἰουλίου ἐπερατώθη τῇ 9 Ὀκτωβρίου παρελθόντος ἔτους. Ἐδαπανήθησαν εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας τὰς παρὰ τὸ Δίπυλον δραχ. 14,419,30.

Ἐὰν βεβαίως ἀποβλέψωμεν εἰς τὰ εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τούτων, θὰ εἴπωμεν, ὅτι αἱ δαπάναι τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν δὲν ἀντημείφθησαν ἐπαξίως, ἀλλ' οὐχ ἦττον τὸ μέρος τοῦτο ἔπρεπεν ἢ οὕτως ἢ ἄλλως νὰ ἀνασκαφῆ φρονουῦμεν μάλιστα ὅτι, καὶ ἅπας ὁ ὑπολειπόμενος παρὰ τὸ Δίπυλον χώρος, ὁ μὴ ἀνασκαφείς μέχρι τοῦδε ἕνεκα λόγων εὐνοήτων, ἀνάγκη εἶνε νὰ ἀνασκαφῆ, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὑπάρχει ἐλπίς νὰ εὐρεθῶσιν ἐν αὐτῷ μνημεῖα σπουδαῖα, θέλει ἀναδειχθῆ πρὸς τούτοις ἐμφανέστερον ἢ μοναδικὴ αὕτη νεκρόπολις τοῦ ἀρχαίου Κεραμεικοῦ, καὶ θέλουσι πιθανώτατα διευκρινισθῆ σπουδαιότατα σημεῖα τῆς τοπογραφίας τῶν Ἀθηνῶν.

Εὐχόμεθα λοιπὸν ἀπὸ καρδίας τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον νὰ συντελέσῃ τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην· εὐελπιστοῦμεν δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὡς πάντοτε, θέλει παράσχη καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν ἀρωγὴν αὐτῆς πρὸς συντέλεσιν τοῦ σπουδαιοτάτου καθ' ἡμᾶς ἔργου τούτου, τὸ ὅποῖον πρὸς τοῖς ἄλλοις θέλει καθωραῖσει τὴν εἰσοδὸν τῆς πόλεως, ἀνασκαπτομένου ὅλου τοῦ χώρου ἐκείνου καὶ διακοσμουμένης καταλλήλως διὰ δενδροφυτείας καὶ διὰ χαράξεως νέων ὁδῶν τῆς μοναδικῆς παρὰ τὸ Δίπυλον ἀρχαίας νεκροπόλεως· γένοιτο!

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1891.

Κ. Δ. ΜΓΛΩΝΑΣ

σχεδιάσμα τῶν ἀνασκαφέντων περὶ τὴν ἁγίαν Τριάδα τόπων ἔμεινεν ἀτελές, συντελεσθῆ δὲ ὑπ' ἄλλου βραδύτερον ἐν ἔτει 1892. Ἐνταῦθα ἐδημοσιεύθη εἰς μόνον πίναξ ὁ περιέχων τὸ γενικὸν σχέδιον τῶν ἀνασκαφῶν, ἀλλαχοῦ δὲ δημοσιευθήσονται οἱ εἰδικοί πίνακες μετὰ πραγματείας ἐκτενοῦς καὶ λεπτομεροῦς, ἔνθα θὰ ἐκτεθῶσιν ἱστορικῶς τὰ περὶ τῶν ἐν Διπύλῳ ἀνασκαφῶν ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῶν ἐνάρξεως.



Περὶ τῆς ἐν Ἐλευσίῳ ἀνασκαφῆς τοῦ ἔτους ἀναγινώσκω τὴν ἐξῆς ἐκθεσιν τοῦ συμβούλου Δ. Φιλίου, τοῦ, ὡς γνωστόν, ἀπὸ ἐτῶν αὐτὴν διευθύνοντος.

#### ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἠρουνήθησαν κατ' ἐξακολούθησιν διὰ σκαφῆς ἐπὶ τέσσαρας περίπου μῆνας τὰ λείψανα τοῦ Ρωμαϊκοῦ Βαλανείου τοῦ παρὰ τὴν νεόδμητον ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου, καθόσον ὑπῆρχον ἐκεῖ μὴ κατελημμένοι ὑπὸ οἰκοδομῶν τόποι καὶ καθόσον οἱ κύριοι τούτων ἐπέτρεψαν τὴν διὰ σκαφῆς ὑπ' ἐμοῦ ἔρευναν· κατεδείχθη δὲ ὅτι τῷ ὄντι ὑπῆρξέ ποτε ἐκεῖ οὐκ εὐκαταφρόνητον διὰ τὸ μέγεθος αὐτοῦ μάλιστα βαλανεῖον καὶ τῶν ἀποκαλυφθέντων αὐτοῦ καὶ πάλιν κατ' ἀνάγκην ἐπιχωσθέντων λειψάνων ἐξεπονήθη δαπάναις τῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Καβερᾶου διάγραμμα καὶ μέλλει νὰ συνεκδοθῇ μετὰ καὶ τῆς λεπτομερεστεράς περὶ αὐτῶν ἐκθέσεώς μου ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ λήξαντος ἔτους (1).

Ἐνταῦθα συντόμως ἐξαγγέλλεται τοῖς ἐταίροις ὅτι τὸ οἰκοδόμημα τῶν Ἀδριανείων περίπου χρόνων ὄν κατασκευάσμα (ὡς μαρτυρεῖ καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμμῶν ἀκροκεράμου ἐν τοῖς ἐρειπίοις αὐτοῦ εὐρεθείσης) τρία ἐφάνη ἔχον ὑπόκαυστα, τὰ μὲν δύο παρακείμενα ἀλλήλοις, τὸ δὲ τρίτον κατὰ τὸ πρὸς νότον αὐτοῦ ἄκρον, ἅπαντα δυστυχῶς ἐν ἐρειπίοις μόνον σωζόμενα, κατὰ δὲ πού τὸ μέσον αὐτοῦ εἶχε καὶ τι περιφερικόν κτίσμα, οἷον καὶ ἐν ταῖς ἐν Ρώμῃ θέρμαις ἅπαντα, καὶ τούτου μάλιστα τὰ περισωθέντα λείψανα διατηρήσεως ἐκρίθησαν ἄξια ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου καὶ ἐλπίς εἶναι νὰ διατηρηθῶσι.

Ἐτέρα δὲ τις κατὰ τὸν γνωστὸν Φραγκικὸν Πύργον διὰ σκαφῆς ἔρευνα χάριν τῆς γνώσεως, ἂν καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὑπῆρχε Πύργος ἢ μόνον τὸ τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως μέχρις ἐκεῖ ἐξετείνετο, μνημονεύεται ἐνταῦθα ἀπλῶς τῆς ἀκριβείας χάριν.

(1) Ἐνεκα ἀναγκαίας τινὸς συμπληρώσεως τοῦ ἐν τῷ κειμένῳ μνημονευομένου διαγράμματος ἀνεβλήθη αὐτοῦ τε καὶ τῆς μακροτέρας ἐκθέσεως ἡ δημοσίευσίς εἰς ἄλλοτε.

Ἐν τῷ ἱερῷ Περιβόλῳ οὐδεμία διὰ σκαφῆς ἐγένετο περαιτέρω ἔρευνα, διότι τὰ τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ διαγράμματος τῶν ἀνασκαπτέων ἔτι τόπων καὶ τῆς περιφράξεως αὐτῶν διὰ τοίχου προσέκρουσαν εἰς δυσχερείας· ἐρήθη δὲ καὶ πέρυσιν ὅτι πρὶν ἢ τοῦτο λυθῆ τὸ ζήτημα ἢ ἀποπεράτωσις τῶν ἐν Ἐλευσίνι ἀνασκαφῶν δὲν εἶναι δυνατή.

Ἐπερατώθη ὁμως εὐτυχῶς καὶ παρεδόθη ἡμῖν περὶ τὰ μέσα τοῦ λήξαντος ἔτους παρὰ τῶν ἐργολάβων τὸ Μουσεῖον καὶ ἤρξατο ἢ εἰς αὐτὸ (κατασκευασθέντων καὶ τῶν ἀναγκαίων ξυλίων θηκῶν) μετακόμισις καὶ τοποθέτησις τῶν ἐν Ἐλευσίνι ἀπολειφθέντων ἀρχαίων πραγμάτων καὶ ἢ ἐν καταλόγοις καταγραφῇ αὐτῶν καὶ εἰς τοῦτο κυρίως εἰργάσθη κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ λήξαντος ἔτους ὁ τὰ παρόντα γράφων βοηθὸν ἔχων ἓνα καὶ μόνον ἐργάτην, ἐξακολουθεῖ δὲ ἔτι καὶ νῦν ἐργαζόμενος, διότι τὸ ἔργον, ἵνα ἀχθῆ εἰς πέρας, ἀπαιτεῖ μακρὸν χρόνον, βραδύτερον δὲ καὶ ἐργάτας περισσοτέρους, ἵνα καταλλήλως τοποθετηθῶσιν ἐν τῷ νεοδημητῷ Μουσεῖῳ καὶ τὰ βαρύτερα τῶν ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς εἰς φῶς ἐλθόντων, ἐν Ἐλευσίνι δὲ ἀφενθέντων, ἀρχαίων πραγμάτων.

Ἐν Ἐλευσίνι τῇ 17ῃ Ἰανουαρίου 1891.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 1,308.45.

Περὶ δὲ τῆς ἐν *Ραμνοῦντι* τῆς Ἀττικῆς ἀνασκαφῆς ἢ ἐκθεσεις τοῦ ἐπιστατήσαντος ἐφόρου Β. Στάη ἔχει ὡς ἐξῆς:

Κύριε Πρόεδρε,

Τῶν ἐργασιῶν ἐν *Ραμνοῦντι* ἠρξάμην τῇ 23ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ. συνεπιεῖα ὕμετέρας ἐντολῆς, διέκοψα δὲ ταύτας περὶ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου ἕνεκα τῶν γνωστῶν ἡμῖν προσκομμάτων ἐκ μέρους τῆς κοινότητος Καπανδριτίου, τῆς διεκδικούσης δικαιώματα κατοχῆς ἐπὶ τοῦ ἀνασκαπτομένου ἐδάφους.

Αἱ ἀνασκαφικαὶ ἐργασίαι ἐν *Ραμνοῦντι*, σκοπὸν κυρίως εἶχον



τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ ἀποκάλυψιν τῶν ἐρειπίων δύο, παρὰ τε-  
χνητῷ ἀνδρῷ, κειμένων ἀρχαίων ναῶν, τοῦ τῆς Θέμιδος (τοῦ  
παλαιότερου) καὶ τοῦ τῆς Νεμέσεως (τοῦ νεωτέρου), οἵτινες  
ἐτύγχανον μὲν ὄρατοὶ καὶ γνωστοί, ἅτε ὑπὸ ἐπιστημόνων ἄλλο-  
δαπῶν ἄλλοτε ἐξερευνηθέντες καὶ σχεδιασθέντες, ἔκειντο ὅμως  
τὰ νῦν κεκαλυμμένοι ὑπὸ ἐπίχωσιν ἐνιαχοῦ μέτρων τριῶν ὕψους.

Τὴν ἐργασίαν δὲ ταύτην ἐξετέλεσα πρώτητην.

Ἦτοι ἀνέσκαψα καὶ ἀπεκάλυψα ὀλόκληρον τὸν ναὸν τῆς Νε-  
μέσεως μετὰ τοῦ περι αὐτὸν τεχνητοῦ ἀνδρήρου, κατόπιν δὲ  
καὶ τὸν παρὰ τῇ μεσημβρινῇ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ τῆς Νεμέσεως  
κειμενον ναὸν τῆς Θέμιδος, ἀφαιρέσας κυρίως τοὺς ἐκ τοῦ σηκοῦ  
εἰς τὸ δάπεδον αὐτοῦ καταπεσόντας ὀγκολίθους ἐκκαθάρας οὕτω  
τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ ἅπαν.

Ἡ ἀποκάλυψις τῶν ναῶν τούτων ὑπὸ ἀρχιτεκτονικῆν ἔποψιν  
δὲν γνωρίζει ἡμῖν νέον τι. Αἱ ὑπὸ τοῦ Leake γενόμεναι κατα-  
μετρήσεις, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν ναὸν τῆς Νεμέσεως μένουσι καὶ  
τανῦν μετὰ τὴν τελείαν τοῦ ναοῦ ἐκκαθάρισιν κατὰ τὸ πλεῖστον  
ἀκριβεῖς καὶ ἡ ἐκπόνησις δὲ τοῦ σχεδίου (ἐν Ant. of Attik. ch.  
pl. 2), ἐξαίρεσις λεπτομερειῶν τινων, περὶ ὧν θὰ γράψωμεν ἐκ-  
τενωῶς ἄλλοτε δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπιτυχῆς.

Ὁ ναὸς ἦν περίπτερος (6×10) διαιρούμενος εἰς πρόναον,  
σηκὸν καὶ ὀπισθόδομον. Οἱ κίονες αὐτοῦ, δωρικοῦ ῥυθμοῦ, δὲν  
εἶχον ῥαβδώσεις καθ' ἅπαντα τὸν κορμόν, ἀλλὰ κατὰ τὴν βᾶσιν  
μόνον καὶ ὑπὸ τὸ κιονόκρανον, ἔμειναν δηλαδὴ ἡμιτελεῖς ἄγνω-  
στον διὰ τίνα λόγον. Οἱ κατώτατοι σπόνδυλοι τῶν κίωνων τῆς  
μεσημβρινῆς τοῦ ναοῦ πλευρᾶς κείνται οἱ πλεῖστοι κατὰ χώραν.  
Οὐδὲν ἔφερον ὁ ναὸς γλυπτὸν κόσμημα ἐπὶ τῶν μετοπῶν αὐτοῦ  
ἢ τῶν ἀετωμάτων· τοῦλάχιστον ὡς πρὸς τὰς μετόπας ὑπάρχει  
πλήρης περὶ τούτου βεβαιότης, καθόσον ἐπὶ τῶν εὐρεθειῶν ἐν τοῖς  
ἐρειπίοις πλείστων τοιούτων πλακῶν οὐδ' ἔχνος φαίνεται ποῦ  
γλυφῆς.

Ὁ τῆς Θέμιδος ναὸς, περὶ τῆς ὀνομασίας τοῦ ὁποίου τανῦν  
ἴσως δὲν μένει ἀμφιβολία, εἶνε ἐπίσης ἀρχιτεκτονικῶς λίαν γνω-  
στός, πολλάκις δὲ πολλαχοῦ ἐν σχεδίῳ δεδημοσιευμένος, ἅτε  
τυγχάνων ὁ παλαιότερος ναὸς ἐν παραστάσει ὁ σχετικῶς κάλλιον



διατηρούμενος. Οἱ τοῖχοι τοῦ σηκοῦ αὐτοῦ, ἐκ πολυγωνικῶν ὀγκολίθων ἀποτελούμενοι, σώζονται εἰς ἰκανὸν ὕψος (2-3 μ.) παρέχοντες οὕτω πλήρη ἰδέαν τοῦ ἀρχικοῦ αὐτοῦ σχήματος. Ὁ ναὸς οὗτος δὲν εἶχεν ἐσωτερικῶς ἐστρωμένον διὰ πλακῶν δάπεδον, ἀλλὰ γῆν, ἐν ἣ εὐρέθησαν καὶ τάφοι, ῥωμαϊκῶν ὁμῶς χρόνων, διότι ὁ ναὸς οὗτος διετηρεῖτο, ὡς φαίνεται, ἐν χρήσει καὶ μέχρι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὡς προκύπτει ἐκ νομισμάτων εὐρεθέντων ἐν τοῖς τάφοις τούτοις, τῶν χρόνων τῶν Αὐτοκρατόρων.

Ἡ ἀνασκαφὴ τῶν ἐν Ῥαμνοῦντι ναῶν, εἰ καὶ μὴ ἔσχε ἀρχιτεκτονικῶς ἀποτελέσματα ἄξια πολλοῦ λόγου, ὑπὸ ἔποψιν εὐρημάτων οὐχ ἤττον δέον νὰ θεωρηθῆ ὡς λίαν ἐπιτυχῆς.

Καὶ πρῶτον μὲν εὐρέθησαν ἀναμφισβήτητα λείψανα τοῦ περὶ τὸ βᾶθρον τοῦ ἀγάλματος τῆς Νεμέσεως (τοῦ ποιηθέντος κατὰ Πausανίαν μὲν ὑπὸ τοῦ Φειδίου, κατ' ἄλλην δέ, πιθανωτέραν, παράδοσιν ὑπὸ Ἀγορακρίτου, μαθητοῦ τοῦ Φειδίου) γλυπτοῦ κόσμου, τεμάχια τουτέστιν οὐχὶ ἄσημα ἐκτύπων ἀναγλύφων ἐκ τῆς περὶ τὸ βᾶθρον παραστάσεως, ἧς ἡ κυρία ὑπόθεσις εἶναι, κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ Πausανίου, ἡ τῆς Ἑλένης, ἧς μήτηρ ἐμυθολογεῖτο ἡ Νέμεσις, ὑπὸ τῆς Λήδας προσαγωγῇ παρὰ τὴν Νέμεσιν.

Πιθανῶς ἐν τοῖς εὐρεθείσει τεμαχίοις ἔχομεν τὰς κεφαλὰς καὶ τῶν τριῶν τούτων ἀναφερομένων μορφῶν (1). Ἀξιοσημείωτος εἶναι καὶ ἡ κεφαλὴ ἵππου (2) ἐν τοῖς εὐρήμασι, μνημονευομένου ῥητῶς ὑπὸ τοῦ Πausανίου.

Μεταξὺ τῶν εὐρημάτων τούτων δέον νὰ συγκαταλεγῶσι καὶ τεμάχια, δυστυχῶς μικρὰ καὶ ἄσημα, ἀνήκοντα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὸ ἄγαλμα αὐτὸ τῆς Νεμέσεως.

Ἀσυγκρίτως μείζων ἦτο ἡ συγκομιδὴ ἐν εὐρήμασιν ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ μικροῦ ναοῦ τῆς Θέμιδος.

Ἐντὸς τοῦ στενοῦ χώρου τοῦ σηκοῦ τοῦ ναοῦ τούτου ἔκειντο χαμαὶ ὑπὸ τοὺς ὀγκολίθους τῶν τοίχων αὐτοῦ, τρία ἀρτιμελῆ σχεδὸν ἀγάλματα, μετὰ τῶν ἐνεπιγράφων βᾶθρων αὐτῶν κατὰ

(1) Ἴδε νῦν αὐτὰς ἀπεικονισμένας ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1891 πίν. 8, 1-3.

(2) Ἀπεικονίσθη καὶ αὕτη ἔ. ἀ. πίν. 8, 5.



χώραν, ἤτοι κατὰ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ σηκοῦ ἔναντι τῆς εἰσόδου.

Εἶνε δὲ ταῦτα :

Ἐγαλμα Θεμίδος (1), κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ βάρθρου αὐτοῦ ἐπιγραφὴν, ὑπερφυσικοῦ μεγέθους, τῶν ἀρχῶν τοῦ τρίτου π. Χ. αἰῶνος καὶ ἔργον τοῦ Ῥαμνουσίου Χαιρεστράτου, ἔργον ἰκανῶς ἐπιμελοῦς ἐργασίας καὶ δεξιᾶς γλυφίδος.

Ἐγαλμα Ἱερείας Ἀριστονόης (2) κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ βάρθρου αὐτοῦ ἐπιγραφὴν, φυσικοῦ μεγέθους καὶ ἔργον ἀγνώστου τεχνίτου τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἐπιμελοῦς ἐργασίας.

Ἐγαλμα παιδός (3), ἀναθηματικόν, ὅπερ δέον ν' ἀναγάγωμεν εἰς τὴν Εἰν π. Χ. ἑκατονταετηρίδα, ἐὰν κρίνωμεν ἰδίᾳ ἐκ τοῦ ἀρχαϊκοῦ σχήματος τοῦ βάρθρου αὐτοῦ καὶ κυρίως ἐκ τοῦ σχήματος τῶν ἐπὶ τοῦ βάρθρου τούτου γραμμάτων.

Εἰς τὰ εὐρήματα ταῦτα δέον νὰ καταλέξωμεν καὶ δύο μικρά, ἀκέφαλα, ἀγάλματα ἀρχαϊκὰ καὶ δύο ἀρχαϊκὰς κεφαλὰς ἄλλων ἀγαλμάτων, εὐρεθέντα πάντα ἐν τῷ σηκῷ τοῦ ναοῦ τῆς Θεμίδος.

Ἄλλὰ καὶ ἡ ἐν τῷ περιβόλῳ καὶ τῷ τεχνητῷ ἀνδρῶφι ἀνασκαφῇ δὲν ἔμεινεν ἄνευ εὐρημάτων.

Τὰ σπουδαιότερα τούτων εἰσὶ :

Ἐγαλμα πλήρες ἀπολήγον εἰς Ἑρμῆν τετράγωνον ἰδρυμένον ἐπὶ βάρθρου ἐνεπιγράφοι κυκλοτεροῦς (4).

Τρεῖς κορμοὶ ὁμοίων Ἑρμῶν.

Δύο κεφαλαὶ ὁμοίων Ἑρμῶν.

Δύο βάσεις ἐνεπιγράφοι τοιούτων Ἑρμῶν καὶ πλεῖστα ἄλλα τεμάχια γλυπτῶν ἔργων καὶ ἐπιγραφῶν, ἅτινα πάντα κατετέθησαν ἤδη εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25 Δεκεμβρίου 1890.

Β. ΣΤΑΗΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 2,678. 20.

(1) Ἴδε νῦν αὐτὸ ἀπεικονισμένον ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1891 πίν. 4.

(2) Ἀπεικονίσθη καὶ αὐτὸ ἔ. ἀ. πίν. 5.

(3) Ἀπεικονίσθη ἔ. ἀ. πίν. 6.

(4) Ἀπεικονίσθη ἔ. ἀ. πίν. 7.



Τῆς δὲ ἐν Ἀμφιαρείῳ τῆς Ὠρωπίας ἀνασκαφῆς ἐπεστάτησεν ὁ ἔφορος Β. Ι. Λεονάρδος, οὐ ἰδοῦ ἢ ἐκθεσις.

### ΑΜΦΙΑΡΕΙΟΥ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Κατὰ τὴν προγενεστέρα ἀνασκαφὴν ὑπελείφθη τῷ 1887 πρὸς κάθαρσιν μικρὸν μέρος τῆς Στοᾶς, ἀνεφάνη δὲ πρὸς αὐτῇ καὶ ἕτερον εὐμέγεθες κτίριον, ὑπὸ βαθυτάτην ἐπίχωσιν κεκαλυμμένον. Τὴν ἀποκάλυψιν τούτων κυρίως, πλὴν καὶ ἄλλων τινῶν τόπων, διεξήγαγεν ἡ τοῦ λήξαντος ἔτους τρίμηνος ἐργασία.

Καὶ ἐν μὲν τῇ Στοᾷ, ἣτις ἔχει ἡμισταδιαῖον (ἐκατοντάμετρον) μῆκος, οὐδέν, καθόλου εἰπεῖν, ἄξιον λόγου εὑρέθη.

Τὸ δὲ ἀρτιφανὲς κτίριον εἶνε ἀρχαῖος λουτρῶν. Τὰ θεμέλια τῶν τεσσάρων πλευρῶν (ὧν ἐκάστη ἔχει μῆκος 16 μέτρ.), ἐξ ὀγκωδῶν καὶ καλῶς ἡρμοσμένων λίθων συγκείμενα, μαρτυροῦσι καλοῦς ἐλληνικοῦς χρόνους. Μεῖζον δὲ διάφορον πρὸς τοῦτο παρέχει καὶ ἐπιγραφή τις προσεχῶς ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ἐκδοθησομένη (1) ἣτις ἀναγράφει τοὺς ὄρους τῆς κατασκευῆς ὀχετοῦ μεταξὺ δύο λουτρῶνων (ἀνδρείου καὶ γυναικείου). Τοιοῦτος ὀχετὸς παρατηρεῖται ἀπὸ τοῦ Ναοῦ μέχρι τοῦ ἐν λόγῳ κτιρίου διήκων. Καὶ ἐκ τούτου δ' ἐξάγεται ὅτι τὰ κάτω μέρη τοῦ προκειμένου λουτρῶνός εἰσιν ἀρχαιότερα τοῦ 3ου αἰῶνος π. Χ. Κατὰ δὲ τὰ ἄλλα ἐν τῷ κτιρίῳ διακρίνονται ἀλλοιώσεις καὶ μετασκευαὶ ρωμαϊκῶν καὶ ὑστέρων χρόνων· τοῦτο δέ, εἰκαζόμενον καὶ ἐκ τῶν εὑρεθέντων νομισμάτων, ἅτινα καταβαίνουσι μέχρι τῶν αὐτοκρατόρων Αὐρηλιανοῦ, Πρόβου, Νουμεριανοῦ κλπ., ἦγον τοῦ τέλους τοῦ 3ου αἰῶνος μ. Χ. τοῦλάχιστον, δικαιοὶ τὴν ἀρχαίαν παρὰ ποιηταῖς καὶ πεζογράφοις φήμην τῶν «Ἀμφιαρείων λουτρῶν».

Ὁ λουτρῶν διαιρεῖται εἰς δέκα μικροὺς ἢ μεγάλους χώρους, τὸ μὲν προωρισμένους, παρὰ τὰ ψυχρὰ λουτρά, εἰς χρῆσιν θερμῶν καὶ χλιαρῶν διὰ τῶν πυριατηρίων καὶ ὑποκαύστων, τὸ δὲ χρησιμεύοντας, κατὰ τὰ ἐν ἄλλοις γνωστά, ὡς ἀποδυτήριον, ἐλαιο-

(1) Ἴδε νῦν αὐτὴν ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1891 σελ. 71 κ.εξ.



θέσιον κλπ. Ἴδιαι δὲ λόγου ἄξια τυγχάνουσι δύο τῶν δωματίων τούτων, ἐν οἷς σφίζονται κατὰ χώραν (εἰς ὕψος 0,50) κιονίσκοι ἐξ ἐπαλλήλων δισκοειδῶν πλίνθων συγκείμενοι, οἵτινες κατὰ στοιχοῦς πυκνοὺς τεταγμένοι ὑπεστήριζον τὸ διὰ μεγάλων πλίνθων ἐστρωμένον ἔδαφος τῶν δωματίων. Μεταξὺ τῶν κιονίσκων τούτων ἐφέρετο θερμὸς ἀήρ ὑποθερμαίνων κάτωθεν τὰ δωμάτια· ἡ δὲ θέρμανσις αὐτοῦ ἐτελεῖτο ἐξ ἄλλου μικροῦ χώρου, ὅστις εὐρέθη πλήρης κόνεως ἀνθράκων.

Ἐκ τῶν εὐρημάτων τοῦ λουτρῶνος σημειωθήτωσαν δύο τεμάχια πήλινα, τὸ μὲν μετὰ προσώπου παγωνοφόρου ὡς Σειληνοῦ, τὸ δέ, ὡς ἠθμός, φέρον ὀπάς. Ἀνήκουσι δὲ ταῦτα εἰς ἀρχαῖα πήλινα πύραυλα, ἅτινα ἦσαν παρεμφερῆ τὸ σχῆμα πρὸς τὴν παρ' ἡμῖν μικρὰν θερμάστραν *φουφοῦν*. Ἐπὶ τοῦ προέχοντος γενείου τῶν σειληνοειδῶν ἢ (ὡς ἄλλοῦ) ἠφαιστοειδῶν ἐκείνων προσώπων, τριῶν ὄντων, κατὰ τὰ χεῖλη τοῦ πυραύνου ἐτίθεντο πρὸς θέρμανσιν χύτραι ἢ ἄλλα σκεύη, διὰ δὲ τοῦ διατρήτου διαφράγματος ἀνενεῦτο ὁ ἀήρ, καὶ διὰ θυριδίου ἐξήγετο ἢ καταπίπτουσα σποδός. Τοιαῦτα τεμάχια εὐρέθησαν ἄλλοτε πολλὰ ἐν Ἀθήναις παρὰ τὴν Ἀγίαν Τριάδα καὶ ἀλλαχοῦ (1).

Πρὸς τοῖς εἰρημένοις τόποις ἐχώρησα εἰς συμπλήρωσιν τῆς παρὰ τὸν Ναὸν σκαφῆς. Ἐνταῦθα εὐρέθησαν ἐπιγραφαὶ τινες, συμβάλλουσαι πῶς εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ὄρωπου καὶ εἰς τὴν τοπογραφίαν τοῦ Ἀμφιαρείου.

Γλυπτικῆς ἔργον ἐν μάλιστα εὐρέθη σπουδαῖον, πολὺ καλῆς ἑλληνικῆς τέχνης. Εἶνε ἄγαλμα μέγα μαρμαρίνον, ἀνδρικοῦ μεγέθους, φέρον ποδῆρες ἱμάτιον καταπτυχούμενον ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος καὶ καταλείπον γυμνὸν τὸν ἕτερον ὤμον καὶ τὸν θώρακα. Καίπερ δὲ στερούμενον κεφαλῆς καὶ ἰδίου συμβόλου, φαίνεται ὅτι εἶνε τοῦ Ἀμφιαράου· τοῦτο δὲ εἰκάζω ἐκ τινος λειψάνου ἐπιγραφῆς καὶ ἐκ τῆς περὶ τὴν τέχνην, ἀναβολῆν καὶ στάσιν ὁμοιότητος πρὸς ἕτερον ἐκεῖ τοῦ θεοῦ μικρότερον ἄγαλμα, ὅπερ φέρει, κατὰ τὸν τύπον τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τὴν ῥάβδον μετὰ τοῦ ὄφειος (2).— Ἀναθήματα ἄλλα μνημονευτέα δύο

(1) Πρβλ. Conze ἐν Jahrbuch 1890 σελ. 118 πίν. 1. 2.

(2) Ἴδε νῦν Ἀρχ. Ἐφημ. 1892 σελ. 51 ἐξ.



τεμάχια ἀναγλύφων εἰκονιζόντων μόνον μέλη ἀνθρωπίνου σώματος: ἐπὶ τοῦ μὲν ὑπάρχει σκέλος ἀπὸ τῆς κοιλίας, ἐπὶ τοῦ δὲ μέρος ἀπὸ τοῦ γόνατος· εἰσὶ δὲ ταῦτα ἰαθέντων ἀνθρώπων εὐχαριστήρια πρὸς τὸν Ἀμφιάραον. Καὶ τὸ μὲν σήμερον ὕδωρ τοῦ Ἀμφιαρείου, κατὰ τὴν ἀνάλυσιν τοῦ καθηγητοῦ Χρηστομάνου, (καίτοι καθαρώτατον), δὲν εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἰαματικόν, τὸ Ἀμφιάρειον ὁμως ἑθεωρεῖτο καὶ ἄλλως ὡς θεραπευτήριον, γνωστὸν δὲ τυγχάνει ὅτι ὁ θεὸς τοῦ ἐκεῖ τεμένουσ ἐλατρεύετο καὶ ὡς ὄνειρόμαντις.

Τὰ κύρια μνημεῖα τοῦ Ἱεροῦ, ναός, βωμός, θέατρον, στοά, βάθρα, λουτρῶν μετὰ τῆς πηγῆς, κεῖνται πάντα ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ χειμάρρου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς εὔρηται μικρὸν κτίριον καλλίστης καὶ ἀρχαιοτάτης τέχνης, λείπεται δὲ αὐτόθι πληρεστέρα σκαφικὴ ἐργασία, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πρὸς ἀποκάλυψιν τοῦ μεταξὺ θεάτρου καὶ στοᾶς ὕδραγωγείου καὶ πρὸς ἔρευναν τοῦ ἐτέρου λουτρῶνος καὶ ἄλλων ἀρχαίων τόπων.

## B. I. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

Ἔδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν 7,248.45.

Τῆς ἐν *Τανάγρα* ἀνασκαφῆς ἐπεστάτησεν ὁ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο προσληφθεὶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑταιρίας Δ. Κώνστας οὐ τὴν ἐκθεσιν ληφθεῖσαν σήμερον ἀναγινώσκωμεν·

## ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΑΝΑΓΡΑΣ

Περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου μετέβην εἰς Σχηματάριον Τανάγρας κατὰ διαταγὴν τοῦ ἀξιοτίμου Προέδρου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας καὶ ἐπελήφθην τῆς συντάξεως τακτικού καταλόγου τῶν ἐκεῖ συνηγμένων ἀρχαιοτήτων. Ἡ ἐργασία αὕτη ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς 17 Σεπτεμβρίου, ὅτε ἤρξαντο αἱ ἀνασκαφαὶ ἐν Τανάγρα ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ ἀξιοτίμου Ἀντιπροέδρου τῆς Ἑταιρείας Σπυριδῶνος Φιντικλέους. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐγένοντο πρῶτον ἐπὶ ὑψώματος, ὅπου ὑπάρχουσι θεμέλια παλαιᾶς



οικοδομηῆς, ἴσως ναοῦ, ἐκ μεγάλων τετραγώνων λίθων. Προχωρησάσης δὲ τῆς ἀνασκαφῆς ἱκανῶς, ἐπειδὴ εὐρέθησαν μεταγενέστεροι τοῖχοι διαχωρίζοντες τὸν ἐσωτερικὸν χώρον εἰς μικρὰ διαμερίσματα καὶ χωροῦντες εἰς βάθος πολὺ χαμηλότερον τῆς ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ἔκειτό ποτε τὸ κρηπίδωμα τῆς οἰκοδομηῆς, κατελίπομεν τὸ μέρος τοῦτο καὶ ἐπεχειρήσαμεν ἀνασκαφὰς ἐν τῷ Θεάτρῳ, αἵτινες ἀπέδειξαν ὅτι τὰ μὲν ἐδῶλια τοῦ κοίλου δὲν ὑπάρχουσι πλέον ἐν τῇ θέσει των, ἡ δὲ ὄρχήστρα εἶνε ἐντελῶς κατεστραμμένη. Μετὰ τὴν ἐκείθεν ἀναχώρησιν τοῦ κυρίου Ἀντιπροέδρου ἐρευνήσας καὶ ἄλλα τινὰ μέρη πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Θεάτρου, ἔνθα φαίνονται μεγάλοι θεμέλιοι λίθοι, ἐπεχείρησα τέλος τῆς 29 Σεπτεμβρίου ἀποπειρατηρίου ἀνασκαφὰς ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτάτου ἄκρου τῆς Τανάγρας, παρακινήθεις ἐκ τῶν ἐκεῖ ὑπαρχόντων σπονδύλων κίονων δωρικοῦ καὶ ἰωνικοῦ ρυθμοῦ πωρίνου λίθου καὶ τινων συντριμμάτων ἐκ τοῦ θριγκοῦ παλαιοτάτου ναοῦ ἰωνικοῦ ρυθμοῦ πωρίνου λίθου ἐπιχρίσματι κεκαλυμμένων. Ἄλλ' ἀντὶ παλαιοῦ Ἑλληνικοῦ ναοῦ ἦλθον εἰς φῶς τὰ θεμέλια καὶ τὸ ἔδαφος Χριστιανικοῦ ναοῦ ἔχοντος μῆκος τεσσαράκοντα μέτρων καὶ πλάτος εἴκοσι. Τάφος βαθεῖα ἐσκάφη καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ ναοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ ἐφάνη ψηφιδωτὸν μῆκος 25 μέτρων, πολλαχοῦ ἐφαρμένον, περατούμενον κατὰ μῆκος εἰς ταινίαν περιέχουσαν κλάδον κυματοειδῆ, ἐξ οὗ ἐκφύονται φύλλα κισσοῦ. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐξακολούθησασαι ἐνταῦθα μέχρι τῆς 4 Ὀκτωβρίου διεκόπησαν κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν.

Μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἀνασκαφῶν ἐξηκολούθησα ἐργαζόμενος εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου. Ἐν αὐτῷ κατεγράφησαν λεπτομερῶς καὶ ἠριθμήθησαν πάντα τὰ ἐν τῷ παλαιῷ Μουσεῖῳ γλυπτικὰ ἔργα, πᾶσαι αἱ ἐν αὐτῷ ἐπὶ ἐπιτυμβίων στηλῶν ἐπιγραφαὶ καὶ πᾶσαι σχεδὸν αἱ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν, τὸ ὅλον 775 ἐπιγραφαί, ἐν αἷς πάντα τὰ προξενικὰ ψηφίσματα, κατάλογοι ὀνομάτων καὶ ἀναθηματικαὶ ἐπιγραφαί. Ἡ πλείστη ἐργασία ἐγένετο ἐν ὑπαίθρῳ, διὸ πολλάκις ἠναγκάσθη νὰ διακόψω αὐτὴν ἕνεκα αἰφνιδίων ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν. Ὅτε δὲ ἤρχισαν συνεχεῖς αἱ βροχαὶ καὶ τὰ ψύχη τότε κατέστη πλέον ἀδύνατος ἡ ἐν ὑπαίθρῳ ἐξακολούθησις τῆς ἐργα-



σίας. Αἱ ὑπόλοιποι ἐπιγραφαὶ καὶ ὅ,τι ἄλλο ἀρχαῖον ὑπάρχει ἐν τῇ ἐν Σχηματαρίῳ συλλογῇ, θὰ καταγραφῶσι καὶ ἀριθμηθῶσιν ὅταν μετακομισθῶσιν εἰς τὸ νέον Μουσεῖον.

Ἐν τῷ μεταξύ ἐφρόντισα περὶ τῆς συναγωγῆς τοῦ ὑλικοῦ πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ κτισθέντος ἤδη νέου Μουσείου, οὐ ὅμως ὑπολείπεται εἰσέτι πολλὴ ἐργασία, ἥτοι ἡ κατασκευὴ στέγης, θύρας, παραθύρων, ἡ πλακόστρωσις καὶ ἐπίχρισις αὐτοῦ καὶ ὁ περίβολος, ὅστις θὰ περιλάβῃ τὰς πλείστας τῶν ἐπιγραφῶν.

Σημειωτέον τέλος ὅτι εἰς τὴν ἐν Σχηματαρίῳ ἀρχαιολογικὴν συλλογὴν προσετέθησαν ἔνδεκα νέαι ἐπιγραφαί, ὧν αἱ μὲν ἑπτὰ εὔρεθησαν κατὰ τὰς ἐν Τανάγρα ἡγενομένης ἀνασκαφάς, καὶ ἐν τοῖς λίθοις, οἷτινες μετεκομίζοντο ἐκ Τανάγρας πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ Μουσείου, αἱ δὲ τέσσαρες (ἐπιτύμβιοι στῆλαι) ἡγοράσθησαν ὑπ' ἐμοῦ ἀντὶ δραχμῆς ἐκάστη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1891.

Δ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὰ ἔργα ταῦτα δρ. 730.05.

Μεταβαίνομεν εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ὁ ἔφορος Χρ. Τσουντας ἐπεμφε τὴν ἐξῆς ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐν Μυκῆναις ἀνασκαφῆς, ἣν διηύθυνεν·

#### ΑΝΑΣΚΑΦΗ ΕΝ ΜΥΚΗΝΑΙΣ

Ἐν Μυκῆναις ἤρχισαν αἱ ἀνασκαφαὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ Αὐγούστου καὶ ἐξηκολούθησαν μέχρι τῶν μέσων Δεκεμβρίου, ἀνεσκάφη δὲ ὅλον τὸ μεταξύ τοῦ φυλακείου καὶ τῆς βορειοδυτικῆς γωνίας τῆς Ἀκροπόλεως μέρος καὶ ἀπεκαλύφθησαν, πλὴν πολλῶν ἐρειπίων οἰκιῶν, μία μεγάλη ἀρχαιοτάτη δεξαμενὴ καὶ ἡ ἀμαξιτὴ ὁδός, ἥτις ἀπὸ τῆς πύλης τῶν λεόντων ἦγεν εἰς τὸ ἀνάκτορον τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐκτισμένης διὰ μεγάλων λίθων καὶ ἐπεστροφμένης διὰ χαλίκων σώζεται σήμερον μόνον τμῆμα μήκους 24 μέτρων καὶ πλάτους 5· ἡ ἀρχὴ λείπει, διότι κατεστράφη κατὰ τὰς ἀνασκαφάς τοῦ 1876, εἰς δὲ τὸ τέλος εἶναι ἐκτισμένον τὸ φυλακεῖον, πέραν τοῦ ὁποίου δὲν ἐβεβαιώθη ἂν ἐξακο-



λουθῆ. Διὰ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης λύεται σπουδαῖον ζήτημα τῆς ἱστορίας τῆς Ἀκροπόλεως Μυκηνῶν, διότι ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ ἀνατολικῶς τῶν τάφων τεῖχος, ὃ πολλοὶ τέως ἐξελάμβανον ὡς τὸ ἀρχικὸν τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως, δὲν εἶναι ἢ ἀνάλημμα χάριν τῆς ὁδοῦ κτισθέν. Ἐκ τῶν εὐρημάτων ἀναφέρω ἐξ καλῶς διατηρούμενα χαλκᾶ ξίφη, ἐν χαλκοῦν πανάρχαιον ἀγαλμάτιον (1), πλείονας πελέκεις, μαχαίρια, πόρπας κ. λ. Συγχρόνως ἀπεπερατώθη καὶ ὁ καθαρισμὸς τῆς προπέρουσιν ἀνακαλυφθείσης μεγαλοπρεποῦς σύριγγος, ἀπεδείχθη δ' ὅτι σκοπὸς αὐτῆς ἦν νὰ προμηθεύῃ ὕδωρ εἰς τοὺς ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἐν καιρῷ πολιορκίας. — Ἐξω τῆς Ἀκροπόλεως ἀνέσκαψα δύο τάφους λελαξευμένους ἐν τῷ βράχῳ, οἵτινες πλὴν τριῶν ἐγγεγλυμμένων λίθων δὲν περιεῖχον ἄλλα σπουδαῖα πράγματα, ἢ πρόσοψις ὅμως τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν εἶναι κεκοσμημένη διὰ τοιχογραφιῶν πολυχρῶμων· τοῦτο εἶναι πρωτοφανὲς ὄχι μόνον ἐν τῇ μυκηναίᾳ, ἀλλὰ καὶ τῇ λοιπῇ ἑλληνικῇ τέχνῃ· ἔνεκα τούτου ἀπεικονίσθη ἡ πρόσοψις αὕτη καὶ θὰ δημοσιευθῆ ἐν καιρῷ (2).

#### ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

Ἐδαπανήθησαν δρ. 4,724.10.

Ὁ αὐτὸς ἔφορος περὶ τῆς ἐν Ἀμύκλαις τῆς Λακωνικῆς ὑπέβαλε τὴν ἐπομένην ἔκθεσιν·

#### ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ Τῷ ΑΜΥΚΛΑΙΩ

Αἱ ἐν τῷ Ἀμυκλαίῳ ἀνασκαφαὶ διήρκεσαν τρεῖς περίπου μῆνας, ἐξ αὐτῶν δ' ἀπεδείχθη, ὅτι εἰς τοὺς βυζαντινοὺς ἤδη χρόνους ὑπῆρχεν ἐντὸς τοῦ τεμένου τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκκλησία καὶ παρ' αὐτὴν ἐκτεταμένον νεκροταφεῖον· πλὴν τούτου εἶναι βέβαιον, ὅτι πολλαὶ ἄλλαι ἐκκλησῖαι ἐν τοῖς πέριξ ὑποδομηθήσαν διὰ λίθων συληθέντων ἐκ τοῦ ἱεροῦ Ἡ καταστροφὴ λοιπὸν τῶν ἐν αὐτῷ κτιρίων ὑπῆρξε σχεδὸν ἐντελής, μόνον δ' ὁ ἐκ μεγάλων

(1) Ἴδε νῦν αὐτὸ ἀπεικονισμένον ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1891 πίν. 2, 4, 4α.

(2) Ἴδε νῦν τὰς εἰκόνας ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1891 πίν. 1.

πελεκητῶν λίθων περίβολος σώζεται ἐν μέρει, ἐντὸς δὲ τοῦ περιβόλου ἐσώθησαν εὐτυχῶς θεμέλια ἐκ λίθων ἀργῶν κτίσματος ἡμικυκλικοῦ, τὰ ὅποια πιθανώτατα εἶναι αὐτὰ τὰ θεμέλια τοῦ θρόνου τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἐκ τῶν εὐρημάτων ἄξια μνείας εἶναι τρεῖς τιμητικαὶ ἐπιγραφαί, ἐν μέγα ἀνάγλυφον ἐνεπίγραφον, οὐ τὰς μορφὰς ὅμως ἀπέξεσαν οἱ χριστιανοὶ ἴσως, καὶ διάφορα χαλκᾶ ἀντικείμενα, ἥτοι τέσσαρα ἀγαλμάτια, ὑπὲρ τὰ εἴκοσιν εἰδώλια ζώων, ψέλια, ἐν ἐνώτιον, εἰς δίσκος καὶ τὰ τοιαῦτα· πρὸς τούτοις εὐρέθησαν πῆλινα εἰδώλια ἀνθρώπων καὶ ζώων, μεταξὺ δ' αὐτῶν δύο κεφαλαὶ ἀνθρώπων περίεργοι. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ἀποτέλεσμα τῶν ἀνασκαφῶν ὑπῆρξεν ἡ εὐρεσις πολλῶν κεραμίδων φερουσῶν τὴν ἐπιγραφὴν Ἀπόλλωνος ἐν Ἀμυκλαίῳ, ἐξ αὐτῶν δ' ἐβεβαιώθη ὀριστικῶς πλέον, ὅτι ἐνταῦθα ἔκειτο τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος (1).

#### ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

Ἐδαπανήθησαν δραχ. 3.486, ἐν ἣ δαπάνῃ περιελήφθη καὶ ἐν ποσὸν δι' ἐργασίας τινὰς ἐν Βαφειῷ τῆς Λακωνικῆς, ὧν ὁ αὐτὸς ἔφορος ἐπεστάτησεν.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγένοντο καὶ τινες ἔρευναι ἐν Τίρυνθι, δι' ἐπιτροπειῶν ἐκείσε ἀποσταλεισῶν, περὶ ὧν διαλαμβάνει ἡ ἐξῆς ἔκθεσις τοῦ συμβούλου Γ. Νικολαΐδου, ὅστις καὶ εἶχεν αὐτὰς προκαλέσῃ.

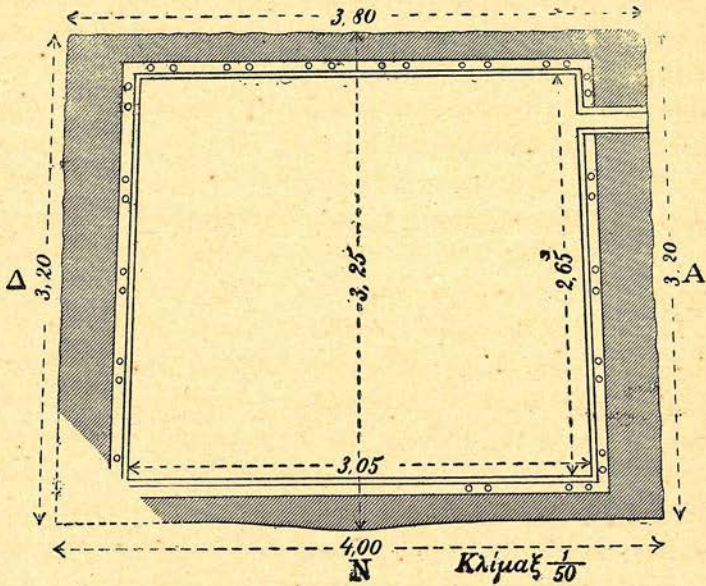
#### ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΙΡΥΝΘΙ ΠΛΑΚΟΣ

Ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Τίρυνθος, κατὰ τὴν βορειοδυτικὴν ἐσχατιὰν τῆς ἀνακαλυφθείσης μεγάλης οἰκοδομῆς εὐρέθη πλάξ τεραστίου μεγέθους ἐκ λίθου μελανοχρόου ὁμοίου τῇ λυδία λίθῳ, ἔχουσα σχῆμα τραπεζοειδές, ἥτοι μίαν τῶν δύο παραλλήλων πλευρῶν τῶν μετροσῶν τὸ μῆκος τῆς πλακός, μικροτέραν κατὰ 20 ἑκατοστὰ τῆς ἐτέρας, οὔσης μέτρων τεσσάρων. Αἱ δύο δὲ

(1) Ἴδε νῦν Ἀρχ. Ἐφημ. 1892 σελ. 1 κ. ἐξ. πίν. 1-4.



ἄλλαι πλευραὶ αὐτὸ πλάτος μετροῦσαι εἰσὶν ἴσαι, ἤτοι μέτρων 3,20 ἐκάστη, πάχος δ' ἔχει ἡ πλάξ περί τὰ 0,70, τὴν δὲ νοτιοδυτικὴν γωνίαν ἀποκεκρουσμένην (ὄρα τὸ παρατιθέμενον σχε-



διάγραμμα). Κεῖται δὲ ὀριζοντία στηριζομένη ἐπὶ τεσσάρων τοίχων τετραγώνου οἰκοδομῆς, ὑπογείου, συγκειμένης ἐξ ἀνωμάτων καὶ ἀκατεργάστων λίθων· μόνον δὲ τὰ πέρατα τῆς πλακὸς κείνται ἐπὶ τῶν τοίχων, τῆς λοιπῆς ἐπιφανείας μενούσης ἀστηρίκτου καὶ στεγαζούσης τὸ ὑπ' αὐτὴν κενόν.

Ἐκ τῶν δύο δὲ μεγάλων ἐπιφανειῶν τῆς πλακὸς ἡ μὲν κάτω ἢ πρὸς τῇ γῆ, ἔστιν ἐπίπεδος καὶ δι' ἀραιοῦ κτενὸς εἰργασμένη, ἡ δὲ ἄνω, ἡ ἐπιφανής, ἔστι λεία, μάλιστα ἐν τῷ μέσῳ τῷ καὶ χθαμαλωτέρῳ, ὁμοιάζουσα εἰκόνι περιεχομένη ἐν πλαίσιῳ ὑπερέχοντι τῆς ἐν τῷ μέσῳ ἐπιφανείας κατὰ 3 χιλιοστὰ τοῦ μέτρου.



Και ἡ μὲν χαμηλοτέρα ἐπιφάνεια ἢ καὶ λειοτέρα ἔχει μῆκος μὲν μέτρων 3,05, πλάτος δὲ 2,65· ἡ δὲ ὑπολειπομένη ἀποτελεῖ τὸ πλαίσιον, ὃν καὶ τοῦτο λείον, ἀμελῶς δὲ λήγον πρὸς τὰς ἐσχατιὰς τῶν τριῶν πλευρῶν, μόνον δ' ἐπιμελῶς πρὸς τὴν μείζονα καὶ πρὸς Μεσημβρίαν ἐστραμμένην, τὴν μόνην εἰργασμένην καὶ ἔχουσαν κανονικὴν καὶ λείαν τὴν ἐξωτερικὴν τοῦ πλαισίου γραμμὴν, ὑφ' ἣν παρίσταται χαμηλοτέρα ἢ τῆς πλευρᾶς ἐπιφάνεια, εἶτα ἀνυψοῦται ἐν σχήματι ταινίας πλαγίως πρὸς τὰς ἐκατέρωθεν ἐσχατιὰς ἀγούσης, ὡς ἀέτωμα. Ἡ εἰρημένη ταινία ἔχει λείαν καὶ στιλπνὴν τὴν ἐπιφάνειαν ὡς διὰ λεπτοῦ πρίονος ἀποκοπεῖσα. Πρὸς τοῖς ἄλλοις δ' ἡ πλευρὰ αὕτη ἔχει τὸ ἄνω μέρος οὐχὶ ἅπαν ἐν εὐθυγραμμίᾳ ἀλλ' ἐξέχον ἐν τῷ μέσῳ ἐν εἶδει τριγώνου ἀμβλυτάτην ἔχοντος τὴν κατακόρυφον γωνίαν. Ἡ προεξοχὴ δ' αὕτη οὖσα 0,05 μ. περίπου, μειοῦται καὶ φθίνει πολὺ πρὸ τῶν ἐκατέρωθεν ἐσχατιῶν.

Παρὰ δὲ τὰ ἐσωτερικὰ πέρατα τοῦ πλαισίου ὑπάρχουσι κυλινδρικοὶ τρυπαὶ διάμετρον ἔχουσαι 0,03 μ. βάθος δὲ περὶ τὰ 0,08 μ. εἰς ἀποστάσεις κανονικὰς ἐφ' ὅλου τοῦ μήκους τριῶν πλευρῶν, ἐπὶ δὲ τῆς μείζονος πλευρᾶς τέσσαρες μόνον ὑπάρχουσι τρυπαὶ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ πλαισίου τὸ πρὸς δυσμὰς ἔστιν ἀτρύπητον. Κατὰ δὲ τὴν βορειοανατολικὴν γωνίαν τῆς πλακός, αὐλαξ ἀβαθῆς ἔχων πλάτος περὶ τὰ 0,10 κόπτει τὸ πλαίσιον ὅλον ἀπὸ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας ἐπικλινῆς πρὸς τὰ ἔξω, φαίνεται δὲ ἔργον μεταγενέστερον.

Τὴν πλάκα ταύτην ὄγκου περίπου 9 κυβικῶν μέτρων, τὴν ὑπερτεροῦσαν κατὰ τὸ μέγεθος πάντας τοὺς λίθους τῆς τειχιόσεως Τίρυνθος νομίζει ὁ Dörpfeld μετενεχθῆναι ἀρχῆθεν ἐνθα νῦν κεῖται πρὸς στρωσὶν δωματίου ἐν ᾧ ἦν λουτήρ κινητὸς ἐκ κεράμου. Ἀλλὰ πῶς ἄνθρωποι γινώσκοντες τὴν διὰ πρίονος τομὴν πλακῶν ἀπαχεστέρων καὶ τὴν χρῆσιν πηλοῦ ἐξ ἀσβέστου καὶ ἄμμου, ἠθέλησαν ὑποστῆναι πόνους καὶ δαπάνην οὐχὶ ἀνταξίους πρὸς τὸν σκοπὸν; καὶ τὸ ἐλλεῖπον δὲ τεμάχιον τριγωνικὸν ἀπὸ τῆς νοτιοδυτικῆς γωνίας τῆς πλακός, ἐφ' οὗ ἐξετείνεται ἡ τοῦ πλαισίου λεία ἐπιφάνεια, μαρτυρεῖ ὅτι ἡ πλάξ μετηνήχθη ἐκεῖ εἰργασμένη καὶ κολοβή. Πρὸ πάντων ὅμως ἐκπλήττει ἡ θέσις



αὐτῆς ἐπὶ τεσσάρων ἀνωμάλως ἐκτισμένων τοίχων ἐώντων μέγα κενὸν ὑπ' αὐτῆς τῆς πλακὸς στεγαζόμενον· ἡ τοιαύτη θέσις ὑποτίθησιν ὅτι ἡ πλάξ ἔχουσα βάρος 20,000 χιλιογράμμων ὑψώθη ὀρίζοντίως μετέωρος· ἐὰν δὲ προώριστο εἰς στρῶσιν, διατί τὸ ὑπ' αὐτὴν κενόν, ὅπερ πληρούμενον ἐποίει βεβαίως εὐχερестέραν καὶ ἀσφαλεστέραν τὴν θέσιν αὐτῆς; Ἄπαντα δὲ ἡ ἀνω ἐπιφάνεια τῆς πλακὸς ὁμοίαν ἔχει τὴν ὄψιν, οὐδὲ φαίνεται ὀμαλώτερον ἢ χαμηλότερον ἐκ τοῦ πάτου καὶ τῆς χρήσεως τὸ μέρος τοῦ πλαισίου τὸ μὴ ἔχον τρύπας καὶ ὑπὸ τοῦ Dörpfeld κατώφλιον τῆς μόνης θύρας τοῦ δωματίου νομιζόμενον.

Ἐκ πάντων τούτων συνδυαζομένων πρὸς τὰς ἴσας διαστάσεις τῶν πυλῶν Μυκηνῶν καὶ Τίρυνθος καὶ πρὸς τὰς διαστάσεις τῆς τε ἡμετέρας πλακὸς καὶ τῆς τῶν λεόντων τῆς ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου τῆς πύλης Μυκηνῶν κειμένης, ὑπέθεσα ὅτι ἡ πλάξ τὸ πρῶτον ἔκειτο ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου τῆς πύλης Τίρυνθος ἔχουσα ἐπ' αὐτῆς σῆμα μετάλλινον ἔκτυπον καλύπτρον ἢ μέρος τῆς ἐπιφανείας, ὡς οἱ λέοντες οἱ ἐπὶ τῆς πύλης Μυκηνῶν, ἢ καὶ ἅπασαν τὴν πλάκα, εἶτα δὲ, διασπασθείσης τῆς πύλης, μετηνέχθη ἔνθα νῦν κείται καλύψασα πιθανῶς τάφον, τελευταῖον δὲ, κατὰ τὴν ἀνεγερσιν τῆς ἀνακαλυφθείσης οἰκοδομῆς, ἄλλοῖα ἴσως ἐγένετο χρῆσις αὐτῆς.

Μαθῶν ὅθεν ὅτι ὑπὸ Σλήμαν ἐπιπολαίως μόνον ἐγένετο σκαφή ὑπὸ τὴν πλάκα, ἀνοιχθείσης ὅπῃς ὑπὸ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τῆς πλακὸς, διὰ τῆς αὐτῆς ὅπῃς ἀνοιχθείσης ἐκ νέου προέβην μετὰ τῶν κυρίων Φιλίου καὶ Τσουντα σκάπτων καὶ ἐξάγων χῶμα καθαρὸν ἐρυθρόχρουν ἐν ᾧ ὑπῆρχον καὶ τεμάχια ἀγγείων ἐκ κεράμου ἀρχαίων καὶ πλίνθων ὁμοίων ταῖς ἐν τῇ μεγάλῃ οἰκοδομῇ εὑρεθείσαις, ἃς ὁ Dörpfeld νομίζει ἐξ ὠμῶν γενέσθαι ὅπῃς ὑπὸ πυρκαϊᾶς· οὐ μόνον δὲ τεμάχια ἀλλὰ καὶ τοῖχος ἐξ ἀκεραίων πλίνθων ὑπάρχει ὑπὸ τὴν πλάκα ἀριστερὰ τῷ εἰσιόντι. Πρὸς τοῖς ἄλλοις εὑρέθη καὶ σιαγὼν ζώου ποσοφάγου, πιθανῶς μόσχου. Ἡ σκαφή προεβήκει εἰς βάθος πλέον τῶν δύο μέτρων, ὅτε εἰς τῶν ἐργατῶν εἶτα καὶ ἡμεῖς ἀνακύψαντες εἶδομεν ῥῆγμα καταφανὲς διαθέον τὴν πρὸς τῇ γῇ ἐπιφάνειαν τῆς πλακὸς. Ἐνεκα τούτου, ἀγνοῶν δὲ καὶ τὸ βάθος καὶ τὴν ἀντοχὴν τῶν τοίχων ἐφ' ὧν κείται ἡ



πλάξ, έπαυσα τήν σκαφήν πρὸς ἀποφυγὴν κινδύνου τοῖς ὑπὸ τὴν πλάκα ἐργαζομένοις καὶ νομίσας ἀναγκαίαν τὴν γνώμην ἀρχιτέκτονος περὶ τοῦ πρακτέου, ὅπως ἢ τε σκαφὴ ἀκινδύνως περατωθῆ καὶ ἢ πλάξ ὑποστηριχθεῖσα μείνῃ ἀδιάσπαστος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰανουαρίου 1891.

Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἐν Ἀργολίδι ἐγένετο καὶ ἄλλη τις ἀνασκαφὴ δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας, ἐν τῷ χωρίῳ *Κατοίγκρι*, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐν τοῖς ἐνταῦθα γυμνασίοις καθηγητοῦ Ἰω. Κοφινιώτου, ὅστις παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας τοῦτο τὸ ἔργον νὰ κάμῃ ἤτησε, θέλων νὰ καθορίσῃ ἀσφαλῶς τὴν θέσιν τῆς ἀρχαιοτάτης πόλεως Μιδέας, περὶ ἧς διάφορον εἶχε γνώμην πρὸς ἄλλους τοπογράφους. Καὶ ἐστάλη μὲν εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Ἑταιρίας παρ' αὐτοῦ μετὰ τὴν ἀνασκαφὴν μακρὰ ἔκθεσις περὶ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς, καὶ τὰ εὔρεθέντα ἐν αὐτῇ ὀλίγα κινητὰ ἀρχαῖα παρεδόθησαν ἡμῖν, ἀλλὰ ἔκθεσις περιληπτικὴ ὅπως ἀναγνωσθῆ ἐνταῦθα δὲν μᾶς ὑπεβλήθη μέχρι σήμερον· ἄλλαι ὅμως αὐτοῦ πραγματεῖαι περὶ τοῦ ἔργου τούτου ἐδημοσιεύθησαν ἐν ἐφημερίσιν πολιτικαῖς (1).

Ἡ δαπάνη τῆς ἀνασκαφῆς ἦτο δρ. 496.50.

Ἐν ὅλῳ δὲ εἰς ἀνασκαφὰς κατὰ τὸ ἔτος ἔδαπανήθησαν δρ. 63,411.

Περὶ ἐπισκευῆς ἀρχαίων τινῶν μνημείων ἀρχιτεκτονικῶν, δεομένων τοιαύτης ἐπιμελείας, τὸ Συμβούλιον ἔγραψε καὶ τοῦτο τὸ ἔτος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον παιδείας, ὅτι ἦτο πρόθυμον νὰ δαπανήσῃ ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας, παρεκάλεσε δὲ μόνον, ὅπως μηχανικοὶ τοῦ Δημοσίου ἐπισκεφθέντες τὰ μνημεῖα, ἃ κατελέξαμεν, καταστρώσωσι προϋπολογισμὸν τῆς ἀπαιτηθησομένης δαπάνης. Τὸ Ὑπουργεῖον ἀπήντησεν ἡμῖν ἐν μηνὶ Μαρτίῳ, ὅτι ἔγραψε δις περὶ τούτου πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν τὰ δέοντα. Καὶ ἡ Ἑταιρία περιμένει.

(1) Ἴδε νῦν καὶ «Ἀθηνᾶς» τόμ. Γ' 1891 σελ. 617 κ. ἔξ.



Ἄγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν τῆς Ἑταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος ἐν ὄλῳ δρ. 11,857.20. Τῶν ἀγορασθέντων πάντων θέλει προστεθῆ κατάλογος ἐν τῷ τυπωθησομένῳ τεύχει τῆς λογοδοσίας ταύτης, ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν δωρηθέντων τῇ Ἑταιρίᾳ ἀρχαίων μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν δωρητῶν, ὅπως καὶ πέρυσι καὶ προπέρυσι. Δωρητῆς δ' ἐλευθέριος πάλιν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος ἐξαιρετικῶς εἶναι ἐνταῦθα ἀναγραφτέος ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ὁμογενὴς Ἴω. Δημητρίου, ὅστις τριάκοντα μὲν φωτογραφήματα μομιῶν ἔπεμψεν ἡμῖν ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ, ἔπειτα δὲ ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ ἐννέα κιβώτια πλήρη ἀρχαίων τῆς Αἰγύπτου, πολλαχῶς ἀξιολόγων, ἔτι δὲ ἐσχάτως καὶ νομίσματα ἐκλεκτὰ 165 (χρυσᾶ μὲν 13, ἀργυρᾶ δὲ 108, χαλκᾶ δὲ 44). Πᾶσα δὲ ἡ πλουσία Αἰγυπτιακῶν ἀρχαιοτήτων συλλογὴ αὐτοῦ μετὰ καὶ τῶν νομισμάτων μέλλει προσεχῶς νὰ μετακομισθῆ ἐκ τοῦ Μετσοβίου εἰς τὸ Ἐθνικὸν κεντρικὸν Μουσεῖον, καθὰ ἤδη ἔγραψεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν τὸ Ὑπουργεῖον παιδείας καὶ πρὸ μικροῦ ἢ ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῇ ὠνομάσθη.

Περὶ ἄλλης δὲ ἤδη γενομένης παραδόσεως εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον ἀρχαιοτήτων πολλῶν, τέως διατηρουμένων ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας λέγομεν, ὅτι κατὰ τοὺς μῆνας Μάιον καὶ Ἰούνιον παρεδόθησαν εἰς τὸν πρὸς τοῦτο ὀρισθέντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου παιδείας διδάκτορα Lolling, ἵνα μετακομισθῶσιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κεντρ. Μουσεῖον, τὰ ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου γλυπτὰ καὶ ἐνεπίγραφα μάρμαρα, συμποσούμενα εἰς 3,265 κομμάτια, ἔτι δὲ καὶ 6 γύψινα ἐκμαγεῖα ἀρχαίων.

Πάντα δὲ τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἑταιρίας, πλὴν τινῶν κοινοτάτων καὶ ἀσημάντων, ἔτι δὲ καὶ τῶν νεωτάτων εὐρημάτων (ὧν ὅμως κρατεῖται σημειώσεις ἐν τοῖς ἡμερολογίοις τῶν ἀνασκαφῶν), εἶναι καταγεγραμμένα ἐν χειρογράφοις καταλόγοις, τηρουμένοις ἐν τῷ Μετσοβίῳ καὶ προσιτοῖς εἰς τὸν βουλούμενον νὰ λάβῃ αὐτῶν γνώσιν. Ὁ γενικὸς ἀριθμὸς τῶν καταγεγραμμένων συμποσοῦται νῦν εἰς 20,705 (1). Πέρυσιν εἶχε προβῆ μέχρι 20,089. Ἡ κατα-

(1) Σύγκριται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ἕλλην εἰδικῶν ἀριθμῶν· λιθίνων 4846, χαλκῶν 1471, (ἐξ ὧν 118 σταθμά·) σιδηρῶν 84, μολυβδίνων 3016, (ἐξ ὧν σύμβολα 1371, σταθμά 435, μολυβδόβουλλα 679,) ἀργυρῶν 89, χρυσῶν



γραφὴ δὲ αὐτὴ γίνεται ἀπὸ ἐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσειοῦ τῆς Ἑταιρίας Ἀθανασίου Σ. Κουμανοῦδη, βοηθουμένου καὶ ὑπὸ τοῦ πρὸ διειτίας πρὸς τοῦτο προσληφθέντος βοηθοῦ Ἰωάννου Γιαννικάκη.

Ἦνοιγετο δὲ τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μουσεῖον διὰ τε τοὺς ἐταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ' ἑκάστην, πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν. Εἰσεπράχθησαν δὲ ἐξ εἰσιτηρίων μόνον 623 δραχμαί, διότι τὸ Συμβούλιον ἀπὸ τῆς 22 Μαρτίου 1890 κατήργησεν ὅλως τὴν πληρωμὴν εἰσιτηρίων, ἀφοῦ ἐθώρησεν ἀδύνατον τὴν τοποθέτησιν μηχανικῶν μετρητῶν εἰς τὰς θύρας τοῦ Μουσειοῦ, ἣν εἶχον προτεινῆ πέρυσιν οἱ ἐλεγκταί. Ἐκ πωλήσεως δὲ καταλόγων ἐντύπων τῆς Μυκηναίας συλλογῆς, τῶν ὑπὸ τοῦ Ἑρρίκου Σχλιέμαν δωρηθέντων τῇ Ἑταιρίᾳ εἰσεπράχθησαν δρ. 197.

Εἰς τὰ διάφορα Μουσειακὰ ἔργα, οἷον κατασκευὴν θηκῶν,

280, ὀστεινῶν 151, ὑαλίνων 386, διαφόρων ὑλῶν 349, πηλίνων ἀγγείων 5870, μορφῶν πηλίνων 2096, λύχνων πηλίνων 1403, μητρῶν πηλ. 239, σκευῶν πηλ. 291, πηλ. πυραμιδοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοποιδῶν 28, πηλίνων λαθῶν ἀμοφορέων ἐνεπιγράφων 4. Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμοφορέων αἱ ἐνεπιγραφοὶ (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας, ἀποκείμεναι ἔτι ἐν τοῖς ὑπογεῖσις τοῦ Βαρβακείου, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de Grèce*. Paris, 1871.

Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσιν (Ἑλληνικά, Ῥωμαϊκά, Βυζαντινά, Μεσαιωνικά·

Χρυσᾶ.....	3
Ἄργυρᾶ.....	37
Χαλκᾶ.....	1008
Τουρκικοὶ παράδες.....	508
Τὸ ὅλον.....	1556

καὶ εἶναι πάντα ἀκριβῶς καταγεγραμμένα ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ. Ἐπι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἑταιρίας ὑπάρχει Γαλλιστί ἐκδεδομένος κατάλογος ὑπὸ Μ. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῶν δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστί ὑπὸ J. Martha, ἐν Παρισίοις 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ *Katalog der Sculpturen zu Athen, Marburg, 1881*, καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας ὅσα ἕως τότε εἶχε λίθινα γλυπτὰ, περιεγράφησαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἐξῆς ἐπίτομον κατάλογον τῶν Ἀθήνησι Μουσειῶν *Die Museen Athens, von Arthur Milchhöfer, Athen, K. Wilberg, 1881*.



βάθρων, επίπλων, στολών διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων, ἔτι δὲ καὶ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 11,783.85.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἐταιρίας ηὐξήθη κατὰ τὸ ἔτος ὄχι ἀσημάντως διὰ δαπάνης δραχμῶν 3,076.60, ἐν οἷς καὶ τὰ δετικά τῶν ἀγορασθέντων βιβλίων καὶ κατασκευὴ θηκῶν τινῶν. Θὰ προστεθῆ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει πίναξ ἐμφαινῶν τὰ τε ἀγορασθέντα καὶ τὰ δωρηθέντα τῇ Ἐταιρίᾳ βιβλία. Πάντων δὲ τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῆς Ἐταιρίας κτηθέντων βιβλίων ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος τῆς ἐκδιδομένης ἐπιμελεία καὶ δαπάνη τῆς Ἐταιρίας ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ ἔτος τεύχη δύο, τὸ αὐτὸν καὶ τὸ βὸν τῇ 31 Ἰουλίου, τὸ δὲ γον καὶ τὸ δον τυπωθέντα ἤδη ἐκδίδονται κατ' αὐτάς. Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἔκδοσιν δρ. 8,386.75, εἰσεπράχθησαν δὲ ἐκ πωλήσεως τευχῶν αὐτῆς δραχ. 2,659.20.

Τὸ Συμβούλιον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συμφώνως τοῖς ἐν τῷ ἄρθρῳ 8<sup>ῳ</sup> τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἐταιρίας γεγραμμένοις *συνέδραμε χρηματικῶς εἰς ἔκδοσιν τριῶν βιβλίων*. Ἐδωκε τρεῖς μὲν χιλιάδας δραχμῶν εἰς τὸν Ἴω. Σβορώνον διὰ τὴν Κρητικὴν αὐτοῦ Νομισματικὴν, ἀνθ' οὗ ποσοῦ ἔλαβε 30 σώματα τοῦ ἐκδεδομένου συγγράμματος, εἰς δὲ τὸν Θεόδ. Παπαδημητρακόπουλον ἔδωκε χιλίας δραχ. διὰ τὸ βιβλίον του «Βάσανος τῶν περὶ τῆς Ἑλληνικῆς προφορᾶς Ἐρασμικῶν ἀποδείξεων», διακοσίας δὲ δραχμὰς εἰς τὸν Εὐάγ. Κοφινιώτην, ἐκδότην τῆς μεταφράσεως τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λεξικοῦ τοῦ Σμίθ.

Ἐτι προσελήφθη ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου εἰς ἔμμισθον ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐταιρίας ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μηνὸς ὁ Δ. Κώνστας, διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας.

Ἀπεφάσισε τὸ Συμβούλιον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος νὰ κτίσῃ καὶ δύο Μουσεῖα εἰς τόπους ἔξω τῶν Ἀθηνῶν, ἐνθα ἐγένοντο ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ἀνασκαφαί, ἐν τῷ Ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τῷ ἐν τῇ Ἐπιδαυρίᾳ καὶ ἐν Τανάγρα τῆς Βοιωτίας, ἵνα στεγασθῶσι καὶ εὐθετηθῶσι δεόντως τὰ πολλὰ ἐκ τῆς γῆς προελθόντα κινητὰ ἀρχαῖα ὅσα δὲν ἔμελλον νὰ μετενεχθῶσιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἔθν.



κεντρ. Μουσείον, καὶ ἤδη ἡ μία τῶν οἰκοδομῶν τούτων ἡ ἐν τῷ Ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐτελειώσε διὰ δαπάνης δραχ. 4,387.58, ἡ δὲ ἄλλη ἡ ἐν Τανάγρα πλησιάζει νὰ τελειώσῃ.

Ῥητέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι καὶ κτήματα ἀκίνητα τρία ἠγόρασε κατὰ τὸ ἔτος τὸ Συμβούλιον χρήμασι τῆς Ἑταιρίας, διὰ τὰς ἀνασκαφὰς ἀπαραιτήτως χρησιμεύοντα, δύο μὲν ἐν τῷ Ἀμφιαρείῳ τῆς Ὠρωπίας, ἐν δὲ ἐν Ἐλευσίνι, ἀντὶ τιμήματος ἐν ὄλῳ δραχμῶν 2,030.

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου πρὸς τῇ γενομένη δαπάνῃ εἰς τὰς εἰρημένας ἀνασκαφὰς ἐπληρόνοντο ἔτι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς φύλακες ἀργαιοτήτων, ἐν Ἐλευσίνι, Ἀμφιαρείῳ τῆς Ὠρωπίας, Θεσπιαῖς, Τανάγρα, Ἐπιδαύρῳ τῇ Ἀργολικῇ, Μυκῆναις καὶ Βαφειῷ τῆς Λακωνικῆς. Οὐ πρὸ πολλοῦ δὲ τὸ Συμβούλιον παρεδέχθη πρότασιν τοῦ Ὑπουργείου παιδείας γενομένην τῇ Ἑταιρίᾳ, περὶ τοῦ νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν συντήρησιν καὶ ἄλλων ἔτι ἄλλαχού φυλάκων κατὰ πρότασιν τῆς διοριζομένων καὶ νὰ στέλλῃ πάντων κατάλογον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἵνα ἐγγράφεται κατ' ἔτος εἰς τὸν τοῦ κράτους προϋπολογισμὸν ὡς ἀποδοτέον τῇ Ἑταιρίᾳ τὸ δαπανώμενον ἐκ τοῦ ταμείου τῆς ποσόν. Οὕτω λοιπὸν διωρίσθησαν ἔτι φύλακες πληρονόμοι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἐν Ῥαμνοῦντι τῆς Ἀττικῆς, ἐν Τίρυνθι καὶ ἐν τῇ ἐνταῦθα νεκροπόλει τῇ παρὰ τὴν Ἀγ. Τριάδα.

Ἐπιδόματα δὲ μισθοῦ τὰ συνήθη εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἐκπεμπομένους δι' ἀρχαιολογικὰς ὑπηρεσίας ἐφόρους ἐδόθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τρεῖς μόνον, διότι ὁ ἐν Ἐλευσίνι τοιαύτην ὑπηρεσίαν ἐκτελῶν σύμβουλος τῆς Ἑταιρίας Δ. Φίλιος ἐξηκολούθησεν ἄνευ ἀμοιβῆς τὸ ἔργον του, ὅπως πέρυσι καὶ προπερῆρσι.

Προκατεβλήθησαν δὲ κατὰ τὸ ἔτος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου παρὰ τῆς Ἑταιρίας ἀτόκως, ὡς ἀπὸ ἐτῶν τοῦτο γίνεται, δραχ. δέκα χιλιάδες διὰ ἀρχαιολογικὰς χρείας αἰτηθεῖσαι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου παιδείας. Ἦτο δὲ τῇ 31 Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους τὸ χρέος τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἑταιρίαν, ἀπαρτιζόμενον καὶ ἐκ τῶν τοῦ προηγουμένου ἔτους προκαταβολῶν, ἐν ὄλῳ δραχ. 33,314.57.



Τοσαῦτα εἶχε νὰ εἶπῃ τὸ νῦν ἀποχωροῦν Συμβούλιον· ἡ δὲ κρίσις παρὰ τοῖς Ἑταίροις.

---

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ταμίας Γ. Νικολαΐδης ἀνέπτυξε προφορικῶς τὰ τοῦ ἐντύπως ὑποβληθέντος τοῖς ἑταίροις ἰσολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὸν πίνακα τῆς καταστάσεως τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1890 καὶ τοὺς ἄλλους πίνακας ἀπολογισμῶν κλπ. (οὗς ἶδε ἐν παραρτήματι (σελ. α-θ) εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος τεύχους).

Ἐπειτα ἐξελέχθησαν ἐλεγκταὶ οἱ Δ. Μακκᾶς, Μ. Λαμπρινίδης καὶ Ν. Ἀναστασίου καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

---

Μετὰ δύο δ' ἐβδομάδας, τῇ 3ῃ Φεβρουαρίου 1891, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10<sup>η</sup> πρὸ μεσημβρίας συνελθόντων αὖθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑταίρων διακοσίων, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Ἀλ. Κοντόσταυλος ἀνήγγειλε τὸν κατὰ τὸν Ὄργανισμὸν τῆς Ἑταιρίας σκοπὸν τῆς σημερινῆς συνελεύσεως, ἧτοι ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου διὰ δύο ψηφοφοριῶν. Ὅθεν παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς Ν. Ἀναστασίου ἀνέγνω τὰ ἐξῆς:

---

# ΕΚΘΕΣΙΣ

## ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ

Πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν ἐταίρων τῆς ἐν  
 Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Ἀξιότιμοι ἐταῖροι,

Συμφώνως τῇ ὑμετέρᾳ ἐντολῇ προέβημεν εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν  
 διαφόρων λογαριασμῶν τοῦ λήξαντος ἔτους 1890 καὶ ὑποβάλλο-  
 μεν ὑμῖν σήμερον τὸ πόρισμα τῶν ἐργασιῶν μας.

Παραβαλόντες τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων ἀποδείξωμεν πρὸς  
 τὰς ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς ἑταιρίας ἐγγραφάς, εὔρομεν, ὅτι αἱ καθ'  
 ὄλον τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσπράξεις μετὰ τοῦ ἐκ δραχ. 12,109.35  
 εἰς μετρητὰ ὑπολοίπου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1889, ἀνῆλθον εἰς  
 δραχμὰς . . . . . 251,174.05

Ἦτοι εἰσπράχθησαν ἐκ συνδρο-	
μῶν ἐν γένει . . . . .	Δρ. 13,945.35
ἐκ τόκων . . . . .	» 1,456.65
ἐκ μερισμάτων . . . . .	» 13,390.—
ἐξ ἀντιτίμου πωληθεισῶν μετο-	
χῶν Ἐθν. Τραπεζῆς . . . . .	» 8,900.—
ἐξ εἰσιτηρίων μουσείου κλπ. . .	» 820.—
ἐξ ἀντιτίμου πωληθέντων γραμ-	
ματ. τοῦ λαχ. κατὰ τὸ 1889	» 12,198.01
ὁμοίως κατὰ τὸ 1890 . . . . .	» 142,339.82
ἐκ συνδρομῶν τῆς ἀρχ. ἐφημ.	» 3,373.60
καὶ ἐκ διαφόρων λογαριασμῶν	
σὺν τῷ ῥηθέντι ὑπολοίπῳ . . .	» 54,750.62
	<u>251,174.05</u>

Εἰς μεταφοράν . . . . . 251,174.05



Ἐκ μεταφορᾶς . . . . .	251,174.05
Εἶτα παρεβάλομεν τὰ χρηματ. ἐντάλματα πρὸς τὰς σχετικὰς ἐγγραφάς, καὶ συνηγάγομεν ὅτι αἱ πληρωμαὶ ἀνήλθον ἐν συνόλῳ εἰς δραχμὰς 241,034.17.	
Ἦτοι ἐδαπανήθησαν εἰς μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ γραφείου, εἰς γραφικὴν ὕλην, χάρτην, τυπωτικὰ, ταχυδρομικὰ, ἀγορὰν βιβλίων καὶ δετικὰ αὐτῶν. . . . . Δρ. 10,709.20	
εἰς μισθοδοσίαν προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου, εἰς συγκολλήσεις, ἀπεικονίσεις ἀρχαίων, καὶ ἀγορὰν τοιούτων. . . . . » 24,109.60	
εἰς ἀνασκαφὰς ἐν γένει. . . . . » 63,411.—	
εἰς κατασκευὴν ἐπαρχ. μουσείων » 8,481.58	
εἰς ἐπιμίθια ἐφόρων καὶ μισθοῦς φυλάκων . . . . . » 7,812.53	
εἰς ἐκτύπωσιν ἀρχαιολ. ἔφημερ. » 8,386.75	
εἰς κερδῶους ἀριθ. τοῦ λαχείου » 55,029.41	
εἰς ἀγορὰν μετοχῶν καὶ ἀτόκους καταθέσεις. . . . . » 28,560.10	
εἰς προκαταβολὰς διὰ λ/σμὸν τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρίας » 24,880.—	
καὶ εἰς διάφορα ἄλλα . . . . . » 9,923.—	241,034.17
Ὡστε ἔμεινεν ὑπόλοιπον εἰς μετρητὰ ἐκ δραχμῶν	<u>10,139.88</u>
Ἡ περιουσία δὲ τῆς ἐταιρίας αὐξηθεῖσα κατὰ δραχ. 10,383.11 ἀνήρχετο τὴν 31 Δεκεμβρίου 1890 εἰς δραχμὰς. . . . .	<u>368,068.10</u>
ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἐξῆς:	
Α') ἐξ ἀκινήτων ἀξίας. . . . . Δρ. 42,834.93	
Β') ἐκ 56 μετοχῶν Ἐθν. Τραπ. » 194,593.10	
Γ') ἐκ 10 λαχειοφ. ὁμολογιῶν. » 5,120.—	
Δ') ἐξ ἀτόκων καταθέσεων. . . . . » 10,000.—	
Εἰς μεταφορὰν . . . . . Δρ. 252,548.03	

Ἐκ μεταφορᾶς . . . . .	Δρ.	252,548.03	
Ε') ἐκ Δημοσίων χρεωγράφων . . . . .	»	25,380.—	
Σ') ἐκ προκαταβολῶν διὰ λογαριασμὸν Δημοσίου . . . . .	»	33,314.57	
Ζ') ἐκ προκαταβολῶν διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑταιρίας . . . . .	»	5,500.—	
Η') ἐξ ὑπολοίπου ὀφειλῆς τοῦ Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου . . . . .	»	41,185.62	
Θ') ἐκ μετρητῶν ἐν τῷ ταμείῳ . . . . .	»	10,139.88	<u>368,068.10</u>

Σημειωτέον δὲ ὅτι πάντα τὰ χρεώγραφα, τ' ἀποτελοῦντα τὴν χρηματικὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν, εἰσὶ κατατεθειμένα πρὸς φύλαξιν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος.

Τοιαῦται, κύριοι, ὑπῆρξαν αἱ κατὰ τὸ 1890 χρηματικαὶ δοληψίαι τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν.

Ἀπεφύγομεν δὲ ν' ἀναγράψωμεν ἐνταῦθα ἐκτενέστερον τὰ περὶ τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν ἐν γένει, καθ' ὅσον τ' ἀνωτέρω ἀποτελέσματα ἐξηγάγομεν ἐκ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις ἐν λεπτομερείᾳ ἐμφαινομένων ἐγγραφῶν, αἵτινες καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ διανεμηθέντι ὑμῖν ἀπολογισμῷ τοῦ συμβουλίου κατὰ τὴν προηγουμένην συνέλευσιν.

Ὡς ἐκ περισσοῦ δ' ἀναφέρομεν, ὅτι τὰ λογιστικὰ βιβλία τῆς Ἑταιρίας τηροῦνται ἐν τάξει καὶ ἀκριβεῖα, χάρις εἰς τὴν εἰδικότητα τοῦ βοηθοῦ τοῦ ταμίου κ. Χ. Δροσίνη.

Ἐλλείπει χρόνου δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐξελέγξωμεν λεπτομερῶς τὰ τοῦ Μουσειοῦ καὶ τῆς βιβλιοθήκης ἐν γένει, ἀρκεσθέντες μόνον εἰς τὴν ἔρευναν παντὸς σχέσιν ἔχοντος πρὸς τοὺς λογαριασμοὺς τῆς τοῦ λήξαντος ἔτους διαχειρίσεως.

Εὐρομεν δὲ πάντα σύμφωνα πρὸς τὰ ἐν τῷ ἀπολογισμῷ μνημονεύόμενα.

Καὶ ταῦτα περὶ ἐξελέγξεως.

Πρὸς τούτοις δ' ἔκρινε καλὸν ἢ ἐπιτροπεία, ὅπως μὴ περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν ἐξέλεγχιν, ἀλλὰ νὰ ἐξενέγκῃ καὶ τινὰς κρίσεις, αἵτινες κατὰ τὴν γνώμην αὐτῆς δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας.



α') Ἀνάγκη νὰ συντάσσεται πρὸ τῆς λήξεως ἐκάστου ἔτους προϋπολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων (ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν), προστιθεμένου δι' ἀπρόβλεπτα ἐξοδα, ἤτοι δι' ἐκτάκτους ἀνασκαφάς, ἀγορὰν ἀρχαίων κλπ. ποσοῦ τινος ἐκ δραχμῶν πέντε ἕως δέκα χιλιάδων πλέον τῶν τακτικῶν.

β') Αἱ ἀνασκαφαὶ καλὸν εἶναι νὰ μὴ ἐνεργῶνται διὰ μιᾶς καὶ εἰς διάφορα μέρη, ἀλλὰ βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, ὥστε σὺν τῷ χρόνῳ νὰ παρουσιάζεται αὐτοτελὲς πᾶν ἔργον τῆς Ἐταιρίας.

γ') Αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐφόρων ὡς καὶ οἱ συνοδεύοντες αὐτὰς πίνακες καλὸν εἶναι νὰ δημοσιεύωνται ἐν παραρτήματι μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς συνελεύσεως ἐν τῷ πνευματικῷ ὄργανῳ τῆς Ἐταιρίας, ἤτοι ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐφημερίδι καὶ οὐχὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει, ὅπως λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ἐργασιῶν μας οὐ μόνον οἱ συνδρομηταί, ἀλλὰ καὶ πᾶς φιλάρχαιος.

δ') Ἄντι νὰ λαμβάνωσι οἱ ἑταῖροι δωρεὰν τὰ πρακτικὰ ἄτινα οὐκ ὀλίγον στοιχίζουσι, προτιμότερον θὰ ἦτο νὰ λαμβάνωσι αὐτὴν τὴν ἐφημερίδα, ἔστω καὶ ἀντι μικρᾶς αὐξήσεως τῆς ἐτησίας συνδρομῆς των.

Ἐὰν ἡ ἐφημερίς διαδοθῇ πλείοτερον καὶ συγχρόνως περιορισθῇ ἐν μέρει ἢ ἄλλως τε πολυτελεῆς ἔκδοσις αὐτῆς ὅχι μόνον αἱ δαπάναι θὰ καλύπτωνται, ἀλλὰ καὶ περισσευμά τι δύναται σὺν τῷ χρόνῳ νὰ προκύψῃ.

ε') Σύμφορον εἶναι νὰ δημοσιευθῇ εἴτε διὰ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος εἴτε καὶ ἰδιαιτέρως ὁ ἐν τῷ Μουσείῳ τηρούμενος χειρόγραφος κατάλογος πάντων τῶν ἀρχαίων τῆς Ἐταιρίας, συντασσόμενος, ὡς γνωστόν, παρὰ τοῦ φιλοπόνου ἐπιμελητοῦ κ. Ἀθ. Σ. Κουμανοῦδη, διότι θὰ ἐπιφέρῃ οὐ μόνον ἐπιστημονικὸν ἀλλὰ καὶ ὕλικὸν κέρδος.

ς') Δέον νὰ συγκαλῶνται οἱ ἑταῖροι (συμφώνως πρὸς τὸ 10<sup>ον</sup> ἄρθρον τοῦ ὀργανισμοῦ) καὶ ἐκτάκτως εἰς ἀκρόασιν ἀρχαιολογικῶν διατριβῶν, αἵτινες πλὴν τοῦ ὠφελίμου δύνανται νὰ παρέχωσιν ἄφθονον καὶ ἐκλεκτὴν ἅμα ὕλην διὰ τὴν ἐφημερίδα τῆς Ἐταιρίας.

ζ') Ἀνάγκη νὰ ἀναθεωρηθῇ ὅσον τάχιον ὁ ἐν ἰσχύι ὀργανισμὸς, καθ' ὅτι ὡς ἔργον ἀνθρώπινον περιέχει οὐκ ὀλίγας ἐλλεί-



ψεις· ὡς πρόχειρον παράδειγμα φέρομεν τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπείας, ὅστις δέον νὰ ἐνεργῆται ἄλλως, ἤτοι διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τῆς λογοδοσίας ἢ ἐν ἰδίᾳ συνελεύσει καὶ νὰ διαρκῆ ἐφ' ὅσον χρόνον καὶ τὸ συμβούλιον, ἔχουσα ἅμα τὸ δικαίωμα νὰ ἐξελέγῃ ἐξ ἀπροόπτου πάσας τὰς ἐργασίας τοῦ συμβουλίου.

η') Καὶ ἡ ἐκλογή τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου δέον νὰ γίνε-  
ται κατὰ διετίαν τοῦλάχιστον διότι, ὡς ἐκ τῆς πείρας ἀπεδεί-  
χθη, δὲν εἶναι εὐκολον ἐντὸς ἔτους νὰ εἰσδύσῃ τις εἰς τὰς ἐπι-  
τοσοῦτον ἀναπτυχθεῖσας διαφόρους ἐργασίας καὶ συντελέσῃ ἀπο-  
τελεσματικῶς ὑπὲρ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

θ') Καὶ αὖθις κρίνει καλὸν ἡ ἐπιτροπεία (ιδίως δὲ δύο μέλη  
αὐτῆς, ἅτινα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπέδειξαν τὴν αὐτὴν ἀνάγκη-  
κην) «ὅπως ἐπὶ τῇ ἐνεχυριάσει τῶν χρεωγράφων τῆς Ἑταιρίας  
ἐπιδιωχθῆ παρά τινι τραπέζῃ πίστωσις ἐπ' ἀνοικτῶ λογαρια-  
σμῶ καὶ ἐπὶ μετρίῳ τόκῳ, ἣν νομίζομεν λίαν ἐφικτὴν. Διὰ τοῦ  
τρόπου τούτου ἡ Ἑταιρία θέλει εἰσάγει, καθ' ὅσον εἰσπράττει, τὰ  
περισσεύοντα χρήματα, θὰ λαμβάνῃ δὲ δι' ἐπιταγῶν ὅ,τι τῇ  
ἀναγκαιοῖ· καὶ οὕτως ἐν ᾧ ἀφ' ἑνὸς τὸ χρῆμα δὲν θὰ μένη ἄτο-  
κον οὐδ' ἐπὶ μίαν ἡμέραν, ἀφ' ἑτέρου θὰ λείψῃ ἡ ἀγοραπωλησία  
χρεωγράφων διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας».

ι') Ἀφ' οὗ μέχρι τοῦδε δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐορτάσωμεν τὴν  
πεντηκονταετηρίδα τῆς Ἑταιρίας, ὡς ἔπραξαν καὶ ἄλλα ἰδρύ-  
ματα, ἃς δημοσιευσθῆ τοῦλάχιστον (ἔστω καὶ ἀργά) σύντομός τις  
ἐκθεσις τῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς μέχρι τοῦδε πεπραγμένων  
καὶ ἃς δοθῆ εἰς ἀνάμνησιν μετᾶλλίον τι εἰς τοὺς ἐταίρους, κατα-  
σκευαζόμενον ἐξ εὐτελοῦς μετάλλου καὶ ἀντὶ μικρᾶς δαπάνης.

Περαιόντες ἤδη τὴν παροῦσαν, ἠθέλομεν παραλείψῃ καθῆκον  
ἀπαραίτητον, ἐὰν μὴ προκαλέσωμεν τὰς εὐχαριστίας τῆς συνε-  
λεύσεως πρὸς τὸ τέως διοικητικὸν συμβούλιον διὰ τὴν μεμετρη-  
μένην τῶ ὄντι διεύθυνσιν τῶν τῆς ἐταιρίας.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 2 Φεβρουαρίου 1891.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπεία

Μ. ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ   Δ. Γ. ΜΑΚΚΑΣ   Ν. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ



Ἐρωτηθεῖσα ὕστερον ἡ Συνέλευσις ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐνέκρινε τοὺς τοῦ ἔτους λογαριασμούς.

Προτάσει δὲ τοῦ Ν. Ἀναστασίου ἡ Συνέλευσις ἐδέχθη νὰ κληθῆ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἕκτακτος γενικὴ συνέλευσις τῶν ἐταίρων, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ἃς διετύπωσεν ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς, τοῦτο δὲ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ σήμερον. Νὰ τυπωθῆ δὲ πρότερον καὶ διανεμηθῆ ἡ ἐκθεσις εἰς τοὺς ἐταίρους.

Εἶτα προέβη ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προεδρείου. Ἐψήφισαν ἐταῖροι 163.

Ἐλαβεν ὡς Πρόεδρος	ὁ Ἄλ. Κοντόσταυλος	ψήφ. 163
» Ἀντιπρόεδρος	ὁ Σπ. Φιντικλῆς	» 103
» Γραμματεὺς	ὁ Σ. Α. Κουμανούδης	» 123
» Ταμίας	ὁ Γ. Νικολαΐδης	» 156

οἵτινες καὶ ἀνεκηρύχθησαν. Ἐν τῇ 6<sup>α</sup> δὲ ψηφηφορία ἐψήφισαν ἐταῖροι 200, καὶ ἔλαβον ψήφους ὡς σύμβουλοι

ὁ Δημ. Τσιθανόπουλος	ψήφ. 127
ὁ Ἄχ. Ἀγαθόνικος	» 117
ὁ Π. Καθβαδίας	» 115
ὁ Δημ. Φίλιος	» 114
ὁ Στ. Δραγούμης	» 107
ὁ Θ. Σοφούλης	» 102
ὁ Ἄντ. Οἰκονόμος	» 96

οἵτινες καὶ ἀνεκηρύχθησαν ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου Σπ. Φιντικλέους, καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ ὥραν 1<sup>η</sup> μ. μ.

## ΠΡΩΤΗ ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 7<sup>ῃ</sup> Ἀπριλίου 1891, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10<sup>ῃ</sup> πρὸ μεσημβρίας, συνήλθον οἱ ἑταῖροι πρὸς συζήτησιν τῶν προτάσεων τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς προσκληθέντες εἰς ἕκτακτον συνέλευσιν κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως τῆς 3<sup>ῆς</sup> Φεβρουαρίου. Παρευρέθησαν δὲ ἐξ αὐτῶν τεσσαράκοντα ἕξ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Ἀλ. Κοντόσταυλος ἐν πρώτοις ἀνέπτυξε τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν προτάσεων τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, οἷα ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτοῦ τῆς 13<sup>ῆς</sup> Μαρτίου διετυπώθη, ὡς ἐξῆς·

*Ἀξιότιμοι Κύριοι,*

Ὡς γνωρίζετε καὶ ἐκ τῆς προσκλήσεως ἣτις ἀπεστάλη ἰδιαιτέρως ὑμῖν, τὸ θέμα τῆς σημερινῆς ἐκτάκτου συνελεύσεως ἡμῶν εἶναι ἡ συζήτησις καὶ ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῶν προτάσεων τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, τὰς ὁποίας ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, διότι ἡ περιέχουσα αὐτὰς ἔκθεσις, τυπωθεῖσα ἰδιαιτέρως, διενεμήθη ἤδη ὑμῖν.

Αἱ τοιαῦται συζητήσεις, αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς θέματα ἀπτόμενα, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, τοῦ ὀργανισμοῦ, δηλαδὴ τοῦ νόμου τῆς συντάξεως καὶ τῆς λειτουργίας παντὸς σωματείου, ἐπιστημονικοῦ ἢ ἄλλου, ἐννοεῖται πάντως ὅτι πρέπει νὰ γίνωνται μετὰ πολλῆς τῆς προσοχῆς καὶ μετὰ πολλῆς τῆς περισκέψεως, διότι ἄλλως δύνανται ν' ἀπολήξωσιν εἰς ἀποτελέσματα ἀντίθετα ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐπιδιώκουσιν οἱ προκαλοῦντες τὰς ζητήσεις ταύ-



τας, δύνανται δηλαδή ν' ἀπολήξωσιν εἰς ἀποτελέσματα τῆς ἐπὶ τὰ χεῖρω μάλλον, ἀντὶ τῆς ἐπὶ τὰ κρείττω, τροπῆς τοῦ καθεστῶτος.

Ταύτην λοιπὸν τὴν προσοχὴν καὶ ταύτην τὴν περίσκεψιν λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ συστήσω καὶ ἐγὼ πρὸς πάντας ὑμᾶς καὶ ὅσοι μέλλετε νὰ συζητήσητε καὶ ὅσοι μέλλετε νὰ ἀποφασίσητε ἐπὶ τῶν, ὡς εἶρηται, προταθεισῶν μεταρρυθμίσεων ἢ συμπληρώσεων τοῦ κειμένου ὀργανισμοῦ τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας.

Εἰς πάσας ταύτας τὰς μεταρρυθμίσεις ἢ συμπληρώσεις καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπαραίτητος καὶ ἀσφαλέστερος μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁδηγὸς εἶναι, ἀναντιρρήτως, ἡ πείρα, ἣτις προκύπτει ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς τῶν ἐν ἰσχύι διατάξεων. Τοῦτου δὲ τεθέντος, γίνεται δῆλον, ὅτι οὐδεμία τροποποιήσις τῶν ὀπωσδήποτε κειμένων ἢ παραδεδεγμένων πρέπει νὰ ἐπέρχηται, ἐπὶ τῇ βάσει γενικῶν μόνον θεωριῶν καὶ σκέψεων, ἀλλὰ πάντοτε καὶ πρὸ πάντων αἱ τροποποιήσεις αὗται πρέπει νὰ ἐπέρχωνται ἐπὶ τῇ βάσει, οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἀνάγκης, τῆς ὑπὸ τῶν πραγμάτων ὑποδεικνυομένης.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν καὶ ἰδίως τὰ δύο ἀρχαιότερα καὶ σεβαστὰ μέλη αὐτοῦ, ἦτοι ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Σ. Φιντικλῆς καὶ ὁ γραμματεὺς κ. Στ. Κουμανούδης, οἵτινες ἀπὸ τῆς ἀναβιώσεως τῆς Ἑταιρίας, κατὰ τὸ ἔτος 1858, οὐδέποτε ἔπαυσαν μετέχοντα τῆς διευθύνσεως αὐτῆς, ἐπειδὴ, λέγω, καὶ τὸ συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν, κέκτηται ὀπωσδήποτε τὸ στοιχεῖον τοῦτο τῆς πείρας, περὶ τῆς ὁποίας εἶπον, σχετικῶς πρὸς τὴν σκοπιμότητα καὶ πρὸς τὴν ἐπάρκειαν τοῦ κειμένου ὀργανισμοῦ, ὡς οὗτος ἠρμηνεύθη καὶ ἐφηρμόσθη μέχρι τοῦδε, τούτου ἕνεκα, φρονοῦμεν, ὅτι δὲν θὰ ἦτο περιττὸν καὶ ἀσύμφορον ν' ἀκούσητε προηγουμένως καὶ τὴν γνώμην αὐτοῦ, δηλαδή τοῦ συμβουλίου, ἐπὶ ἐκάστης τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος προτάσεων, ἀποδίδοντες ἅμα εἰς τὴν γνώμην ταύτην καὶ τὴν προσήκουσαν, διὰ τὸν ἐξηγηθέντα λόγον, σημασίαν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ συμβούλιον ἐξήτασε καὶ ἐμελέτησεν ἐπισταμένως τὰς προτάσεις ταύτας τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ περιῆλθεν εἰς ὁμόφωνον περὶ αὐτῶν γνώμην. Τὴν γνώ-



μην δὲ ταύτην ἐνετείλατο εἰς ἐμὲ νὰ ὑποβάλω ὑμῖν, ὅπερ θέλω πράξει ὡς οἶόν τε εὐσυνόπτως, ἀκολουθῶν τὴν τάξιν τῆς ἀναγραφῆς ἐκάστης τῶν προτάσεων τούτων.

Ἡ πρώτη αὐτῶν ἔχει οὕτω (ὄρα αὐτὴν ἐν σελ. 50 τοῦ τεύχους ὑπὸ στοιχ. α). Τὴν πρότασιν ταύτην τὸ συμβούλιον ἀποκρούει ἀδιστακτως καὶ παμπηφεί, διότι θεωρεῖ, ὅτι τὸ ἀβέβαιον τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρίας δὲν ἐπιτρέπει τὸν ἐκ τῶν προτέρων, ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν, προσδιορισμὸν τῆς δαπάνης δι' ἐκάστην τῶν ἐργασιῶν τούτων. Οὕτω π. χ. ὑπῆρξαν ἔτη, καθ' ἃ ἐπεβλήθη σπουδαία σχετικῶς δαπάνη πρὸς ἐπισκευὴν ἀρχαίων μνημείων καὶ ὑπῆρξαν ἔτη, καθ' ἃ οὐδὲν ἀπολύτως πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν διετέθη. Ἐπίσης ὑπῆρξαν ἔτη, καθ' ἃ οὐχὶ πάντα ἀσήμαντα ποσὰ κατεβλήθησαν πρὸς ἀγορὰν ἀρχαίων, τὸ μὲν ἕνεκα τῆς ἀξίας αὐτῶν ἀπολύτου ἢ σχετικῆς, καὶ ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως δηλονότι τοιούτων τινῶν ἀρχαίων ἐν τοῖς μουσείοις ἡμῶν, τὸ δὲ καὶ ἵνα προληφθῆ ἢ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγωγή αὐτῶν καὶ ὑπῆρξαν ἔτη καθ' ἃ ἐλαχίστης ἀξίας τοιαῦτα ἠγοράσθησαν. Ἐπίσης ὑπῆρξαν ἔτη, καθ' ἃ προέβημεν εἰς σπουδαιοτάτας προκαταβολὰς πρὸς τὸ δημόσιον εἰς ἀγορὰν τόπων ἀναγκαίων δι' ἀνασκαφὰς καὶ ὑπῆρξαν ἔτη καθ' ἃ εἰς οὐδεμίαν τοιαύτην προκαταβολὴν προέβημεν. Ἐπίσης ὑπῆρξαν ἔτη, καθ' ἃ, καίτοι ἡ ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία ἔχει τὴν ἀρχὴν, νὰ μὴ ἀγοράζῃ ἢ ἰδίᾳ, ἐν ἰδίῳ δηλαδὴ ὀνόματι καὶ δι' ἴδιον λογαριασμὸν, τόπους πρὸς ἀνασκαφὰς, ὑπῆρξαν, λέγω, ἔτη, καθ' ἃ ἠναγκάσθη οὐδὲν ἤττον νὰ παραβῆ τὴν ἀρχὴν ταύτην καὶ νὰ προβῆ εἰς τοιαύτας ἀγοράς, διότι ἄλλως ἔδει νὰ μείνῃ ἀσυντέλεστος ἀρξαμένη ἀνασκαφή, ἢ ἐκινδύνευον νὰ μείνωσι διὰ παντὸς τεθαμμένα σπουδαῖα μνημεῖα τῆς ἀρχαιότητος, ὡς τοῦτο συνέβη ἐν Ἐλευσίνι, ἐν Ὠρωπίᾳ, ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθήναις καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὅπως πεισθῆτε δὲ ἔτι μᾶλλον περὶ τοῦ ἀδυνάτου ἢ τοῦλάχιστον ἀσυμφόρου τῆς συντάξεως καὶ ἐπιψηφίσεως ὑπὸ τῆς συνέλευσεως ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν δαπανῶν τῆς Ἑταιρίας, ἀρκεῖ νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι τὸ συμβούλιον πολλάκις χάριν ἰδίας ὁδηγίας, ἀπεπειράθη νὰ συντάξῃ καὶ συνέταξε τοιοῦτον κατὰ



προσέγγισιν προϋπολογισμόν, τὸν ὁποῖον ὁμως, αὐτὸ τὸ ἴδιον, εὐρέθη εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην εὐθὺς ἀμέσως νὰ παραβίαση καὶ ἀνατρέψη.

Ἄλλως τε καὶ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς προτάσεως ταύτης, περὶ τῆς ἐπιψηφίσεως ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, ἀφορῶντες, δὲν εὐρίσκομεν λόγον τινὰ προκύπτοντα ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων, ἥτοι ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε διαχειρίσεως τοῦ συμβουλίου, ὅστις νὰ συνηγορῇ ὑπὲρ τῆς σκέψεως τῆς προτεινομένης καινοτομίας, διότι οὐδέποτε μέχρι τοῦδε οὔτε πόρρωθεν ὑπεδείχθη, ὅτι τὰ κατὰ καιροὺς συμβούλια τῆς Ἐταιρίας προέβησαν εἰς ἄτοπον ἢ ὅπωςδῆποτε ἐπιβλαβῆ χρῆσιν τῆς ὑπὸ τοῦ κειμένου ὀργανισμοῦ παρεχομένης αὐτοῖς ἐλευθερίας, ὥστε νὰ δικαιολογῆται ἐντεῦθεν ἡ προτεινομένη νῦν δέσμευσις αὐτῶν, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ἀπέβαιναν ἀναγκαῖα ἢ σχεδὸν διαρκῆς παρουσία καὶ συνεργασία τῆς συνελεύσεως.

Ὁ δὲ λόγος τῆς λογιστικῆς τάξεως καὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐλέγχου, ὅστις, κατὰ θεωρίαν, δύναται νὰ προταθῇ ὑπὲρ τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀνάγκης τῆς συντάξεως καὶ ἐπιψηφίσεως προϋπολογισμοῦ, ἐπίσης δὲν φαίνεται, ὅτι ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῶν πραγμάτων, διότι οὐδεμία οὐδέποτε ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, ἀπήντησε μέχρι τοῦδε πρόσκομμά τι ἢ καὶ ἀπλῶς δυσκολίαν, τὴν ἐλαχίστην, πρὸς ἐξέλεξιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ συμβουλίου, ἔνεκα τῆς περὶ τῆς πρόκειται ἑλλείψεως προϋπολογισμοῦ.

Ἄλλως τε τὰ κεφάλαια τῶν δαπανῶν τῆς Ἐταιρίας, εἰσὶ τόσῳ περιωρισμένα τὸν ἀριθμὸν, ὥστε ὁ λόγος οὗτος τῆς λογιστικῆς τάξεως καὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐλέγχου καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐξεταζόμενος, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὅτι ἔχει σημασίαν τινὰ ἐνταῦθα.

Ἐν τέλει δὲ καὶ ὡς ἐκ περισσοῦ, παρατηρῶ, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη περὶ τῆς συντάξεως καὶ ἐπιψηφίσεως ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, δὲν προτείνεται κατὰ πρῶτον σήμερον, ἀλλὰ προτάθη πολλάκις, μάλιστα δὲ ἐν ἔτει 1887, ὅτε καὶ λίαν εὐρέως συνεζητήθη καὶ πάντοτε ἀπερρίφθη ὑπὸ τῶν συνελεύσεων.

Ἡ δευτέρα τῶν ἐν λόγῳ προτάσεων ἔχει οὕτω (ὄρα αὐτὴν ἐν



σελ. 50 ὑπὸ στοιχ. 6). Καὶ τὴν πρότασιν ταύτην, ἀδιστακτικῶς καὶ παμφηφεί, ἀποκρούει τὸ συμβούλιον, διότι

α') Αἱ ἐκάστοτε ἐπιχειρούμεναι ἀνασκαφαὶ δὲν ἔχουσι πάντοτε, ἢ μᾶλλον λίαν σπανίως δύνανται νὰ ἔχωσι, τοιαύτην σημασίαν, ὥστε ν' ἀπασχολῶσιν ἀποκλειστικῶς τὸ συμβούλιον.

β') Παρουσιάζονται πολλάκις προσκόμματα ἀνυπέρβλητα ἐμποδίζοντα τὴν πρόοδον τῆς ἀρξαμένης ἀνασκαφῆς καὶ ἐπιβάλλοντα τὴν διακοπὴν αὐτῆς, ὡς π.χ. ἡ ἔγερσις ἀξιώσεων κατοχῆς καὶ κυριότητος ἐπὶ τῶν οἰκείων γηπέδων, ἔριδες περὶ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τιμήματος αὐτῶν, ἀμφισβήτησις τῆς ἰδιοκτησίας ἕνεκα ἐκκρεμοῦς περὶ αὐτῆς δίκης καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ

γ') Αἱ ἀναγκαῖαι ὑπὸ τῶν διευθυνόντων τὴν ἀνασκαφὴν παρατηρήσεις καὶ ἡ ἀπαιτουμένη περὶ αὐτῶν προσοχὴ καὶ ἀκριβεία, δὲν ἐπιτρέπουσι πάντοτε καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μάλιστα, τὴν ἐν τάχει προβαίνουσαν καὶ οὕτως εἰπεῖν ἀθρόαν ἐργασίαν.

Ἡ τρίτη τῶν αὐτῶν προτάσεων ἔχει οὕτω (ὄρα αὐτὴν ἐν σελ. 50 ὑπὸ στοιχ. γ).

Ἡ προτεινομένη δημοσίευσις τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐφόρων, μετὰ τῶν συνοδευόντων αὐτὰς πινάκων ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι καὶ οὐχὶ ἐν τῷ τεύχει τῶν πρακτικῶν, γίνεται, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, σχετικῶς πρὸς τὰς σπουδαιοτέρας τῶν ἀνασκαφῶν, καθόσον αἱ ἐπιτομώτεραι μόνον τῶν ἐκθέσεων τούτων δημοσιεύονται ἐν τοῖς πρακτικοῖς, αἱ δὲ λεπτομερέστεραι ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Ἄλλως τε ὁ λόγος δι' ὃν γίνεται ἡ πρότασις αὕτη, περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐφόρων ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι καὶ ὅστις ἐπὶ λέξει ἔχει οὕτως: «ὅπως λαμβάνη γνῶσιν τῶν ἐργασιῶν μας οὐ μόνον οἱ συνδρομηταί, ἀλλὰ καὶ πᾶς φιλάρχαιος» τυγχάνει ὅλως ἀνυπόστατος, διότι, ὡς ἡ Ἐφημερίς οὕτω καὶ τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἑταιρίας ἐκτίθενται ἐπίσης εἰς πώλησιν καὶ δύνανται ἐπομένως, καθ' ὃν τρόπον καὶ ἐκείνη, ὑπὸ παντὸς ν' ἀποκτηθῶσιν.

Ἡ τετάρτη τῶν αὐτῶν προτάσεων ἔχει οὕτω (ὄρα αὐτὴν ἐν σελ. 50 ὑπὸ στοιχ. δ).

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐδάφιον ἤτοι ὅπως μὴ λαμβάνωσιν οἱ ἑταῖροι δωρεὰν τὰ Πρακτικὰ, ἀπεκρούσθη ὡς ἐνέχον παραγνώρι-



σιν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκδόσεως τῶν πρακτικῶν, ὅστις κεί-  
ται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ὀφειλομένην λογοδοσίαν πρὸς  
τοὺς ἑταίρους, περὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς κατὰ τὸ ἔτος πεπραγμένων,  
ὅθεν ἔπεται, ὅτι ταῦτα πρέπει νὰ διανέμονται δωρεὰν αὐτοῖς.

Τὸ δὲ δευτέρον ἐδάφιον, τὸ περιέχον τὴν αἰτίασιν περὶ τοῦ  
πολυτελοῦς τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἀπε-  
κρούσθη, διότι τὸ συμβούλιον οὐδόλως εὐρίσκει πολυτελῆ τὴν ἐκ-  
δοσιν ταύτην τῆς Ἐφημερίδος. Ἄλλως τε θεωρεῖ ὅτι διὰ τῆς  
εὐτελεστέρας καὶ πενιχροτέρας ἐκδόσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐ-  
φημερίδος θὰ ἐδίδετο εἰς τοὺς ξένους εὐλογος ἀφορμὴ κατηγορίας  
ἡμῶν ἐπὶ ἀμουσίᾳ καὶ ἀπειροκαλίᾳ, εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν τὸ εὐ-  
πρεπὲς καὶ τὸ φιλόκαλον θεωρεῖται, πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμέ-  
νου κόσμου, στοιχεῖον ἀπαραίτητον τῆς ἐκδόσεως παντὸς συγ-  
γράμματος καὶ ἰδίως ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἀφορῶσιν εἰς τὴν τέχνην.

Ἡ πέμπτη τῶν αὐτῶν προτάσεων ἔχει οὕτω (ὄρα αὐτὴν ἐν  
σελ. 50 ὑπὸ στοιχ. ε).

Καὶ τὴν πρότασιν ταύτην ἀδιστακτικῶς καὶ παμψηφεί, ἀπο-  
κρούει τὸ Συμβούλιον, διότι ὁ νῦν συντασσόμενος καὶ τηρούμε-  
νος ἐν τῷ Μουσεῖῳ κατάλογος, ὅστις, ὡς γνωρίζετε, καλεῖται  
εὐρετήριον, σκοπὸν κύριον ἔχει, τὴν ὡς οἶόν τε ἀκριβῆ περιγρα-  
φὴν ἐκάστου ἀντικειμένου ἐπὶ τῷ τέλει τῆς βεβαιώσεως τῆς  
εἰσαγωγῆς καὶ τῆς διατηρήσεως, τουτέστι τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ  
ἐν τῷ Μουσεῖῳ. Ὁ τοιοῦτος δὲ κατάλογος ἐν ᾧ ἀφ' ἐνὸς εἶναι  
λίαν ἐκτεταμένος, ἀποτελούμενος ἐκ πολλῶν ὀγκωδῶν τόμων, οὐ  
ἢ δημοσίευσίς μεγάλην θὰ ἀπήτει δαπάνην, θ' ἀπέβαιναν ἐξ ἐτέ-  
ρου ἄχρηστος εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὸ Μουσεῖον, οἵτινες ἀντὶ  
τῆς εἰρημένης περιγραφῆς ἐκάστου ἀντικειμένου, τῆς ὁποίας οὐ-  
δεμίαν θὰ εἶχον ἀνάγκην, ὡς ἔχοντες αὐτὸ τὸ περιγραφόμενον  
ἀντικείμενον ὑπ' ὄψιν αὐτῶν, θὰ ἐπεθύμουν ἄλλας περὶ αὐτοῦ  
πληροφορίας καὶ ἐξηγήσεις. Ἄλλ' ὅπως κατασκευασθῆ τοιοῦτος  
κατάλογος, χάριν τοῦ ἐπισκεπτομένου τὸ Μουσεῖον κοινοῦ, ἀπαι-  
τεῖται, πλὴν τῆς δαπάνης καὶ μακρὰ συγγραφικὴ ἐργασία, πρὸς  
ἣν δὲν ἐξαρκεῖ τὸ νῦν ὑπάρχον προσωπικὸν τοῦ Μουσείου.

Ἄλλως τε ὁ τοιοῦτος κατάλογος θὰ ἦτο προσκαίρου μόνον  
χρησιμότητος, διότι ὅταν καταρτισθῆ τελειότερον κατὰ τὸ δυ-



νατὸν τὸ Μουσεῖον, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ ὁσημέραι πλουτιζόμενον καὶ κριθῆ ὅτι ἐπέστη ἡ ὥρα τῆς παραδόσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ σειρὰ καὶ ἡ τάξις τῶν ἐν αὐτῷ ἀποτεθειμένων ἀρχαίων, θὰ μεταβληθῆ ἐξ ὀλοκλήρου.

Ἡ ἕκτη τῶν αὐτῶν προτάσεων ἔχει οὕτω (ὄρα αὐτὴν ἐν σελ. 50 ὑπὸ στοιχ. 5).

Ἡ πρότασις αὕτη εἶναι ἀληθῶς σύμφωνος πρὸς τὸ 10<sup>ον</sup> ἄρθρον τοῦ ὀργανισμοῦ, ἀλλ' ἐπίσης ἀληθές εἶναι ὅτι οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐξετελέσθη, αὐτὸ δὲ τοῦτο, ὅτι οὐδέποτε ἡ διάταξις αὕτη ἐξετελέσθη, ἀποδεικνύει, ὡς νομίζομεν, ὅτι ἡ ἀνάγνωσις ἀρχαιολογικῶν διατριβῶν, δὲν ἐθεωρήθη ἀνήκουσα εἰς τὰ οὐσιώδη ἔργα τῆς Ἑταιρίας, ὡς ταῦτα διὰ τοῦ χρόνου ὑπὸ τῶν πραγμάτων καθωρίσθησαν καὶ καθ' ἃ ὁ κύριος τῆς Ἑταιρίας σκοπὸς δὲν κεῖται εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἀνευρισκομένων λειψάνων ἢ μνημείων τῆς ἀρχαιότητος, ἀλλ' εἰς τὴν ἀνεύρεσιν καὶ τὴν διάσωσιν αὐτῶν. Ἄλλως τε, ὅτι ἡ περὶ τῆς πρόκειται διάταξις τοῦ ἄρθρου 10<sup>ου</sup> ἀνεγράφη οἰοεὶ ἐν παρόδῳ ἐν τῷ ὀργανισμῷ, γίνεται δῆλον καὶ ἐκ τοῦ ἐλλιποῦς αὐτῆς σχετικῶς πρὸς τε τὸν ἔχοντα τὸ δικαίωμα εἰς τοιαῦτα ἀναγνώσματα καὶ πρὸς τὸν τεταγμένον νὰ ἐγκρίνη καὶ ἐπιτρέπη τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν. Ἐν τέλει δὲ εἶναι παρατηρητέον, ὅτι ὅπως καὶ ἂν θεωρηθῶσιν ἔχοντα τὰ περὶ τούτου εἰς τὸν θέλοντα νὰ προβῆ εἰς τὴν δημοσίευσιν τοιούτων ἀρχαιολογικῶν διατριβῶν, ὑπάρχει ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀνοικτὸν καὶ πρόχειρον τὸ μέσον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Ἡ ἐβδόμη τῶν αὐτῶν προτάσεων ἔχει οὕτω (ὄρα αὐτὴν ἐν σελ. 50 ὑπὸ στοιχ. 7).

Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐνταῦθα γενικῶς καὶ ἀορίστως προτεινομένην ἀναθεώρησιν τοῦ ὀργανισμοῦ, οὐδὲν ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν, μετὰ τὴν ἐν προοιμίῳ ἐξηγηθεῖσαν μάλιστα γνώμην τοῦ συμβουλίου, περὶ τῶν ὄρων, ὑφ' οὓς πρέπει νὰ γίνωνται αἱ τοιαῦται τροποποιήσεις, διότι ἐὰν κατὰ τὰ προειρημένα ταῦτα, ὁ ἀσφαλέστερος πρὸς τὰς τοιαύτας τροποποιήσεις ὁδηγὸς πρέπει νὰ θεωρῆται ἡ ἐκ τῆς προηγουμένης ἐφαρμογῆς τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων προκύπτουσα πείρα καὶ ἡ ἐντεῦθεν ἐπομένως ὑπ' αὐ-



τῶν τῶν πραγμάτων ἐπιγιγνομένη ὑπόδειξις τῶν ἐπενεκτέων τροποποιήσεων, καθίσταται δῆλον, ὅτι οὐδεμίαν τοιαύτην πρότασιν, ἣτις δὲν προτείνεται ὠρισμένως καὶ εἰδικῶς, εἶναι δυνατόν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει. Παρατρέχοντες ἐπομένως τὴν γενικὴν καὶ ἀόριστον ταύτην πρὸς ἀναθεώρησιν πρότασιν προβαίνομεν εἰς τὴν ἐξήγησιν τῆς γνώμης ἡμῶν ἐπὶ τῶν δύο ἄλλων ἐν τῇ αὐτῇ προτάσει περιεχομένων εἰδικῶν καὶ ὠρισμένων τροποποιήσεων, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη ἀναφέρεται εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ δευτέρα εἰς τὴν διάρκειαν καὶ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς.

Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν πρώτην, τὸ συμβούλιον δέχεται αὐτὴν καθ' ὀλοκληρίαν, διότι καὶ αὐτὸ τὸ ἴδιον ὑπὸ τῶν αἰείποτε συμβαινόντων κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ὀδηγούμενον, πρὸ καιροῦ εἶχεν ἀναγνωρίσει τὴν ἀνάγκην τῆς τροποποιήσεως ταύτης, καθ' ἣν ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκλογῆς, πρέπει νὰ γίνηται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τῆς λογοδοσίας τοῦ συμβουλίου.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ εἰς τὴν δευτέραν, τὸ συμβούλιον δέχεται αὐτὴν ἐπίσης καὶ μετὰ χαρᾶς μάλιστα, ἀλλ' ὑπὸ τινα περιορισμόν, τὸν ὅποιον πάντες, βεβαίως, θελετε ἐγκρίνει. Τὸ συμβούλιον δηλαδὴ δέχεται ὅπως τὸ δικαίωμα τῆς ἐποπτείας τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς διαρκῆ ἐφ' ὅσον χρόνον καὶ ἡ διοίκησις τοῦ συμβουλίου καὶ δέχεται ἐπίσης τὸ ἀποδιδόμενον εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτροπὴν δικαίωμα τοῦ ὅπωςδῆποτε ἐνασκουμένου ὑπ' αὐτῆς ἐλέγχου καθ' ὅλον τὸν εἰρημένον χρόνον. Ἀλλὰ τὸν ἐλεγχον τοῦτον νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ περιορίσῃ εἰς τὰ τῆς χρηματιστικῆς διαχειρίσεως καὶ τῶν ἐν τῷ Μουσεῖῳ εἰσαγομένων ἀρχαίων καὶ ν' ἀποκλείσῃ αὐτὸν πασῶν τῶν ἄλλων ἐργασιῶν τοῦ συμβουλίου, διότι ἄλλως τὸ συμβούλιον θὰ διστελεῖ ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἣτις θὰ ἦτο ἡ πράγματι τὰ τῆς Ἐταιρίας κυβερνώσα ἀρχή, ἐκμηδενιζομένου οὕτως σχεδὸν ὀλοτελῶς τοῦ συμβουλίου.

Ἡ ὁρθότης τῶν αὐτῶν προτάσεων ἔχει οὕτω (ὄρα αὐτὴν ἐν σελ. 51 ὑπὸ στοιχ. η).

Ἡ προτεινομένη αὕτη παράτασις τῆς διαρκείας τοῦ συμβου-



λίου, δὲν ἐγκρίνεται, διότι ὅσῳ βραχύτερος εἶναι ὁ χρόνος, εἰς ὃν ἀναφέρεται ἡ ἐκάστοτε λογοδοσία, τόσῳ αὕτη ἀποβαίνει λεπτομερεστέρα καὶ τόσῳ ὁ ἔλεγχος τῶν πεπραγμένων γίνεται εὐχερέστερος ἅμα καὶ ἀκριβέστερος.

Ἄλλως τε, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἀληθῶς λυσιτελεῖς, τῆς ὡς δυνατὸν μακροτέρας διατηρήσεως τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου πρὸς γνῶσιν τῶν προηγουμένων καὶ συνεχίαν τῶν παραδόσεων τῆς ὑπηρεσίας, ὁ κείμενος ὀργανισμὸς προὐνόησεν ἐπαρκῶς περὶ αὐτῆς, ἀπαγορεύσας τὴν ἐξ ὀλοκλήρου ἀνανέωσιν τοῦ συμβουλίου καὶ διατάξας ὅπως τρία τοῦλάχιστον μέλη ἐκ τῶν τοῦ παλαιοῦ συμβουλίου διατηρῶνται πάντοτε ἐν τῷ νέῳ. Σχετικῶς δὲ πρὸς τοῦτο εἶναι σημειωτέον ὅτι οὐδέποτε, μέχρι τοῦδε παρέστη ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκτελέσεως τῆς διατάξεως ταύτης, διότι καθ' ὅλας τὰς ἀπ' ἀρχῆς ἐκλογάς, τὰ ἐκ νέου ἐκλεγόμενα μέλη τοῦ παλαιοῦ συμβουλίου ἀπετέλεσαν τὴν πλειονοψηφίαν ἐν τῷ νέῳ.

Ἡ ἐννιάτη τῶν αὐτῶν προτάσεων ἔχει οὕτω (ὄρα αὐτὴν ἐν σελ. 51 ὑπὸ στοιχ. θ).

Ἡ πρότασις αὕτη, ὡς ἐκ τῆς ἐναργείας τοῦ ὠφελίμου αὐτῆς, εἶναι ἀνεπίδεκτος δισταγμοῦ καὶ ἡ ἐκτέλεσις ἐπεδιώχθη πάντοτε ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, τὸ ὅποῖον ἄλλοτε ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, διετήρει τοιοῦτον ἀνοιχτὸν λογαριασμὸν παρὰ τινι τῶν ἐνταῦθα τραπεζῶν, τὸν ὅποῖον εἶχε κλείσει ἀποσύρασα τὰ χρήματα τῆς Ἑταιρίας, λόγῳ ἀσφαλείας αὐτῶν ἕνεκα τῶν τότε χρηματιστικῶν περιστάσεων. Ἐκτοτε τὸ συμβούλιον δὲν ἔπαυσε προσπαθεῖν νὰ ἀνοίξῃ τοιοῦτον λογαριασμὸν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ, ἥτις ὁμως ἤρνεϊτο νὰ πράξῃ τοῦτο, ὅτε μὲν ἀπολύτως, ὅτε δὲ ὑφ' οὓς ὅρους τὸ συμβούλιον δὲν ἐθεώρει συμφέροντας αὐτῷ. Νῦν δὲ πάλιν τὸ συμβούλιον, διὰ τοῦ ἀξιοτίμου ταμίου τῆς Ἑταιρίας διατελεῖ εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τε τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ μετ' ἄλλων ἐνταῦθα τραπεζῶν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐν λόγῳ σκοποῦ.

Ἡ δεκάτη τέλος τῶν αὐτῶν προτάσεων ἔχει οὕτω (ὄρα αὐτὴν ἐν σελ. 51 ὑπὸ στοιχ. ι).

Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πρότασιν ταύτην περὶ δημοσιεύσεως συντόμου ἱστορικῆς ἐκθέσεως τῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἑται-



ρίας μέχρι τοῦδε πεπραγμένων, τὸ συμβούλιον θεωρεῖ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς ὅλως περιττήν, ἀφοῦ ὑπάρχουσι τὰ ἐτησίως ἐκδιδόμενα πρακτικὰ τῆς Ἑταιρίας, ἐν οἷς ὁ βουλούμενος δύναται νὰ εὕρῃ πᾶσαν δυνατὴν περὶ τῶν πεπραγμένων τούτων πληροφορίαν. Ἐὰν δὲ ὑπάρχη τις ὁ θεωρῶν ὡπωσδήποτε χρήσιμον τὴν δημοσίευσιν τοιαύτης ἐπιτόμου ἱστορικῆς ἐκθέσεως, δύναται ἰδιωτικῶς νὰ προβῇ εἰς αὐτήν, ὡς ἔπραξεν ἄλλοτε ὁ μακαρίτης Εὐθ. Καστόρχης ἐν ἔτει 1879.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκκοπὴν καὶ διανομὴν εἰς τοὺς ἐταίρους μεταλλίου, πρὸς ἀνάμνησιν τῆς συμπράξεως αὐτῶν εἰς τὰ τῆς Ἑταιρίας, τὸ συμβούλιον θεωρεῖ ἐπίσης καὶ αὐτὸ καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς δαπάνης, ὅλως περιττόν, διότι εὕρισκει, ὅτι διὰ τῆς κατ' ἔτος γιγνομένης ἀναγραφῆς τῶν ὀνομάτων τῶν ἐταίρων ἐν τοῖς πρακτικοῖς, παρέχεται εἰς αὐτοὺς τὸ ἐπιζητούμενον μέσον τῆς ἀναμνήσεως καὶ ὑπὸ τύπον μάλιστα πολλῶν γενικώτερον καὶ διαρκέστερον.

Ἀφοῦ, ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω δῆλον γίνεται, δύο τῶν προτάσεων τῆς Ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, αἱ δὲ ἄλλαι ἀπεκρούσθησαν, ὁ Πρόεδρος προσεκάλεσε τοὺς ἐταίρους νὰ ψηφίσωσι χωριστὰ ἐπὶ μιᾶς ἐκάστης κατὰ σειράν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχόμενοι. Ἄλλ' ἐξηνέχθησαν περὶ τούτου διάφοροι γινῶμαι ὑπὸ τε τῶν ἐλεγκτῶν καὶ ὑπ' ἄλλων ἐταίρων, καὶ τέλος ἐψηφίσθη ἡ ἐξῆς πρότασις καὶ ἐγένετο δεκτὴ· τὸ Συμβούλιον νὰ ἐκλέξῃ δύο ἐκ τῶν ἑαυτοῦ μελῶν καὶ τρεῖς τῶν ἄλλων ἐταίρων, οἵτινες συνελθόντες ἐν ἐπιτροπῇ νὰ διατυπώσωσι σχέδιον μεταβολῶν ἐπενεκτέων εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῆς Ἑταιρίας, ὅπερ νὰ ὑποβάλλῃ ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν ἐταίρων συγκληθησομένην τῇ α' Κυριακῇ τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου, μίαν δ' ἑβδομάδα πρότερον νὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς ἐταίρους ἔντυπον τὸ ὡς ἀνωτέρω καταρτισθόμενον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς σχέδιον. Ἡ συνέλευσις διελύθη περὶ ὥραν 1 1/2 μ. μ.

Κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως συνελθὼν τὸ Συμβούλιον τὴν 9<sup>ην</sup> Ἀπριλίου κατήρτισε τὴν πρὸς σύνταξιν σχεδίου ὀργανισμοῦ ἐπιτροπὴν, ἐκλέξαν ἐκ μὲν τῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν ἀντιπρόεδρον Σπ. Φιντικλέα καὶ τὸν Στ. Δραγούμην ἐκ δὲ τῶν ἄλλων ἐταίρων τοὺς κ. κ. Β. Λάκωνα, Γ. Μελισσοργὸν καὶ Ἰω. Πρωτόδικον. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐξεπόνησε καὶ ἐπέδωκεν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας τῇ 20<sup>ῃ</sup> Μαΐου τὸ ἐξῆς σχέδιον·

## ΣΧΕΔΙΟΝ ὈΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

### ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

1

Ἡ ἑταιρία ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως σκοπὸν ἔχει νὰ συντελῇ διὰ παντὸς τρόπου εἰς τὴν ἀνεύρεσιν, συλλογὴν, συντήρησιν, κατὰταξιν, ἐπισκευὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἔρευναν τῶν ἀρχαιοτήτων, καὶ ἰδίως τῶν Ἑλληνικῶν, ἔτι δὲ καὶ εἰς δημοσιεύσεις ἀρχαιολογικάς.

2

Οἱ συνιστῶντες τὴν ἑταιρίαν διαστελλονται εἰς ἑταίρους τακτικούς, ἀντεπιστέλλοντας καὶ ἐπιτιμίους. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν καὶ τῶν ἐπιτιμιῶν εἶναι ἀόριστος. Ὁ δὲ τῶν ἀντεπιστελλόντων ὀρίζεται εἰς ἐξήκοντα.

3

Οἱ τακτικοὶ συντελοῦσιν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἑταιρίας δι' ἑτησίας χρηματικῆς εἰσφορᾶς κατ' ἐλάχιστον ὄρον δραμῶν εἰκοσιπέντε. Οἱ ἀντεπιστέλλοντες ἐκλέγονται ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλ-



λήνων ἢ ἀλλοδαπῶν, συντελοῦντες μόνον ἐπιστημονικῶς εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐταιρίας.

Ἐπιτίμιοι δ' ὀνομάζονται οἱ διὰ τὸ ἐπιστημονικὸν ἢ τὸ κοινωνικὸν αὐτῶν ἀξίωμα ἐν Ἑλλάδι ἢ καὶ ἐξω αὐτῆς δυνάμενοι νὰ συντελέσωσιν εἰς προστασίαν καὶ προαγωγὴν τῆς ἐταιρίας.

4

Τοὺς τακτικούς ἐταίρους ἐκλέγει τὸ συμβούλιον τῆς ἐταιρίας ἐπὶ τῇ ἐγγράφῃ προτάσει δύο ἐταίρων ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ.

Ὁ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν μὴ τυχὼν τῶν ψήφων τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου λογίζεται ἀπεριρριμμένος καὶ μόνον μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἐπιτρέπεται νὰ προταθῇ πάλιν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς τὴν ψῆφον τοῦ συμβουλίου.

5

Ὁ οὕτως ἐκλεγείς ἀναγράφεται εἰς τοὺς τακτικούς ἐταίρους, λαμβάνων καὶ τὸ προσῆκον δίπλωμα, μόνον μετὰ τὴν καταβολὴν εἰσιτηρίου εἰσφορᾶς δραχμῶν τριάκοντα, πρὸς τῇ ἐν ἄρθρῳ 3 ὠρισμένῃ ἐνιαυσίᾳ.

6

Ὁ τακτικὸς ἐταῖρος ὁ μὴ καταβαλὼν τὴν ἐνιαύσιον εἰσφορὰν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πρὸς ἀκρόασιν τῆς λογοδοσίας τοῦ συμβουλίου ἐτησίας συνελύσεως τῶν ἐταίρων ἀποστερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου ἐν τῇ συνελεύσει. Διαγράφεται δὲ καὶ ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐταίρων, ἂν ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ συμβουλίου προσκληθῆις, ῥητῶς ἀρνηθῇ τὴν καταβολὴν ἢ σιωπήσῃ ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως τῆς προσκλήσεως.

Ὁ οὕτω διαγραφείς μόνον διὰ νέας κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐκλογῆς δύναται ν' ἀναγραφῇ καὶ πάλιν εἰς τοὺς ἐταίρους.

Οἱ ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν συνεχῇ τακτικῶς καταβαλόντες τὴν εἰσφορὰν, ὡς καὶ οἱ ἅπαξ προσεγγόντες ὑπὲρ τὰς χιλιάς δραχμᾶς, λογιζόμενοι διηνεκεῖς ἐταῖροι, δὲν ὑπόκεινται εἰς διαγραφὴν.

Διὰ λόγους διαγωγῆς ἀσυμβιβάστου πρὸς τὴν ἐν τῇ ἐταιρίᾳ θέσιν αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἡ διαγραφὴ παντός τακτικοῦ ἐταίρου ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ ἐπὶ τῇ ἐγγράφῃ προ-

τάσει δύο εταίρων, διὰ τῶν  $\frac{3}{4}$  τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου. Ὁ οὕτω διαγραφείς ἐταῖρος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προταθῆ ἐκ νέου.

7

Οἱ ἀντεπιστέλλοντες καὶ οἱ ἐπιτίμιοι ἐταῖροι ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου διὰ φανερᾶς ψήφου καὶ ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων κατὰ τὴν συνεδρίασιν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

8

Ἡ ἐταιρία ὀνομάζει καὶ ἐπιτίμιους προέδρους μέχρι πέντε, ὡσαύτως δὲ καὶ ἀντιπροέδρους μέχρι πέντε ἐκλεγομένους ὑπὸ τοῦ συμβουλίου κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τρόπον.

9

Ἡ διεύθυνσις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐταιρίας ἀνατίθεται εἰς συμβούλιον ἐνδεκαμελὲς συνιστώμενον ἐξ ἐνὸς προέδρου, ἐνὸς ἀντιπροέδρου, ἐνὸς γραμματέως, ἐνὸς ταμίου καὶ ἑπτὰ συμβούλων ἐκλεγομένων κατ' ἔτος ἐν γενικῇ συνελεύσει τῶν ἐταίρων κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 23 ὠρισμένα.

10

Τὸ συμβούλιον βουλευέται καὶ ἐνεργεῖ ὅσα συντείνουσι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐταιρίας· παραδέχεται νέους ἐταίρους, κατὰ τὰ ἄρθρα 3 ἕως 8· φροντίζει περὶ πόρων χρηματικῶν καὶ τῆς σκοπίμου αὐτῶν χρήσεως, κατὰ τὰ κατωτέρω εἰδικώτερον ὀριζόμενα· ἀποφάνεται ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἐταιρίαν γενομένων δωρεῶν ἢ ἄλλων προσφορῶν καὶ περὶ καταλλήλου διαθέσεως αὐτῶν· συνεννοεῖται μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰπουργείου περὶ ἀνασκαφῶν ἢ ἐπισκευῶν ἀρχαιοτήτων καὶ προτείνει εἰς αὐτὸ γνώμην περὶ παντὸς ὅ,τι συντελεῖ πρὸς ρύθμισιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογικῶν πραγμάτων· ἐπιχειρεῖ ἀνασκαφάς· ἀγοράζει παντὸς εἶδους ἀρχαῖα, κινήτα καὶ ἀκίνητα πρὸς διάσωσιν αὐτῶν καὶ πλουτισμὸν τοῦ μουσείου τῆς ἐταιρίας· παρέχει χρηματικὴν ἐπικουρίαν χάριν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν ἐν τε τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ· φροντίζει περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς τῶν ἀρχαιοτήτων



ἐξετάσεως ἀνατιθέμενον αὐτὴν εἰς μέλη τοῦ συμβουλίου ἢ εἰς ἄλλους ἀρμοδίους ἄνδρας καὶ περὶ δημοσιεύσεως ἀρχαίων ἐπιγραφῶν, ἐξηγήσεων καὶ ἀπεικονίσεων παντὸς εἴδους μνημείων καὶ καθόλου ἀρχαιολογικῶν διατριβῶν, κατὰ τὰ ἰδίως ἐκάστοτε ὀριζόμενα ἐπιμελεῖται τῆς τακτικῆς ἐκδόσεως τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, κατὰ εἰδικὸν κανονισμόν παρ' αὐτοῦ τοῦ συμβουλίου καταρτιζόμενον καὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐκθέσεων, περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τῷ ἀρθρῷ 22, μετὰ παντὸς χρησίμου πίνακος καὶ παραρτήματος καὶ μετὰ καταλόγου τῶν ἐταίρων.

11

Τὸ συμβούλιον συνέρχεται κατὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου δις τοῦ μηνὸς καὶ ὁσάκις παρὰ δύο συμβούλων ζητηθῆ. Συνεδριάζει δ' ἐν ἀπαρτίᾳ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ ἡμίσεος πλέον ἐνὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ μετὰ σύσκεψιν ἀποφασίζει περὶ παντὸς ζητήματος δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, πλὴν ὅπου ἄλλως εἰδικὴ διάταξις τοῦ ὄργανισμοῦ τούτου ὀρίζει.

Αἱ πράξεις τοῦ συμβουλίου ἀναγράφονται ἐν βιβλίῳ πρακτικῶν ἠριθμημένῳ καὶ μεμονογραφημένῳ ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτοῦ, τηρουμένῳ δὲ ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ἀναγινώσκονται δὲ καὶ ἐπικυροῦνται ἐν ὑστέρᾳ συνεδριάσει διὰ τῶν ὑπογραφῶν τῶν κατὰ ταύτην παρόντων μελῶν.

12

Ὁ γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων, ἔχει δικαίωμα μετοχῆς εἰς τὰς διασκέψεις τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ συμβουλίου αὐτῆς, καλεῖται ἐκάστοτε εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἀλλ' ἔχει μόνον ψῆφον συμβουλευτικὴν, καὶ ἐκ τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ δὲν ἐπέρχεται ἀναβολὴ τῶν ἐργασιῶν.

13

Ὁ πρόεδρος διευθύνει τὰς συζητήσεις τοῦ τε συμβουλίου καὶ τῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων, ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα ἐν ὀνόματι τῆς ἐταιρίας, ἀντιπροσωπεύει αὐτὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς καὶ συγκαλεῖ τοὺς ἐταίρους εἰς

τάς τακτικάς γενικάς συνελεύσεις, τῇ ἐπινεύσει δὲ τοῦ συμβουλίου  
καὶ εἰς ἐκτάκτους.

14

Ὁ ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ ἐν πᾶσι τὸν πρόεδρον κωλυόμενον  
ἢ ἀπόντα.

15

Ὁ γραμματεὺς συντάσσει τὰ πρακτικά, τηρεῖ τὴν ἀλληλο-  
γραφίαν τῆς ἐταιρίας, συνυπογράφει πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ προέδρου  
ὑπογραφόμενα ἔγγραφα, συντάσσει καὶ ἐγχειρίσειαν ὑπὸ τοῦ συμ-  
βουλίου ἀπαγγέλλει ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως τὴν ἔκθεσιν τῶν  
ἐνιαυσίων ἔργων τῆς ἐταιρίας, ἔχει τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν τῆς  
βιβλιοθήκης καὶ τοῦ μουσείου τῆς ἐταιρίας.

16

Ὁ ταμίας διευθύνει τὰ τῶν λογαριασμῶν, ἐπιμελεῖται τῶν  
εἰσπράξεων καὶ τῶν πληρωμῶν, ὧν καταρτίζει ἐν σχεδίῳ τὸν  
ἐτήσιον προϋπολογισμόν, καὶ συντάσσει ἐγκαίρως τὸν κατὰ τὸ  
ἄρθρ. 22 ὑποβλητέον εἰς τὴν συνέλευσιν ἀπολογισμόν.

17

Κατ' ἔτος, ἐντὸς τῆς πρώτης ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως  
τῆς ἀρχῆς, ὁ ταμίας, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ὑπαρχουσῶν ἐνδείξεων  
καὶ στοιχείων καὶ συμφώνως τῇ γνώμῃ τοῦ συμβουλίου, ἐντὸς δὲ  
τῶν ὁρίων τῶν διαγεγραμμένων ὑπὸ τοῦ ὄργανισμοῦ τούτου, σχε-  
διάζει τὸν προϋπολογισμόν τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν δαπανῶν,  
κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα καὶ παραδίδει αὐτὸν εἰς τὸν πρόεδρον,  
ὅστις ἐντὸς ἑβδομάδος καλεῖ εἰς κοινὴν συνεδρίασιν τὰ μέλη τοῦ  
συμβουλίου, τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ἐκλε-  
γομένους ἐλεγκτὰς καὶ τὸν γενικὸν ἑφορον τῶν ἀρχαιοτήτων, οἵ-  
τινες, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ προέδρου τῆς ἐταιρίας συσκεπτόμε-  
νοι, ὀρίζουσι δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τὰ τῶν ἐτησίων δαπανῶν  
ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἀναγνωριζομένων ἐτησίων εἰσπράξεων καὶ κα-  
ταρτίζουσιν οὕτω τὸν ὀριστικὸν προϋπολογισμόν, ὅστις ὑπογραφό-  
μενος ὑπὸ τε τοῦ προέδρου τοῦ συμβουλίου, τοῦ τὰς πλείονας  
ψήφους ἔχοντος ἐλεγκτοῦ καὶ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτή-



των κανονίζει τὰς διαρκούντος τοῦ ἔτους ἐργασίας τῆς Ἀρχαιο-  
λογικῆς ἐταιρίας.

18

Ἐὰν μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ διαρκούντος τοῦ  
ἔτους γεννηθῇ ἀνάγκη μὴ προβλεφθεῖσα ἢ ἀποδειχθῇ ἀτελής ἢ  
ληφθεῖσα πρόνοια, τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μικτὸν συμ-  
βούλιον συγκαλούμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου ἀποφαίνεται περὶ παρο-  
χῆς ἐκτάκτου ἢ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως.

19

Τὸ κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα συμβούλιον συνεδριάζει  
ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου τῶν μελῶν αὐ-  
τοῦ, ἀποφαίνεται δὲ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας.

20

Πᾶν χρηματικὸν ποσὸν ὑπερβαῖνον τὰς δισχιλίαις δραχμας ἐν-  
τὸς τριμηρίου ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως κατατίθεται ὑπὸ τοῦ ταμίου  
τοκοφόρως παρά τινι τῶν ἀνεγνωρισμένων τραπεζῶν καὶ ἐν τῇ  
πρώτῃ μετὰ τὴν κατάθεσιν συνεδριάζει ἀποφαίνεται τὸ συμβού-  
λιον τῆς ἐταιρίας περὶ τῆς καταλλήλου τοποθετήσεως αὐτοῦ.

21

Οὐδεμία καταβολὴ χρημάτων πρὸς οὐδένα δι' οἰονδήποτε λό-  
γον γίνεται ἄνευ ἐντάλματος φέροντος τὴν ὑπογραφήν τοῦ προέ-  
δρου τοῦ συμβουλίου καὶ προσυπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ γραμμα-  
τέως. Ὡσαύτως δέ, οὐδεμία εἰσπραξις γίνεται ἄνευ ἐκδόσεως  
γραμματίου ἐξαγομένου ἐκ τριπλοτύπου βιβλίου καὶ φέροντος τὴν  
ὑπογραφήν τοῦ Ταμίου, ἐπὶ δὲ τοῦ στελέχους καὶ τὴν τοῦ παρα-  
διδόντος τὸ χρηματικὸν ποσόν.

Εἰδικὸς κανονισμὸς ψηφισθησόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον  
17 συμβουλίου θέλει ὀρίσει ἀκριβῶς τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς τα-  
μακῆς διαχειρίσεως.

22

Οἱ ἐν Ἀθήναις ἐκάστοτε παρόντες ἑταῖροι, προσκαλούμενοι  
πρὸ ἑβδομάδος διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ εἰς ἕκαστος δι' ἰδιαιτέρου

προσκλητηρίου, συνέρχονται εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαπενθημέρου τοῦ Δεκεμβρίου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὅπως λάβωσι λόγον παρὰ τῶν διαχειρισθέντων τὰ τῆς ἐταιρίας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἀκούοντες τῶν ἐκθέσεων τοῦ προέδρου, τοῦ γραμματέως καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ὑποβαλλόντων τὸν ὑπὸ τοῦ Ταμίου συντεταγμένον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐξεληλεγμένον δ' ὑπ' αὐτῶν ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

23

Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Ἰανουαρίου καθ' ἡμέραν σχολάσιμον, συγκαλούμενοι κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τρόπον συνέρχονται ἐκ νέου εἰς συνέλευσιν οἱ ἑταῖροι, ὧν προκαλεῖται πρῶτον ἡ ψῆφος ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐπὶ τε τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἔργων τοῦ συμβουλίου κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Μετὰ δὲ τοῦτο ἐκλέγουσι μεταξὺ τῶν ἑταίρων ἐν μυστικῇ διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίᾳ καὶ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τὸν πρόεδρον, ἀντιπρόεδρον, γραμματέα, ταμίαν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ συμβουλίου, διατηρουμένων πάντως τριῶν τῶν συνιστώντων τὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους συμβούλιον.

24

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν ἡ γενικὴ συνέλευσις διορίζει ἐκ τῶν ἑταίρων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τρεῖς ἐλεγκτάς, ἔχοντας καθῆκον νὰ παρακολουθῶσι καθ' ὅλον τὸ ἔτος τὴν διαχείρισιν τοῦ ταμείου νὰ ἐξελέγγωσι τὴν κατάστασιν αὐτοῦ κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας, ἐκτάκτως δὲ καὶ ὡσάκις κρίνωσιν ἀναγκαῖον, νὰ συμπράττωσιν εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ νὰ ἐξελέγγωσι τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ Ταμίου ἀναφέροντες τὰ περὶ αὐτοῦ εἰς τὴν συνέλευσιν, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 22 ὄρισμένα.

25

Ἐκτὸς τῶν δύο τακτικῶν συνελεύσεων συγκαλοῦνται οἱ ἑταῖροι καὶ ἐκτάκτως ὡσάκις ἄλλη τις χρεια παραστῆ, ἰδίως δ' ἂν ἡ πλειοψηφία τοῦ συμβουλίου ἢ τῶν ἐλεγκτῶν ζητήσῃ τὴν σύγκλησιν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ πρὸ ἐβδομάδος δημοσιεύμενα



καὶ τὰ τοῖς ἑταίροις ἀποστελλόμενα προσκλητήρια περιλαμβά-  
νουσιν ἀκριβῆ σημεῖωσιν τοῦ λόγου δι' ὃν συγκαλεῖται ἡ συνέλευσις.

26

Ἡ συνέλευσις λογίζεται πλήρης ὅσοι καὶ ἂν συνέλθωσι τῶν  
ἑταίρων τῶν προσηκόντως προσκληθέντων. Αἱ δ' ἀποφάσεις αὐτῆς  
γίνονται δι' ἀναστάσεως ἢ τῆ αἰτήσεως πέντε ἑταίρων δι' ὀνομα-  
στικῆς κλήσεως κατὰ σχετικὴν πλειοψηφίαν, ὅπου δὲν ὀρίζει ἄλ-  
λως εἰδικὴ διάταξις τοῦ ὀργανισμοῦ.

27

Πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτῷ ἔργων ὁ Ταμίης  
προσλαμβάνει κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν λογιστὴν ἐπὶ τῷ ἐν τῷ προϋπο-  
λογισμῷ ὀρισμένῳ μηνιαίῳ μισθῷ.

28

Τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας διευθύνεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως,  
παρ' ᾧ δύναται νὰ διορισθῆ παρὰ τοῦ συμβουλίου τῆ προτάσει  
αὐτοῦ, ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ καὶ διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας γρα-  
φεὺς ἐπὶ μισθῷ ὀρισμένῳ κατ' ἔτος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

29

Τῆ προτάσει τοῦ γραμματέως τὸ συμβούλιον κατὰ τὸν αὐτὸν  
τρόπον διορίζει ἐπιμελητὴν τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας ὀφείλοντα  
νὰ διεξάγῃ τὰς ἀνατεθειμένας αὐτῷ κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ συμβου-  
λίου ἐγκεκριμένον εἰδικὸν κανονισμόν ἐργασίας ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν  
τοῦ γραμματέως.

Ὁ Ἐπιμελητὴς τοῦ Μουσείου ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνῃ προτείνει εἰς τὸ  
συμβούλιον καὶ τοῦτο διορίζει αὐτῷ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βοη-  
θόν, αὐτὸς δὲ ἐκλέγει καὶ διορίζει τοὺς τοῦ Μουσείου φύλακας.

Οἱ μισθοὶ τοῦ ἐπιμελητοῦ καὶ τοῦ βοηθοῦ, ὁ ἀριθμὸς καὶ ὁ μι-  
σθὸς τῶν φυλάκων ὀρίζονται κατ' ἔτος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

30

Τῆ προτάσει τοῦ γραμματέως ὡσαύτως τὸ συμβούλιον κατὰ

τὸν αὐτὸν τρόπον διορίζει ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἑτησίου προϋπολογισμοῦ καὶ φύλακας ἀρχαίων μνημείων ἐν τε Ἀθήναις καὶ ἔξω αὐτῶν ἀνά τὴν Ἑλλάδα, καὶ κλητῆρας τοῦ γραφείου ἐπὶ τῷ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγεγραμμένῳ μισθῷ.

31

Τὰ ἀνευρισκόμενα ἢ ἀγοραζόμενα, δωρούμενα ἢ ὀπωσδῆποτε ἀποκτώμενα ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἀρχαῖα λογιζονται κτῆμα ἐθνικὸν τῆς Ἑλλάδος, μέχρι δὲ τῆς ὀριστικῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν ἐν τῷ ἐθνικῷ Μουσεῖῳ ἢ τινι τῶν ἐν Ἀθήναις παραρτημάτων αὐτοῦ διατηροῦνται προσηκόντως ἐκτεθειμένα ἐν ἰδίαις αἰθούσαις, ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ φύλαξιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 30 ὑπαλλήλων τῆς ἑταιρίας, πάντοτε ἄνευ πληρωμῆς εἰσιτηρίων προσιτὰ εἰς πάντα φιλόρχαιον δυνάμενον ἐλευθέρως ν' ἀντιγράψῃ, ἀπεικονίζῃ καὶ ἐκδίδῃ αὐτὰ συμφώνως τῷ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐγκεκριμένῳ εἰδικῷ κανονισμῷ.

Ἡ Ἑταιρία οὐδὲν δικαίωμα προτεραιότητος διατηρεῖ ἑαυτῇ.

32

Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀρχαῖα καταγράφονται ἐν πάσῃ ἀκριβεῖ ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου ἐν μονίμοις καταλόγοις ἡριθμημένοις καὶ μεμονογραφημένοις κατὰ πᾶν φύλλον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑταιρίας.

Ἴδιος δὲ συνοπτικὸς κατάλογος, καταρτιζόμενος ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τῇ συνεργασίᾳ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ δημοσιεύεται διὰ τοῦ τύπου εἰς σχῆμα εὐχρηστον ὡς παράρτημα τῶν πρακτικῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ πωλεῖται εἰς ὄφελος αὐτῆς.

33

Εἰς τοὺς καταβαλόντας τὴν ἑτησίαν εἰσφορὰν ἑταίρους παρέχονται δωρεὰν τὰ τε τεύχη τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ ἀντιστοίχου ἔτους καὶ τὰ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἐκδιδόμενα πρακτικά.

34

Πρὸς ἀνάπτυξιν ἐπιστημονικὴν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογούν-



των και καλήν διεξαγωγήν τῶν ἀρχαιολογικῶν ἔργων, τὸ συμβούλιον διαιρεῖται εἰς τρία τμήματα, τὸ τῶν ἐπιγραφῶν, τὸ τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν και τὸ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, διαρρυθμίζει ἐν ἰδίῳ κανονισμῶ τὰ πρὸς ἀσκήσιν ἐπιστημονικὴν και πρακτικὴν τῶν ἐπιδιδόμενων εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην και διενεργεῖ δημοσίας ἀρχαιολογικὰς διαλέξεις.

35

Οἱ ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὄλην ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ὑπηρετήσαντες τῇ ἔταιρίᾳ, ἐξερχόμενοι τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς μετὰ τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας ἢ ἔνεκα σωματικῆς ἢ ψυχικῆς ἀνικανότητος προσηκόντως μεμαρτυρημένης, λαμβάνουσι κατὰ μῆνα λόγῳ βοηθήματος τὸ τρίτον τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, μεταβαῖνον μετὰ θάνατον κατ' ἰσομοιρίαν εἰς τὴν ἐμμένουσαν τῇ χηρεῖα γυναῖκα, τὰς ἀγάμους θυγατέρας και τοὺς ἀνηλικίους υἱούς.

Τὸ βοήθημα χορηγεῖται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον και εἰς τὰς χήρας και εἰς τὰ ὄρφανὰ τῶν μετὰ εἰκοσιπενταετῆ χρόνον ἀποθησκόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ.

36

Ἡ ἔταιρία ἔχει σφραγίδα μετ' ἐμβλήματος τοῦ Διονυσιακοῦ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν Θεάτρου και ἐπιγραφῆς α' ἢ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρία, αὐλζ'.

Β. ΛΑΚΩΝ  
Γ. ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΟΣ  
Ι. ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΣ  
Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ  
Σ. ΦΙΝΤΙΚΛΗΣ

## ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 27 Ἰουνίου 1891, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 9<sup>η</sup> π. μ. συνήλθον κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως προσκληθέντες οἱ ἑταῖροι πρὸς συζήτησιν τοῦ σχεδίου νέου ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας, ὃ κατήρτισεν ἡ πενταμελής Ἐπιτροπὴ. Παρόντες ἦσαν ἑταῖροι πενήκοντα ἕξ καὶ εἶχον τὸ πρὸ ἐβδομάδος διανενημμένον αὐτοῖς ἔντυπον σχέδιον.

Ὁ πρόεδρος ἐν πρώτοις ἐξηγήσας τὸν σκοπὸν τῆς συνελεύσεως προσεκάλεσε τοὺς ἑταίρους νὰ προβῶσιν εἰς συζήτησιν τοῦ σχεδίου ἐν ταῖς λεπτομερείαις καὶ διότι ἐν τῇ προηγουμένη συνελεύσει ἐγένετο ἤδη γενικὴ συζήτησις καὶ χάριν οικονομίας χρόνου. Προσέθηκε δέ, ὅτι τὸ Συμβούλιον δὲν μέλλει νὰ εἴπῃ γνώμην, διότι ἐξέφρασεν ἤδη αὐτήν, προκειμένου ἐν γένει περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἐν τῇ προηγουμένη συνελεύσει.

Ἐκ τῶν ἑταίρων ἔλαβον τὸν λόγον οἱ κ.κ. Π. Παπαναστασίου, Ν. Ἀναστασίου, Γ. Μελισσουργός, Στ. Δραγούμης καὶ ἄλλοι, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος ὑπεστήριξεν, ὅτι τὸ σχέδιον δὲν συνετάχθη κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν προηγουμένων συζητήσεων ἀλλὰ μάλιστα ἐναντίον τῆς ἐντολῆς ἣν ἔδωκεν ἡ συνέλευσις καὶ ὅτι κακῶς συνεκροτήθη ἡ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Μετά τινα συζήτησιν ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐδέχθη νὰ προηγηθῇ γενικὴ συζήτησις τοῦ σχεδίου.



Λαβῶν τὸν λόγον ὁ Π. Παπαναστασίου ἐπρότεινε τὴν ἀπόρριψιν τοῦ σχεδίου ἐν συνόλῳ.

Μετὰ τοῦτο ὁ Στ. Δραγούμης ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς προηγουμένης Συνελεύσεως προέβη εἰς γενικὴν ἀναθεώρησιν καὶ ὅτι τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου ἔχει καλῶς, ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν Συνέλευσιν νὰ φέρῃ τροποποιήσεις κατὰ τὴν συζήτησιν.

Προκληθείσης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως περὶ τοῦ ἀν δέχεται ἡ Συνέλευσις κατ' ἀρχὴν τὸ σχέδιον πρὸς συζήτησιν, ὁ Πρόεδρος ἔθεσεν εἰς ψηφοφορίαν τὸ ζήτημα, καὶ ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου τῶν ἐταίρων, ἐψήφισαν 49 ἐταῖροι.

Καὶ ὑπὲρ μὲν τῆς παραδοχῆς τοῦ σχεδίου κατ' ἀρχὴν ἐψήφισαν . . . . .	23
κατὰ δὲ τῆς παραδοχῆς αὐτοῦ ἐψήφισαν . . . . .	22
ἠρνήθησαν δὲ ψῆφον . . . . .	4
	<hr/> 49

κατὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἐπιτηρησάντων τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου καὶ τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ψήφων Π. Παπαναστασίου καὶ Π. Κωνσταντινίδου ὑπογεγραμμένον πρωτόκολλον.

Ἐρωτήσαντος τοῦ Προέδρου τὴν συνέλευσιν, ποίαν ἔννοιαν δίδει εἰς τὴν γενομένην ψηφοφορίαν, ἡ συνέλευσις ἀπεφάνθη ὅτι τὸ σχέδιον θεωρεῖται δεκτόν, ἅτε ὑπαρχούσης τῆς κατὰ τὸν ἰσχύοντα κανονισμόν σχετικῆς πλειονοψηφίας. Εἶτα δὲ ἡ συνέλευσις ἐδέχθη δι' ἀναστάσεως, νὰ συγκροτηθῇ ἑτέρα συνέλευσις τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Σεπτεμβρίου πρὸς συζήτησιν τῶν καθ' ἕκαστα τοῦ σχεδίου. Ἡ συνέλευσις ἐλύθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τὴν 12<sup>ην</sup> ὥραν.

ΤΡΙΤΗ ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 22<sup>ῃ</sup> Σεπτεμβρίου 1891, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 9<sup>η</sup> π. μ. συνελθόντων ἐταίρων περὶ τοὺς τεσσαράκοντα πέντε, ἐπειδὴ ὁ μέλλων νὰ προεδρεύσῃ ἀντιπρόεδρος κ. Σπ. Φιντικλῆς ἐμήνυσεν, ὅτι ἀσθενῶν δὲν θὰ προσέλθῃ, ὁ γραμματεὺς Στ. Α. Κουμανούδης, ἐκτελῶν τὴν πρὸ ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου δοθεῖσαν αὐτῷ ἐντολήν, ἀνέγνω εἰς τοὺς ἐταίρους τὴν πρὸς τὸ προεδρεῖον τῆς Ἐταιρίας πεμφθεῖσαν τῇ 28<sup>ῃ</sup> Αὐγούστου 1891 ἐπιστολήν τοῦ κ. Α. Α. Κοντοσταύλου, δι' ἧς παρηρτεῖτο τὴν προεδρίαν τῆς Ἐταιρίας καὶ παρεκάλει τὸ προεδρεῖον ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς τὴν συνέλευσιν τὴν παραίτησίν του, μετὰ παρακλήσεως πρὸς ἀποδοχὴν αὐτῆς. Εἶπε δὲ ὁ γραμματεὺς, ὅτι ἐν τῷ Συμβουλίῳ μετὰ μεγάλης λύπης ἐγνώσθη αὕτη ἡ παραίτησις καὶ ὁμοθυμῶς ἐξεφράσθη ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ μὴ γίνῃ δεκτὴ, ὡς ἀντικειμένη εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἐταιρίας· ἐλπίζει δὲ τὸ Συμβούλιον, ὅτι καὶ πάντες οἱ παρόντες σήμερον ἑταῖροι δὲν θέλουσιν ἀποδεχθῆ αὐτήν. Εἶτα παρεκάλει τὴν συνέλευσιν νὰ ὀνομάσῃ τὸν μέλλοντα νὰ προεδρεύσῃ τῆς σημερινῆς συνελεύσεως.

Μετὰ τινὰς ὑπὸ δύο ἐταίρων γενομένας ἀντιρρήσεις, ὅτι δὲν δύναται ἡ συνέλευσις νὰ προβῇ εἰς οὐδὲν ἔργον, ἅτε μὴ ὑπάρχοντος προεδρείου, ἐπεκράτησεν ἡ τῶν πλείστων ἐταίρων γνώμη νὰ ὀνομασθῇ ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ὁ προεδρεύσων καὶ ὀνομάσθῃ ὁ ἐκ τῶν συμβούλων κ. Δ. Τσιβα-



νόπουλος, ὅστις παρελθὼν ἠρώτησε τὴν συνέλευσιν, ἂν γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ κ. Α. Α. Κοντοσταύλου. Ἡ συνέλευσις ὁμοθυμῶς δὲν τὴν ἐδέχθη, καὶ ἀνετέθη εἰς τὸ Συμβούλιον νὰ ἀνακοινώσῃ τοῦτο εἰς τὸν κ. Α. Κοντοσταύλον, παρακαλούμενον νὰ συνεχίσῃ τὴν προεδρίαν του.

Δεύτερον ἠρώτησε τὴν συνέλευσιν, ἂν θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συζήτησιν τοῦ ὑποβληθέντος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς σχεδίου νέου τῆς Ἑταιρίας ὀργανισμοῦ. Ἡ συνέλευσις ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν εἰς ἄλλην πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους συνέλευσιν, ὀρισθησομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ ἀντιπροέδρου. Διελύθη δὲ ἡ συνέλευσις περὶ ὥραν 11<sup>ην</sup> π. μ.

---

#### ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

---

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 15<sup>ῃ</sup> Δεκεμβρίου 1891, ἡμέρα Κυριακῆ, ὥρα 10<sup>η</sup> π. μ. συνελθόντων ἑταίρων περὶ τοὺς τριάκοντα, προήδρευεν ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Σπ. Φιντικλῆς, ἅτε τοῦ προέδρου κ. Ἀλ. Κοντοσταύλου κωλυθέντος νὰ παρευρεθῇ. Ἀνήγγειλε δὲ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῖς ἑταίροις, ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας κατόπιν τῆς παρὰ τῆς τελευταίας συνελεύσεως ἐκφρασθείσης εὐχῆς, ἣν διεβίβασε πρὸς αὐτὸν τὸ συμβούλιον, ἀπέσυρε τὴν παραίτησίν του, δὲν παρίσταται δὲ σήμερον ἐνταῦθα ἕνεκα κωλύματος. Εἶτα παρεκάλεσε τὴν συνέλευσιν ἐξ ὀνόματος τοῦ συμβουλίου νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τοῦ σχεδίου νέου ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας, ἐπειδὴ τὸ ἔτος ἐντὸς ὀλίγου τελειόνοι καὶ ἐπικεῖνται αἱ νέαι ἀρχαιρεσίαι. Οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐξενεχθείσης παρὰ τῶν συνελθόντων ἑταίρων, ἡ συνέλευσις διελύθη περὶ ὥραν 11<sup>ην</sup> π. μ.

---

## ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ

ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (1)

*(Ὅσων ἑταίρων τὰ ὀνόματα φέρουσιν ἀστερίσκον, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἑτησίᾳ συνδρομῇ καὶ καθυστεροῦσιν ἄλλην κατάβαλον, ἢ τὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους).*

### ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ Δρ. 1000.—	ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ Σ. . . . Δρ. 15.—
ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ ΑΧ. . . . 15.—	ΒΕΛΙΑΝΙΤΗΣ Θ. . . . 15.—
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Γ. Ι. . . 15.—	ΒΕΝΘΥΛΟΣ Γ. . . . 15.—
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΡ. . . 20.—	ΒΙΖΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓ. . . . 15.—
ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ Γ. . . . 15.—	ΒΙΚΕΛΑΣ Δ. . . . 15.—
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Χ. . 15.—	ΒΛΑΔΚΑΛΗΣ Ν. . . . 25.—
ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΙΩ. . . . 15.—	ΒΛΑΣΤΟΣ Κ. . . . 15.—
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. . . . 15.—	ΒΟΡΤΣΕΛΑΣ ΙΩ. . . . 15.—
ΑΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤ. . . . 15.—	ΒΟΥΚΡΑΣ ΙΩ. . . . 15.—
ΑΝΕΖΗΣ ΔΗΜ. . . . 15.—	ΒΟΥΓΑΡΗΣ Ν. . . . 15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΤ. Ι. . . 15.—	ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ ΕΜ. . . . 15.—
ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . . 25.—	
ΑΠΕΡΓΗΣ Ν. . . . 15.—	ΓΑΖΕΠΗΣ Γ. . . . 20.—
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ν. Χ. . . 15.—	ΓΑΛΑΝΗΣ ΕΜ. . . . 15.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. Π. . . 15.—	ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓ. . . 15.—
ΑΡΓΥΡΟΣ ΑΘ. . . . 15.—	ΓΙΑΝΝΟΥΔΗΣ Β. . . . 15.—
ΑΡΕΤΑΙΟΣ Θ. . . . 15.—	ΓΛΑΡΑΚΗΣ ΑΡ. . . . 15.—
	ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . 15.—
ΒΑΔΔΕΡΙΤΗΣ ΙΩ. . . . 25.—	ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΧ. . 15.—
ΒΑΡΒΟΥΛΗΣ ΦΙΛ. . . . 15.—	
ΒΑΡΟΥΧΑΣ ΑΔ. . . . 15.—	ΔΑΜΑΛΑΣ Ν. . . . 15.—
ΒΑΣΗΣ ΣΠ. . . . 15.—	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ ΑΝ. . . . 15.—
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. . . . 100.—	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ Ν. . . . 15.—
ΒΕΣΚ Κ. . . . 15.—	ΔΑΜΙΡΑΔΗΣ Μ. . . . 15.—

(1) Ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ περιέχονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μετὰ τὴν κλεισ-  
σιν τῶν λογαριασμῶν καταβαλόντων συνδρομῆν διὰ τὸ ἔτος 1890 ἑταίρων.



ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ Δ. . . Δρ.	25.—	ΚΑΛΩΝΗΣ Γ. . . Δρ.	15.—
ΔΕΜΕΡΤΗΣ ΑΔ. . . »	25.—	ΚΑΛΩΝΗΣ Σ. . . »	15.—
ΔΗΔΙΓΙΑΝΝΗΣ Θ. . . »	15.—	ΚΑΛΙΜΑΤΗΣ Σ. . . »	15.—
ΔΗΜΙΤΕΑΣ ΜΑΡΓ. . . »	15.—	ΚΑΣΤΡΩΜΕΝΟΣ ΑΔ. . . »	15.—
ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ Χ. . . »	15.—	ΚΑΣΤΡΩΜΕΝΟΣ ΠΑΝ. . . »	15.—
ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ ΑΘ. . . »	15.—	ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ ΑΔ. . . »	15.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗ ΕΛΙΖΑ Σ. . . »	15.—	ΚΑΤΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . . »	15.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΕΜ. . . »	15.—	ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ ΑΘ. . . »	15.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΣΤ. . . »	15.—	ΚΑΤΣΑΡΑΣ Μ. . . »	15.—
		ΚΑΥΕΡΑΥ Γ. . . »	15.—
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ Σ. . . »	20.—	ΚΕΤΣΕΑΣ Θ. . . »	15.—
ΕΡΑΓΓΕΛΙΔΗΣ Μ. . . »	15.—	ΚΙΟΥΖΗΣ Σ. . . »	20.—
ΕΥΤΑΣΙΑΣ ΙΩ. . . »	25.—	ΚΟΚΚΙΔΗΣ Δ. . . »	15.—
		ΚΟΥΒΑΣ ΑΔ. . . »	15.—
ΖΑΧΑΡΙΟΥ Δ. Π. . . »	15.—	ΚΟΝΤΟΣ Κ. . . »	15.—
ΖΕΓΚΙΝΗΣ ΙΩ. . . »	15.—	ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ ΑΔ. Α. »	15.—
ΖΗΑΙΩΤΗΣ Ν. . . »	15.—	ΚΟΠΑΝΙΤΕΑΣ ΣΤ. Ι. . . »	15.—
ΖΗΣΙΟΥ Κ. . . »	15.—	ΚΟΡΟΜΑΝΤΖΟΣ Θ. . . »	15.—
ΖΥΓΟΜΑΛΑΣ ΑΝΤ. . . »	15.—	ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ ΣΤ. Α. »	15.—
		ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ Δ. . . »	15.—
ΗΛΙΑΔΗΣ Μ. . . »	20.—	ΚΟΥΤΟΥΖΗΣ ΠΕΤΡ. . . »	15.—
		ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ ΕΡΑΓΓ. . . »	15.—
ΘΑΔΗΣ Μ. . . »	15.—	ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ ΙΩ. . . »	15.—
ΘΕΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ ΙΩ. . . »	25.—	ΚΡΕΜΟΣ Γ. . . »	15.—
ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ΙΩ. . . »	15.—	ΚΡΗΤΙΚΟΣ Γ. . . »	15.—
ΘΟΙΒΙΔΟΠΟΥΛΟΣ Γ. . . »	15.—	ΚΡΙΝΟΣ Γ. . . »	15.—
		ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . . »	15.—
ΙΑΣΕΜΙΔΗΣ Π. . . »	15.—	ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΔ. . . »	15.—
ΙΑΤΡΙΔΗΣ ΕΥΘ. . . »	15.—	ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΙΩ. . . »	15.—
ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΗΘΡΙΟΥ . . . »	15.—	ΚΩΝΣΤΑΣ Δ. . . »	20.—
		ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Π. . . »	15.—
ΚΑΒΒΑΣΙΑΣ Π. . . »	15.—	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΣΤ. . . »	15.—
ΚΑΖΑΝΗΣ Ν. . . »	15.—	ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ. »	25.—
ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ Μ. . . »	15.—	ΚΩΣΤΗΣ Κ. Ν. . . »	15.—
ΚΑΛΛΙΓΑΣ Π. . . »	15.—		
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . »	15.—	ΛΑΖΑΡΗΣ Χρ. . . »	15.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . »	15.—	ΛΑΚΩΝ Β. . . »	15.—
ΚΑΛΟΕΥΨΗΣ ΙΩ. . . »	15.—	ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. . . »	15.—
ΚΑΜΠΟΥΡΟΥΛΟΣ Δ. . . »	15.—	ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ Μ. . . »	15.—
ΚΑΜΠΟΥΡΟΥΛΟΣ ΙΩ. . . »	20.—	ΛΕΒΙΔΗΣ Ν. . . »	15.—
ΚΑΝΑΚΗΣ ΠΕΤΡ. . . »	15.—	ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ Β. Ι. . . »	15.—
ΚΑΝΕΛΛΗΣ ΑΝΤ. . . »	15.—	ΛΙΒΑΣ ΑΘ. . . »	15.—
ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Κ. . . »	25.—	ΛΟΛΛΙΝΓ Η. . . »	15.—
ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ Π. . . »	15.—	ΛΟΝΤΟΣ Α. . . »	15.—
ΚΑΡΟΥΖΟΣ Γ. . . »	25.—	ΛΥΚΑΚΗΣ ΑΔ. . . »	15.—
ΚΑΡΤΕΡΑΚΗΣ Ν. . . »	20.—		

ΛΥΡΗΣ ΙΩ. . . . Δρ.	15.—	ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΜΙΣ. Δ.	100.—
ΛΥΡΗΣ Ν. . . . »	25.—	ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ ΙΩ. . . . »	15.—
		ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. . . . »	15.—
ΜΑΓΓΙΘΡΟΣ Γ. . . . »	15.—	ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. . . . »	15.—
ΜΑΚΚΑΣ Δ. . . . . »	15.—	ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. . . . »	15.—
ΜΑΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . . »	15.—	ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν. . . . »	15.—
ΜΑΝΙΑΚΗΣ Κ. . . . . »	20.—	ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ ΠΑΝ. . . . . »	15.—
ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ Ν. . . . . »	15.—	ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ.	15.—
ΜΑΝΤΖΑΚΟΣ Χ. . . . . »	15.—	ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χρ. . . . . »	15.—
ΜΑΡΑΓΚΟΣ Ι. 'Αρχ. <sup>1στ</sup> . »	15.—	ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ Κ. . . . . »	20.—
ΜΑΡΙΟΔΟΠΟΥΛΟΣ Α. . . . »	20.—	ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΥ ΧΑΡ. . . . . »	15.—
ΜΑΡΙΟΔΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . . »	25.—	ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. . . . . »	15.—
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩ. . . . . »	15.—	ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ Γ. . . . . »	20.—
ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ ΑΔ. . . . »	20.—	ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . . »	15.—
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ ΚΥΡ. . . . »	15.—	ΠΑΕΠΑΤΗΣ ΑΔ. . . . . »	15.—
ΜΕΛΛΕ Μ. . . . . »	25.—	ΠΑΣΧΑΛΗΣ Δ. . . . . »	15.—
ΜΕΛΙΣΣΟΡΡΟΣ Γ. . . . . »	15.—	ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ Β. . . . . »	15.—
ΜΗΤΣΑΚΗΣ Π. . . . . »	15.—	ΠΑΥΤΥΧΑΣ Γ. . . . . »	15.—
ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . . . »	15.—	ΠΑΥΛΙΔΗΣ Π. . . . . »	15.—
ΜΙΣΤΡΙΣΤΗΣ Γ. . . . . »	15.—	ΠΕΡΡΗΣ Π. . . . . »	15.—
ΜΟΜΦΕΡΑΤΟΣ ΑΝΤ. . . . . »	15.—	ΠΕΡΡΗΣ ΣΠ. . . . . »	15.—
ΜΟΞΧΑΚΗΣ Ν. . . . . »	20.—	ΠΕΤΑΛΑΣ ΑΝΤ. . . . . »	20.—
ΜΟΞΧΟΒΑΚΗΣ Ν. . . . . »	15.—	ΠΟΔΙΤΗΣ Ν. Γ. . . . . »	15.—
ΜΟΥΤΗΣ ΙΩ. . . . . »	15.—	ΠΟΣΤΟΛΑΚΑΣ ΑΧ. . . . . »	15.—
ΜΟΥΤΑΚΑΣ ΕΥΑΓΓ. . . . . »	15.—	ΠΡΟΒΕΛΕΡΙΟΣ ΑΡ. . . . . »	20.—
ΜΠΑΛΙΔΗΣ Κ. . . . . »	15.—	ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΣ ΙΩ. . . . . »	15.—
ΜΠΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥΣ Μ. . . . »	50.—		
ΜΠΟΥΚΗΣ ΕΜ. . . . . »	15.—	ΡΑΔΟΣ Κ. . . . . »	20.—
ΜΠΟΥΚΗΣ ΙΩ. . . . . »	15.—	ΡΑΪΝΕΚ Κ. . . . . »	15.—
ΜΥΛΩΝΑΣ ΚΥΡ. . . . . »	15.—	ΡΑΛΛΗΣ Π. . . . . »	15.—
		ΡΕΝΙΕΡΗΣ Μ. . . . . »	15.—
ΝΕΓΡΗΣ Φ. . . . . »	15.—	ΡΟΔΙΟΣ ΙΩ. . . . . »	15.—
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Γ. . . . . »	15.—	ΡΟΥΚΗΣ ΑΡ. . . . . »	15.—
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩ. . . . . »	15.—	ΡΩΜΑΪΔΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤ. . . . . »	15.—
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Ρ. . . . . »	15.—	ΡΩΜΑΪΔΗΣ Δ. . . . . »	20.—
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . . . »	15.—	ΡΩΜΑΪΔΗΣ Κ. . . . . »	15.—
		ΡΩΜΑΣ ΚΑΙΣ. . . . . »	15.—
		ΡΩΣΟΥΤΜΟΣ ΣΠ. . . . . »	15.—
ΞΑΝΘΑΚΗΣ ΠΕΤΡ. . . . . »	15.—		
ΞΥΘΑΛΗΣ ΙΩ. . . . . »	15.—	ΣΑΚΕΛΑΔΑΡΙΟΥ ΙΩ. . . . . »	15.—
		ΣΑΚΕΛΑΔΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠ. . . . »	15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Β. . . . . »	15.—	ΣΑΜΟΣ Κ. . . . . »	20.—
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΠΡΟΚ. . . . »	15.—	ΣΒΟΡΩΝΟΣ ΑΝΤ. . . . . »	20.—
ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΑΝΤ. . . . . »	15.—	ΣΒΟΡΩΝΟΣ ΙΩ. . . . . »	25.—
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Κ. . . . . »	15.—	ΣΕΜΙΤΕΛΟΣ Δ. . . . . »	15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΠΑΝ. . . . . »	15.—	ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩ. . . . . »	20.—



ΣΚΙΑΣ ΑΝΔΡ. . . . .	»	20.—	ΤΕΟΥΝΤΑΣ ΧΡ. . . . .	»	15.—
ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ ΒΑ. . . . .	»	15.—	ΤΥΗΛΛΑΟΣ ΙΩ. . . . .	»	15.—
ΣΚΟΥΖΕ ΑΔΕΣ. Γ. . . . .	»	15.—	ΦΕΡΜΠΟΣ Π. . . . .	»	15.—
ΣΚΟΥΖΕ Π. Γ. . . . .	»	15.—	ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ Θ. ΝΙΚ. . . . .	»	15.—
ΣΚΟΓΛΟΥΔΗΣ ΣΤ. . . . .	»	15.—	ΦΙΛΙΟΣ Δ. . . . .	»	15.—
ΣΟΥΓΚΡΑΣ Σ. . . . .	»	15.—	ΦΙΝΤΙΚΑΝΗΣ Θ. . . . .	»	15.—
ΣΟΥΤΣΟΣ ΑΔ. . . . .	»	50.—	ΦΙΝΤΙΚΑΝΗΣ ΣΠ. . . . .	»	15.—
ΣΟΥΤΣΟΣ ΣΚΑΡΑ. Δ. . . . .	»	20.—	ΦΩΚΙΑΝΟΣ ΙΩ. . . . .	»	15.—
ΣΟΦΟΥΔΗΣ Θ. . . . .	»	15.—	ΦΩΤΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . . .	»	15.—
ΣΤΑΝΗΣ ΒΑΛ. . . . .	»	15.—	WOLTERS P. . . . .	»	15.—
ΣΤΑΝΗΣ ΣΠ. . . . .	»	15.—	ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ Ν. . . . .	»	15.—
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΥΠ. . . . .	»	15.—	ΧΑΡΑΜΗΣ Δ. . . . .	»	15.—
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΤΕΦ. . . . .	»	15.—	ΧΑΡΙΣΙΔΗΣ ΙΩ. . . . .	»	20.—
ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ Π. . . . .	»	15.—	ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΗΛΗΣ ΜΙΧ. . . . .	»	15.—
ΣΧΙΝΑΣ Β. . . . .	»	15.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ Γ. . . . .	»	15.—
ΤΑΤΑΡΑΚΗΣ Π. . . . .	»	20.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ ΙΩ. . . . .	»	15.—
ΤΖΕΝΝΟΣ Π. . . . .	»	15.—	ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ν. Α. . . . .	»	15.—
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ Ν. . . . .	»	30.—	ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ Μ. . . . .	»	15.—
ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΙΩ. . . . .	»	20.—	ZILLER E. . . . .	»	15.—
ΤΡΟΥΜΠ ΕΥΓ. . . . .	»	15.—			
ΤΣΙΑΚΑΣ Α. . . . .	»	15.—			
ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . . . .	»	15.—			

#### ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ . . . Δρ.	100.—	ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΣ Α. . . Δρ.	15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΔΡ. . . . .	»	ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. . . . .	»
ΑΓΓΙΑΣ ΙΩ. . . . .	»	ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΤΡ. . . . .	»
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡ. . . . .	»	ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Π. . . . .	»
ΔΡΑΓΑΤΗΣ Ι. Χ. . . . .	»	ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ Α. . . . .	»
ΖΑΝΝΕΤΟΣ Γ. . . . .	»	ΣΕΦΕΡΑΝΗΣ Ν. . . . .	»
ΖΗΤΟΥΝΙΑΤΗΣ Π. . . . .	»	ΣΤΑΝΗΣ Β. . . . .	»
ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ ΧΡ. . . . .	»	ΨΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . . .	»
ΚΟΥΜΒΑΣ Γ. . . . .	»		75.—

#### ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ

ΗΡΕΙΩΤΗΣ Π. . . . .	»	Δρ.	15.—
---------------------	---	-----	------

#### ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

ΜΑΓΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΡ. . . . .	»	Δρ.	15.—
ΡΩΜΑΝΟΣ ΙΩ. . . . .	»		18.65

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

ΔΡΑΓΟΜΗΣ Μ. ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ . . . . .	Δρ.	50.—
ΚΕΡΕΤΖΗΣ ΣΤΑΥΡ. ΕΝ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ . . . . .	»	15.—
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ν. ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ . . . . .	»	100.—
LUDLOW TH. ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ . . . . .	»	37.30
ΜΙΣΘΟΣ ΙΩ. ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ . . . . .	»	300.—
ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ΕΝ ΛΙΒΟΡΝΩ . . . . .	»	25.—
ΣΚΕΝΔΕΡΑΝΗΣ ΠΗΓ. ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ . . . . .	»	25.—
STSCHOUKAREFF A. ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ . . . . .	»	15.—

BIBLIA ΔΩΦΘΕΝΤΑ

- Afzelius, J., De imperio trapezuntino. Upsaliae, 1824.
- Alvin, A., Chrysostomi homilia öfver i Kor. 8 efter en grekisk handskrift. Linköping, 1885.
- American journal of archaeology. Vol. V. Boston, 1889.
- Annales de l'observatoire de Rio de Janeiro. Tom. III. Rio de Janeiro, 1887.
- Annuario publicado pelo Observatorio de Rio de Janeiro. 1885, 1886, 1887. Rio de Janeiro, 1884, 1885, 1886.
- Arch. - Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich-Ungarn. XIII, 1, 2. Wien, 1890.
- Arvedson, A., De Pelasgis, Graeciae aboriginibus, dissertatio. Upsaliae, 1824.
- Aucoc, L., Lois, statuts et réglemens concernant les anciennes Academies et l'institut de 1635 à 1889. Paris, 1889.
- Aurivillius, C., De glossariis graecis manuscriptis in bibliotheca reg. acad. upsaliensis asservatis. P. I. Upsaliae, 1821.
- Bapst, G., Sur la provenance de l'étain dans le monde ancien. Paris, 1886 (ἀπόσπασμα).



- Baumgarten, Fr., De Christodoro poeta thebano. Bonnae, 1881.
- Benndorf, O., Wiener Vorlegeblätter für archaeologische Uebungen, 1888, 1889. Wien, 1889, 1890.
- Bergstedt, Car., De vi et indole mythi oedipici ex dramaticis Graecorum repetiti dissertatio. Upsaliae, 1843.
- Bergstedt, Hug., Studia archaeologica. Upsaliae, 1881.
- Bollettino delle opere moderne straniere acquistate dalle biblioteche governative del regno d'Italia. Vol. V, 1-4. Roma, 1890.
- Bulletin de correspondance hellénique. XIV. Athènes, 1890.— Table général des dix premières années 1877-1886. Paris, 1889.
- Bulletino di archeologia e storia dalmata. XIII, 1, 2, 3, 4. Spalato, 1890.
- Cambridge Antiquarian Society. Report and Communications N° XXIX. Cambridge, 1890.
- Caspari, C., Kirchenhistorische anecdota. I. Christiania, 1883.
- Centerwall, Jul., Quae publica officia ante quaesturam geri solita sint temporibus imperatorum disputatio epigraphica. Upsaliae, 1874.
- Conze, Al., Die attischen Grabreliefs. Erste Lieferung. Taf. I-XXV. Berlin, 1890.
- Daae, L., Om humanisten og satirikeren Joh. Lauremberg. Christiania, 1884.
- Daresté-Haussoullier-Reinach., Recueil des inscriptions juridiques grecques. Premier fascicule. Paris, 1891.
- Dawes, E., The pronunciation of greek. London, 1890.
- Δελτίον ἀρχαιολογικόν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου Π. Καββαδία. Τόμ. Ε', σ. 233-275. Ἐν Ἀθήναις, 1889.
- Τόμ. Σ', σ. 1-112. Ἐν Ἀθήναις, 1890.
- Δελτίον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος. Τόμ. Γ', τεῦχος 9<sup>ον</sup> καὶ 10<sup>ον</sup>. Ἐν Ἀθήναις, 1890.
- Εἰκοσιπένταετηρίς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικοῦ φιλολο-

- γικοῦ Συλλόγου. Παράρτημα τοῦ ΙΗ' τόμου 1861-1886.  
'Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1888.
- Ebers, G., Eine Gallerie antiker Portraits aus hellenistischer Zeit. Berlin, 1890.
- Engholm, Ed., De epitaphiis Atheniensium. Upsaliae, 1872.
- Euren, Ax., Ad mysteria, imprimis graeca, observationes. Upsaliae, 1827.
- Fahlcrantz, Er., De coloniis Graecorum ad Pontum Euxinum situs. Upsaliae, 1829.
- Flasch, Ad., Zum Parthenon-Fries. Würzburg.
- Forhandlinger i videnskabs-selskabet i Christiania. Aar 1889. Christiania, 1890.
- Foster, E., The diary of Samuel Newton. Cambridge, 1890.
- Glassnik serbskoga utsenog drushtwa. N° 71. Belgjad, 1890.
- Höpken, Jul., De theatro attico saeculi a Chr. quinti. Bonnae.
- Jahrbuch d. k. d. archaeol. Institutes. Bd. V. Berlin, 1890.— Antike Denkmäler. Bd. I, 4. Berlin, 1890.
- Journal of hellenic studies. Vol. XI, 1. London, 1890.
- Katalog zu Th. Grafs Gallerie antiker Portraits aus hellenistischer Zeit. Berlin, 1890.
- Koldewey, R., Die antiken Baureste der Insel Lesbos. Berlin, 1890.
- Κοντολέοντος, 'Αλ., 'Ανέκδοτοι μικρασιαναὶ ἐπιγραφαί. Τεῦχος Α'. Ἐν Ἀθήναις, 1890.
- Latyschew, B., Inscriptiones graecae in oris Bospori cimmerici et Chersonesi tauricae per annos 1881-88 reperiae. Petropoli, 1890.
- Lepsius, G., Griechische Marmorstudien. Berlin, 1890.
- Lönnegren, Aug., Carmen Musaei grammatici, quod Ἡρώ και Δέανδρος inscribitur, latinis versibus expressit. Holmiae, 1869.



- Meier, P., De gladiatura romana quaestiones selectae.  
Bonnae, 1881.
- Mémoires de l'Académie des sciences, inscriptions et belles-lettres de Toulouse. Tom. X-XI. Toulouse, 1888-89.
- Mémoires de la Société royale des antiquaires du Nord. Nouvelle série, σελ. 371 κ.έ. Copenhague, 1889.
- Miller, A., Der Rückzug des Kraterus aus Indien. Würzburg.
- Monuments grecs publiés par l'Association pour l'encouragement des études grecques en France. N<sup>os</sup> 3, 7, 11-13. Paris, 1874, 1878, 1886.
- Nordiske Fortidsminder udgivne af det Kgl. nordiske Oldskriftselskab. 1 Hefte.
- Oesterberg, Ed., De ephetarum atheniensium origine. Upsaliae, 1885.
- Oestling, Car., Supplementa quaedam in lexica graeca. Upsaliae, 1845-51.
- Πετριδου, 'Αθ., 'Ανακάλυψις τῆς ἀρχαίας πόλεως Μοραίας ἢ Μοριζς. 'Εν 'Αθήναις, 1889.
- Πλάτων. Σύγγραμμα περιοδικόν. Τόμ. Η' - ΙΑ'. 'Εν 'Αθήναις, 1886-87. Τόμ. ΙΒ'. 1-3. 'Εν 'Αθήναις, 1890.
- Πρακτικὰ τῆς ἐν 'Αθήναις φιλελευθέρων παιδευτικῆς 'Εταιρείας. 1888-89. 'Εν 'Αθήναις, 1889.
- Puiggari, D., Estudios de indumentaria española concreta y comparada. Barcelona, 1890.
- Revue des études grecques. Tom. II N<sup>os</sup> 7, 8. Paris, 1889.
- Röding, R., De Graecorum trimetris iambicis. Upsaliae, 1874.
- Rödström, P., De imaginibus sophocleis a rerum natura sumptis. Holmiae, 1883.
- Σακελιώνος, 'Ιω., Πατριακὴ βιβλιοθήκη. 'Εν 'Αθήναις, 1890.
- Säve, H., De Areopago et judiciis heliasticis apud Atheniensēs quaestiones. Upsaliae, 1862.
- Schmidt, B., Korkyraeische Studien. Leipzig, 1890.
- Schriften der Universität zu Kiel 1889-90.

- Schuchhard, C., Schliemann's Ausgrabungen in Troja, Tiryns, Mykenae. Orchomenos, Ithaka im Lichte der heutigen Wissenschaft. Leipzig, 1890.
- Sillén, A., Platonis de antiquissima philosophia testimonia. Upsaliae, 1880.
- Sittl, K., Würzburger Antiken. Würzburg, 1890.
- Smithsonian Institution. Annual report for the year 1885. Part II. Washington, 1886. — Annual report for the year 1886. Part I. Washington, 1889.
- Söderberg, J., Mores heroicae aetatis apud veteres Graecos et Scandinavos comparati. Upsaliae, 1830.
- Söstrom, V., Sylloge observationum in thesaurum graecae linguae H. Stephani. Upsaliae, 1830.
- Σχέδιον Μαραθῶνος, ἀποτυπωθὲν ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Γ' τάξεως τοῦ Σχολείου τῶν ὑπαξιωματικῶν. Ἐν Ἀθήναις, 1887.
- Telfy, B. J., Meine Erlebnisse in Athen. Budapest, 1890.
- University studies. Vol. I N° 3. July, 1890.
- Upsala Universitets Arsskrift, 1883-1889. Upsala. 1883-1888.
- Usener, H., Acta S. Marinae et S. Christophori. Bonn, 1886.
- Viestnik hrvatskoga arkeologickoga druztva. XII, 1, 2, 4. Agram. 1890.
- Westin, N., Anteckningar öfver de grekiska Vaserna. Stockholm, 1837.
- Wide, S., De sacris troezeniorum, hermionensium, epidauriorum. Upsaliae, 1888.
- Φιλίου, Δ., Δύο λέξεις περὶ τοῦ πῶς γράφονται τὰ τῶν ἀνασκασμάτων ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ Δελτίῳ. Ἐν Ἀθήναις, 1890.
- Χάρτης τῶν ὁδῶν καὶ σιδηροδρόμων τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀθήναις, 1889.
-



BIBLIA AΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

- Ἀθηναιοσ. Ἐκδοσις G. Kaibel. Vol. III. Lipsiae, 1890.  
Archaeologische Beiträge Carl Robert zur Erinnerung an  
Berlin dargebracht. Berlin, 1890.  
Baunack, J., Aus Epidauros Eine epigraphische Studie.  
Leipzig, 1890.  
Boetticher, Ern., Hissarlik wie es ist. Berlin, 1890.  
Boetticher, C., Der Baumkultus der Hellenen. Berlin,  
1856.  
Bonner Studien. Aufsätze aus der Altertumswissenschaft  
Reinhard Kekulé gewidmet von seinen Schülern, Ber-  
lin, 1890.  
Brunn, H., Beschreibung der Glyptothek. München, 1887.  
Cartault, A., Vases grecs en forme de personnages grou-  
pés. Paris, 1889.  
Collitz, H., Sammlung der griech. Dialekt - Inschriften,  
II, 2. Göttingen, 1890,  
Daremberg-Saglio., Dictionnaire des antiquités grecques  
et romaines. Fasc. 14. Paris, 1890.  
Dumont-Chaplain., Les céramiques de la Grèce propre.  
2<sup>me</sup> partie. Mélanges archéologiques. Paris, 1890.  
Fabricius, Ern., Theben. Freiburg. B., 1890.  
Fiedler, K., Reise durch alle Theile des Königreiches  
Griechenland 1834 - 1837. I - II. Leipzig, 1840 - 41.  
Friedländer, L., Darstellungen aus der Sittengeschichte  
Roms. I - III 6<sup>e</sup> Auflage. Leipzig, 1888 - 90.  
Gardner, P., Catalogue of the greek coins in the British  
Museum. Sicily. London, 1876.  
Gemoll, A., Das Recht von Gortyn. Striegau, 1889.  
Head, B., Historia numorum. A manual of greek numis-  
matic. Oxford, 1887.

- Helbig, W., Wandgemälde der vom Vesuv verschütteten Städte Campaniens. Leipzig, 1868.
- Hölder, Osc., Die römischen Thongefässe der Altertumssammlung in Rottweil. Stuttgart, 1889.
- Humann, K. — Puchstein, O., Reisen in Kleinasien und Nordsyrien. Textband u. Atlas. Berlin, 1890.
- Instituto di corrisp. archeologica. Bullettino, 1879-1885. Annali, 1879. Monumenti, 1879.
- Jahn, Otto., Darstellungen antiker Reliefs welche sich auf Handwerk und Handelsverkehr beziehen. Leipzig, 1861.
- Καμπούρογλου, Δ. Ἱστορία τῶν Ἀθηναίων. Τόμ. Β'.—Μνημεῖα τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων. Β. Ἐν Ἀθήναις, 1890.
- Kiepert, H., Specialkarte vom westlichen Kleinasien. Erste Lieferung (Bl. 1, 2, 7, 10, 14). Berlin, 1890.
- Kinch, K., L'arc de triomphe de Salonique. Paris, 1890.
- Krell, P., Geschichte des dorischen Styls. Stuttgart, 1870.
- Lange, K., Das Motiv des aufgestützten Fusses in der antiken Kunst. Leipzig, 1879.
- Lehner, H., Ueber die athenischen Schatzverzeichnisse des vierten Jahrhunderts. Strassburg, 1890.
- Mélanges d'archéologie et d'histoire. I-IX, X 1-2. Rome, 1881-1890.
- Menant, J., Recherches sur la glyptique orientale. Paris, 1883-86.
- Μηλιαράκη, Αντ., Νεοελληνική γεωγραφική φιλολογία. Ἐν Ἀθήναις, 1889.
- Γεωγραφία πολιτικὴ νέα καὶ ἀρχαία τοῦ νομοῦ Κεφαλληνίας. Ἐν Ἀθήναις, 1890.
- Mittheilungen des k. d. archaeol. Instituts. Roemische Abtheilung. Bd. I-IV. Rom, 1886-1889.
- Monumenti antichi pubblicati per cura della reale Accademia dei Lincei. Vol. I. Punt. I. Milano, 1890.
- Monuments grecs publiés par l'Association pour l'encou-



- agement des études grecques en France. N<sup>os</sup> 2, 4, 6, 8. Paris, 1873, 1875, 1877. 1879.
- Niemann, G. — Petersen, E., Städte Pamphyliens und Pisidiens. I. Wien. 190.
- Perrot - Chipiez., Histoire de l'art. V. livr. 243 - 280. Paris, 1889.
- Poole, R., Catalogue of the greek coins in the British Museum. The Seleucid kings of Syria, London, 1876.
- Preller, L., Römische Mythologie. 3<sup>e</sup> Auflage (v. Jordan). Bd. I - II. Berlin, 1881 - 1883.
- Puchstein, Otto., Pseudohethitische Kunst. Berlin, 1890.
- Revue archéologique. Troisième série. Tom. XV - XVI. Paris, 1890.
- Robert, C., Die antiken Sarkophag - Reliefs II, Mythologische Cyklen. Berlin, 1890.
- Rohde, Erw., Psyche. Seelenkult und Unsterblichkeitsglaube der Griechen. I Hälfte. Freiburg i. B. 1890.
- Roscher, W., Lexikon der griechischen und römischen Mythologie. 16 - 18. Leipzig, 1890.
- Sallet, Alfr. v., Beschreibung der antiken Münzen zu Berlin. I - II. Berlin, 1888 - 89.
- Schreiber, Th., Die hellenistischen Reliefbilder. Lief. II - IV. Leipzig, 1890.
- Schumacher, K., Beschreibung der Sammlung antiker Bronzen zu Karlsruhe. Karlsruhe, 1890.
- Semper, Gottfr., Der Stil. Bd. I - II. München, 1878-79.
- Σμῖθ - Τσιθανοπούλου, Σ., Λεξικὸν ἑλληνικῶν καὶ ῥωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων. Ἐν Ἀθήναις, 1890.
- Svoronos, J., Numismatique de la Crète ancienne. Macon, 1890.
- Visconti, E. Q., Musée Pie - Clementin. Milan, 1818 - 22. Iconographie grecque. Milan, 1824 - 26. Iconographie romaine. Milan, 1819. Musée Chiaramonti, Milan, 1822. Monumenti Borghesiani. Milan, 1837. Museo

- Worslejano. Milano, 1834. Opere varie. Milano, 1827-31. Monumenti Gabini. Milano 1835.
- Vitruvii de architectura libri decem. Ed. V. Rose et H Müller-Strübing. Lipsiae, 1867.
- Wachsmuth, C., Die Stadt Athen im Alterthum. I-II, 1. Leipzig, 1874 - 1890.
- Wernicke, Konr., Die griechischen Vasen mit Lieblingsnamen. Berlin, 1890.
- Wroth, W., Catalogue of greek coins in the British Museum. Pontus, Paphlagonia, Bithynia, and the kingdom of Bosphorus. London, 1889.
- Χρυσόχου, Μ., Χάρτης τῆς Θεσσαλονίκης μετὰ τῶν περιχώρων. Ἐν Ἀθήναις, 1890.

---

ΑΡΧΑΙΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ

---

**Λέθυνα.**

Ἀνάθημα σχῆμα ἔχον ἀνδρικοῦ αἰδοίου. Ἡ βάλανος ἀποκεκρουσμένη. Μήκ. 0,045. Κρήτης. Λίθ. 4821. Δῶρον Γεωργίου Χρυσάφη.

Ἀναγλύφου ἐπιτυμβίου τεμάχιον. Σώζονται τὸ κάτω μέρος παιδὸς γυμνοῦ, κρατοῦντος τῆ δεξιᾷ πτηνόν, καὶ κυνάριον ἀναρπώμενον. Ὑψ. 0,4 εἰ. Λίθ. 4857. Δῶρον ἀνωλύμου.

**Χαλκᾶ.**

Τριάκοντα τεμάχια πορπῶν, ὧν τινες ἔχουσι σχῆμα ὡς τὸ ἐν Olympia, Tafelband IV, Die Bronzen, 1890, πίν. XXII ἀρ. 368 καὶ 369, ἄλλαι δὲ διάφορον καὶ πρωτοφανές. Ἐπιτεμάχια διαφόρων κοσμημάτων καὶ τινα ζῶα μικρὰ καὶ πτηνὰ ἀρχαϊκᾶ. Εὐρεθέντα πάντα ἐν Βελεστίνῳ (κατὰ τὴν ἄκραν τοῦ



σωζομένου τείχους τῶν ἀρχαίων Φερῶν). X. 1322. Δῶρον Μαργαρίτου X. Ἀποστολίδου.

### Μολύβδευα.

Μολυβδόβουλλον Βυζαντινόν. — Τῶν βασιλικῶν κομμερκίων τοῦ αἰγιαίου πελζγους νήσων. Μήλου. Μολ. 3014. Ἐξεδόθη ὑπὸ Schlumberger, Sigillographie, 195, 2. Δῶρον Μ. καὶ Ν Τσιβουράκη.

### Ἰάλευα.

Ψῆφοι ὄρων πολύχρωμοι περὶ τὰς δέκα πέντε σῶαι καὶ κολοβαί. Βελεστίνου (ὡς ἀνωτέρω). Ἰάλ. 387. Δῶρον Μαργ. X. Ἀποστολίδου.

---

## ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

---

### Λέθνεα.

Κιονίσκος ἐπιτύμβιος. Ἐπιγραφή: ΛΙΚΙΝΝΙΑ|ΕΠΙΓΟΝΗ| ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ | ΜΙΛΗΣΙΑ. Ὑψ. 0,50. Λίθ. 4768.

Ἀναθηματικὸν ἀνάγλυφον ἐνεπιγραφον τέχνης ἀρχαϊκῆς, ἐκ-δεδομένον ἦδη ἐν Arch. Zeitung, 1882 σελ. 145, πίν. 6, 1. Ὑψ. 0,37. Ἀσωποῦ. Λίθ. 4769.

Ἀγαλμάτιον ἀκέφαλον Ἡρακλέους, φέροντος λεοντῆν καὶ ῥόπαλον, ἐφ' οὗ ἐρείδεται. Ἀριστερὰ χεὶρ καὶ δεξ. πούς κολοβαί. Ὑψ. 0,44. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4770.

Κορμὸς γυναικείου (Ἄμαζόνος;) ἀγάλματος ὑπερφυσικοῦ μεγέθους, ἀπὸ τοῦ λαμοῦ μέχρι τῆς κοιλίας περίπου. Φέρει ἀχειριδωτον χιτῶνα ἐμπεπορημένον ἐπὶ τοῦ ἀρ. ὤμου. Ὑψ. 0,60. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4771.

Ἀνάγλυφον μικρὸν Κυβέλης τῶν συνήθων. Ὑψ. 0,14. Σαλαμίνας. Λίθ. 4818.

Λίθος (ἑασπς) ἐγγεγλυμμένος, ἐλλειψοειδής, διάτρητος. Μορφὴ

πτερωτή και ιθυφαλλική, φέρουσα πόλον επί τῆς κεφαλῆς, ἴσταται ἐπὶ σωροῦ λίθων και κρατεῖ θύρσον. Μήκ. 0,025. Θηβῶν. Λίθ. 4819.

Λίθος (ὑπόλευκος) ἐγγεγλυμμένος, φακοειδής, διάτρητος. Πρόσθια μέρη δύο τετραπόδων ζώων πτερωτῶν ἠνωμένα ἀντιστρόφως. Διαμ. 0,025. Μήλου. Λίθ. 4820.

Λάρναξ σαρκοφάγος μετὰ τοῦ καλύμματος αὐτῆς, φέρουσα ἀνάγλυπτον παράστασιν θήρας κάπρου, ἀπεικονισθεῖσα ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1890 πίν. 9. Μήκ 2,10, πλ. 0,96. Πατρῶν. Λίθ. 4822.

Κεφαλή γυναικεία μετὰ τοῦ λαίμου φυσικοῦ μεγέθους, τέχνης ἀρχαϊκῆς. Ὑπὲρ τὸ μέτωπον εἶχε ποτε ταινίας δύο μεταλλίνας. Ἡ κόμη ἐν κεκρυφάλῳ. Ἦς και γένυς ἀποκεκρουσμένα. Ὑψ. 0,24. Ἀθηνῶν (Πατήσια;). Λίθ. 4828.

Τεμάχιον ἐπιγραφῆς ἐξ στίχων ἀνωμάλως κολοβόν. Μήκ. 0,085. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4847.

Κεφαλή μετὰ τοῦ λαίμου ἀνδρική, αὐτοτελής, τέχνης βαρβαρικῆς. Τὸ πρόσωπον ὠσειδές· τὰ χεῖλη και οἱ ὀφθαλμοὶ δηλοῦνται δι' ἐγκοπῶν ἀπλῶν. Ὑψ. 0,25. Ὁ λίθος ἠφαιστειογενής, τραχειτικός (ἀλαφρόπετρα). Θήρας. Λίθ. 4848.

Στήλη ὀπισθόγραφος κολοβή. Ἐφ' ἐνὸς 15 στίχοι ψήφισματος, ἐφ' ἐτέρου 9 στίχοι ἀναγραφῆς κυρίων ὀνομάτων. Ὑψ. 0,22. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4853.

Στήλη νεκρική κολοβή. Ἐπιγρ. **ΟΡΜΙΩΝ**. Ὑψ. 0,20. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4854.

Στήλη νεκρική μὲ ἀέτωμα τεθραυσμένη εἰς δύο. Ἐπιγρ. **ΙΛΟΝΦΙΛΟΝΙΔΟΥ | ΠΕΙΡΑΙΕΥ**. Κάτωθεν, μικροῖς γράμμασιν ἐπίγραμμα εἰς ἐπτὰ στίχους. Ὑψ. 0,84. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4855.

Στήλη νεκρική εἰς δύο τεμάχια. Ἐπιγρ. **ΛΥΚΟΡΜΑΞ**. Ὑψ. 0,15. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4856.

### ■ ἤλενα.

Κύλιξ. Γραφ. μέλ. Ἐδ. ἐρ. Α.— Πέντε ἵπποις τρέχοντες ἐκ δεξ. πρ. ἀρ. Β.— Ἡ αὐτὴ παράστασις, Γ (ἐν τῷ πυθμένι).—



Ἐρμῆς πρ. δ. κρατῶν τῆ ἀριστερᾷ κηρύκειον. Ὑψ. 0,14. Κορίνθου. Π. Ἀγγ. 5821.

Κύλιξ. Γραφ. μέλ. Ἐδ. ἐρ. Α. — Ἀλεκτρυῶν πρ. δ. μεταξὺ δύο ἀνδρῶν ἑκατέρωθεν Σειρήν. Β. — Δύο ἀλεκτρυόνες ἀντιμέτωποι ἑκατέρωθεν λέων. Γ (ἐν τῷ πυθμένι). — Ἐφηβος γυμνὸς τρέχων πρ. δ. Ὑψ. 0,10. Κορίνθου. Π. Ἀγγ. 5822.

Κύλιξ. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Ἐφηβος γυμνὸς ἐστεμμένος πρ. ἀρ. ἔχων τὴν χλαμύδα ἐπὶ τῶν ὤμων ἐρριμμένην καὶ ἔτοιμος εἰς δρόμον ὀπίσω αὐτοῦ ἀμφορέυς. Φέρει δις τὴν ἐπιγραφὴν ΚΑΛΟΣ. Ὑψ. 0,07. Κορίνθου. Π. Ἀγγ. 5823.

Ὀλπη. Γραφ. μέλ. Ἐδ. ἐρ. Δύο ζεύγη προτομῶν ἀνδρὸς σφηνοπώγωνος καὶ γυναικὸς ἀντιμέτωπα. Ὑψ. 0,23. Κορίνθου. Π. Ἀγγ. 5824.

Πινάκιον. Γραφ. μέλ. Ἐδ. κερρόν. Δημήτηρ πόλον φέρουσα ἐπὶ κεφαλῆς κάθηται πρ. ἀρ. ἐπὶ θρόνου, ἀρχαϊκῶς κεκοσμημένου, καὶ κρατεῖ τῆ μὲν ἀρ. χειρὶ μήκωνας καὶ στάχυν, τῆ δὲ δεξ. δάδα καιομένην. Διαμ. 0,17. Κορίνθου. Π. Ἀγγ. 5825.

Ἀμφορέυς τῶν κοινῶν ἄνευ βαφῆς εἰς ὅξυ ἀπολήγων, ἐξαχθεῖς ἐκ τῆς θαλάσσης παρὰ τὴν Ν Ἐφεσον. Ὑψ. 0,85. Π. Ἀγγ. 5837.

Σκεῦος ἰδιόσχημον (πύραυρον) ἐκ πηλοῦ ἐρυθροῦ καὶ ἀδρομεροῦς, κολοβόν. Ὑψ. 0,31, μήκ. 0,55. Ἐκ τῆς παρὰ τὴν Ν Ἐφεσον θαλάσσης. Π. Ἀγγ. 5838.

Ἀμφορέυς μέγας γεωμετρ. ῥυθμοῦ. Α. — Γυνή (Ἄρτεμις) κατ' ἐνώπιον φέρουσα χιτῶνα, ἐφ' οὗ γραφὴ ἰχθύος ἑκατέρωθεν πτηνὸν καὶ ζῶον τετράπουν καὶ ἄλλα κοσμήματα (ἐν οἷς κεφαλὴ καὶ σκέλος ζώου). Β. — Πτηνὸν πετόμενον πρ. δεξ. καὶ ὑπ' αὐτὸ λαγῶς (1). Ὑψ. 0,86. Θηβῶν (ἐν ᾧ τάφω καὶ τὰ ὑπ' αὐ. 1274-77 χαλκᾷ). Π. Ἀγγ. 5839.

Κρατηροειδὲς ἀγγεῖον. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Α. — Ἀνὴρ (Ἀσκληπιὸς) ἐστεμμένος, ἀνακεκλιμένος πρ. ἀρ. κρατεῖ κάνθαρον ἐξ οὗ πίνει ὄφις ὀρθούμενος. Β. — Γυνὴ πρ. ἀρ. καθημένη καὶ σκηπτοροφοροῦσα καὶ παιδίσκη προσερχομένη μὲ κάνιστρον πλήρες πλήρες καρπῶν καὶ οἰνοχόην ἄνωθεν κρέμανται χεῖρ καὶ

(1) Ἴδε νῦν αὐτὸ ἀπεικονισμένον ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1892 πίν. 10, 1, 1α.

σκέλη ἀνθρώπινα. Ὑψ. 0,23. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 5840. Ἀπεικονίσθη ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1890 πίν. 7.

Λήκυθος. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μελ. Στήλη ἐπιτιμῖα τετανωμένη καὶ γυνή κρατοῦσα κίστην. Ὑψ. 0,33. Ἐρετρίας. Π. Ἀγγ. 5841.

Πελίκη. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μελ. Α. — Διόνυσος κρατῶν θύρσον καὶ κόνθαρον βαίνει πρ. δεξ. μεταστρεφόμενος πρὸς Μαινάδα κρατοῦσαν δᾶδας καὶ οἰνοχόην. Β. — Ἐφηβοὶ δύο ἐν ἱματίοις ἀντιμέτωποι. Ὑψ. 0,30. Δραχμάνι. Π. Ἀγγ. 5842.

Πελίκη. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μελ. Α. — Ἀνὴρ φαλακρὸς πρ. δεξ. ἐρείδόμενος ἐπὶ ῥάβδου καὶ κρατῶν βαλάντιον ἀτενίζει πρὸς ἔφηβον κρατοῦντα λύραν. Β. — Δύο ἔφηβοὶ ἐν ἱματίοις ἀντιμέτωποι. Ὑψ. 0,28. Δραχμάνι. Π. Ἀγγ. 5843.

Κολλουριοειδὲς σκεῦος κοινῆς κατασκευῆς φέρον ἐπιτεκολλημένην μορφήν ἰθυφαλλικὴν καθημένην καὶ ἀντικρὺ αὐτῆς ποτήριον. Διαμ. 0,15, ὕψ. μορφῆς 0,19. Μαλεσίνα (Ἀταλάντης) Π. Ἀγγ. 5844.

Ἀγγεῖον μελαμβαφὲς δίωτον, πλακωτόν, τριγωνικοῦ σχήματος ἢ μία αὐτοῦ πλευρὰ κυρτή, ἢ ἑτέρα ὑπόκοιλος, φέρουσα καὶ σφραγίδα: ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ. Μήκ. 0,20. Τανάγρας. Π. Ἀγγ. 5845.

Ἀγγεῖον μόνωτον, ἐν σχήματι κεφαλῆς γυναικείας μετὰ τοῦ λαιμοῦ. Τὸ πρόσωπον ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ πηλοῦ, οἱ ὀφθαλμοὶ λευκοί, τὰ χεῖλη ἐρυθρά. Ὑψ. 0,13. Τανάγρας. Π. Ἀγγ. 5846.

Ἀγγεῖου μεγάλου τεμάχιον. Γραφ. μελ. Ἐδ. ἐρ. Σῶζεται μορφή κολοβὴ ἀνδρὸς γενεῶντος γυμνοῦ, τρέχοντος πρ. δεξ. καὶ ἐπιγραφή: ΔΙΑΒΛΟΔΡΟΜΟΕΙΜΙ. Μήκ. 0,18. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 5847.

Κελέθη. Γραφ. μελ. Ἐδ. ἐρ. Α. — Τέσσαρες ὀπλιταὶ μαχόμενοι πρὸς ἀλλήλους καὶ τοξότης, κρυπτόμενος ὀπισθεν τῆς ἀσπίδος ἐνὸς τούτων, καὶ νεκρὸς πρηνῆς κατακείμενος μετὰ δύο ὀπλιτῶν γράμματα ἀμυδρά: ΘΑΟΘΙΛ. Β. — Ὀκτὼ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ὀρχοῦμενοι. Γ (ὑπὸ τὰς παραστάσεις). — Ζώνη πεπληρωμένη ὑπὸ πτηνῶν, αἰγῶν, πανθῆρων. Ὑψ. 0,35. Παρὰ τὴν λεωφόρον Θηβῶν (Κάζα). Π. Ἀγγ. 5848.

Ἀμφορεύς. Γραφ. μελ. Ἐδ. ἐρ. Δεκα τρεῖς μορφαὶ ἀνδρῶν



καὶ γυναικεῖται πρ. δεξ., ὡν μία αὐλεῖ δυσὶν αὐλοῖς, ἄλλαι κρατουσί κιθάρας καὶ ἄλλαι κλάδους. Ἐργασίας ταχειάς καὶ ἀμειλοῦς. Ὑψ. 0,26. Πειραιῶς. Π. Ἀγγ. 5849.

Τρίπους. Γραφ. μὲλ. Ἐδ. ἐρ. Ἐφ' ἐνὸς τῶν ποδῶν, ἀποληγόντων εἰς ὄνυχας λέοντος, Σφιγξ ὀκλάζουσα πρ. δεξ., ἐπὶ τοῦ ἐτέρου κῆπος ὀρμῶν πρ. δεξ. καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου δύο κύνες ἀντιῶτοι. Ὑψ. 0,16. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 5850.

Ἀγγεῖον μόνωτον (σχήματος ὡς τὸ ἐν Massner, Sammlung ant. Vasen κτλ. σελ. 76 ἀρ. 593). Γραφ. ἐρ. Ἐδ. κερρὸν. Τρίαινα, τρεῖς στέφανοι, σφιγξ, τύμπανον καὶ βόπαλον. Ὑψ. 0,20. Κορίνθου. Π. Ἀγγ. 5851.

Κρατήρ. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μὲλ. Α. — Σάτυρος πρ. ἀρ. διῶκων Βακχίδα κρατοῦσαν θύρσον καὶ ὄφιν. Β. — Γυναικεῖα μορφή κρατοῦσα θύρσον πρ. δεξ. Ὑψ. 0,40. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 5866.

Κρατηροειδὲς ἀγγεῖον. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μὲλ. Α. — Ἐφηβοὶ δύο ἀντιμέτωποι, ὁ μὲν πεζός, κρατῶν σάλπιγγα, ὁ δὲ ἔφιππος, μαστιγῶν τὸν ἵππον. Β. — Δύο ἔφηβοι ἐν ἱματίοις. Ὑψ. 0,25. Λοκρίδος. Π. Ἀγγ. 5867.

Ἀγαλμάτιον γυναικεῖον ἐστεμμένον ἀρχαϊκῆς τέχνης μὲ κοσμήματα χρώματος μέλανος· τὸ κάτω μέρος τοῦ σώματος κυλινδρικόν. Ὑψ. 0,25. Τανάγρας. Μ. Π. 2071.

Δύο κεφαλαὶ ἀγαλματίων κωμικαί. Ὑψ. 0,05 - 0,06. Παρὰ τὴν λεωφόρον Θηβῶν (Κάζα) Μ. Π. 2072-73.

Ἀγαλμάτιον ἀνδρὸς γυμνοῦ κωμικόν, κολοβὸν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ὑψ. 0,12. Παρὰ τὴν λεωφόρον Θηβῶν (Κάζα). Μ. Π. 2074.

Ἀγαλμάτιον γυναικείας κυψῆς, βασταζούσης ἐν ἀγκάλαις βρέφος. Ὑψ. 0,14. Τανάγρας, Μ. Π. 2075.

Λύχνος ἔχων σχῆμα κεφαλῆς ἀνδρικής κωμικῆς. Μήκ. 0,08. Παρὰ τὴν λεωφόρον Θηβῶν (Κάζα). Λ. 1369.

### Χαλκᾶ.

Δέκα πέντε ψέλλια (1) ταινιώδη (πλὴν δύο) ἐκ πλειόνων σπειρῶν φέροντα ἐγκεχαραγμένην ἀρχαϊκὴν διακόσμησιν. Τούτων

(1) Τούτων τρία ἴδε νῦν ἀπεικονισμένα ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1892 πίν. 11, 5, 4, 5.

τὰ δώδεκα ἀποτελοῦσι ζεύγη. Διαμ. 0,055 - 0,08. — Φιάλη ἀπλῆ. Διαμ. 0,14. — Πόρπαι τρεῖς φέρουσαι ἐγκεχαραγμένα πλοῖον, πτηνά, ἰχθῦς καὶ ἵππους (1). Μήκ. 0,15. — Ἐλασμάτων λεπτῶν τεμάχια πολλὰ φέροντα ἔκτυπον διακόσμησιν καὶ ζῶα συγκολληθέντα εἶτα ἀπῆρτισαν ἐπὶ σχεδὸν πλήρη διαδήματα (2) καὶ δύο εἰς τεμάχια. Θηβῶν (ἐν ᾧ τάφῳ καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. 5839 πῆλ. ἀγγεῖον). Χ. 1274-1287, 1310.

Αἰχμὴ ἀκοντίου μὲ διακόσμησιν ἀργύρῳ ἐνεργασμένην. Μήκ. 0,10. — Τριάκοντα πέντε δακτύλιοι, ὧν δύο μὲ σφενδόνην φέρουσαν γλυφὴν, οἱ δὲ λοιποὶ κρικοειδεῖς ἀπλοῖ ἢ ἐκ σύρματος πολλακίς περιελιγμένου. Διαμ. 0,02-0,025. — Τεμάχια δύο πορπῶν μὲ ζῶα ἐγκεχαραγμένα. — Ἐνδεκα φιάλαι ἀπλαῖ μεσόμφαλοι. Διαμ. 0,03-0,085. — Τρίπους ὠτίτης κολοβός ἐξ ἑλάσματος λεπτοῦ. Ὑψ. 0,10. — Τεμάχια ἐλασμάτων λεπτῶν μὲ ἐκτύπους παραστάσεις κολοβάς Λεόντων, Ἡρακλέους καὶ Ἀθηνᾶς, Ἴππων, Ταύρου. Μήκ. 0,07 - 0,15. — Τεμάχια πολλὰ ἐλασμάτων λεπτῶν μὲ ἔκτυπον διακόσμησιν ἀρχαϊκὴν ἐκ ῥοδάκων, ἀστέρων, γραμμῶν ἐλικοειδῶν καὶ σπειρῶν. — Διάχρορα τεμάχια, ἐν οἷς δακτύλιοι σπειροειδεῖς καὶ κωδωνίσκος (ὑψ. 0,018).

Πάντα εὐρεθέντα παρὰ τὴν λεωφόρον Θηβῶν (Κάζα). Χ. 1288-1309. 1311-1317.

Κάλπη ὀστεοδόχος ἀπλῆ ἄνευ πώματος ἐπὶ τοῦ χεῖλους γράμματα ἀποτελούμενα ὑπὸ στιγμῶν: ΕΡΕΤΡΙΑΘΕΝΑΘ-ΛΟΝΓΑΡΗΕΡΑΚΛΕΟΣ. Ὑψ. 0,30. Ἐρετριᾶς. Χ. 1318.

Ἄγαλμάτιον ἀνδρὸς γυμνοῦ σφρησπώγωνος μὲ τὰς χεῖρας προτεταμένας, τέχνης ἀρχαϊκῆς· οἱ πόδες ἐλλείπουσιν ἀπὸ τῶν σφρῶν. Ὑψ. 0,15. Ἀττικῆς. Χ. 1319.

Κάλπης χεῖλος μετὰ λαθῆς τοξοειδοῦς διπλῆς καὶ ὧτων ἐχόντων σχῆμα προσώπου σατυρικοῦ γενειῶντος, τέχνης ἀρχαϊκῆς. Διαμ. 0,19. Δραχμάνι. Χ. 1320.

Ἰδρία μόνωτος μετὰ πώματος, ἐκ δύο συγκειμένη μερῶν προσαρμοζόντων ἐπὶ τοῦ χεῖλους γράμματα ἀποτελούμενα ἐκ στιγμῶν: ΤΙΜΟΝΟΑΣΔΩΡΟΝ. Ὑψ. 0,37. Πειραιῶς. Χ. 1321.

(1) Ἀπεικονίσθησαν δύο ἔ. ἀ. πίν. 11, 1α, 2, 2α.

(2) Ἀπεικονίσθησαν πέντε ἔ. ἀ. πίν. 12, 1-5.



### Διάφορα.

Zeūgos ἀργυρῶν ἐλικοειδῶν κοσμημάτων (σχήματος ὡς τὸ ἐν Archaeol. Anzeiger 1892 σελ. 169,45) μὲ προσκεκολλημένον ἀσπίδιον ἐφ' οὗ ἔκτυπος προτομὴ Ἀθηνᾶς ἐπίχρυσος. Μήκ. 0,04, διάμ. ἀσπίδιου 0,017. — Δακτύλιος ἀργυροῦς, φέρων ἐπὶ τῆς σφενδόνης γλυφὴν πτηνοῦ ἱπταμένου πρ. ἀρ. Διαμ. 0,018 Κρήτης (Φαλάσαρνα). Ἀργ. 85-86.

Φιάλη μεσόμαλος ἀργυρᾶ φέρουσα ἔσθην δύο ζώνας ἐπιχρύσους μὲ ἐγκεχαραγμένην διακόσμησιν. Ὑψ. 0,06, διαμ. 0,155. Λοκρίδος. Ἀργ. 88.

Δακτύλιος ὑάλινος μὲ σφενδόνη κοίλην ἔχουσαν καὶ κυρτὸν ἐπικάλυμμα χωριστόν. Διαμ. 0,14. Ὑάλ. 388. Κρήτης (Φαλάσαρνα).

Ἐλασμα μολύβδινον ἐνεπίγραφον τεθραυσμένον εἰς τρία τεμάχια (κατὰ ἑνδεκα στίχων) Μήκ. 0,14, πλ. 0,035. Κρήτης (Φαλάσαρνα). Μολ. 3011.

Σταθμὰ μολύβδινα τετράγωνα δύο. — Ἐκτυπον ἡμισυ χελώνης μεθ' ὑστεροσῆμου (τρίπους μεταξὺ τῶν γραμμῶν Η Δ, ὑπὸ τὸ Δ ἀγγεῖον) καὶ ἐπιγρ. Ο Μ Ξ Δ. Ἐλκει Γρ. 114. — Ἐκτυπον Γοργόνειον. Ἐλκει Γρ. 215. Ἀττικῆς. Μολ. 3015-16.

Ἐλασμα μολύβδινον ἐνεπίγραφον τεθραυσμένον εἰς πέντε τεμάχια (κατὰ ἑννέα στίχων). Μήκ. 0,14, πλ. 0,08. Πειραιῶς. Μολ. 3017.

Σταθμὸς μολύβδινος τετράγωνος (τετράμνον) ἢ ἐπιφάνεια αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς τέσσαρα ἔγκοιλα ἐπιγρ. Δ Η Μ Ο. Ἐλκει Γρ. 2834. Πειραιῶς. Μολ. 3094.

Σταθμὰ μολύβδινα στρογγύλα τρία. — Ἐκτυπον Η. Ἐλκει Γρ. 151. — Ἐκτυπον Η ἐκ στιγμῶν. Ἐλκει Γρ. 150. — Ἐκτυπον Η ἐκ στιγμῶν. Ἐλκει Γρ. 129. Πειραιῶς. Μολ. 3095-97.

Μολυβδόβουλλα βυζαντινὰ ἑκατὸν δέκα ἑξ. 1) Λέοντος Σγουροῦ σεβαστοῦπερτάτου. Ἐξεδόθη ὑπὸ Σ. Λάμπρου, Αἰ Ἀθῆναι περὶ τὰ τέλη τοῦ 16' αἰῶνος σ. 92 πίν. I, 3. — 2) Ἀδριανοῦ πρωτοσεβῆστου τοῦ Κομνηνοῦ. Ἐξεδ. ὑπὸ Schlumberger, Sigillographie de l'empire byzantin σ. 639, 1. — 3) Ἀδρια-

- νοῦ πρωτοσεβάζτου, μεγάλου δομestίκοῦ πάσης δύσεως τοῦ Κομνηνοῦ. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 639, 2. — 4) Κωνσταντίνου μαγίστροῦ, στρατηγοῦ τῆς Σάμου τοῦ Ἀργυροπόλου. 'Εξεδ. ὑπὸ Schlumb. ἐν Rev. des étud. grecques, 1891 σ. 125, 16. — 5) Θωμᾶ πρωτοσπαθαρίου, στρατηγοῦ Ἱερικῶς. 'Εξεδ. ὑπὸ Schlumb. ἐν Sigillogr. σ. 733. — 6) Νικήτα Τορνίκη. 'Εξ. ἔ. ἀ. 709, 2. — 7) Εὐμαθίου Φιλοκάλου, μαγίστροῦ. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 692. — 8) Μιχαὴλ σπαθαροκανδιδάτου καὶ ἐπὶ τῶν Βαρβάρων. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 452, 17. — 9) Κωνσταντίνου πατρικίου, ὑπάτου καὶ ἀναγραφείως Βουλγαρίας. 'Εξεδ. Schlumb, Rev. des étud. gr. 1891 σ. 121, 50. — 10) Λέοντος πρωτοσπαθαρίου, στρατηγοῦ Χερσῶνος. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 121, 49. — 11) Κωνσταντίνου σπαθαρίου, στρατηγοῦ Δυρραχίου. 'Εξεδ. Schlumb. Sigillogr. 734. — 12) ἕτερον ὁμοιον. — 13) Λέοντος πρωτοσπαθαρίου, στρατηγοῦ Θεσσαλονίκης. 'Εξεδ, ἔ. ἀ. 728, 1. — 14) Ἐπιγραφή: Ἀθλοφόρε φύλαττε Χαμτοῦν σὸν οἰκέτην. 'Εξεδ, ἔ. ἀ. 723, 6α. — 15) Ἐπιγραφή: Ἐσὼ σφραγίς Πάναγνε Θεοφυλάκτου. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 724, c. 16) Θεοφυλάκτου σπαθαρίου, ἄρχοντος τοῦ βασιλικῆς ἄρμαμένου. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 325. — Δανιὴλ σπαθαροκανδιδάτου καὶ τουρμάρχου. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 372. — 18) Δημητρίου διακόνου καὶ δευτερεύοντος τῶν ἀκολούθων. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 290, 12 καὶ πάλιν ἐν Rev. des ét. gr. 1891, 131, 70. — 19) Μαρίας σεβαστῆς. 'Εξ. ἔ. ἀ. 427, 5. — 20) Μιχαὴλ νεοφύτου. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. des ét. gr. 1891, 136, 81. — 21) Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Γαλάτωνος. 'Εξεδ. Schlumb. Sigillogr. 665. — 22) Θεοδώρου πρωτοπροέδρου καὶ κοιαιστῶρος τοῦ Σμύρνου. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 700. — 23) Μιχαὴλ ἀνθυπάτου, πατρικίου, πρωτοσπαθαρίου, τοῦ Στυπιώτου. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 704. — 24) Ἰωάννου κουροπαλάτου τοῦ Τριακονταφύλλου. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 711. — 25) Εὐσταθίου πριμικηρίου καὶ κοιτωνίτου τοῦ Ξιφίου. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 716. — 26) Βασιλείου ποιμένος Ἐρισσοῦ. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. des ét. gr. 1891 σ. 124, 55. — 27) Γεωργίου δουκὸς Νεαπόλεως. — 28) Θεοδώρου . . . . — 29) Θεοδώρου ποιμένος Σερρών. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 113, 33. — 30) Ἐπιγραφή: Οὐ σφραγίς εἰμὶ τὴν γραφὴν βλέπων νόει. — 31) Εὐθυμίου μητροπολίτου Πέργης.



- 'Εξεδ. ἔ.ά. 127, 60. — 32) Κοσμᾶ ἀρχιεπισκόπου 'Αραβίτζης. 'Εξεδ. ἔ.ά. 113, 32 ἰσραλμίνως. — 33) Ναρσοῦ ἐπισκόπου. 'Εξ. ἔ.ά. 125, 57. — 34) Νικολάου δεσπότου. 'Εξεδ. Schlumb. Sigillogr. 427, 4. — 35) Ἐπιγραφή: Σφραγισμὸς κλειστῶν γραφῶν Ἰωάννου. 'Εξεδ. ἔ.ά. 682 ἰσραλμίνως. — 36) Φιλίππου τοῦ Παντέχνη. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. des ét. gr. 1891. 139, 93. — 37) Ἐπιφανίου. — 38) Πέτρου ὀστιαρίου καὶ πρωτοβεσπιαρίου τοῦ φιλοχρίστου δεσπότου. 'Εξεδ. ἔ.ά. 134, 76. — 39) Ἰωάννου βασιλικῶ ἀσηκρήτις. 'Εξεδ. Schlumb. Sigillogr. 446, 16. — 40) Βασιλείου ῥάικτωρος. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. des ét. gr. 1881. 134, 77. — 41) Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν σπουδιτῶν. 'Εξεδ. ἔ.ά. 115, 36. — 42) Μιχαὴλ πρωτοπροέδρου, ἐπάρχου καὶ μυστικῶ τοῦ . . . . 'Εξεδ. Schlumb. Sigillogr. 547, 16. — 43) Μιχαὴλ πατριεῖου, πρωτοσπαθαρίου καὶ στρατηγῶ τῆς Θράκης. 'Εξεδ. ἔ.ά. 730, 1. — 44) Λέοντος ὑπάτου καὶ πρωτονοταρίου Χαλδίας. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. des ét. gr. 1891, 128, 63. — 45) Ἰωάννου Χρυσάνθου. 'Εξεδ. ἔ.ά. 137, 81. — 46) Ἰωάννου καὶ Θωμᾶ, ἐργαστηριαρχῶν καὶ ἀρχόντων. 'Εξεδ. ἔ.ά. 132, 72. — 47) Μιχαὴλ βασιλικῶ κανδιδάτου καὶ κουερκιαρίου τῆς δύσεως. 'Εξεδ. ἔ.ά. 135, 80. — 48) Γρηγορίου βασιλικῶ κανδιδάτου καὶ κουερκιαρίου τῆς δύσεως. — 49) Μιχαὴλ βασιλικῶ σπαθαροκανδιδάτου καὶ χαρτουλαρίου τοῦ ὀξέως δρόμου τῆς δύσεως. 'Εξεδ. Schlumb. Sigillogr. 504, 2. — 50) Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μολυβδοβούλλου ἐτυπώθη καὶ σφραγίς Ἰουλιανοῦ μητροπολίτου Σελευκείας. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. des ét. gr. 1891, 114, 34. — 51) Ἰωάννου τοῦ Ριζηνοῦ. — 52) Θεοδοσίου διοικητοῦ. 'Εξεδ. Schlumb. Sigillogr. 499, 19. — 53) Γρηγορίου πρωτοπραΐτωρος Πελοποννήσου καὶ Ἑλλάδος τοῦ Καματηροῦ. 'Εξεδ. ἔ.ά. 191, 6 καὶ Rev. ét. gr. 1891 σ. 118, 45. — 54) Μιχαὴλ Δούκα σέβαστοῦ. 'Εξεδ. ἔ.ά. 426, 2. — 55) Θεοδώρου πρωτοσπαθαρίου καὶ στρατηγῶ Ἑλλάδος καὶ Πελοποννήσου. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. des ét. gr. 1891 σ. 119, 46. — 56) Νικηφόρου τοῦ Δούκα σέβαστοῦ. 'Εξ. Schlumb. Sigillogr. 427, 3. — 57) Θεοδώρου εὐσεβεστάτης

- αυγούστας Δούκαινας Παλαιολογίνας. Ἴδε ὁμοιον ἔ.ά. 421, 5.—  
 58) Ἀκινδύνου τοῦ Κελαμαρᾶ. Ἐξεδ. Schlumb. Rev. ét. gr.  
 1891 σ. 138, 89. — 59) Βασιλείου μητροπολίτου Κορίνθου.  
 Ἐξεδ. ἔ.ά. 117, 40. — 60) Γεωργίου μητροπολίτου Ῥόδου.  
 Ἐξεδ. ἔ.ά. 126, 58. — 61) Ἀντωνίου μητροπολίτου Σμύρνης.  
 Ἐξεδ. ἔ.ά. 123, 52. — 62) Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου.  
 Ἐξεδ. ἔ.ά. 118, 43.— 63) Θεοδώρου ἐπισκόπου Μεθώνης. Ἴδε  
 ὁμοιον Schlumb. Sigillogr. 186. — 64) Θεοδοσίου ἐπισκόπου  
 Κορώνης. Ἴδε ὁμοιον ἔ.ά. 184. — 65) Βαλαντίου βασιλικῷ  
 πρωτοσπαθαρίου καὶ στρατηγοῦ Καππαδοκίας. Ἐξ. ἔ.ά. 278, 5.  
 — 66) Λέοντος βασιλικῷ πρωτοσπαθαρίου καὶ στρατηγοῦ τοῦ  
 αἰγίου πελάγους. Ἐξεδ. Schlumb. Rev. ét. gr. 1891 σελ.  
 120, 47. — 67) Φωκᾶ βασιλικῷ σπαθαροκανδιδάτου καὶ πρω-  
 τονοταρίου Πελοποννήσου. Ἐξεδ. ἔ.ά. 117, 41. — 68) Βασι-  
 λείου . . . . καὶ στρατηγοῦ τῶν Ἀνατολικῶν. — 69) Ἀνδρo-  
 νίκου πρωτοσπαθαρίου, κριτοῦ Βολεροῦ Στρυμόνος καὶ Θεσσα-  
 λονίκης. Ἐξεδ. ἔ.ά. 112, 31. — 70) Ἐπιγραφή: ὁ ἅγιος Νικό-  
 λαος( Ὁμώνυμον σκέποις με σὸν δούλον μάκκαρ. — 71) Ἐπι-  
 γραφή: Οὐ στραχίς εἰμί τὴν γραφὴν βλέπων γνῶθι. — 72) Γε-  
 ωργίου πρωτοσπαθαρίου τοῦ Ἀτταλειώτου. Ἐξεδ. ἔ.ά. 136, 83.  
 — 73) Σταυρακίου βασιλικῷ σπαθαροκανδιδάτου, πρωτονοτα-  
 ρίου καὶ κομμερκιάρχου Θεσσαλονίκης. Ἐξεδ. ἔ.ά. 111, 30. —  
 74) Ἐπιγραφή: τὸν τοῦ Κιτίου πάναγγε ποιμένα σκέποις. Ἐξεδ.  
 ἔ.ά. 129, 64. — 75) Ἰωάννου τοῦ Λαμψότου. Ἐξεδ. ἔ.ά.  
 139, 92. — 76) Ἰωάννου μητροπολίτου Σάρδεων. Ἐξεδ. ἔ.ά.  
 123, 53. — 77) . . . . βασιλικῷ σπαθαρίου καὶ στρατηγοῦ  
 Θράκης. — 78) Ἐπιγραφή: Ἀγνή φυλάττοις Κωνσταντίνον σὸν  
 λάτριν. — 79) Κωνσταντίνου ἀπὸ ἐπάρχων καὶ κόμιτος. — 80)  
 Βασιλείου βασιλικῷ σπαθαρίου καὶ δουκὸς Καλαβρίας. Ἴδε ὁμοια  
 Schlumb. Sigillogr. 220. — 81) Εὐγενίου. — 82) Ἀντωνίου  
 βασιλικῷ σπαθαροκανδιδάτου. — 83) Βασιλείου πρωτοσπαθα-  
 ρίου, ἐπὶ τοῦ χρυσοτρικλίνου. — 84) Ἰωάννου ἀπὸ ἐπάρχων καὶ  
 χαρτουλαρίου. — 85) Θεοδώρου ἐπισκόπου Μεθώνης. Ὅμοιον τῷ  
 ὑπ' ἀρ. 64.— 86) . . . . βασιλικῷ σπαθαρίου, ἄρχοντος τοῦ. . . .  
 — 87) Ἰωάννου τοῦ Κε. . . . — 88) τῶν βασιλικῶν κομμερκίων



Θεσσαλονίκης.—89) Κωνσταντίνου Τετραγωνίτου.—90) 'Επιγραφή: . . . . . σκέποις τὸν σὸν δούλον 'Ελπιδηφόρον.—91) Θεοδοσίου. . . . .—92) Θεογνώστου βασιλικῆς κανδιδάτου, κριτοῦ. . . . .—93) Λέοντος δούλου Χριστοῦ.—94) Εἰρηναίου ἀρχιεπισκόπου . . . . . συγκέλλου.—95) Λέοντος ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. ét. gr. 1891 σ. 133, 73.—96) 'Ιλαρίωνος βασιλικῆς πρωτοσπαθαρίου καὶ ἄρχοντος τῆς Βαγενιτίας. 'Εξεδ. ξ.ά. 120, 48.—97) 'Ιωάννου σεβαστοῦ τοῦ. . . . .—98) Χαμδουνίου κουροπαλάτου.—99) Λέοντος ἐπισκόπου Προυσίας. 'Εξεδ. ξ.ά. 122, 51.—100) Κωνσταντίνου μητροπολίτου Θηβῶν. Ἴδε ὁμοιον ξ.ά. 117, 40.—101) Λέοντος νοταρίου τοῦ χαρτουλαρίου τοῦ δρόμου. 'Εξεδ. ξ.ά. 132, 71.—102) Μιχαήλ ἐπισκόπου 'Ερυθρῶν.—103) Κωνσταντίνου πατρικίου τοῦ Θεοδώρου. 'Εξεδ. ξ.ά. 140, 96.—104) Λέοντος ἐπισκόπου Δαλρισανδοῦ. 'Εξεδ. ξ.ά. 128, 62.—105) 'Ιωάννου σπαθαροκανδιδάτου, ἀσηκρήτης, τοῦ Πεπαγωμένου.—106) Θεοδώρου Λασκάρειος τοῦ βασιλέως. 'Εξεδ. ξ.ά. 130, 67.—107) Βασσακίου (;) βασιλικῆς σπαθαρίου καὶ ἄρχοντος. . . . .—108) Θεοδώρου τοῦ Βαθυρρυακίτου. 'Εξεδ. ξ.ά. 141, 97.—109) Παναγία βασιλιάζουσα τὸν Χριστὸν('Επιγραφή δυσανάγνωστος. . . . . σκέποις.—110) 'Ιωάννου ὠρειαρίου. . . . .—111) Κωνσταντίνου βασιλικῆς ἐπισκεπτίτου τοῦ Μελία.—112) 'Επιγραφή δυσανάγνωστος: . . . . . καρδίαν ἔρωτί σου.—113) Μονογράφημα καὶ ICNCIO. 'Εξεδ. ξ.ά. 141, 98.—114) ΚΟΝΝ ΙCCA. 'Εξεδ. ξ.ά. 139, 91.—115) Σύμβολον. Παναγία('Αγιος Θεόδωρος.—116) Περίαπτον. "Αγ. 'Ιωάννης)(Μονογράφημα.—Μολ. 2894-3009.

Μετάλλιον νομισματοειδὲς μολύβδινον τοῦ 15<sup>ου</sup> αἰῶνος.

† SĀNTVSMĀRCVSVENECI) († SĀNTVSMĀRIĀGRĀCI  
 Ἴδε ὁμοιον Schlumb. Rev. archéologique 1878 σελ. 311.  
 Μολ. 3010.



ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ





## Π Α Η Ρ Ω Μ Α Ι

### ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ

Α. ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν.	Δρ.	5,734	95		
» Γραφική ὕλη, χάρτης, τυπωτικά, ταχυδρομικά κλπ.	»	1,897	65		
» Βιβλιοθήκη, αγορά βιβλίων και δετικά	»	3,076	60	10,709	20
Β. ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν.	»	6,316	60		
» Αρχαιοθήκαι, συγκολλήσεις και απεικονίσεις ἀρχαίων	»	5,476	25		
» Αγορά ἀρχαίων	»	12,316	75	24,109	60
Γ. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ. Γενικά	»	2,160	—		
» Μοκηνῶν	»	4,724	10		
» Ἐλευσίνος	»	1,198	45		
» Στοῶς Ἀττάλου	»	2,826	70		
» Μιδέας	»	496	50		
» Ἀμυκλαίου	»	3,308	25		
» Βαρείου	»	178	—		
» Τανάγρας	»	730	05		
» Λεωφόρου Ὀλγας	»	40	—		
» Ἀμφικλείου	»	7,248	45		
» Μεγάρων	»	110	—		
» Ραμνοῦντος	»	4,855	40		
» Γηπέδου ἐν Ἀθήναις (Δύτικα)	»	20,895	90		
» Ἀγίας Τριάδος	»	14,319	30		
» Τύρινθος.	»	319	90	63,411	—
Δ. ΑΚΙΝΗΤΑ. Κατασκευή μουσείων ἐν Ἐλευσίνι, Ἐπιδαύρῃ καὶ Τανάγρα	»			8,481	58
Ε. ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ. Ἐπιμίσθιον ἐφόρων, μισθοὶ φυλάκων	»			7,812	53
Ζ. ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ	»			340	—
Η. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ	»			8,386	75
Θ. ΛΑΧΕΙΟΝ. τοῦ ἔτους 1889	»	4,620	50		
» τῆς Α' ἡξαμηνίας τοῦ 1890	»	15,633	95		
» τῆς Β' » »	»	34,774	96		
Ι. ΔΙΑΦΟΡΑ	»			55,029	41
				9,323	—
				187,594	07
<b>ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ</b>					
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Ἀγορά μετοχῶν τῆς	»	9,265	—		
» Ἄτοκοι καταθέσεις	»	19,295	10	28,560	10
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμῶν Δημοσίου	»	16,480	—		
» » Ἐταιρίας	»	8,400	—	24,880	—
				241,034	17
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ τοῦ ταμείου κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1890 μεταφερόμενον εἰς τὰ βιβλία τοῦ 1891.	»			10,139	88
				251,174	05



ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧ.

ΜΕΡΙΔΕΣ	Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1889		Πράξεις κατά τὸ 1890	
	Χρέωσις	Πίστωσις	Χρέωσις	Πίστωσις
Α. ΑΚΙΝΗΤΑ. Οικόμ. οίκια καὶ μουσεῖα ἐν Ἀθήναις, Κηφισίᾳ, Ἐλευσίῃ, Τανάγρα κλπ..	34,353	35	8,481	58
Β. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Μετογαὶ αὐτῆς 56 . . .	191,228	10	9,265	—
Γ. " " Δαχμιοφ. ὁμολ. αὐτῆς 10.	5,120	—	—	8,900
Δ. " " Καταθέσεις ἄτοκοι . . .	—	—	19,295	10
Ε. ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ . . .	25,040	—	340	—
Ζ. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμὸς Δημοσίου . .	41,833	57	16,480	—
Ζ. " " Ἐταιρίας . . .	1,000	—	8,400	—
Η. ΧΡΕΟΣ Γιαννοπούλου . . . . .	44,000	62	—	—
	345,575	64	62,261	68
ΤΑΜΕΙΟΝ τοῦ 1890. . . . .	12,109	35	239,064	70
	357,684	99	301,326	38
			357,684	99
			659,011	37
			290,943	27
			368,068	10
				ἰσοζύγιον

Κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν :

56 μετογαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

64 ὁμόλογα τοῦ παλίου δανείου

10 ὁμόλογα λαχειοφ. " . . .

(α) 34 ὁμόλογα τοῦ πατριωτικοῦ δανείου δωρηθέντα ἐντὸς τοῦ 1890.

ΠΑΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1890.

Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1890

Χρέως		Πίστωσις	
42,834	93	(α)	
194,593	10	(β)	
5,120	—	(γ)	
10,000	—	(δ)	
25,380	—	(ε)	
33,314	57	(ς)	
5,500	—	(ζ)	
41,185	62	(η)	
357,928	22		
10,139	88	(θ)	
368,068	10		

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(α) Λογαρ. τοῦ 1889	Δρ.	34,353.35		
"    "    1890	"	42,834.93	πλέον Δρ.	8,481.58
(β) "    "    1889	"	194,228.10		
"    "    1890	"	194,593.10	"    "	365.—
(γ) "    "    1890	"		"    "	10,000.—
(δ) "    "    1889	"	25,040.—		
"    "    1890	"	25,380.—	"    "	340.—
(ς) "    "    1889	"	41,833.57		
"    "    1890	"	33,314.57	ελατ.	Δρ. 8,519.—
(ζ) "    "    1889	"	1,000.—		
"    "    1890	"	5,500.—	πλέον "	4,500.—
(η) "    "    1889	"	44,000.62		
"    "    1890	"	41,185.62	ελατ.	"    "    2,815.—
(θ) "    "    1889	"	12,109.35		
"    "    1890	"	10,139.88	"    "	"    "    1,969.47
			Δρ.	23,686.58 Δρ. 13,303.47
			"	13,303.47
				Αύξησης τῆς εταιρικῆς περιουσίας κατὰ Δρ. 10,383.11

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

Λογαριασμός τοῦ ἔτους 1889	Δρ.	357,684.99
"    "    1890	"	368,068.10
Διαφορά ἐπὶ πλέον, ὡς ἀνωτέρω.	Δρ.	<u>10,383.11</u>



ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ

Α'. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	1858 - 1859		1850		Όλοι
<b>ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ</b>					
ΣΥΝΑΡΟΜΑΙ Έτησιοι . . . . Δρ.	182,231	75	9,805	35	192,037
» Έκτακτοι . . . . »	75,383	61	340	—	75,723
» Ειδικά . . . . »	52,745	53	3,800	—	56,545
ΤΟΚΟΙ καὶ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ. Έν γένει. »	462,887	06	14,846	65	477,733
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΟΓΡΑΦΑ . . . . »	432,961	52	—	—	432,961
ΜΟΥΣΕΙΑ. Έξ είατηρίων . . . . »	21,870	25	820	—	22,690
ΑΚΙΝΗΤΑ. Πώλησις ακινήτων . . . . »	10,258	93	—	—	10,258
» Ένοίκια . . . . »	7,390	08	—	—	7,390
ΚΑΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ . . . . »	14,920	72	—	—	14,920
ΔΙΑΦΟΡΑ . . . . »	21,136	82	1,632	17	22,768
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ (παλαιά) καὶ κα- τάλογοι τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις ἀρχαίων. »	4,688	58	—	—	4,688
» Νέα τῆς Γεν. Περιόδ. »	11,800	70	3,373	60	15,173
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ . . . . »	4,720	09	—	—	4,720
ΛΑΧΕΙΩΝ . . . . »	1,170,522	82	154,537	83	1,325,060
	2,470,518	46	189,155	60	2,659,674
<b>ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ</b>					
ΔΑΝΕΙΑ καὶ ἀπόληψις καταθέσεων. »	192,532	14	9,295	10	201,827
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Αποληφθεῖσαι . . . »	659,291	93	28,899	—	688,190
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ. Ἀλληλόχρετοι λογαριασμοί . . . . »	839,416	92	—	—	839,416
ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ. Πώλησις μετοχ. τῆς ΑΠΟΔΗΨΙΣ ΧΡΕΟΥΣ Γιαννοπούλου. »	13,320	—	8,900	—	22,220
» . . . . »	25,391	56	2,815	—	28,206
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ . . . . »	12,632	59	—	—	12,632
	4,212,803	60	239,064	70	4,451,868
ΤΑΜΕΙΩΝ. Ὑπόλοιπα διαχειρίσεως μέχρι τοῦ 1889 . . . . »	—	—	12,109	35	12,109
	4,212,803	60	251,174	05	4,463,977

Κύρια ἔσοδα . . . . Δρ. 189,155.60  
 Διάφοροι λογαριασμοί . . . . » 49,909.10  
 Δρ. 239,064.70

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1890.

Β'. ΠΛΗΡΩΜΑΙ	1858 - 1889		1890		Όλοι	
<b>ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ</b>						
ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν, τυποτικά, έξοδα διάφορα και Βιβλιοθήκη. Δρ.	110,552	02	10,709	20	121,261	22
ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν, αρχαιοθηκαι, φυλάκεια, επισκευαί και συγκολλήσεις αρχαίων . . . . .	174,608	64	11,783	85	186,392	49
ΛΟΓΑΡΙΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ . . . . .	251,230	54	12,316	75	266,547	29
ΑΡΧΑΙΑ. Ανακαφαί εν γένει . . . . .	642,982	61	63,411	—	706,393	61
Επισκευαί και αναστηλώσεις μνημείων . . . . .	26,205	71	—	—	26,205	71
ΕΠΙΜΟΡΦ. ΑΡΧΑΙΟΤ. Προσωπ. εφόρων και φυλάκων επιμ. Μουσείων και μνημείων . . . . .	94,035	60	7,812	53	101,848	13
Περισιναγωγή και μεταφορά αρχαίων . . . . .	3,305	83	—	—	3,305	83
ΓΟΚΟΙ. Εν γένει . . . . .	31,786	37	—	—	31,786	37
ΑΚΙΝΗΤΑ . . . . .	30,410	77	8,481	58	38,592	35
ΔΙΑΦΟΡΑ. Ποσοστά εισπράκτορ., έκμαγεία αρχαίων κτλ. . . . .	13,477	94	9,323	—	22,800	94
Προτομαί προέδρ. Έταιρ. Συνηδρομαί εις ξένους προς συντέλεσιν ανακαζών . . . . .	1,696	43	—	—	1,696	43
446	43	—	—	446	43	
ΑΠΡΟΒΛΗΤΑ . . . . .	1,886	18	—	—	1,886	18
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ . . . . .	275,792	30	340	—	276,132	30
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ και λαχειοφόροι όμολογίαί αυτής . . . . .	175,737	43	9,265	—	185,002	43
ΔΑΧΕΙΟΝ . . . . .	495,057	16	55,029	41	550,086	57
ΑΚΙΝΗΤΑ. Έπισκευαί . . . . .	671	15	—	—	671	15
ΑΡΧΑΙΟΔ. ΕΘΝΗ. (Νέα Γεν. Περίοδ.) . . . . .	59,113	70	8,386	75	67,500	45
<b>ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ</b>	2,391,696	81	196,859	07	2,588,555	88
ΑΝΕΙΔΑ . . . . .	65,625	—	—	—	65,625	—
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Αποληπτεία . . . . .	752,991	14	24,880	—	777,871	14
ΟΜΟΜΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ . . . . .	839,116	92	—	—	839,116	92
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ . . . . .	10,838	57	—	—	10,838	57
ΛΑΒΗ ΔΟΓΙΣΤΙΚΑ . . . . .	267	87	—	—	267	87
ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ. Καταθέσεις . . . . .	127,800	—	19,295	40	147,095	10
4,188,336	31	241,034	17	4,429,370	48	
10,139	88	—	—	10,139	88	
ΕΠΙΜΟΡΦ. ΈΥπόλ. του Έτη του 1890 . . . . .	4,188,336	31	251,174	05	4,439,510	36



ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΥΠΕΡ  
ΤΗΣ Α'. ΕΞΑΜΗΝΟΥ

Χ Ρ Ε Ω Σ Ι Σ				
Δυναμεί του από 24 'Ιουνίου 1889 Β. Διατάγματος εξέδθησαν 50,000 γραμμάτια του Λαχείου ανά δραχ. 2 Έκατον φέροντα . . . . . Δρ		100,000	—	
'Εκ τούτων έμειναν αδιάθετα και παρεδόθησαν εις την έπι της κληρώσεως έπιτροπήν κατά τό ύπ' αυτής συνταχθέν πρωτόκολλον Γραμ. 15,500 φέροντα . . . . . »		31,000	—	
'Επωλήθησαν Γραμμάτια 34,500 φέροντα . . . . . »		69,000	—	
Εισπράχθησαν και εκ διαφορής νομίσματος . . . . . »		1,074	59	
Αίτινες εισήχθησαν εις τό ταμειον ώς εξής :		70,074	59	70,074
διά διπλοτύπου ύπ' αριθ. 17 . . . . . Δρ. 1,729.88				
»           »           »           20           »           2,615.—				
»           »           »           21           »           3,280.—				
»           »           »           22           »           6,450.—				
»           »           »           23           »           5,100.—				
»           »           »           24           »           8,800.—				
»           »           »           25           »           6,000.—				
»           »           »           26           »           5,075.—				
»           »           »           27           »           3,529.60				
»           »           »           30           »           4,000.—				
»           »           »           31           »           9,295.10				
»           »           »           41           »           13,125.42				
»           »           »           42           »           1,074.59 »				
				70,074
				διαφορά μηδέν
ΤΗΣ Β'. ΕΞΑΜΗΝΟΥ				
'Εξεδόθησαν ως άνωτέρω επίσης Γραμμάτ. του λαχείου 50,000 φέροντα Δρ.		100,000	—	
'Εκ τούτων έμειναν αδιάθετα και παρεδόθησαν εις την έπιτροπήν της κληρώσεως κατά τό ύπ' αυτής συνταχθέν πρωτόκολλον γραμμάτ. 13,013 φέροντα . . . . . Δρ. 26,026.—				
Κατεσχέθησαν εν Βηρυτώ υπό του τελωνείου Τουρκίας Γραμμάτια 200 φέροντα . . . . . »		400.—	»	
Εισπράχθησαν εκ διαφορής νομίσματος . . . . . »		26,426	—	73,574
'Εξ ών εισήχθησαν εις τό ταμειον ώς εξής :				696
διά διπλοτύπου ύπ' αριθ. 49 . . . . . Δρ. 4,300.—				74,270
»           »           »           53           »           3,000.—				
»           »           »           54           »           1,256.15				
»           »           »           55           »           6,000.—				
»           »           »           56           »           5,900.—				
»           »           »           57           »           12,500.—				
»           »           »           64           »           37,250.—				
»           »           »           65           »           1,366.—				
»           »           »           66           »           696.08 »				
'Οφείλοντο την 31 Δεκεμβρίου 1890 υπό άνταποκριτών		72,268	23	
'Εμεινον           »           »           »           εις χείρας του πρώην διαχειριστού »		1,668	—	
		333	85	74,270
				διαφορά μηδέν

ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1890  
ΝΙΑΣ 1890.

**ΠΙΣΤΩΣΙΣ**

α) Μισθός τοῦ προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 19, 30, 54, 59, 86, 91, 111, 112, 143, 144 . . . . . Δρ.	1,650	—		
β) Ἀμοιβὴ τοῦ προσωπικοῦ ὡς τὸ ἐντάλμα 177 . . . . . »	400	—		
γ) Προμήθεια κρατηθεῖσα ὑπὸ τῶν πωληθέντων Γραμματίαι ἀξίας δραχ. 69,000 ὡς τὸ ὑπ' ἀριθ. 216 χρηματ. ἐντάλμα . . . . . »	6,007	45		
δ) Εἰς ἔξοδα διάφορα ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 9, 11, 45, 214 . . . . . »	1,776	50		
ε) Εἰς ἐξαργύρωσιν 30 κερδησάντων Γραμματίων ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 213 καὶ 298 . . . . . »	5,800	—	15,633	95
ς) Τὰ μὴ παρουσιασθέντα ἐμπροσθέντως πρὸς ἐξόφλησιν ἐκ τῶν κερδησάντων Γραμματίων, καὶ τὰ εἰς τὰ μὴ διατεθέντα ἀνήκοντα ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ εἰς . . . . . »	29,200	—		
ζ) Κέρδη τῆς Ἑταιρίας ἐκ τῶν πωληθέντων Γραμματίων . . . . . »	25,237	64		
Τὸ ὅλον τῶν κερδῶν τῆς Ἑταιρίας ἐκ τοῦ λαχείου τῆς Α' ἑξαμηνίας τοῦ 1890 . . . . . »	54,437	64	54,437	64
			70,071	59

**ΜΗΝΙΑΣ 1890**

α) Μισθός τοῦ προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀρ. 169, 170, 201, 202, 238, 239, 270, 271, 307, 308, 352, 353 . . . . . Δρ.	1,650	—		
β) Ἀμοιβὴ τοῦ προσωπικοῦ ὡς τὸ ἐντάλμα ἀριθ. 354 . . . . . »	400	—		
γ) Προμήθεια κρατηθεῖσα ὑπὸ τῶν πωληθέντων Γραμματίαι ἀξίας δραχ. 72,268 ὡς τὸ ἐντάλμα ἀριθ. 364 . . . . . »	6,531	80		
δ) Προμήθεια κρατηθεσομένη ὑπὸ τῶν καθυστερούντων ἀνταποκριτῶν δραχ. 1,668 . . . . . »	166	80		
ε) Εἰς ἔξοδα διάφορα ὡς τὰ ἐντάλματα ἀρ. 187, 189, 288, 290 καὶ 362 . . . . . »	4,693	16		
ς) Εἰς ἐξαργύρωσιν 26 ἐκ τῶν κερδησάντων Γραμμ. ὡς τὸ ἐντάλμα 363 . . . . . »	24,500	—		
η) Τὰ μὴ παρουσιασθέντα μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1890 πρὸς ἐξαργύρωσιν κερδησάντα γραμματίαι :	34,941	76		
2 τῶν δραχ. 2,500 δρ. 5,000				
1    »       500   »     500				
5    »       300   »     1,500				
16   »       100   »     1,600	8,600	—	43,541	76
Καθαρὰ κέρδη τῆς Ἑταιρίας :				
Ἐκ τῶν πωληθέντων Γραμματίων . . . . . δρ. 28,828.32				
Ἐκ τῶν κερδησάντων τῶν ἀνήκόντων εἰς τὰ μὴ διατεθέντα Γραμματίαι . . . . . » 1,900.— »			30,728	32
			74,270	08